

Työpoliittinen aikakauskirja 3/2015

Finnish Labour Review

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

Sisällysluettelo

PÄÄKIRJOITUS

Suurten lukujen ongelmia	3
Heikki Räisänen	

ARTIKKELEITA

Osaamisen ja elinikäisen oppimisen Suomi – riittävätkö kaikkien perustaidot?	5
Maija Lyly-Yrjänäinen, Petri Haltia ja Petra Packalen	
Lean-tuotanto ja sen johtaminen: onnistuminen, haasteet ja soveltuminen Suomen yrityksiin ja muihin organisaatioihin	18
Jussi Heikkilä ja Miia Martinsuo	
Rakennetyöttömyyden kasvulle ei näy loppua	25
Johanna Alatalo	
Työ- ja työttömyysvuodet EU-maissa: mitä muuttui vuoden 2008 jälkeen?	37
Erkki Laukkanen	
Miksi työsuhteet kestävät keskimäärin 10 vuotta?	49
Heikki Räisänen	

KATSAUKSIA JA KESKUSTELUJA

Palkansaajien järjestäytyminen laskenut – etenkin nuorilla	60
Lasse Ahtiainen	
Ajatuksia osaamistarpeiden ennakoinnista, intresseistä ja digitalisaatiosta	68
Eric Hällström	
Pakolainen ja työllistyminen ja sen kriittisiä esteitä	75
Kari I. Mattila	

UUTTA TYÖ- JA YRITTÄJYYSTUTKIMUKSEN ALALTA	78
NYTT INOM ARBETS- OCH ENTREPRENÖRSKAPSFORSKNING	82
ENGLISH SUMMARIES	86
RECENT EMPLOYMENT AND ENTREPRENEURSHIP STUDIES	91
KUVIDOIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS	1*
TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES	2*
KUVIOT – CHARTS	4*
TAULUKOT – TABLES	16*
TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	56*

TYÖPOLIITTINEN AIKAKAUSKIRJA

FINNISH LABOUR REVIEW

3 / 2015
vsk. 58. vol

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Employment and the Economy
HELSINKI FINLAND

PÄÄTOIMITTAJA * EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 029 507 7118

TOIMITTAJA * EDITOR

Päivi Järviniemi
puh./tel. 029 504 9089

TOIMITUSSIHTEERI * EDITOR

Annika Blomster
puh./tel. 029 504 7966
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail: givenname.surname@tem.fi

TOIMITUSNEUVOSTO * EDITING COMMITTEE

Markku Wallin, puheenjohtaja
Johanna Alatalo
Sami Teräväinen
Martti Myllylä
Leena Pentikäinen
Jouni Nupponen
Elise Ramstad
Kimmo Ruth
Pekka Tiainen

Heikki Räisänen, asiantuntija
Päivi Järviniemi, asiantuntija
Petri Syvänen, asiantuntija
Annika Blomster, asiantuntija

TOIMITUKSEN OSOITE * ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO * STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 029 504 8050
Kaisa-Mari Kuusela
puh./tel. 029 504 8294
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@tem.fi

JULKAISIJA * PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

Painotuote

Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä. Lainattaessa on lähde kuitenkin mainittava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä, jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön kantaa.

Taitto: Atte Tuulenkylä
Edita Prima Oy, Helsinki 2015
ISSN 0787 – 510X

Suurten lukujen ongelmia

Heikki Räisänen¹

Suomalaisten aikuisten luku-, numero- ja tietotekniikkaa soveltavat ongelmanratkaisutaidot ovat maailman kirkkainta kärkeä. OECD:n laajan Kansainvälisen aikuistutkimuksen (PIAAC) vuonna 2013 julkaistujen tulosten mukaan osaamistaso on meillä selvästi parempi kuin muissa Pohjoismaissa.

Emmekö siis voi olla tyytyväisiä ja keskittyä tärkeämpiin ongelmiin? Emme kyllä voi. Nimittäin PIAAC –tutkimus osoitti, että eri väestöryhmien osaamisessa on valtavia eroja. Ikääntyneillä, maahanmuuttajilla ja työttömällä taidoissa on usein huomattavia puutteita. Suomessa kaikkiaan 600 000:lla henkilöllä on vaikeuksia yksinkertaisen laskutoimituksen tekemisessä tai heillä on vaikeuksia ymmärtää suoraviivaista kirjallista informaatiota, kuten lääkkeen annosteluohjetta.

Koska työelämän osaamisvaatimukset muuttuvat jatkuvasti, ovat heikosti työelämään kiinnittyneet vielä suuremmassa vaarassa jäädä syrjään, jos perustaidoissa on

puutteita. Uusien osaamisten oppiminen kun tukeutuu juuri perustaitojen hallinnan varaan.

Opetus- ja kulttuuriministeriön sekä työ- ja elinkeinoministeriön yhteistyöllä on toteutettu OECD:n asiantuntijoiden laatima maatutkimus Suomen aikuisväestön perustaidoista. Siinä keskityttiin heikkotaitoisiin. Tässä numerossa esitellään ja arvioidaan tuon tuoreen maatutkimuksen päätuloksia *Maija Lyly-Yrjänäisen, Petri Haltian ja Petra Packalenin* artikkelissa.

Eräs varsin kiinnostava ominaispiirre on, että Suomessa perustaidoista keskustellaan lähinnä vain maahanmuuttajien koulutuksen yhteydessä. Vaikuttaa siltä, että tämä on laadukkaassa aikuiskoulutuksessa jonkinlainen sokea piste. Ehkä ajatellaan, että kaikkihan osaavat lukea. Mutta entä digilukutaidon taso? OECD:n tutkimuksessa käytettiin varsin arkipäiväisiä ja käytännöllisiä ongelmanratkaisuja, joten heikko suoriutuminen kyllä kertoo vaikeuksista

¹ Heikki Räisänen, VTT, tutkimusjohtaja, työvoimapolitiikan dosentti, työ- ja elinkeinoministeriö

paitsi kansalaistaidoissa, on myös kynnys työelämään pääsystä.

Taidot – muodollisesta koulutuksesta riippumatta – ovat yhteydessä työllistymiseen ja palkkaan, joten perustaitojen vähintään kohtuullinen taso tulisi olla meillä kaikkien tavoitteena ja myös todellisuudessa saavutettavissa.

Osaamisen suuren luvun ongelma nivoutuu yhteen kahden muun suuren luvun ongelman kanssa: työttömyyden ja maahanmuuton. Perusosaamisen ongelmat ovat suuret, jos ollaan kaukana työmarkkinoista. Kun yhteiskunta ja eri palvelut digitalisoituvat, onko kaikilla riittäviä valmiuksia asioida digitaalisia välineitä käyttäen? Kun työnhakijan palveluja digitalisoidaan edelleen voimakkaasti, on tässä muistettava myös palveluja käyttävien osaamistason suuret vaihtelut. Kuluvan vuoden ensi puoliskolla työnhakijoita oli TE-toimistoissa liki 770 000 henkilöä. Heistä työttömänä on ollut yli 578 000 henkilöä.

Viime aikoina massamitat saavuttanut pakolaisten ja turvapaikan hakijoiden muuttoliike Eurooppaan on tuonut uudenlaisia määriä meille pyrkiviä ihmisiä. Inhimillisten näkökohtien lisäksi tämä on myös suurten lukujen ongelma, eikä vielä osata edes

arvioida, kuinka suurten. Suomeen jää joka tapauksessa runsaasti uusia ihmisiä. Heidän osaamisensa vaihtelee kuten muillakin väestöryhmillä, mutta kielitaito ja sen hankkimisen viiveet hidastavat suoraan työhön pääsyä. Lyhyellä aikavälillä kustannukset kasvavat ja työttömiä tulee todennäköisesti lisää. Jos kotouttaminen onnistuu, kieli- ja muut taidot ovat kunnossa, alkaa nuoren väestön määrän kasvu vaikuttaa myönteisesti moniin suurten lukujen ongelmiin: työllisyyteen, työttömyyteen sitä kautta myös julkisen talouden tasapainoon ja kestävyysvajeeseen. Tie sinne voi olla kuitenkin kuoppainen.

Tämänkertaisessa numerossamme käsitellään myös LEAN-tuotantoa ja sen soveltumista yrityksiin ja muihin organisaatioihin. Tästä kirjoittavat *Jussi Heikkilä* ja *Miia Martinsuo*.

Johanna Alatalo käsittelee artikkelissaan rakennetyöttömyyden kasvua ja työttömyyden ominaispiirteitä. *Erkki Laukkanen* erittelee työ- ja työttömyysvuosien muutoksia vuoden 2008 jälkeen EU-maissa. *Heikki Räisänen* kirjoittaa työsuhteiden kestosta.

Numeron 4/2015 aineiston määräpäivä on 9.11.2015.

Osaamisen ja elinikäisen oppimisen Suomi – riittävätkö kaikkien perustaidot?

Maija Lyly-Yrjänäinen¹ - Petri Haltia² - Petra Packalen³

Johdanto

Suomi osallistui vuonna 2012 OECD:n ohjaamaan Kansainväliseen aikuistutkimukseen (PIAAC), jossa arvioitiin 16–65-vuotiaiden luku- ja numerotaitoja sekä tietotekniikkaa soveltavia ongelmaratkaisutaitoja (ks. OECD 2013a, OECD 2013b). Vuonna 2013 julkaistujen ensimmäisten tutkimustulosten mukaan suomalaisten aikuisten perustaidot ovat kansainvälisessä vertailussa erinomaiset (Malin et al. 2013). Suomi erottuu taidoissa myös muista Pohjoismaista, luku- ja numerotaidot ovat Suomessa parhaat ja tietotekniikkaa soveltavassa ongelmanratkaisussa ruotsalaiset ovat vain hieman edel-

lä. Eri väestöryhmien taidoissa on kuitenkin huomattavia eroja. Perustaidot ovat voimakkaasti yhteydessä ikään, koulutustasoon ja maahanmuuttajataustaan. Suomessa – ja muissa Pohjoismaissa – nuorimmilla ikäryhmillä, korkeasti koulutetuilla ja kantaväestöllä taidot ovat parhaat. (esim. Valk 2015.)

Suomessa erot eri-ikäisten taidoissa ovat erityisen suuret. Parhaiten sekä luku- että numerotaitotesteissä menestyi 30–34-vuotiaiden ikäryhmä. Tietotekniikkaa soveltavan ongelmanratkaisun huippuryhmä oli hieman nuorempi, 25–29-vuotiaat. Nämä nuoret ikäryhmät pärjäävät tutkimuksessa todella hyvin, mutta iäkkäimpien taidot ovat jopa alle OECD-maiden keskitason. (Malin

¹ Maija Lyly-Yrjänäinen, VTM, erityisasiantuntija, työ- ja elinkeinoministeriö

² Petri Haltia, KM, opetusneuvos, opetus- ja kulttuuriministeriö

³ Petra Packalen, VTM, opetusneuvos, Opetushallitus

⁴ Tutkimuksessa maahanmuuttajiksi on laskettu ne, jotka ovat syntyneet muualla kuin Suomessa.

et al. 2013, 28–35.) Korkeasti koulutetuilla ja lukion käyneillä taidot ovat parhaat. Perusasteen ja ammatillisen koulutuksen suorittaneiden perustaidoissa ei ole juuri eroja. Koulutus ja ikä ovat kytköksissä toisiinsa, joten koulutusasteittaiset erot liittyvät osin myös ikäryhmien välisiin taitoeroihin ja heijastavat koulutusjärjestelmän muutoksia. Esimerkiksi lukion käyneiden ja ammatillisen koulutuksen suorittaneiden väliset erot ovat pienempiä, kun verrataan samanikäisiä. Suurimmillaan numerotaitopistemäärien erotus on näiden kahden ryhmän välillä 16–24-vuotiailla (32 pistettä) ja pienin 35–44-vuotiailla (20 pistettä). (mt. 37–40.) Taitoihin vaikuttaa merkittävästi sekin, mitä henkilö on tehnyt koulutuksensa jälkeen. Opiskelemassa, työelämässä, työttömänä tai työmarkkinoiden ulkopuolella perustaidot säilyvät, harjaantuvat tai rapautuvat.

Kolmas taitojen kannalta tärkeä tekijä on maahanmuuttajatausta. Tutkimuksessa selvisi, että Ruotsissa ja Suomessa on suurimmat erot maassa syntyneiden ja maahan muuttaneiden taidoissa (OECD 2013a, 126). On kuitenkin hyvä huomata, että Suomessa maahanmuuttajat voivat tehdä taitoja mittaavat tehtävät ainoastaan suomen tai ruotsin kielellä, joten valtaosa heistä osallistui tutkimukseen muulla kuin omalla äidinkielellään. Vuoden 2013 väestötietojen mukaan selvästi suurin osa ensimmäisen ja toisen polven maahanmuuttajista on tullut Suomeen Venäjältä tai Virosta (Suomen virallinen tilasto 2014, 21).

Taitoja mitattiin tutkimuksessa hyvin käytännönläheisin, arki- ja työelämään kytkeytyvin tehtävin. Jos siis taidot osoittautuvat testissä heikoiksi, on todennäköistä, että yksilöllä on vaikeuksia pärjätä ja pysyä mukana aktiivisena kansalaisena tietoyhteiskunnassa. Työelämän osaamisvaatimukset muuttuvat kaiken aikaa, ja osaamisen täydentämistä ja päivittämistä tarvitaan läpi

työuran. Myös arkielämässä selviäminen on yhä vaikeampaa ilman riittäviä perustaitoja. Julkisten ja yksityisten palveluiden siirtyessä kasvavassa määrin verkkoon kansalaisilta vaaditaan paitsi tieto- ja viestintätekniikan käyttötaitoa myös kykyä ymmärtää verkossa olevaa tietoa. Vahvat perustaidot auttavat jäsentämään ja tulkitsemaan monimutkaista todellisuutta ja antavat samalla valmiuksia aktiiviseen kansalaisuuteen. Perustaidot luovat pohjaa elinikäiselle oppimiselle.

Kilpailukyvyyn, tuottavuuden ja uusien kasvun eväiden etsiminen ovat ajankohdaisia, polttavia kysymyksiä suomalaisessa keskustelussa ja päätöksenteossa. Kysymys osaamisen vahvistamisesta on erottamaton osa tätä keskustelua. Niin OECD kuin EU:kin näkevät osaamisen talouskasvun keskeiseksi veturiksi (ks. esim. OECD 2012a; Euroopan komissio 2010). Myös suomalaisissa analyyseissa osaava työvoima on tunnistettu keskeiseksi osaksi yritysten aineetonta pääomaa ja samalla innovaatioiden, tuottavuuden ja talouskasvun avaintekijäksi (esim. Alasoini et al. 2014). Kansainvälinen aikuistutkimus osoittaa, että taitojen vahvistaminen kannattaa taloudellisesti myös yksilön näkökulmasta, sillä taidot ovat yhteydessä työllistymiseen ja työuran aikaiseen palkkakertymään – muodollisesta koulutuksesta riippumatta (ks. Hanushek et al. 2013). Perustaidot ovat myös myönteisellä tavalla yhteydessä terveyteen sekä luottamukseen ja osallistumiseen yhteiskunnassa (OECD 2013a, 234–241).

Miten varmistetaan riittävät perustaidot aikuisiässä?

Luku- ja numerotaidot opitaan ensisijaisesti koulussa, mutta jos taidot eivät ole riittävästi karttuneet peruskoulussa, niin miten niitä voi kehittää aikuisiällä? Keitä ovat ne

aikuiset, joiden perustaidot eivät ole riittävät? Millaiset ovat tietotekniikkaa soveltavat ongelmanratkaisutaidot niillä, jotka eivät ole kasvaneet tietotekniikan kyllästävässä ympäristössä? Millaisia seurauksia riittämättömillä taidoilla voi aikuisten elämässä olla? Onko Suomessa ylipäänsä huomioitu tarpeeksi aikuisten perustaitoja ja niiden puutteita? Muun muassa näihin kysymyksiin haettiin vastauksia opetus- ja kulttuuriministeriön ja työ- ja elinkeinoministeriön rahoittamassa, OECD:n vuosina 2014–2015 tekemässä maakatsauksessa, joka perustui Kansainväliseen aikuistutkimukseen. Tarkastelemme tässä artikkelissa erityisesti katsauksen pohjalta niiden aikuisten tilannetta Suomessa, joiden luku- tai numerotaidoissa tai tietotekniikkaan perustuvissa ongelmanratkaisutaidoissa on eniten parannettavaa.

Aikuisten oppimista ja Suomen aikuiskoulutusjärjestelmää on arvioitu OECD:n tutkijoiden voimin aikaisemminkin, 2000-luvun alussa. Tuolloin vahvuuksiksi nostettiin koko yhteiskunnan läpäisevä oppimisen arvostus ja kulttuuri, aikuiskoulutuksen vahvat yhteydet työelämään, julkisissa palveluissa laaditut yksilölliset oppimissuunnitelmat, erinomainen näyttötutkintojärjestelmä sekä toimiva opettajankoulutus ja -rekrytointi (OECD 2001, 48–49). 2000-luvun alussa yhdeksi keskeiseksi haasteeksi kuvattiin se, miten voidaan edistää taitoja, jotka auttavat työllistymistä, liikkuvuutta sekä sopeutumista tietoyhteiskuntaan niin, että sosiaalinen koheesio säilyy ja vahvistuu. Huolena oli muun muassa, että osaamisen kehittäminen työelämässä keskittyi tietyille toimialoille, esimerkiksi elektroniikkateollisuuteen, ja isoihin yrityksiin. Perinteisempien toimialojen, jotka eivät ole yhtä vahvasti teknologia-painotteisia, ja pienten työpaikkojen tilanne arvioitiin heikommaksi. (OECD 2001, 49.) Viisitoista vuotta myöhemmin näyttää siltä, että osaamisen kehittämisen mahdollisuu-

det ovat palkansaajilla 2000-luvun kuluessa hitaasti parantuneet ja myös pienissä työpaikoissa asia on viime vuosina lyönyt itseään läpi. Sosioekonomisen aseman tuomat erot ovat sen sijaan edelleen voimakkaita, ylempillä toimihenkilöillä on parhaat mahdollisuudet kehittää osaamistaan ja työntekijöillä heikoimmat. Julkisella sektorilla työskentelevillä kehittymismahdollisuudet ovat paremmat kuin yksityisen sektorin palkansaajilla. (Lyly-Yrjänäinen 2015, 38–46.) Työntekijöiden osaamisen kehittäminen on ollut vahvasti esillä viime hallituksen agendalla. Työnantajia on kannustettu henkilöstön osaamisen kehittämiseen lainsäädännön avulla, joka lupaa henkilöstökoulutukseen taloudellisia kannustimia (ks. L 1136/2013). Työelämän kehittämisessä korkea osaaminen on yksi suomalaisen työelämän kulmakivistä, hanketoiminnassa kannustetaan ottamaan työntekijöiden osaaminen täyteen käyttöön ja kehittämään sitä edelleen (ks. Työelämän kehittämisstrategia vuoteen 2020, 2012).

Vuosituhanneen alun suosituksissa huomio kohdistui etenkin ikääntyviin, pitkäaikaisyrittömiin sekä maahanmuuttajiin, joiden osaamisen kehittämisen ja työmarkkinoille osallistumisen tueksi kaivattiin keinoja. Uuden selvityksen lähtökohtana olivat aikuisten perustaidot, sillä vuonna 2012 Kansainvälinen aikuistutkimus toi uutta tietoa aikuisten luku- ja numerotaidoista sekä tietotekniikkaa soveltavista ongelmanratkaisutaidoista. Selvityksessä haluttiin nostaa esille perustaitojen merkitys elinikäiselle oppimiselle. Kun kyse on tälläkin kertaa aikuisten osaamisen kehittämisestä, aiemmin annetut suositukset ja niiden jälkeen tehdyt strategiat, hankkeet ja toimintatapojen muutokset muodostavat jatkumon uusille suosituksille ja vahvistavat monilta osin niiden viestiä.

Kansainväliseen aikuistutkimukseen perustuvan selvityksen kohderyhmät valikoitiin taitomittaustulosten perusteella niin, että

huomio kohdistuisi niihin, joiden taidoissa on eniten parantamisen varaa – kohderyhmät ovat melkein samat kuin 15 vuotta sitten. Ikääntyvien, vailla perusasteen jälkeistä tutkintoa olevien nuorten sekä maahanmuuttajien joukossa on keskimääräistä enemmän niitä, joiden perustaidot eivät kunnolla riitä nyky-yhteiskunnan vaatimuksiin. Tutkimuksessa pureuduttiin nimenomaan luku- ja numerotaitoihin sekä tietotekniikkaan perustuvaan ongelmanratkaisuun. Monet muut taidot, esimerkiksi ammatti- ja sosioemotionaaliset taidot, on tärkeydestään huolimatta rajattu tarkastelun ulkopuolelle. Perustaitojen merkitystä korostaa se, että niiden avulla opitaan myös muita taitoja läpi elämän. PIAAC-aineiston ja muiden tutkimusaineistojen analysoimisen lisäksi OECD:n tutkijat vierailivat Suomessa tammikuussa 2015 ja haastattelivat useita asiantuntijoita, joiden tehtävänä on aikuisten taitojen edistäminen ja kehittäminen. Mukana oli ministeriöiden ja hallinnon, koulutuksen järjestäjien, työmarkkinaosapuolien sekä yritysten edustajia.

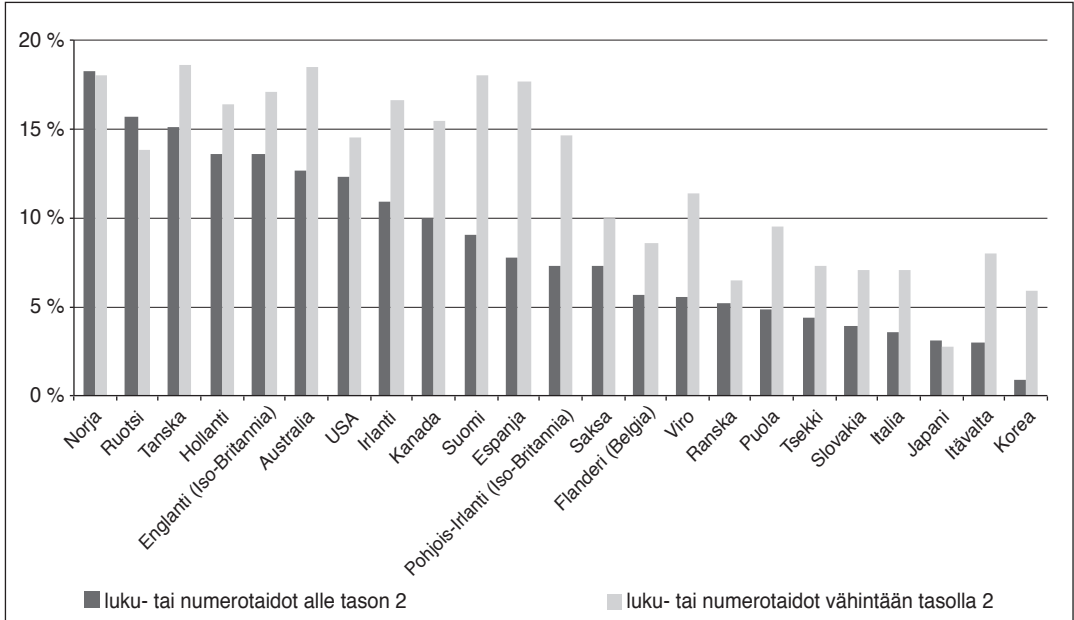
Kansainvälisessä aikuistutkimuksessa määriteltiin luku- ja numerotaidolle viisi suoritustasoa. Maakatsauksessa taidot arviointiin puutteellisiksi, jos luku- tai numerotaidot ovat alle tason kaksi. Siitä huolimatta, että kansainvälisessä vertailussa taidot ovat Suomessa kärkiluokkaa, 16–65-vuotiaista noin 600 000:n luku- tai numerotaidot eivät yllä tasolle kaksi. Käytännössä tämä tarkoittaa, että heillä on vaikeuksia yksinkertaisten laskutoimitusten tekemisessä tai heidän on vaikea ymmärtää suoraviivaistakin kirjallista informaatiota. Tasolla kaksi kyse on taidoista, joita tarvitaan arkipäivässä, esimerkiksi lukutaidon osalta särkylääkkeiden annostusohjeiden ymmärtämisestä. Numerotaidoissa

kyseessä ovat yksinkertaiset laskutoimitukset tai numeroiden havainnointi, joissa ei tarvitse tuntea tai soveltaa matemaattisia teorioita. (OECD, painossa) Tasoa kaksi havainnollistavassa numerotaitotehtävässä täytyy esimerkiksi vertailla kahdessa eri muodossa, taulukossa ja pylväsdiagrammissa, esitettyjä lukuja ja tunnistaa ne luvut, jotka eivät vastaa toisiaan.⁵ Numerotaitotehtävien ymmärtäminen vaatii myös lukutaitoja ja perustaidot ovat yhteydessä tietotekniikkaa soveltaviin ongelmanratkaisutaitoihin.

OECD:n tutkijat yllättyivät siitä, että aikuisten perustaidoista ei Suomessa keskustella juuri lainkaan. Valtaosassa vierailun aikana käydyistä keskusteluista perustaitojen kehittäminen tunnistettiin merkittäväksi tarpeeksi pääosin maahanmuuttajien kohdalla. Suomalaisilla työmarkkinoilla on kysyntää korkealle osaamiselle, yhteiskunnan ja työelämän toimintoja digitalisoidaan kiihtyvällä vauhdilla ja kansalaisilta edellytetään omatoimisuutta. Kun koulutusjärjestelmä on tuottanut hyviä osaamistuloksia nuorten aikuisten kohdalla, tulisi kansalaisten perustaidoissa rima asettaa tulevaisuudessa entistä korkeammalle (PIAACin mittaamana vähintään tasolle 3). Tätä taustaa vasten perustaitojen puutteiden tunnistaminen ja myöntäminen voi olla vaikeaa sekä yksilön että instituutioiden näkökulmasta. Tutkijat suosittelevat, että perustaitoihin kiinnittäisiin jatkossa enemmän huomiota. Taitopuutteet pitäisi tunnistaa silloin, kun aikuisia kohdataan, esimerkiksi ammatillisessa koulutuksessa ja TE-toimistoissa. Erilliset lukutai numerotaitokurssit eivät kuitenkaan Suomessa ole monille houkutteleva vaihtoehto. Aikuisten perustaitojen kohentamisessa parhaita tuloksia saadaan, kun niitä kehitetään osana yksilöllisten ammatillisten ja koulu-

⁵ Lisää tietoa siitä, miten taitoja mitattiin, ks. OECD 2013.

Kuvio 1. Muodolliseen aikuiskoulutukseen osallistuminen perustaitojen tason mukaan (%)

LÄHDE: OECD, Kansainvälinen aikuistutkimus (PIAAC) 2012

tuksellisten tavoitteiden ja tarpeiden toteuttamista, esimerkiksi aikuiskoulutuksessa tai työpaikalla. (mt.) Lisäksi olisi kannustettava juuri niitä aikuisia koulutukseen, joiden taidoissa olisi eniten parannettavaa. Kansainvälinen aikuistutkimus osoittaa, että etenkin Suomessa ne, jotka eivät yltäneet taitotestissä tasolle kaksi, osallistuvat selvästi muita vähemmän aikuiskoulutukseen. Muissa Pohjoismaissa tämän ryhmän osallistuminen on paljon yleisempää. (kuvio 1)

Perustaitojen puute voi nuorilla olla syrjäytymisen syy tai seuraus

Koulutusaste ja perustaidot vaikuttavat nuorilla siihen, miten he löytävät paikkansa jatkokoulutuksessa tai työelämässä. 16–29-vuotiaista, joiden perustaidot eivät yllä tasolle kaksi, 40 prosenttia ei ole koulutuksessa tai työssä. Muiden nuorten osalta

alle joka kymmenes on vastaavassa tilanteessa. Nuorisotakuun etsivä nuorisotyö sekä nuorten aikuisten osaamishjelma ovat hyviä esimerkkejä siitä, miten näiden nuorten syrjäytymistä voidaan ehkäistä ja taitoja kehittää. (OECD, painossa)

Nuorten syrjäytyminen on viime vuosina ollut vahvasti esillä yhteiskunnallisessa keskustelussa ja myös politiikkatoimissa. Nuorisotakuulla on pyritty varmistamaan jokaiselle nuorelle paikka joko koulutuksessa tai työelämässä. Takuun piiriin kuuluvassa nuorten aikuisten osaamishjelmassa pelkän peruskoulun varassa oleville 20–29 -vuotiaille nuorille on annettu lisämahdollisuus suorittaa ammatti- tai erikoisammattitutkintoja. Tavoitteeksi on asetettu, että vuosina 2013–2016 yhteensä 36 000 kohderyhmän nuorta aikuista aloittaisi koulutuksessa. Tämä on noin kolmannes 20–29-vuotiaista, joilla on ainoastaan peruskoulun päättötodistus. Lisäksi nuorille aikuisille on tarjolla

ohjausta ja neuvontaa.⁶ OECD:n maatutkimuksessa suositeltiin etsivän nuorisotyön jatkamista. Se on kuntien vastuulla olevaa, ennalta ehkäisevää sosiaalityötä. Kohderyhmänä ovat alle 29-vuotiaat nuoret, jotka ovat koulutuksen tai työmarkkinoiden ulkopuolella, tai jotka tarvitsevat tukea saavuttaakseen tarvitsemansa palvelut. Vuosina 2010–2014 on tavoitettu 16 740 nuorta ja heistä 73 prosenttia on saatettu tukitoimenpiteiden piiriin. Eniten nuoria on ohjattu työhön ja opintoihin liittyviin toimenpiteisiin, mutta myös sosiaali- ja terveystoimen palveluihin. (ks. opetus- ja kulttuuriministeriö 2015.)

Ammatillisesta koulutuksesta valmistuneilla perustaidot ovat usein heikommat kuin niillä, jotka ovat suorittaneet lukion. Ammatillinen koulutus parantaa työmahdollisuuksia, mutta ilman hyviä perustaitoja voi olla vaikea edetä työssä tai jatkaa opintoja. Vaikka kaikilla ammatillisen koulutuksen valinneilla nuorilla ei olisikaan suurinta halua luku- ja numerotaitojen kehittämiseen, on hyvillä perustaidoilla yhä enemmän tarvetta myös töissä, joissa ammatillisilla taidoilla vielä pärjää. (OECD, painossa.) Vuoden 2014 työolobarometrissa yli puolet palkansaajista kertoi, että omalla työpaikalla oli edellisvuoden aikana tehtäviä järjesteltyä työntekijöiden välillä uudelleen, ja että työpaikalla oli otettu käyttöön uusia työmenetelmiä tai tietojärjestelmiä (Lyly-Yrjänäinen 2015, 28). Riittävät perustaidot antavat turvaa muuttuvassa työelämässä, sillä ne mahdollistavat työssä oppimisen ja kehittymisen, tyouralla etenemisen sekä uudelleen koulutautumisen. Perustaitojen oppimiselle on siis tarve ammatillisessakin koulutuksessa.

Tutkijat suosittavat työssä oppimista painottavan ammatillisen koulutuksen kehittä-

tämistä. Työelämäläheinen koulutus tukee sujuvaa siirtymistä työmarkkinoille ja toimii samalla kanavana, jonka kautta työnantajat voivat välittää koulutuksen järjestäjille tietoja osaamistarpeistaan. Tutkijat toteavat, että oppisopimuskoulutukseen on Suomessa kiinnitetty aiempaa enemmän huomiota ja näkevät esimerkiksi Nuorisotakuun hyvänä mahdollisuutena viedä asiaa eteenpäin. (OECD, painossa.) Koulutus- ja kehittämisskeskus Palmeniassa on vuosina 2014–2015 arvioitu suomalaisen oppisopimusjärjestelmän toimivuutta ja vaikuttavuutta. Järjestelmän vahvuus on, että se tarjoaa joustavia ratkaisuja eri kohderyhmille monenlaisissa tilanteissa ja toimintaympäristöissä, esimerkiksi monen ikäisille opiskelijoille, eri toimialoilla sekä erikokoisissa työpaikoissa. Sama vahvuus tuo kuitenkin koulutuksen toteuttamiselle riskinsä. Arvioinnin mukaan esimerkiksi koulutuksen henkilökohtaistamisen, tietopuolisen opetuksen, työpaikalla tapahtuvan ohjauksen, tiedon ja käytännön niveltämisen sekä tutkintotilaisuuksien toteutuksen laatu voi vaihdella. Koulutusta voisi edelleen kehittää niin, että koulutuksen henkilökohtaistamisessa sekä työpaikalla tapahtuvan oppimisen tukena käytettäisiin nykyistä vahvemmin tietopuolisten opintojen opettajan asiantuntemusta. Lisäksi nostetaan esille oppilaitosten ja työpaikkojen yhteistyön ja verkostoitumisen vahvistaminen (ks. Haapakorpi & Virtanen 2015.)

OECD:n tutkijat myös pohtivat siirtymiä toisen asteen koulutuksesta eteenpäin. Monissa maissa toisen asteen koulutuksen suorittaneille on tarjolla ammattikorkeakouluopintoja lyhyempää ammatillista koulutusta, jolle on kysyntää työmarkkinoilla. Suo-

⁶ Opetus- ja kulttuuriministeriön internet-sivuilta löytyy lisää tietoa Nuorten Aikuisten Osaamisohjelmasta, ks. <http://www.minedu.fi/OPM/Koulutus/koulutuspolitiikka/Hankkeet/osaamisohjelma/>.

messa näitä vastasi lähinnä osa aiemmasta opistoasteen koulutuksesta. Tutkijat toteavat, että ammatillinen jatkokoulutus, näyttötutkinnot, on pääasiassa suunnattu aikuisille, jotka ovat jo toimineet työelämässä ja hankineet erikoistaitonsa siellä. Korkeakouluihin puolestaan pyrkii huomattavasti useampi kuin pääsee ja monesti opiskelupaikkaa joutuu hakemaan useamman kerran, jolloin siirtyminen työmarkkinoille viivästyy. Tutkijat kehottavatkin jatkamaan korkea-asteen koulutuksen opiskelijavalintojen uudistamista ja harkitsemaan myös uusia toisen asteen jälkeisiä koulutusvaihtoehtoja. (ks. OECD, painossa.)

Maahanmuuttajille tarjotussa koulutuksessa yksilöllisyys, kielitaito ja ammattitaidot ovat keskeisiä

Suomeen muualta muuttaneiden määrä on kasvanut jyrkästi 2000-luvun aikana, vaikka moniin muihin Euroopan maihin verrattuna maahanmuuttajien osuus väestöstä on yhä pieni. Ensimmäisen ja toisen polven ulkomaalaistaustaisia henkilöitä oli Suomessa 301 524 vuonna 2013, 2000-luvun alussa lukumäärä oli yli puolta pienempi. (Tilastokeskus 2014, 20–21.) Vuosina 2012–2015 Suomessa on ensimmäistä kertaa ollut käytössä valtion kotouttamisohjelma, jossa on kuvattu kotouttamisen painopisteet. Osamisen näkökulmasta tavoitteena on, että maahanmuuttajat tai maahanmuuttajataustaiset osallistuisivat koulutukseen samassa suhteessa kuin kantaväestö. Suuri osa tukitoimista liittyy suomen tai ruotsin kielen opetukseen sekä jatko-opintoihin valmentavaan koulutukseen. (ks. valtion kotouttamisohjelma 2012.)

Kansainvälisen aikuistutkimuksen mukaan Suomeen muualta muuttaneiden joukossa 40 prosentilla on puutteelliset luku- tai nume-

rotaidot, kun syntyperäisten suomalaisten joukossa osuus on 11 prosenttia (OECD, painossa). Suurin osa maahanmuuttajista teki taitotestit muulla kuin omalla äidinkielellään. PIAAC-aineistoon perustuvan analyysin mukaan kielitaito selittää Suomessa 64 prosenttia maahanmuuttajien ja syntyperäisten suomalaisten välisistä lukutaidon eroista. Tämä tulos korostaa kielitaidon merkitystä testitulokselle, mutta samalla on huomattava, että vastaajan kotonaan puhuma kieli saattaa olla yhteydessä myös muihin kotitalouden piirteisiin, joita ei analyysissä voi ottaa huomioon. Kielitaidon ja kotouttamisen merkityksestä mitatulle taitotasolle kertoo myös se, että Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa yli viisi vuotta asuneiden maahanmuuttajien taitopisteiden erot kantaväestöön verrattuna ovat huomattavasti pienemmät kuin alle viisi vuotta sitten saapuneiden. Vasta vähän aikaa Suomessa asuneiden maahanmuuttajien työllisyys on selvästi alhaisempi kuin maassa pidempään olleiden. Selvemmin kuin muissa maissa, Suomessa erot maahanmuuttajien ja kantaväestön työllisyydessä selittyvät ennen kaikkea sillä, mikä koulutustaso on, onko tutkinto suoritettu Suomessa vai muualla sekä kieli- ja lukutaidoilla. (Bonfanti & Xenogiani 2014, 264–272.)

Suomeen muuttaneilla on oikeus henkilökohtaiseen kotouttamissuunnitelmaan, joka tyypillisesti kattaa 1–3 vuotta. Suunnitelmassa on keskeisellä sijalla neuvonta ja kotouttamiskoulutus, jossa opitaan suomen tai ruotsin kieltä, tietotekniikka- ja opiskelutaitoja sekä työelämä- ja kansalaistaitoja. OECD:n tutkijat ovat vaikuttuneita kotouttamisohjelmien systemaattisuudesta, mutta huomauttavat samalla niiden olevan liian jäykkiä. Ohjelmat ovat pitkäkestoisia ja kokopäiväisiä. Monet osallistujat lopettavat koulutuksen kesken, esimerkiksi silloin, kun he löytävät töitä, vaikka esimerkiksi kielitai-

to-opetukselle olisi edelleen tarvetta. Tutkijat muistuttavat, että maahanmuuttajat ovat hyvin heterogeeninen ryhmä ja yksilölliset oppimistarpeet, kuten esimerkiksi kielitaito ja perustaidot, tulisi ottaa koulutuksessa paremmin huomioon. Koulutuksessa voitaisiin opettaa nykyistä enemmän ammatillisia taitoja, jotka edesauttavat työmarkkinoille siirtymistä. Lisäksi muualla kuin Suomessa suoritettujen tutkintojen tunnistamisen sujuminen on tärkeää. Näyttötutkintojärjestelmä antaa hyvät mahdollisuudet saada myös koulutuksen ulkopuolella opitulle tunnustus, mutta järjestelmän toimivuudesta maahanmuuttajien kohdalla ei ole riittävästi tietoa. (OECD, painossa.)

Moniin OECD:n tutkijoiden nostamista kehittämiskohdista on jo etsitty ratkaisuja. Vuosina 2011–2013 toteutetun Osallisena Suomessa -hankkeen tavoitteena oli asiakaslähtöisyyden kehittäminen ja maahanmuuttajien yksilöllisten tarpeiden aiempaa parempi huomioiminen koulutuksessa. Hankkeen pohjalta tehdyissä suosituksissa esitetään, että aikuisten kotouttamiskoulutuksen yhteyksiä työelämään ja yhteiskunnan toimintaan tiivistettäisiin yhteistyössä viranomaisten, oppilaitosten, järjestöjen ja työnantajien kanssa. Kotoutumisen alkuvaiheessa suositellaan, että maahanmuuttajien yksilölliset tarpeet ja taidot otettaisiin paremmin huomioon koulutuksen suunnittelussa. Alkuvaiheessa painopiste on ohjauksessa sekä henkilön osaamisen ja palveluntarpeiden selvittämisessä. Työelämälähtöisyyttä voidaan edistää tarjoamalla aiempaa räätälöidämpää koulutusta, ja myös osa-aikaisesti ja iltaisin. (ks. Osallisena Suomessa -hankkeen suositukset 2013.)

Ikääntyvät tarvitsevat tukea perustaitojen ja digitaitojen kohentamiseen

55–65-vuotiaista noin 300 000:n luku- tai numerotaidot ovat alle tason kaksi. Tämä on runsas neljännes ikäluokasta. Yli 65-vuotiaita ei ollut mukana taitotestauksessa, mutta laskelmien mukaan kaikkien 55 vuotta täyttäneiden huomioiminen tarkoittaisi yli 800 000 ikääntyvää, joiden perustaidoissa on puutteita. Tutkimuksen vanhimmat ikäluokat erottuvat nuoremmista erityisen selvästi tietotekniikkaa soveltavassa ongelmanratkaisussa. Huomattavan suuri osa joko raportoi tutkimuksessa, että tietokoneen käytöstä ei ole kokemusta, tai epäonnistui tietokoneen käyttöä mittaavassa testissä ennen kuin edes pääsi ratkaisemaan varsinaisia testitehtäviä⁷. Ainoastaan noin joka kymmenes 55–64-vuotias ylsi tietotekniikkaa soveltavassa ongelmanratkaisussa tasoille 2 tai 3, jotka viittaavat riittäviin taitoihin pärjätäkseen tietoyhteiskunnassa. 16–34-vuotiaista vastaava osuus on jopa kaksi kolmesta. (OECD, painossa.) Vanhimpien ikäryhmien muita huonommista testituloksista huolimatta Suomessa, ja etenkin muissa Pohjoismaissa ja Hollannissa, kaikissa ikäryhmissä on keskimääräistä enemmän aikuisia, joilla on hyvät tietotekniikkaan perustuvat ongelmanratkaisutaidot. Näitä taitoja on siis ollut mahdollista oppia vaikka ei kuuluisikaan diginatiivien sukupolveen. (OECD 2015, 46.) Ruotsissa vanhempienkin kansalaisten taidoista on onnistuttu huolehtimaan Suomea paremmin. Vielä 30–40-vuotiaiden joukossa tietotekniikkaa soveltavat ongelmanratkaisutaidot ovat Suomessa vahvemmat kuin

⁷ Tietotekniikkaa soveltavaa ongelmanratkaisua mittaavissa tehtävissä vastaajan piti käyttää tehtävien ratkaisuun ohjelmistoja ja työkaluja, esimerkiksi sähköpostia, laskentataulukoita, tekstinkäsittelyohjelmia ja Internetiä (ks. OECD 2013b, 30–35.)

Ruotsissa, mutta jo 45-vuotiaat pärjäävät naapurimaassa paremmin kuin meillä. (Valk 2015, 89.)

Niistä 55–64-vuotiaista, joilla luku- tai numerotaidot ovat alle toivotun tason, on 42 prosenttia työssä, kolme prosenttia työttömänä ja enemmistö, 55 prosenttia, on työvoiman ulkopuolella. Ikääntyvien hyvät luku- ja numerotaidot ovat yhteydessä työmarkkinoille osallistumiseen Suomessa voimakkaammin kuin useissa muissa maissa. Suomessa keskimääräistä useampi, neljä viidestä työntekijästä, käyttää työssään tietokonetta, joten digitaidoille on kysyntää työelämässä (OECD, painossa.) Ikääntyvät työntekijät kertoivat PIAAC-tutkimuksen haastatteluissa nuoria useammin, että tietokonetaidoissa on puutteita, jotka haittaavat työntekoa. Suomessa eri ikäryhmien näkemykset poikkesivat huomattavasti toisistaan. Alle 35-vuotiaista alle viisi prosenttia arvioi omat taitonsa puutteelliseksi verrattuna miltei viidennekseen 55 vuotta täyttäneistä. (OECD 2015, 62, 177.) Vaikka OECD:n analyysissä keskitytään ikääntyvien taitoihin pääasiassa työmarkkinoiden näkökulmasta, hyvät perus- ja digitaidot ovat erittäin tärkeitä myös hyvän, omatoimisen ja aktiivisen vanhuuden elämiselle, kun työelämään osallistuminen ei enää ole ajankohtaista.

Ikääntymisen ja perustaitojen yhteys on monimutkainen. PIAACin iäkkäimmät vastaajat ovat käyneet koulunsa erilaisessa järjestelmässä kuin nuoremmat sukupolvet ja opiskelusta on suurella osalla kulunut runsaasti aikaa. Nuorilla sukupolvilla tietotekniikka on kuulunut elämään aina, iäkkäimmillä uudet teknologiat ovat olleet oppimisen ja kouluttautumisen paikka. Toisaalta perustaidot rapistuvat biologisen ikääntymisen myötä. Tästä antaa viitteitä tiettyä sukupolvea edustavien vastaajien lukutaitopistemäärien vertaaminen kahden eri poik-

kileikkausaineiston (PIAAC ja IALS) avulla vuonna 2012 ja 16 vuotta aikaisemmin. Silti eri maiden välillä on huomattavia eroja siinä, miten jyrkästi taitopistemäärät putosivat saman sukupolven sisällä, joten biologiset muutokset ovat vain yksi tekijä taitojen taustalla. Osansa taitojen heikentymiseen tuo esimerkiksi se, että ikääntyvät ja ne, joilla perustaidot eivät tutkimuksen mukaan ole riittävät, osallistuvat aikuiskoulutukseen muita harvemmin. (OECD, painossa.)

Kun tavoitteena on työurien pidentäminen ja 55 vuotta täyttäneiden työllisyysasteen nostaminen, on ikääntyvien perustaitoihin sekä digitaitoihin edelleen panostettava. Aihe ei ole uusi, sillä ikääntyvien taitoja on kehitetty laajasti esimerkiksi vuosina 2003–2009 toteutetussa Noste-ohjelmassa, jonka päämääränä oli edistää perusasteen tutkinnon suorittaneiden aikuisten työelämässä pysymistä ja urakehitystä, lieventää suurten ikäluokkien eläkkeellesiirtymisen aiheuttamaa työvoimavajausta ja vaikuttaa työllisyysasteeseen. Ohjelman puitteissa suoritettiin pääasiassa ammatillisia tutkintoja ja tietokoneen ajokortteja, siinä ei juuri kehitetty perustaitoja. (ks. Noste ohjelma 2003–2009, loppuraportti 2010.)

OECD:n tutkijat arvioivat, että vanhimpien ikäryhmien taitojen tukeminen esimerkiksi työvoimapolitiittisen koulutuksen kautta voisi myöhentää eläkkeelle siirtymistä tilanteessa, jossa heikot tai vanhentuneet taidot ovat este työuran jatkamiselle. Työelämässä pysyminen puolestaan auttaa pitämään taitoja yllä, kun niitä pääsee ja joutuu aktiivisesti käyttämään. Tällöin työssä oppimisella ja työnantajan tarjoamalla koulutuksella on tärkeä rooli. (OECD, painossa.) Silvennoisen ja Norin (2012, 186–187) mukaan henkilöstökoulutus on vahvasti yhteydessä sosioekonomiseen asemaan. Erityisesti ikääntyvät työntekijäasemassa olevat naiset jäävät katveeseen. Vaikka sukupuolten välil-

lä ei suomalaisten PIAAC-tuloksissa kokonaisuudessaan ole suuria eroja, pärjäävät yli 45-vuotiaat naiset juuri yhä tärkeämmässä tietotekniikan soveltamisessa miehiä jonkin verran heikommin (OECD 2012b, PIAAC Data Explorer).

Silvennoinen ja Nori (2012) katsovat, että ikääntyvien osaaminen ja työkyky ovat sekä inhimillisen kohtelun että kansantalouden kannalta merkittäviä asioita, joihin on syytä puuttua yhteiskunnallisina toimenpitein. Pääsy informaatio- ja viestintäteknologioiden äärelle sekä varsinkin ikääntyvien tukeminen tietotekniikan käyttäjinä esimerkiksi aikuiskoulutuksessa ovat välttämättömiä yhteiskunnan digitalisoituessa yhä voimakkaammin (OECD, painossa). Aihe on tärkeä paitsi työelämän näkökulmasta, myös laajemmin ajateltuna. Koko yhteiskuntaan ulottuva digiloikka voi jäädä puolitiehen, jos merkittävältä osalta väestöä puuttuu tietotekniikan käyttöön ja soveltamiseen tarvittavat taidot. Kun julkisia palveluja siirretään digitaaliseen muotoon, käyttäjien näkökulma voidaan ottaa huomioon muun muassa helppokäyttöisinä ja intuitiivisina verkkopalveluina, jotka noudattavat edes jossain määrin samantapaista logiikkaa, vaikka palveluntarjoaja vaihtuisi esimerkiksi verotajasta työhallintoon tai terveystaloihin. Lopulta kansalaisia voi vaatia käyttämään digitaalisia palveluja vasta sitten, kun heillä on siihen riittävät edellytykset. (ks. OECD 2015, 82–83).

Lopuksi

Perustaitojen kehittäminen aikuisiällä vaatii vankkaa motivaatiota, sillä luku- ja numerotaitojen oppiminen ja parantaminen vie aikansa. Luku- ja numerotaidot ovat puolestaan yhteydessä tietotekniikkaan perustuviin ongelmanratkaisutaitoihin. Korkean osaami-

sen yhteiskunnassa perustaitojen puute voi olla herkkä asia, jota ei helposti tunnusteta eikä tunnusteta. Jos opiskelu on nuorena koulussa sujunut huonosti, eivät opinnot ehkä houkuta aikuisiällä. Tutkimuksen ja eri maiden hyvien käytäntöjen viesti perustaitojen kehittämisessä on melko yksituumainen. Vaikka voidaan tunnistaa tietyn taustatekijän mukaisia riskiryhmiä, joihin kuuluvilla taidoissa on muita todennäköisemmin parannettavaa, aikuisten taustat ja elämäntilanteet eroavat toisistaan huomattavasti ja määrittävät sitä, miten paljon ja millaista apua ja tukea tarvitaan (esim. Windish 2015).

Kansainvälinen aikuistutkimus osoittaa, että Suomessa aikuiskoulutukseen osallistumisessa on huomattava ero niiden välillä, joiden perustaidoissa olisi parannettavaa, verrattuna aikuisiin, joiden taidot ovat tasolla kaksi tai sen yli. Perustaidoiltaan muita heikompien osallistuminen on esimerkiksi Norjassa, Ruotsissa ja Tanskassa paljon Suomea yleisempää. Kalifornian yliopiston apulaisprofessorin Richard Desjardinin (2015) mukaan aikuiskoulutukseen osallistumisen esteet voidaan jakaa kolmeen ryhmään: yksilön omaan toimintaan liittyviin, rakenteellisiin ja vuorovaikutuksellisiin esteisiin. Muun muassa asenteet, uskomukset itsestä ja omista kyvyistä sekä arviot opintojen tuomista vaatimuksista ja odotukset palkinnoista vaikuttavat siihen, syntyykö motivaatio opiskeluun. Elämäntilanne säätelee omalta osaltaan osallistumismahdollisuuksia. Työ- tai perhetilanne voi olla ratkaiseva sille, liikeneekö aikaa tai taloudellisia resursseja osaamisen kehittämiseen. Rakenteelliset tekijät liittyvät muun muassa siihen, millaista koulutustarjontaa on olemassa. Vuorovaikutukseen liittyvä este voi olla esimerkiksi tiedon puute.

Desjardin (2015) korostaa, että osaamisen kehittämiseen kannustavien toimenpiteiden vaikutus riippuu siitä, millaisten esteiden purkamiseen niillä tähdätään. Yksilön asen-

teisiin voi vaikuttaa esimerkiksi osaamisen arvostus yhteiskunnassa sekä kannustaminen ja tukeminen opintoihin sekä oppimisen sitominen yksilön oman elämän kannalta relevantteihin asioihin. Työ- ja perhetilanteeseen liittyviä esteitä voidaan purkaa esimerkiksi työnantajien kautta sekä sosiaalipolitiikan keinoin. Tiedon aktiivinen levittäminen ja keskustelu perustaidoista tuovat asian tärkeyden esille ja pohdittavaksi sen, miten eri elämäntilanteissa olevia ja taidoiltaan eritasoisia aikuisia voitaisiin parhaiten auttaa taitojen kehittämisessä ja sopeutumisessa yhteiskunnan ja työelämän muuttuviin osaamistarpeisiin. Suomessa osaamisen kehittämistä tuetaan jo monin keinoin. Ehkä ei tarvita uutta ohjelmaa aikuisten perustaitojen kohentamiseksi, vaan jo olemassa olevaan toimintaan voitaisiin aiempaa vahvemmin tuoda hyvät luku- ja numerotaidot sekä tietotekniikkaa soveltavat ongelmanratkaisutaidot elinikäisen oppimisen perustana.

Kansainvälisen aikuistutkimuksen aineisto⁸ ja sen pohjalta tehdyt analyysit antavat erinomaisen pohjan aikuisten taitoja koskevalle keskustelulle ja kehittämistyölle. Eriytyinen ansio on siinä, että aineiston pohjalta voi tehdä kansainvälisiä vertailuja. Aineistoa on käytetty laajasti OECD:ssa, maailmalla ja Pohjoismaissa. Suomessa aineisto on ollut ahkerassa käytössä etenkin Jyväskylän yliopistossa (ks. esim. Fridberg ym. 2015; Malin 2014 toim.). Potentiaalia lisätutkimuksille on edelleen paljon. Tässä artikkelissa tarkasteltiin taitojen arvioinnissa heikoimmin menestyneiden tilannetta. Suomessa taidot ovat kuitenkin kansainvälistä kärkeä, joten tätä taustaa vasten olisi tarpeen selvittää muun muassa sitäkin, millaista koulutusta, työkokemusta ja taitojen käyttöä huippuosaamisen taustalta löytyy.

Lähteet:

- Alasoini, T., Lyly-Yrjänäinen, M., Ramstad, E. & Askola, H. (2014). Innovatiivisuus Suomen työpaikoilla. Menestys versoo työelämää uudistamalla. Tekesin katsaus 311/2014. Helsinki: Erweko.
- Bonfanti, S. & Xenogiani, T. (2014). Migrants' skills: Use, mismatch and labour market outcomes. A first exploration of the International Survey of Adult Skills (PIAAC). Teoksessa Matching economic migration with labour market needs. OECD/European Union. Paris: OECD Publishing.
- Desjardin, R. (2015). Adult learning systems in comparative perspective: How do institutions and public policy frameworks impact participation in adult education? Power point -esitys Kööpenhaminassa järjestetyssä PIAAC-konferenssissa 22.5.2015.
- Euroopan komissio (2010). Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma: Eurooppa tähtää täystyöllisyyteen. KOM(2010) 682 lopullinen. [viitattu 8.9.2015] <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52010DC0682&from=FI>
- Fridberg, T., Rosdahl, A., Halapuu, V., Valk, A., Malin, A., Hämäläinen, R., Fremming Anderssen, A., Bjørkeng, B., Størset, H., Sønnesyn, J., Larsson, A., Lind, P., Mellander, E. (2014). Adult skills in the Nordic region. Key information-processing skills among adults in the Nordic region. Nordic Council of Ministers. Copenhagen: Rosendahls-Schultz Grafisk.
- Haapakorpi, A. & Virtanen, P. (2015). Oppisopimusjärjestelmän toimivuus ja vaikuttavuus – arviointi. Koulutus- ja kehittämiskeskus Palmenia. [viitattu 8.9.2015]

⁸ Aineiston saatavuudesta ks. <http://www.oecd.org/site/piaac/publicdataandanalysis.htm>

- [http://www.helsinki.fi/taydennyskoulutus/koulutusalat/opetus-valmennus/OppisopimusArviointiKes%*c3%a4*kuu2015.pdf](http://www.helsinki.fi/taydennyskoulutus/koulutusalat/opetus-valmennus/OppisopimusArviointiKes%c3%a4kuu2015.pdf)
- Hanushek, E. A., Schwerdt, G., Wiederhold, S. & Woessmann, L. (2013). Returns to skills around the world: evidence from PIAAC. OECD Education Working Paper n°101. [viitattu 8.9.2015] [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/WKP\(2013\)16&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/WKP(2013)16&docLanguage=En) L 1136/2013. Laki taloudellisesti tuetusta ammatillisen osaamisen kehittämisestä. Valtion säädöstietopankki Finlex. [viitattu 2.9.2015.] <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2013/20131136>
- Lyly-Yrjänäinen, M. (2015). Työolobarometri – syksy 2014. Työllisyys ja yrittäjyys 49/2015. Työ- ja elinkeinoministeriö. [viitattu 8.9.2015] http://www.tem.fi/files/43525/TEMjul_49_2015_web_18082015.pdf
- Malin, A. (2014) (ed). Associations between age and cognitive foundation skills in the Nordic countries: A closer look at the data. Jyväskylä: University Printing House.
- Malin, A., Sulkunen, S. & Laine, K. (2013). Kansainvälisen aikuistutkimuksen ensituloksia. PIAAC 2012. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2013:19. Opetus- ja kulttuuriministeriö. Jyväskylä: Kopijyvä.
- Noste-ohjelma 2003–2009. Loppuraportti (2010). Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2010:7. Helsinki: Yliopistopaino.
- OECD (2001). Thematic review on adult learning. Finland country note. [viitattu 8.9.2015] <http://www.oecd.org/edu/skills-beyond-school/2697889.pdf>
- OECD (2012a). Better skills, better jobs, better lives: a strategic approach to skills policies. Paris: OECD Publishing.
- OECD (2012b). PIAAC Data Explorer. [viitattu 2.9.2015] <http://piaacdataexplorer.oecd.org/ide/idepiaac/>
- OECD (2013a). OECD skills outlook 2013: First results from the Survey of Adult Skills. Paris: OECD Publishing.
- OECD (2013b). The Survey of Adult Skills: reader's companion. Paris: OECD Publishing.
- OECD (2015). Adults, computers and problem solving: what's the problem? OECD Skills Studies. Paris: OECD Publishing.
- OECD (painossa). Data for policy: Country studies of adult skills. A review of Finland.
- Opetus- ja kulttuuriministeriö (2015). Etsivä nuorisotyö 2014. Valtakunnallisen etsivän nuorisotyön kyselyn tulokset. [viitattu 8.9.2015] http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Nuoriso/nuorisotyoen_kohteet_ja_rahoitus/etsiva_nuorisotyoliitteet/Etsivx_nuorisotyx_2015_08_06.pdf
- Osallisen Suomessa. Delaktig i Finland (2013). Osallisen Suomessa -hankkeen suositukset 10.12.2013. [viitattu 8.9.2015] http://www.tem.fi/files/38414/suositukses_final.pdf
- Silvennoinen, H. & Nori, H. (2012). Ikään-tyvien koulutus monimuotoistuvassa työelämässä. Aikuiskasvatus 3, 32, 177–189.
- Suomen virallinen tilasto (2014). Ulkomaa-laistaustainen väestö 2013. Tilastokeskus, Helsinki 2014.
- Työelämän kehittämisstrategia vuoteen 2020 (2012). Työ- ja elinkeinoministeriö. [viitattu 8.9.2015] https://www.tem.fi/files/33077/tyoelaman_kehittamisstrategia_final.pdf
- Valk, A. (2015). Differences and inequalities in the distributions of information-processing skills in the Nordic countries. In Fridberg et al. (ed.), Adult skills in the Nordic region. Key information-proces-

sing skills among adults in the Nordic region (pp. 83–120). Nordic Council of Ministers. Copenhagen: Rosendahls-Schultz Grafisk.

Valtion kotouttamisohjelma. Hallituksen painopisteet vuosille 2012–2015 (2012). Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Konserni 27/2012. [viitattu 8.9.2015] https://www.tem.fi/files/33350/Valtion_kotouttamisohjelma_vuosille_2012-2015_1.6.2012_2.pdf

Windish, H. C. (2015). Adults with low literacy and numeracy skills: A literature review on policy intervention. OECD Education Working Papers, No. 123. Paris: OECD Publishing.

Lean-tuotanto ja sen johtaminen: onnistuminen, haasteet ja soveltuminen Suomen yrityksiin ja muihin organisaatioihin

Jussi Heikkilä¹ - Miia Martinsuo²

Niin kutsuttuja Lean-kehitysmenetelmiä käytetään nykyään laajalti erilaisilla työpaikoilla. Lean-johtamisesta raportoidaan julkisuuteen hyviä tuloksia: sairaalalaitteita valmistava yritys kertoo parantaneensa tuotavuuttaan 20 prosenttia vuodessa jo usean vuoden ajan soveltamalla Lean-johtamista, konepaja-alan yrityksen tuotantoprosessia on saatu merkittävästi tehostettua, sairaalan päivystys toteutti Lean-projektin jolla lyhennettiin päivystyspotilaan hoidon läpimenoaika tunnistamalla yli 20 parannuskohdetta prosessissa ja siivouspalveluyritys kertoo saavuttavansa Lean-filosofian avulla konkreettisia säästöjä asiakkailleen samalla kun työntekijöiden stressi on vähentynyt.

Kohtaamme yritysten kanssa tekemässämme työssä runsaasti erilaisia Lean-otsikon alla toteutettavia kehitysprojekte-

ja. Monien menestystarinoiden vastineena olemme havainneet, että Lean-projektit ja niihin liittyvien työkalujen käyttöönotto eivät suinkaan aina tuo niitä hyviä tuloksia, joista menestystarinoissa kerrotaan. Mutta mitä on tämä ”Lean”, joka näyttää tuovan monille hyviä tuloksia, mutta jolle ei siitä huolimatta löydy edes suomenkielistä nimeä?

Resurssitehokkuus ja virtaustehokkuus

Leanin juuret johtavat 1960- ja 1970-lukujen autoteollisuuteen. Toyota kehitti oman tuotantojärjestelmänsä Japanin sodanjälkeisestä niukkuudesta haastamaan menestyksellisesti muut maailman autonvalmistajat, erityisesti

¹ Jussi Heikkilä, TkT, professori, Tampereen teknillinen yliopisto, Teollisuustalouden laitos

² Miia Martinsuo, TkT, professori, Tampereen teknillinen yliopisto, Teollisuustalouden laitos

amerikkalaiset massatuotantoyritykset. Termin ”Lean” juuret juontavat Massachusetts Institute of Technologyn (MIT) 1980-luvulla tekemään laajaan tutkimushankkeeseen, jossa tutkittiin koko autoteollisuutta ja osoitettiin Toyotan käytäntöjen paremmuus muihin nähden. Tutkimustulosten perusteella julkaistiin kirja ”The Machine that Changed the World” (Womack et al. 1990), missä käsite ”Lean” ensimmäisen kerran tuotiin julkisuuteen. Lean-johtamisen alkuperä on siis suurten tuotantomäärien kokoonpanoteollisuudessa. Nykyään sitä toteutetaan ja sovelletaan yhtä paljon palveluissa kuin tehdasteollisuudessakin.

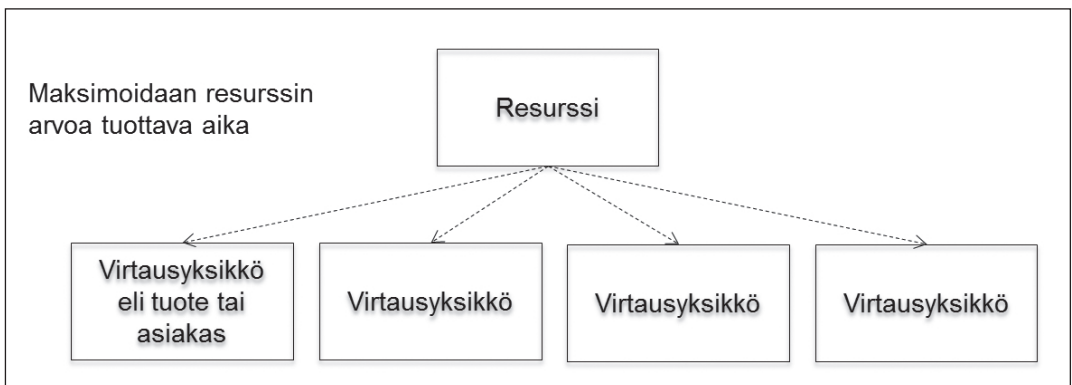
Lean-ajattelun keskeinen oivallus on kahden erilaisen tehokkuuden lajin ymmärtäminen. Nämä kaksi tehokkuuden lajia ovat resurssitehokkuus ja virtaustehokkuus. Resurssitehokkuus pyrkii erillisten resurssien mahdollisimman hyvään hyödyntämiseen tuotantojärjestelmässä, kun taas virtaustehokkuus tähtää järjestelmän mahdollisimman hyvään läpivirtaukseen ja asiakaspalveluun. Resurssilla tarkoitetaan ihmisiä, koneita ja laitteita jotka tarvitaan tuotteiden tai palveluiden työstämiseen ja asiakkaalle toimittamiseen. Läpivirtaus tarkoittaa sitä tuotteiden tai palveluiden määrää aikayksik-

köä kohden joka saadaan tuotantojärjestelmässä valmiiksi ja asiakkaalle toimitetuksi.

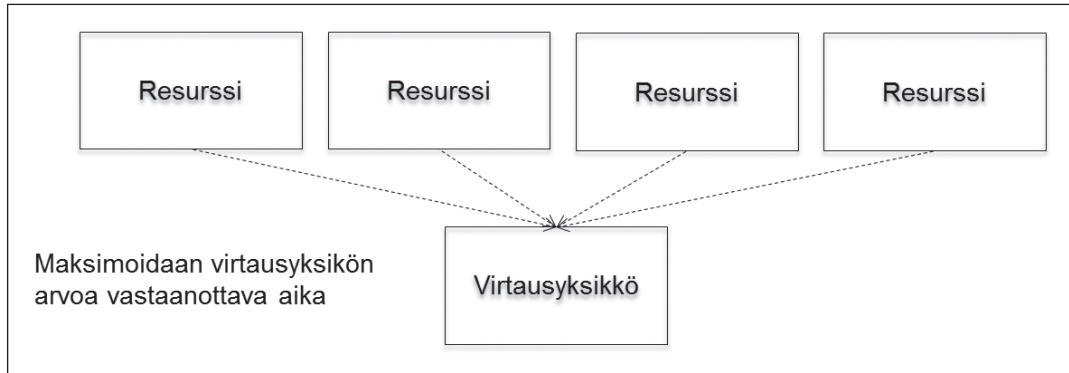
Resurssitehokkuuteen tähtäävä tuotantojärjestelmä jakaa tehtävät osiin, joita näihin tehtäviin erikoistuneet ihmiset ja koneet tekevät, keskittyen yksittäisten resurssien mahdollisimman hyvään käyttöön. Resurssitehokkaassa järjestelmässä tavoitellaan mittakaavaetuja – samanlaisten tehtävien toistoa suuressa määrässä. Tehokkuutta mitataan resurssien käyttötehokkuutena ja järjestelmässä pyritään maksimoimaan mahdollisimman monen yksittäisen resurssin käytön tehokkuus. Korkean resurssitehokkuuden ongelmaksi muodostuu kuitenkin resurssien erilaisten kapasiteettien yhteensovittaminen, minkä seurauksena resurssien välille syntyy jonoja ja odotusta. Käytännössä puhutaan pullonkauloista, jotka estävät tuotteiden tai palvelujen etenemisen hetkellisesti, toistuvasti tai jatkuvasti.

Virtaustehokkuudessa huomio kohdistetaan järjestelmään asiakkaan näkökulmasta. Tavoitteena on mahdollisimman hyvä yhteistyö järjestelmän eri resurssien välillä, jotta tuotteet saadaan valmiiksi ja asiakas palveltua mahdollisimman nopeasti. Huomio on yksittäisten resurssien sijasta järjestelmässä jalostettavissa yksiköissä, jotka

Kuva 1. Resurssitehokkuus keskittyy maksimoimaan yksittäisten resurssien käytön tehokkuutta.

Kuva 2. Virtaustehokkuus keskittyy virtausyksiköiden (tuotteet tai asiakkaat) arvoa vastaanottavan ajan suhteeseen niiden tuotantojärjestelmässä viettämästä ajasta.

teollisuudessa ovat tuotteita ja palvelutoiminnassa asiakkaita. Näitä kutsutaan virtausyksiköiksi. Tavoitteena on virtausyksiköiden mahdollisimman sujuva virtaus läpi koko järjestelmän. Suorituskykyä virtaustehokkuuteen tähtäävässä järjestelmässä mitataan virtausyksiköihin kohdistettavan arvoa lisäävän ajan osuutena koko järjestelmässä vietetystä ajasta. Hyvässä virtaustehokkuudessa virtausyksikön järjestelmässä viettämään aikaan sisältyy mahdollisimman vähän hukkaa eli tehdään asiakkaan kannalta oikeita asioita tehokkaasti.

Lean-tuotanto tähtää hyvään virtaustehokkuuteen

Tukholman kauppakorkeakoulun tutkijat Niklas Modig ja Pär Åhlström ovat julkaisseet Lean-johtamista ja sen sisältöä hyvin selventävän teoksen ”Detta är Lean” (suomennettu nimellä Tätä on Lean – ratkaisu tehokkuusparadoksiin) (Modig & Åhlström, 2011). Kirjassa esitetään valaiseva esimerkki resurssitehokkaan ja virtaustehokkaan järjestelmän eroista terveydenhoidossa, jota leimaa tietovirtojen ja palvelutyön avulla tapahtuva arvonmuodostus. Esimerkki

perustuu todellisiin tietoihin Ruotsista ja kertoo kahdesta naisesta, jotka molemmat havaitsivat rinnassaan kyhmyn. Molemmat naiset haluavat heti selvittää, onko heillä mahdollisesti rintasyöpä. Ensimmäinen naisista hakee diagnoosia resurssitehokkaasta järjestelmästä ja diagnoosin saanti kestää 42 päivää. Toinen hakee diagnoosia virtaustehokkaasta yhden luokun periaatetta noudattavasta järjestelmästä ja saa diagnoosin kahdessa päivässä. Molemmille tehdään samat toimenpiteet—yleislääkärin tai sairaanhoitajan tapaaminen, kirurgin tutkimus, mammografia, röntgen, ultraäänitutkimus, kudospäyte ja kirurgin antama diagnoosi—mutta virtaustehokas järjestelmä päättyy asiakkaan kannalta huomattavasti nopeammin lopputulokseen. Toimenpiteisiin käytetty aika on suurin piirtein sama, mutta kokonaisaikojen ero selittyy sillä, että resurssitehokkuuteen pyrkivän järjestelmän resurssit ovat hajallaan, niiden käyttöä ohjataan erillisinä ja sen seurauksena niiden väliin muodostuu jonoja ja pitkät odotusajat.

Lean-tuotantojärjestelmät pyrkivät hyvään virtaustehokkuuteen, mutta sen saavuttaminen ei ole aina helppoa. Tähän on kaksi pääasiallista syytä. Ensiksi, korkea virtaustehokkuus edellyttää resurssilta

joustavuutta eli vapaata kapasiteettia, mikä taas ei vaikuta nopeasti katsoen kovinkaan kustannustehokkaalta. Toinen syy on, että jatkuvan tasaisen virtauksen aikaansaaminen on vaikeaa, koska työvaiheiden kestossa ja tuotteiden ja asiakkaiden käsittelyssä on vaikeasti ennakoitavaa vaihtelua.

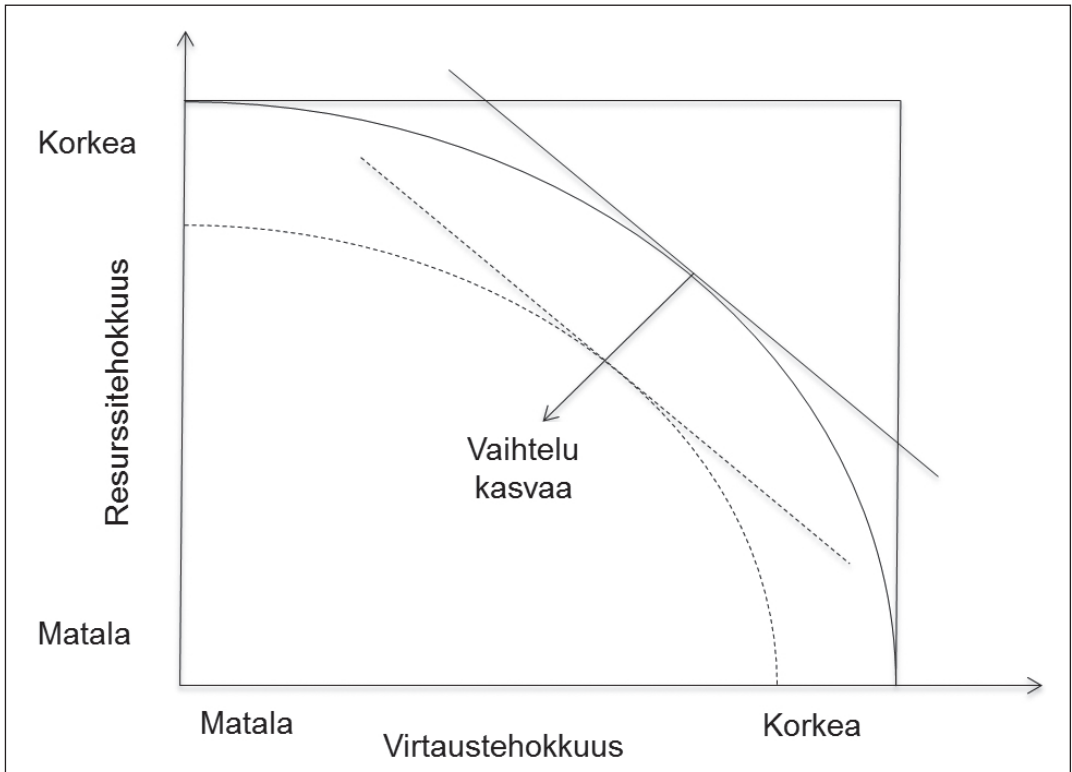
Korkean virtaustehokkuuden saavuttaminen on haastavaa jos vaihtelua on paljon. Vaihtelua on resurssissa, virtausyksiköissä ja ulkoisissa tekijöissä. Koneet voivat rikkoutua, ihmisillä on erilainen työtahti ja asiakkaiden tarpeet ja kysynnän määrä vaihtelevat ennakoimattomasti. Lean-johdattamisen onnistuminen perustuu tunnetun operaatioteorian soveltamiseen. Operaatioteorian mukaan kaksi tekijää selittävät tuotantojärjestelmän pitkän aikavälin tuottavuuden kasvua: virtausnopeuden kasvu

ja järjestelmässä tapahtuvan vaihtelun pieneminen. Teoriaa kutsutaan nopean, tasaisen virran teoriaksi (Schmenner & Swink 1998). Kun yritys pystyy nostamaan tuotantonsa virtausnopeutta ja samanaikaisesti vähentämään virtaukseen liittyvää vaihtelua, on seurauksena tuottavuuden kasvu.

Kuvassa 3 esitetään miten resurssi- ja virtaustehokkuus sekä toimintaan sisältyvä erilainen vaihtelu riippuvat toisistaan. Ihanteellinen tilanne olisi jos sekä resurssi- että virtaustehokkuus voisivat olla korkeita. Tämä ei kuitenkaan ole mahdollista niiden keskinäisen riippuvuuden vuoksi.

Mahdollisimman korkean resurssitehokkuuden tavoittelu johtaa pullonkauloihin ja kasvaviin jonoihin mikä laskee virtaustehokkuutta. Mahdollisimman korkea virtaustehokkuus taas vaatii joustavaa resurssien

Kuva 3. Resurssi- ja virtaustehokkuuden sekä vaihtelun välinen keskinäinen riippuvuus.

käyttöä mikä laskee resurssitehokkuutta. Vaihtelun kasvaessa sekä resurssi- että virtaustehokkuus heikkenevät, kun taas vaihtelun vähentäminen parantaa toiminnan tehokkuutta ja tuottavuutta. Virtausnopeuden kasvattaminen resurssitehokkuutta uhraamatta ja vaihtelun samanaikainen vähentäminen edellyttävät pitkäjänteistä ja systemaattista työtä yrityksen johtamiskäytäntöjen, toimintakulttuurin ja tuotantojärjestelmän kehittämisessä.

Lean menetelminä ja tekniikoina, filosofiana ja periaatteina

Lean-johtaminen yhdistetään usein tiettyjen menetelmien ja tekniikoiden käyttöön yrityksessä. Monilla näistä tekniikoista on japaninkielinen nimi ja ne tulevat alun perin Toyotan tuotantojärjestelmästä. Menetelmiä ja tekniikoita ovat esimerkiksi Jidoka (läpinäkyvä ja visuaalinen tuotanto), VSM (value stream mapping, arvovirtakuvaus), JIT (just-in-time, juuri oikeaan tarpeeseen), 5S (oikea asia oikealla paikalla), Kanban (kaksilaatikkojärjestelmä osien toimittamiseksi kokoonpanoon) ja Muda (materiaalihukka ja tarpeeton työ, jotka pitää poistaa järjestelmästä).

Yksittäisten menetelmien ja tekniikoiden soveltaminen voi tuoda nopeaa parannusta yritysten yksittäisten ongelmien ratkaisemiseksi. Esimerkiksi työturvallisuusongelmien kanssa toimiville yrityksille 5S-menetelmästä on hyötyä, kun tavarat pysyvät niille merkityillä paikoillaan eikä ylimääräisiä materiaaleja jää linjalle odottamaan seuraavaa tuotantoerää. Monet tekniikoista ovat kuitenkin hyvin työympäristökohtaisia, minkä vuoksi ne voivat osoittautua johonkin toiseen työympäristöön sopimattomaksi. Kanban-kaksilaatikkojärjestelmä sopii esimerkiksi toistuvaan kokoonpanotuotantoon mutta heikommin terveydenhoitoon.

Yksittäisten menetelmien ja tekniikoiden soveltamisella ei onnistuta saavuttamaan pitkäjänteistä tuottavuuden kehittymistä elleivät ne liity laajempaan kokonaisuuteen yrityksen johtamisessa. Lean-johtaminen koostuu kolmesta eri tasosta, joiden pitää tukea toisiaan:

- Ylin taso on Lean filosofiana, kulttuurina, arvoina ja ajattelutapana. Tällä johtamisen tasolla ovat esimerkiksi toiminnan jatkuva ja pitkäjänteinen parantaminen ja työntekijöiden osallistaminen kehitystyöhön. Nämä ovat periaatteita joita voidaan soveltaa lähes kaikilla työpaikoilla, mutta niiden saaminen osaksi yrityksen kulttuuria ja johtamista ei ole välttämättä itsestään selvää. Tämä taso on välttämätön kehitysmuutoksen kulttuurin luomiseksi ja seuraavien tasojen onnistumiseksi.
- Seuraavalla tasolla on Leanin järjestelmätaso eli Lean parannuskeinona, toiminnan suunnittelun ohjenuorana, laatujohtamisenä jne. Tällä tasolla vakiinnutetaan ne yrityksen toiminnan prosessit ja käytännöt, joiden avulla yritys pystyy toimimaan johdonmukaisesti ja luotettavasti, vaikka tehtäviä ja asiakkaita on paljon ja toimintaan sisältyy jatkuvaa vaihtelua.
- Leanin alimmalla tasolla ovat menetelmät, työkalut, tuhlauksen poistaminen jne. jotka voidaan kuvata tarkasti ja viedä nopeasti käyttöön mutta joiden soveltuvuus käytettävään ympäristöön tulee harvoin huolella.

Leanin vahvuus on systemaattisessa ja pitkäjänteisessä organisaation toimintatapojen ja tuotantojärjestelmän kehittämisessä asiakaspalvelun ja virtaustehokkuuden parantamiseksi. Käytännön kokemus sekä teollisuuden että palveluorganisaatioiden Lean-kehitysprojekteissa on osoittanut, että Leanin soveltamisessa usein lähdetään liikkeelle menetelmien ja työkalujen tapauskohtaisesta soveltamisesta, jolloin etenemisen

uhkana on muutoksen kertaluontoisuus ja paikallisuus. Siirtyminen järjestelmä- ja johtamistason Lean-soveltamiseen vaatii strategisia valintoja, yksittäisten muutosten levittämistä laajasti organisaatioon ja sitoutumista pitkäjänteiseen oppimiseen.

Lean-johtamisen onnistuminen

Tiedossamme ei ole tutkimuksia, joissa Leanin onnistumista, siihen johtavia tekijöitä ja sen leviämistä organisaatioissa olisi systemaattisesti tutkittu Suomessa. Muualla Lean-johtamista on tutkittu jo pitkään ja laajasti. Shah & Ward (2007) selvittivät runsaasti huomiota saaneessa tutkimuksessaan Lean-käsitteen kehittymistä ja Leanin soveltamista valmistavan teollisuuden yrityksissä Yhdysvalloissa. Tutkimuksessa tunnistettiin 48 Lean-johtamiseen liittyvää käytäntöä ja työkalua ja todettiin Lean-tuotantoon liittyvän paljon sekavia käsityksiä ja epä-johdonmukaisuuksia. Tutkijat ryhmittivät löytämänsä 48 käytäntöä ja työkalua kymmeneksi tekijäksi. Tekijät ovat asiakkaan ja työntekijöiden osallistaminen, toimittajapalaute, toimittajakehitys ja JIT-toimitukset, imuohjaus ja virtauksen aikaansaaminen, ennakoiva kunnossapito, tilastollinen laadun ohjaus sekä tarpeettoman ajan poistaminen toiminnasta. Jokainen näistä tekijöistä edustaa Lean-johtamisen erillistä ulottuvuutta, mutta yhdessä niiden avulla Lean-johtaminen voidaan määrittää. Lean-johtaminen on kokonaisvaltaista ja sisältää filosofisen tason, jonka konkreettinen mittaaminen on kuitenkin vaikeaa. (Shah & Ward 2007)

Toisessa tutkimuksessa puolestaan selvitettiin Lean-johtamisen soveltamista tietotyössä, suuressa kansainvälisessä tietojärjestelmiä kehittävässä yhtiössä. Työnsä lähtökohtana tutkijat kyseenalaistivat teollisuuden Lean-ohjelmista tulevien periaatteiden

soveltuvuuden tietojärjestelmätyöhön tietotyön erilaisuuden vuoksi. Tietotyö eroaa kokoonpanotyöstä esimerkiksi tehtäviin liittyvän epävarmuuden, toimintaprosessien läpinäkymättömyyden ja tuotearkkitehtuurin luonteen osalta. Verrattuaan tietojärjestelmäprojekteja, joissa sovellettiin Lean-johtamisen menetelmiä, sellaisiin projekteihin, joissa niitä ei käytetty, tutkijat totesivat, että Lean-menetelmien käyttö johti parempiin tuloksiin. Tietotyössä Lean-menetelmät tehostivat oppimista ja erityisesti ongelmien tunnistamista ja niiden ratkaisua. (Staats, Brunner & Upton 2011)

Kertooko Leanin suosio menetelmän paremmuudesta muihin tarjolla oleviin kehitysmenetelmiin verrattuna? Tähän kysymykseen vastaaminen on haasteellista, koska Lean määritellään eri tavoin eri organisaatioissa; pitää pystyä tapauskohtaisesti määrittämään, mitä Leanin tasoja ja osia on käytetty parannuksien aikaansaamiseksi. Lean-johtamisen suosio Suomessa kertonee eniten siitä, että suomalaisissa(kin) organisaatioissa on yleensä paljon mahdollisuuksia kehittää operatiivista toimintaa. Systemaattisilla lähestymistavoilla ja kehitysmuutteisella johtamisfilosofialla on mahdollista saada sekä nopeasti että pitkällä tähtäimellä merkittäviä parannuksia asiakkaiden palvelimisessa, henkilöstön sitoutumisessa toiminnan kehittämiseen ja toiminnan tehokkuudessa. Lean-ajattelu tarjoaa tähän hyvän mallin, kun se osataan toteuttaa kokonaisvaltaisesti ja pitkäjänteisesti.

Lähteet:

Modig, N. & Åhlström, P. (2011) Detta är Lean, Tukholma, Rheologica Publishing. ilmestynyt suomeksi (2013) nimellä Tätä on Lean, Tukholma, Rheologica Publishing.

- Schmenner, R.W., Swink, M.L. (1998) On Theory in Operations Management, *Journal of Operations Management*, 17, 97-113.
- Shah, R., Ward, P.T. (2007) Defining and Developing Measures of Lean Production, *Journal of Operations Management*, 25, 785-805.
- Staats, B.R., Brunner, B.J., Upton, D.M. (2011) Lean Principles, Learning, and Knowledge Work: Evidence from a Software Services Provider, *Journal of Operations Management*, 29, 376-390.
- Womack, J.P., Jones, D.T., Roos, D. (1990) *The Machine that Changed the World*. New York, Rawson Associates.

Rakennetyöttömyyden kasvulle ei näy loppua

Johanna Alatalo¹

Työttömyyden kasvu jatkuu yhä

Viime vuosien sitkeässä taantumassa on usein todettu, kuinka työttömyys on taloustilanteeseen nähden kuitenkin kasvanut melko vähän. Etenkin Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen valossa näin on ollutkin. Juuri nyt tilanne on kuitenkin selvästi edellisvuosia heikompi ja työttömyys voimakkaasti kasvamassa. Esimerkiksi valtionvarainministeriön uusimmassa suhdanne-ennusteessa työttömyysasteeksi vuodelle 2015 ennustetaan 9,3 %². Jos valtionvarainministeriön ennuste toteutuu, se merkitsee 1,6 prosent-

tiyksikön nousua työttömyysasteessa vuosina 2013–2015. Enää ei pidä paikkaansa, että työttömyyden kasvu olisi Suomessa jäämässä vähäiseksi.

Työ- ja elinkeinoministeriön luvut työttömistä työnhakijoista ovat kaiken aikaa olleet huomattavasti synkemmät kuin Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen luvut³. Työttömien työnhakijoiden määräksi vuonna 2015 ennustimme keväällä 347 000 henkeä⁴. Tällä hetkellä ennuste näyttää kuitenkin liian optimistiselta. Siitä, että työttömyyden kasvu olisi aivan lähiaikoina hidastumassa, ei ole mitään merkkejä.

¹ Johanna Alatalo, VTL, neuvotteleva virkamies, työ- ja elinkeinoministeriö

² <http://vm.fi/documents/10623/1106796/Taloudellinen+katsaus+Kes%C3%A4+2015/64cca079-56d4-4e9b-9fa6-d470a762d248?version=1.0>

³ Työttömien työnhakijoiden lukumäärä on noussut myös useiden erilaisten tilastomääritelmien ja -käytäntöjen sekä lainsäädäntömuutosten seurauksena. Keskeisin selitys on kuitenkin ollut suhdannetilanne.

⁴ http://www.tem.fi/files/42858/Ennuste_kevat_2015.pdf

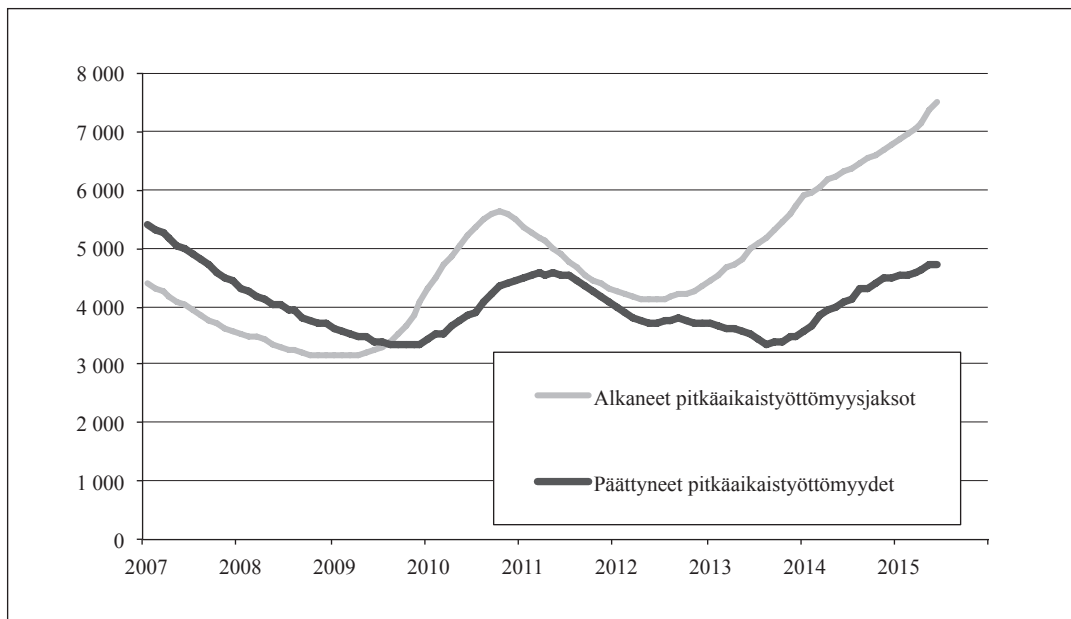
Pitkäaikaistyöttömyys on kasvanut jo kolmen vuoden ajan eikä käännettä ole näkyvissä

Pitkäaikaistyöttömyys (yhdenjaksoinen yli 12 kk työttömyys) alkoi kasvaa hyvin hitaasti jo keväällä 2012. Kasvu alkoi suunnilleen samaan aikaan, kun kokonaistyöttömyys kääntyi pieneen kasvuun. Tilanne oli hieman erikoinen, sillä tyypillisesti pitkäaikaistyöttömyys kääntyy kasvuun melko pitkän viiveen jälkeen, kun työttömyys on jo kasvanut jonkin aikaa. Vuoden 2011 lopulla päättyneet pitkäaikaistyöttömyydet alkoivat vähentä hieman nopeammin kuin alkaneet pitkäaikaistyöttömyysjaksot vähenivät. Kuviossa 1 erotus kuvaa pitkäaikaistyöttömyyden kasvuvauhtia. Alkaneiden pitkäaikaistyöttömyyksien määrä alkoi kasvaa myöhemmin vuonna 2012 ja samaan aikaan päättyneiden pitkäaikaistyöttömyyksien lasku jatkui aina

vuoden 2013 loppupuolelle. Pitkäaikaistyöttömyyden kasvu kiihtyi vuonna 2013 ja on siitä lähtien jatkunut voimakkaana. Aivan viimeisimmät luvut näyttävät vähintään yhtä huonoilta kuin vuoden alkupuolen luvut. Ilman politiikkamuutoksia näyttää pikemminkin siltä, että pitkäaikaistyöttömyys kasvaa lähiaikoina jopa aiempaa nopeammin.

Yksi mahdollinen selitys voimakkaalle pitkäaikaistyöttömyyden kasvulle on se, että vuonna 2012 työmarkkinat olivat toipuneet finanssikriisistä vain osittain. Vaikka rajuja irtisanomisia ei nähty, pitkittyvä taantuma merkitsi sitä, että työttömäksi jääneiden oli aiempaa vaikeampi saada töitä. Erityisen vaikeaa se oli ehkä niille, jotka olivat olleet jo jonkin aikaa – vaikkakin selvästi alle 12kk – työttömänä. Suomen talouskasvun kääntyessä uudelleen laskuun meillä oli jo valmiiksi suuri joukko työnhakijoita, jotka eivät vielä olleet pitkäaikaistyöttömiä, mut-

Kuvio 1. Alkaneet ja päättyneet pitkäaikaistyöttömyysjaksot (12 kuukauden liukuvan keskiarvon muutos)

ta joilla sen riski oli noussut. Tällä hetkellä yhdenjaksoisesti vähintään 12 kuukautta työttömänä olleita on noin 110 000 henkeä ja määrä on voimakkaassa kasvussa. Niin sanottu laaja rakennetyöttömyys⁵ on lähes kaksinkertainen eli noin 213 000 henkeä. Kuva on myös synkentynyt verrattuna vuoden, parin, takaiseen tilanteeseen, ja pitkäaikaistyöttömyys koskee työnhakijoita yhä laajemmin (vrt. Alatalo ym. 2015).

Pitkäaikaistyöttömyyden riski on yhä sitä suurempi, mitä matalampi on henkilön koulutustaso ja mitä vanhempi hän on. Viime aikoina pitkäaikaistyöttömyys on kuitenkin kasvanut kaikissa ikäryhmissä ja kaikilla koulutustasoilla. Eniten pitkäaikaistyöttömiä on edelleen ikääntyneissä. Yhä suurempi osuus pitkäaikaistyöttömistä on kuitenkin alle 55-vuotiaita; tammi-kesäkuussa 2015 heidän osuutensa oli lähes 55 % ja vastaavasti yli 55-vuotiaita oli noin 45 %. Vuonna 2012 osuudet olivat suunnilleen toisin päin. Kaikkein nuorimmissa ikäryhmissä (alle 30-vuotiaat) pitkäaikaistyöttömiä on edelleen vähän. Vuoteen 2013 asti pitkäaikaistyöttömyys ei tässä ryhmässä juuri kasvanut. Sen jälkeen kasvuvauhti kuitenkin on ollut kova, vaikka absoluuttiset luvut edelleen ovat melko pieniä, etenkin alle 20-vuotiailla.

Pitkäaikaistyöttömyys koskee nyt kaikkia koulutustasoja. Vuoteen 2011 asti, yli 40 prosentilla pitkäaikaistyöttömistä on ollut vain perusasteen koulutus (alempi ja ylempi perusaste yhteensä), mutta nyt pitkäaikaistyöttömistä 33 % kuuluu tähän ryhmään. Toisin sanoen tällä hetkellä kahdella kolmesta pitkäaikaistyöttömästä on vähintään keskiasteen koulutus. Suurin ryhmä ovatkin keskiasteen koulutuksen saaneet, joita pitkäaikaistyöttömissä on nyt noin 42 000. Vähin-

tään alin korkea-asteen koulutus on jo noin 23 000 pitkäaikaistyöttömällä. Heitä on jo enemmän kuin pelkästään peruskoulutason suorittaneita, joita pitkäaikaistyöttömissä on alle 15 000. Enää ei pidäkään paikkaansa, että pitkäaikaistyöttömyys olisi voimakkaasti painottunut ikääntyneisiin ja matalasti koulutettuihin. Osin kyse on ollut koulutustason noususta, mutta ennen kaikkea siitä, että työttömyyden pitkittyminen on laajaa.

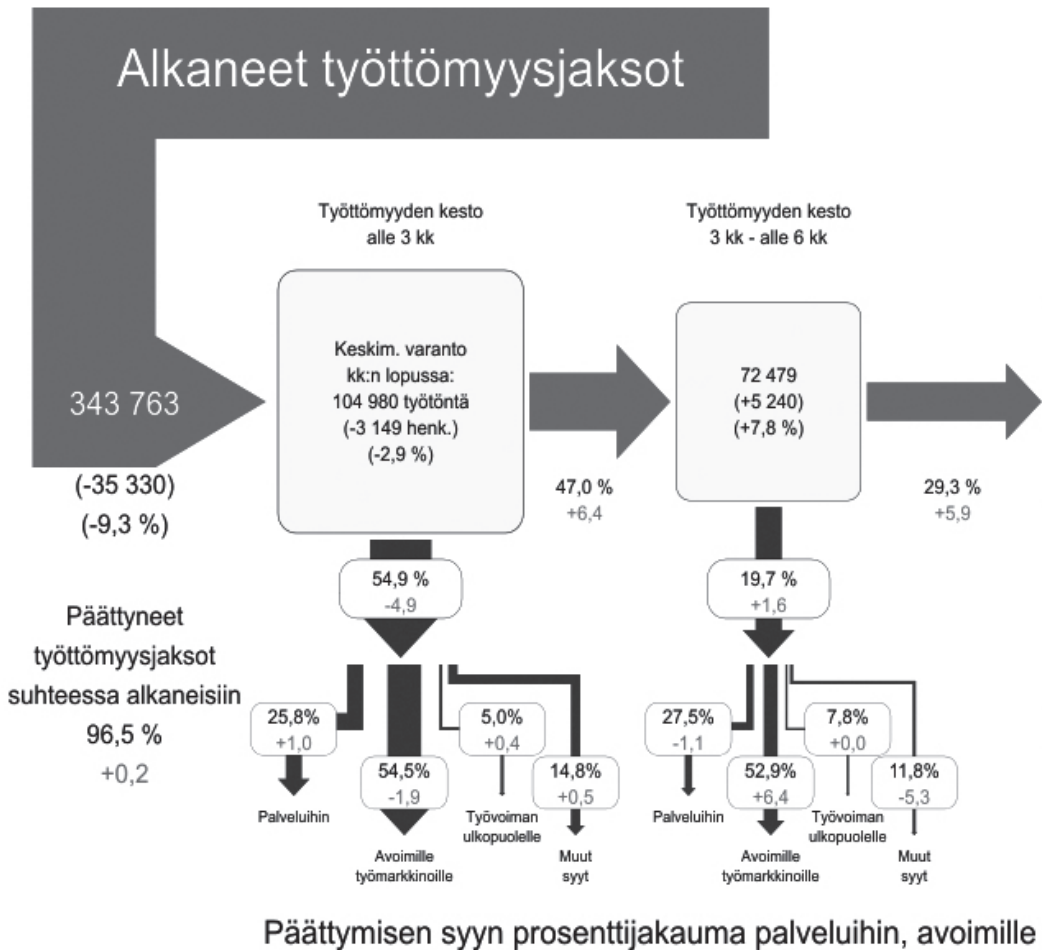
Työttömyysjaksot pitkittyneet kauttaaltaan

Alkaneiden työttömyysjaksojen määrä on vähentynyt jokaisena vuonna vuoden 2009 jälkeen (vertailussa vuoden ensimmäinen puolisko eli tammi-kesäkuu). Vuonna 2013 muutos edelliseen vuoteen oli kuitenkin hyvin pieni, mutta sen jälkeen se on jälleen kiihtynyt. Vuoden 2015 ensimmäisellä puoliskolla alkaneita työttömyysjaksoja oli 9,3 % vähemmän kuin vuotta aiemmin. Työttömyys puolestaan on kasvanut vuodesta 2012 lähtien – päätyneitä työttömyysjaksoja on ollut vielä vähemmän kuin alkaneita. Samalla työttömyysjaksot ovat pitkittyneet kauttaaltaan: entistä harvempi työttömyysjakso jää alle 3 kuukauden mittaiseksi, ja valumat kaikkiin muihin pidempikestoisiin työttömyyden kestoluokkiin ovat kasvaneet. Kaiken kaikkiaan kyse on ollut siitä, että työmarkkinoiden dynamiikka on heikentynyt.

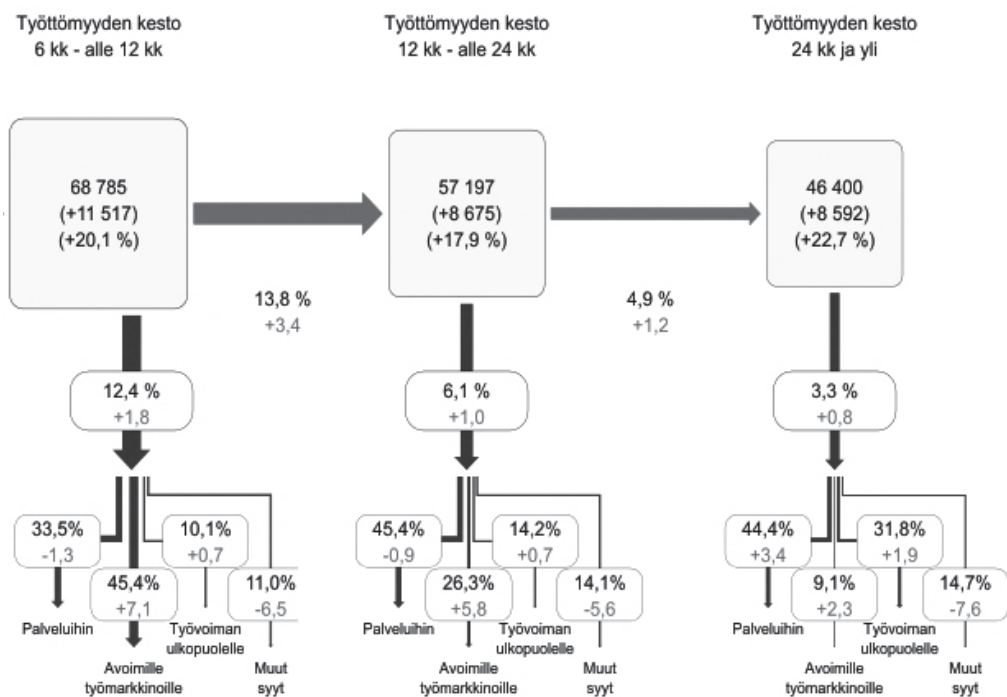
Kun vuosina 2006–2008, ennen finanssi-kriisiä, noin 74–75 % työttömyysjaksoista päättyi ennen 3 kuukauden kestoja, nyt osuus on noin 55 % . Vastaavasti näistä avoimille työmarkkinoille on jatkuvasti päättynyt pie-

⁵ Termi rakennetyöttömyys ei tässä suoraan liity talousteorian rakennetyöttömyyteen, mutta se antaa kuitenkin kuvan paitsi pitkäaikaistyöttömyydestä, myös niiden työnhakijoiden määrästä, jotka syystä tai toisesta eivät ole nopeasti työllistyneet avoimille työmarkkinoille.

Kuvio 2. Virrat eri kestoiseen työttömyyteen ja työttömyydestä ulos aikavälillä 01/2015-06/2015

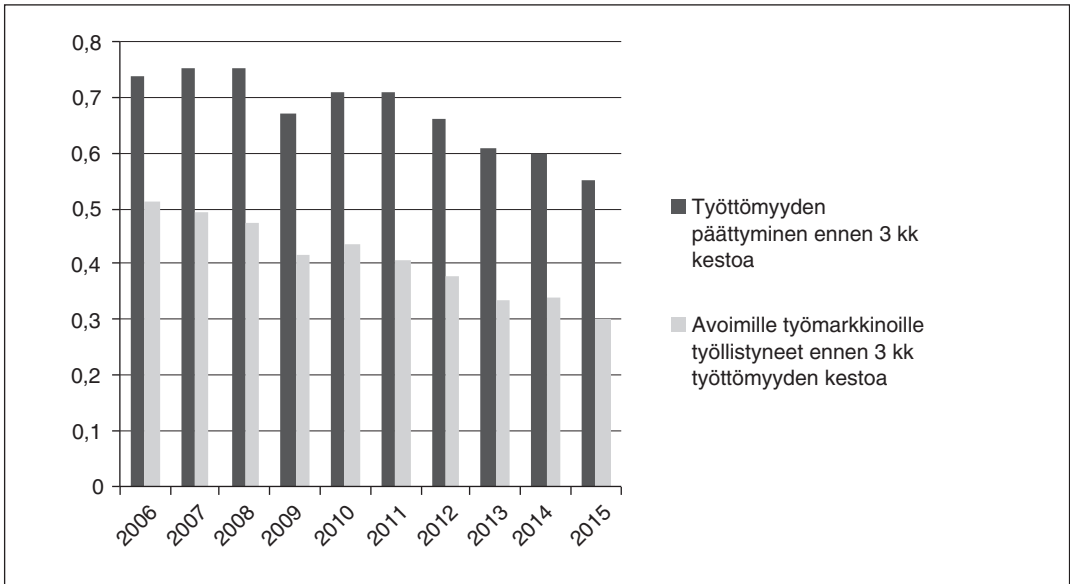
ELY-keskus(t): KOKO MAA
 Sukupuoli: Sukupuolet yhteensä
 Ikärakenne: Ikä yhteensä
 Työttömät työnhakijat: Työttömät työnhakijat yhteensä
 Koulutusaste: Koulutus yhteensä
 Kansalaisuus: Kansat yhteensä
 Vammaiset ja pitkäaikaissairaat: Kaikki yhteensä
 Palvelulinjat: Palvelulinjat yhteensä

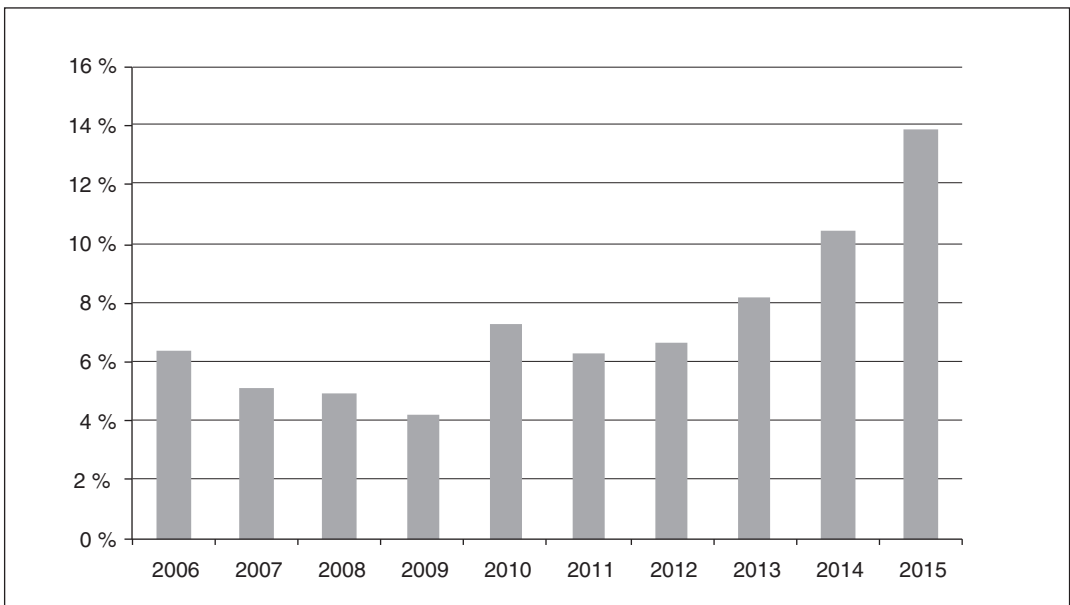
työmarkkinoille, työvoiman ulkopuolelle ja muihin syihin

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

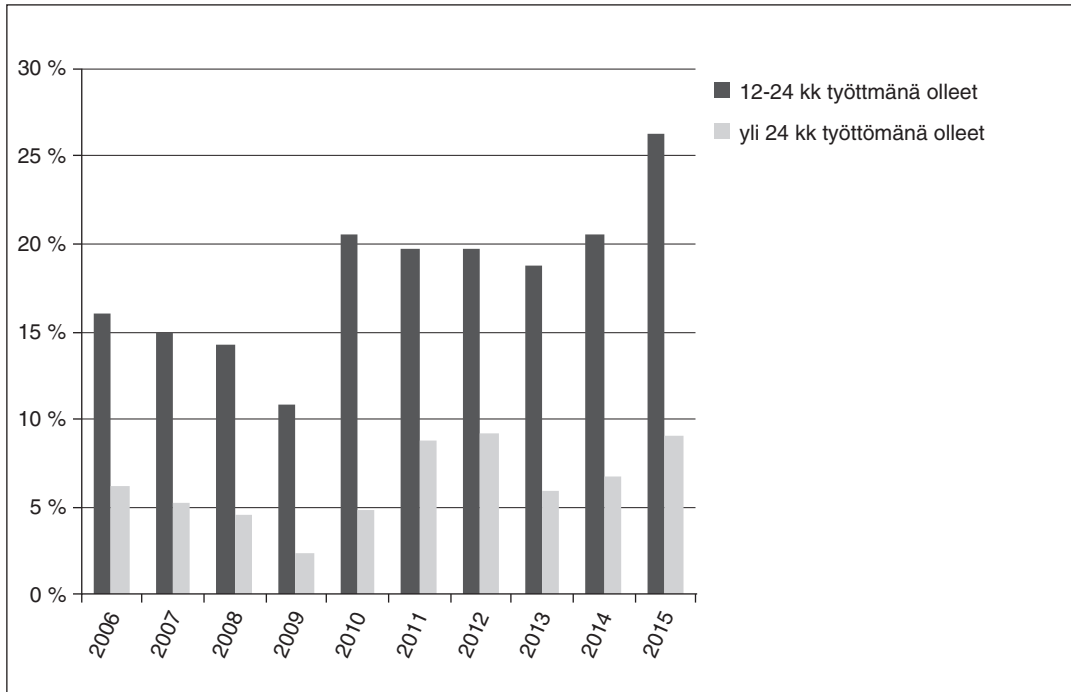
Kuvio 3. Työttömyyden päättyminen ennen 3 kuukauden kestoa

Kuvio 4. Valuma yli 12 kuukautta kestävään työttömyyteen

Kuvio 5. Pitkäaikaistyöttömien työllistyminen avoimille työmarkkinoille

nempi ja pienempi osuus, ja nyt osuus on vain noin 55 %. Siten nyt vain noin 30 % alkaneista työttömyysjaksoista päättyy työllistymiseen avoimille työmarkkinoille ennen kuin työttömyys on kestänyt 3 kuukautta. Vuonna 2006 luku oli hieman yli 50 %. Kaiken kaikkiaan luvut kertovat työllistymisen vaikeudesta.

Kaikki yli 6 kuukauden työttömyydet ovat lisääntyneet voimakkaasti. Myös valuma yli 12 kuukauden työttömyyteen on kasvanut erittäin voimakkaasti, etenkin viime aikoina. Nyt jo noin 14 % alkaneista työttömyysjaksoista pitkittyy yli 12 kuukauden ja lähes 5 % yli 24 kuukauden.

Työllistymisen vaikeus näkyy laajasti työttömyyden pitkittymisenä. Samalla kuitenkin pitkään työttömänä olleista aikaisempaa useampi on työllistynyt avoimille työmarkkinoille. Havainto vaikuttaa ristiriit-

taiselta erittäin heikkoon työmarkkinoiden kokonaistilanteeseen nähden. Selitys on kuitenkin se, että voimakkaasti kasvaneessa pitkäaikaistyöttömyyden joukossa on runsaasti parhaassa työiässä olevia ja/tai hyvin koulutettuja työnhakijoita.

Vuoden 2015 ensimmäisellä puoliskolla korkeasti koulutetuista 12–24 kuukautta työttömänä olleista 34,6 % työllistyi avoimille työmarkkinoille ja yli 24 kuukauden työttömyyden jälkeen vielä 12,5 %. Keskiasteen koulutetuilla vastaavat luvut olivat 28 % ja 10,6 % ja perusasteen koulutetuilla 18,4 % ja 5,4 %. Positiivista on se, että koulutuksesta on hyötyä myös silloin, kun työttömyys on pitkittynyt.

Toinen melko yllättävä havainto on, että avoimille työmarkkinoille työllistyneiden osuus on keskiasteen ja korkeakoulutettujen osalta nyt korkeampi kuin se on ollut parem-

massa suhdannetilanteessa. Ilmiö saattaa kertoa siitä, että kun pitkittynyt työttömyys on yleistynyt voimakkaasti, sen leimaava vaikutus on ehkä lievempi. Voi myös olla, että pitkäaikaistyöttömien työnhaku on paljon aktiivisempaa kuin aiemmin on ajateltu. Perusasteen koulutuksen saaneilla työllistyminen avoimille työmarkkinoille on edelleen selvästi matalampaa pitkittyneen työttömyyden jälkeen, vaikka heilläkin osuus on hieman kasvanut. Tässä suhteessa kehitys on ollut positiivista.

Kaikesta huolimatta pitkittynyt työttömyys on edelleen erittäin suuri riski siihen, ettei paluuta avoimille työmarkkinoille ole. Pitkäaikaistyöttömyyden voimakas kasvu tarkoittaa myös sitä, että kasvava määrä osaamista ja työpanosta valuu hukkaan. Työttömyyden pitkittyminen ja pitkäaikaistyöttömyyden kasvu näkyy tilastoista selvästi. Ei kuitenkaan ole selvää, missä määrin siinä on kyse tasapainotyöttömyyden noususta.

Arviot tasapainotyöttömyydestä ja NAIURUsta ovat nousseet

Tasapainotyöttömyyteen vaikuttavat pelkästään erilaiset rakenteelliset tekijät, kuten työttömyysturvan korvausaste ja työmarkkinaosapuolten neuvotteluvoima. Myös kohtaantoprosessin tehokkuus eli se, miten hyvin työnhakijat ja avoimet paikat kohtaavat työmarkkinoilla, vaikuttaa tasapainotyöttömyyteen. Siksi tasapainotyöttömyyttä voidaan tässä kehikossa alentaa vain vaikuttamalla työn etsinnän tehokkuuteen, kohtaantoprosessin tehokkuuteen, muihin kitkatekijöihin sekä kynnyspalkkaan.

NAIRU eli työttömyysaste, jolla inflaatio ei kiihdy, riippuu edellä mainituista rakenteellisista tekijöistä, mutta lisäksi palkkojen, hintojen ja inflaatio-odotusten lyhytaikaisil-

la vaihteluilla on merkitystä. NAIRU-teorian mukaan liialliset palkankorotukset nakertavat kilpailukykyä ja siten heikentävät työllisyyttä. Samoin on niin, että talouden jatkuva kokonaiskysynnän lisääminen johtaa jossain vaiheessa työllisyyden kasvun sijaan vain palkkojen ja hintojen nousuun, joka puolestaan nakertaa kilpailukykyä. Tämä puolestaan tekee mahdottomaksi työllisyyden parantamisen.

Mitä enemmän kyse on siitä, että tasapainotyöttömyys tai NAIRU ovat nousseet rakenteellisten tekijöiden vuoksi, sitä enemmän politiikkapäätelmänä on se, että on puututtava tasapainotyöttömyyttä nostaviin tekijöihin ja sitä vähemmän työttömyyttä voidaan vähentää vaikuttamalla kokonaiskysyntään. NAIRUa ei voi kuitenkaan empiirisesti havaita ja NAIRU-arviot muuttuvat jatkuvasti, mikä on ollut yhtenä NAIRU-kritiikin lähteenä. Tasapainotyöttömyyden ja NAIRUn käsitteiden mielekkyyden kiistäviä talousteorioita on myös, mutta eri lähestymistapojen arviointi ei ole tämän kirjoituksen tavoite.

Jos lähdetään liikkeelle konventionaalista teoriasta, voi kuitenkin kysyä, kuinka lähellä tai kaukana tasapainotyöttömyydestä tai NAIURUsta nyt ollaan. Valtiovarainministeriön arvio Suomen tasapainotyöttömyydestä on nyt 7,5 %, kun se vuonna 2008 oli 7,2 % (Obstbaumin ja Tuomalan 2015 mukaan). OECD:n arvion mukaan NAIRU olisi Suomessa tänä vuonna noin 7,4 % (emt.). Arviot tasapainotyöttömyydestä ovat siis nousseet jonkin verran. Obstbaum ja Tuomala (emt.) toteavat, että työn verotuksen kiristyminen, työttömyysturvan tasokorotus sekä asumis- ja toimeentulotuen korotukset ovat nostaneet kynnyspalkkaa ja siten heikentäneet työllistymisen kannusteita. Heidän arvionsa on, että rakennetyöttömyys on tätä kautta noussut, vaikka sitä onkin vaikea tarkasti arvioida.

...mutta silti työttömyys on tasapainotason yläpuolella

Talouspolitiikan arviointineuvosto (2015) katsoi, että työttömyyden kasvu on pääosin ollut seurausta heikosta suhdannetilanteesta sekä toisaalta Suomen teollisuuden voimakkaasta rakennemuutoksesta⁷. Näkemys ei itse asiassa ole ristiriidassa Obstauimin ja Tuomalan (2015) arvion kanssa. Voi sanoa, että työttömyys on noussut sekä rakenteellisten tekijöiden että suhdannetekijöiden vuoksi. Edellä mainituissa kynnyspalkkaan vaikuttavissa tekijöissä on tapahtunut muutoksia – mutta samalla suhdannetekijöiden merkitys on ollut huomattavasti suurempi. Obstbaum ja Tuomala (emt.) toteavat, että syvän taantumun seurauksena suhdannetyöttömyys muuttuu rakennetyöttömyydeksi. Juuri tästä on ollut kysymys.

Niinpä tällä hetkellä ei ole huolta palkkojen kiihtymisestä – nykyisen tasoista työttömyyttä ei siis ”tarvita” inflaation hillitsemiseksi. Voi sanoa, että tällä hetkellä ei olla lähelläkään tasapainotyöttömyyttä. Pikemminkin näyttää siltä, että ennusteet kokonaistyöttömyydestä ovat kasvamassa melko voimakkaasti ja lyhyellä aikavälillä työttömyys näyttäisi olevan yhä enemmän tasapainotason yläpuolella.

Tällä hetkellä Suomessa – kuten euroalueella ylipäätään - on selkeästi negatiivinen tuotantokuilu (Kilponen 2014⁸). Tuotanto-

kuilulla tarkoitetaan havaitun ja potentiaalisen tuotannon eroa, jossa potentiaalinen tuotanto merkitsee inflaatiota kiihdyttämättä (täys)tuotannon tasoa. Tällä tasolla kaikki työttömyys puolestaan on rakenteellista työttömyyttä. Nyt näin ei ole, vaan kärsimme negatiivisesta tuotantokuilusta⁹ ja työttömyys on selvästi rakenteellisen työttömyyden yläpuolella. Rakenteellisen työttömyyden voimakas kasvu puolestaan voi merkitä sitä, että tulevaisuudessa potentiaalisen tuotannon taso on matalampi kuin se olisi ilman rakennetyöttömyyden kasvua.

Tilastoissa nähtävä pitkäaikaistyöttömyyden kasvu - joka on voimakkaasti kasvamassa – ei puolestaan suoraan kerro sitä, onko tasapainotyöttömyys noussut. Se voi kuitenkin johtaa tasapainotyöttömyyden nousuun.

Kuinka suuri huolenaihe hystereesi on?

On runsaasti empiiristä näyttöä siitä, kuinka työllistymisen todennäköisyys alenee voimakkaasti työttömyyden keston myötä. Mitä voimakkaampaa on työttömyyden tilariippuvuus eli se, että kerran korkeaksi nousut työttömyys uhkaa jäädä osin pysyväksi, sitä suurempaa on työttömyyden hystereesi (hystereesistä ks. Vanhala 2013). Olennaista olisi säilyttää työttömän kiinnittyminen työmarkkinoille.

⁷ Raportissa kiinnitettiin huomiota myös siihen, kuinka pitkäaikaistyöttömyyden nousu olisi vähäisempää, jos myös aiemmin työttömyyseläkeläiset olisi tilastoitu työttömiksi samaan tapaan kuin nyt. Tämä pitää sinänsä paikkansa, mutta eri mieltä voi olla siitä, voiko tällä selittää kokonaan nyt nähdyn pitkäaikaistyöttömyyden kasvun. Koska pitkäaikaistyöttömyys on kasvanut kaikissa ikäryhmissä, myös parhaassa työiässä olevilla, kyse ei ole vain tilastokäytäntöjen muutoksista. Lisäksi pitkäaikaistyöttömyyden kasvu on esimerkiksi vuonna 2015 ollut vähintään yhtä voimakasta kuin aiemmin, vaikka työttömyyseläkkeellä olevien määrä vähenee kaiken aikaa.

⁸ Kilponen ei kuitenkaan arvioi erikseen Suomen tuotantokuilua vaan koko euroalueetta.

⁹ Tuotantokuilun suuruus riippuu siitä, millaisia oletuksia sen laskemisessa on käytetty; olivatpa oletukset millaisia tahansa, kuilu on nyt negatiivinen.

Työttömyyden hystereesiä on kuitenkin vaikea mitata. Jos rakenteellisen työttömyyden arviot nousevat samaa tahtia kokonaistyöttömyyden kanssa, kyse voi olla siitä, että rakenteellista työttömyyttä määrittävissä tekijöissä on tapahtunut sellaisia politiikkamuutoksia, jotka selittävät rakenteellisen työttömyyden nousua. Jos taas tällaisia muutoksia ei ole ollut, rakenteellisen työttömyyden nousu voi kertoa nimenomaan työttömyyden hystereesistä.

Tällä hetkellä Suomen rakenteellisen työttömyyden kasvu on niin voimakasta, että vaikuttaa ilmeiseltä, että hystereesin riski on merkittävä, vaikka myös joitakin tasapainotyöttömyyttä nostavia politiikkamuutoksia on tehty. On myös niin, että pitkittynyt työttömyys, olkoonkin alun perin suhdannetyöttömyyttä, voi johtaa aiempaa korkeampaan NAIRU-tasoon. Tästä näkökulmasta suhdannetyöttömyyden pitäminen alhaisena voisi estää sen, että luonnollinen työttömyysaste nousee aiempaa korkeammaksi.

Sille, miksi kerran korkeaksi noussut työttömyys voi jäädä pitkäksi aikaa aiempaa korkeammalle tasolle, on useita erilaisia selityksiä, jotka sinänsä eivät ole toisiaan poissulkevia. Ensimmäinen on se, että pitkittynyt työttömyys heikentää työnetsinnän aktiivisuutta, joka puolestaan merkitsee vähäisempää palkkapainetta alaspäin. Toinen selitys liittyy sisäpiiriteoriaan ja ammattiliittoihin; pitkäaikaistyöttömät eivät ole edustettuina palkkaneuvotteluissa ja vaikutus on samansuuntainen. Kolmanneksi yritykset eivät ole halukkaita palkkaamaan pitkäaikaistyöttömiä joko siksi, että heidän osaamisensa on rapautunut tai siksi, että pitkittyneeseen työttömyyteen liittyy leimautumista. Tällöin he tosiasiassa eivät samassa määrin kilpaile työpaikoista, mikä nostaa työssä olevien palkkavaateita. Kaikki nämä mekanismit ovat mahdollisia selityksiä työttömyyden hystereesille.

Edellä todettiin, että avoimille työmarkkinoille työllistyvien osuus pitkään (yli 12 kk) työttömänä olleiden ryhmässä on kasvanut etenkin hyvin koulutetuilla. Sen voi ajatella kertovan siitä, että leimautumiseen liittyvä hystereesin riski saattaisi tällä hetkellä olla laskenut. Samoin aiempaa korkeampi pitkäaikaistyöttömien työllistyneiden osuus ei kerro alentuneesta työn etsinnän aktiivisuudesta. Silti pitkäaikaistyöttömyyden kasvu on voimakasta ja noista muutoksista huolimatta suurella osalla on riski jäädä työmarkkinoiden marginaaliin. Siksi hystereesin riski on merkittävä. Toteutuessaan se merkitsee sitä, että kun suunnitteilla olevia rakenneuudistuksia ollaan lopulta toimeenpanemassa, ollaan ehkä jo selvästi nykytasoa vakavampien ongelmien äärellä.

Saadaanko rakenteellinen työttömyys alas rakenteellisilla uudistuksilla?

Määritelmän mukaan kokonaiskysynnällä ei voida vaikuttaa rakenteelliseen työttömyyteen. Silloin on selvää, että keinoina ovat ainoastaan rakenteelliset uudistukset (tai vaikkapa aktiivinen työvoimapolitiikka). Erilaisia rakenteellisia uudistuksia on lukuisia, ja niistä on saatavana myös empiirisiä vaikuttavuustutkimuksia. Tässä vaiheessa ei vielä ole selvää, millaisia rakenteellisia uudistuksia hallitus lopulta toteuttaa. Hallitusohjelman kirjausten perusteella kuitenkin tavoitteena on vaikuttaa tasapainotyöttömyyttä määrittäviin tekijöihin.

On kuitenkin liian yleistävää ajatella, että rakenteelliset uudistukset vaikuttaisivat ainoastaan rakennetyöttömyyteen. On olemassa erilaisia rakenteellisia uudistuksia, joilla voidaan pyrkiä kasvattamaan osallistumisasetta tai työllisyysastetta eri ryhmissä. Yhtenä esimerkkinä vaikkapa eläkeuudistus, jon-

ka tarkoituksena on pidemmällä aikavälillä nostaa ikääntyneiden työllisyysastetta. Yhtäläillä rakenteellisilla uudistuksilla voidaan pyrkiä vaikuttamaan siihen, että osallistumisaste nousee pitkällä aikavälillä muissakin ikäryhmissä, ja nämä voivat kohdistua myös - tai jopa enemmän - muihin ryhmiin kuin rakennetyöttömyyteen. Rakenteellisia uudistuksia tarvitaan ennen kaikkea pitkän aikavälin työvoiman tarjonnan näkökulmasta. Osa rakenneuudistuksista puolestaan pikemminkin ennalta ehkäisee rakennetyöttömyyden kasvua kuin varsinaisesti purkaa jo rakenteelliseksi muodostunutta työttömyyttä.

Toki rakennetyöttömyyttä purkaviakin rakenteellisia uudistuksia voidaan tehdä. Rakenteellinen työttömyys on kuitenkin sikäli viheliäinen ongelma, että sen alentaminen on parhaimmillaankin melko hidasta – myös kaikkein tehokkaimpien uudistusten vaikuttavuudella on rajansa. Lisäksi kaikkien rakenteellisten uudistusten valmistelu ja toimeenpano vie aikaa. Jos ajatellaan, että rakenteellisia uudistuksia (mitä ne sitten tulevat olemaan) toimeenpannaan vuonna 2017, ehtivät työttömyys ja rakenteellinen työttömyys nousta nykytasoltaan huomattavasti. Jos pitkäaikaistyöttömyys kasvaa sellaista vauhtia kuin se viime aikoina on kasvanut, on pitkäaikaistyöttömiä tuolloin ehkäpä noin 140 000 ja tilastollisin käsittein rakenteellinen työttömyys ehkä noin 250 000 henkeä. Tällöin pitkäaikaistyöttömyys olisi yhtä korkea kuin se oli 1990-luvun laman aikana pahimmillaan.

Pahimmillaan päädytään siis tilanteeseen, jossa rakenteellisia uudistuksia valmisteltaessa ongelman suuruusluokka ehtii kasvaa entistä pahemmaksi, jolloin tarvitaan jälleen lisää rakenteellisia uudistuksia, jotka jälleen alkavat vaikuttaa viiveellä. On turhan optimistista ajatella, että korkeaksi päässyt rakenteellinen työttömyys olisi helposti ja no-

peasti alennettavissa rakenteellisilla uudistuksilla. Parasta olisi se, että rakenteellinen työttömyys ei koskaan pääsisi kasvamaan korkeaksi.

Politiikkapäätelmiä

Nopeaa ja voimakasta talouskasvua ei ennusteta. Finanssipolitiikka on lähivuosina kiristävää. Aktiivisen työvoimapolitiikan resurssit ovat vähissä. Ylipäätään tavanomaiset keinot saattavat olla riittämättömiä tai kustannustensa vuoksi epärealistisia pitkittyneessä taantumassa. Uusia, vain vähän kustannuksia aiheuttavia työnhakijoiden osaamista kehittäviä tai ylläpitäviä keinoja ei keskustelussa ole ollut esillä. Näillä oletuksilla on selvää, että työttömyys ja ennen kaikkea pitkittyvä työttömyys jatkaa kasvuaan.

Niin vaikeaa kuin tasapainotyöttömyyden/NAIRUn tasoa onkin arvioida, ja arviot jatkuvasti muuttuvat, on kuitenkin selvää, että työttömyyden taso on selvästi tasapainotyöttömyyden/NAIRUn yläpuolella. Tästä näkökulmasta politiikkapäätelmä on ilmeinen eli kokonaiskysyntään vaikuttamalla työttömyyttä (ja valumaa pitkäaikaistyöttömyyteen) voitaisiin alentaa. Talouspolitiikassa on kuitenkin päädytty arvioon, että sellaiseen ei ole varaa, koska julkisen talouden heikko tilanne rajoittaa tällaista politiikkaa.

Myös hystereesivaikutusta on vaikea empiirisesti mitata, mutta empiiriset havainnot kertovat kiistattomasti siitä, kuinka vaikeaa pitkittyneen työttömyyden jälkeen on työllistyä ja kuinka vaikeaa, hidasta ja kallista on saada rakenteellista työttömyyttä huomattavasti alennettua. Pitkäksi aikaa korkeaksi jäävään (pitkäaikais)työttömyyteen Suomessa ei myöskään ole varaa. Siksi myös hystereesin riski olisi otettava vakavasti.

Korkea työttömyys ja rakennetyöttömyys tekevät myös vaikeaksi, ellei jopa mahdot-

tomaksi saavuttaa sellaista työllisyysastetta, jota tarvitsisimme julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyysnäkökulmasta. Samalla korkea (rakenne)työttömyys tietenkin heikentää myös pidemmän aikavälin kasvuedellytyksiä.

Lähteet

- Alatalo Johanna – Gustavsson Håkan – Klingger Sabine – Lauringson Anne – Normunds Ozols – Räisänen Heikki – Skuja Vita – Sorbo Johannes – Kristi Villsaar: Structural Unemployment in Selected Countries. Current Reports 4/2015. Institute for Employment Research, UAB, Nurnbeg. http://doku.iab.de/aktuell/2015/aktueller_bericht_1504.pdf
- Alatalo Johanna – Hämäläinen Hanna – Maunu Tallamaria (2015): Työ- ja elinkeinoministeriön lyhyen aikavälin työmarkkinaennuste, kevät 2015. http://www.tem.fi/files/42858/Ennuste_kevät_2015.pdf
- Kilponen Juha (2014): Talouspolitiikan vaihtoehdot heikon kasvun ja hitaan inflaation oloissa. Euro Talous 1/2014. http://www.suomenpankki.fi/fi/julkaisut/euro_ja_talous/Rahapolitiikka_ja_kansainvalinen_talous/Documents/ET114.pdf
- Obstbaum Meri – Tuomala Juha (2015): Rakenteellisen työttömyyden riski kasvaa. VATT Policy Brief 2/2015. <http://www.vatt.fi/ajankohtaista/uutiset/uutinen/policy-brief-rakenteellisen-tyottomyyden-riski-kasvaa>
- Taloudellinen katsaus, Kesä 2015. Valtionvarainministeriön julkaisu 24a/2015. <http://vm.fi/documents/10623/1106796/Taloudellinen+katsaus+Kes%C3%A4+2015/64cca079-56d4-4e9b-9fa6-d470a762d248?version=1.0>
- Talouspolitiikan arviointineuvoston raportti 2014. http://www.talouspolitiikanarviointineuvosto.fi/images/docs/tpan_raportti_2014.pdf
- Vanhala Juuso (2013): Työn tarjonnan kasvattamisen keinoja. BoF Online 10/2013. http://www.suomenpankki.fi/fi/julkaisut/selvitykset_ja_raportit/bof_online/Documents/BoF_Online_10_2013.pdf

Työ- ja työttömyysvuodet EU-maissa: mitä muuttui vuoden 2008 jälkeen?

Erkki Laukkanen¹

Johdanto

Keskustelu työajan pidentämisestä EU-jäsenmaissa on vilkastunut. 2000-luvun alkupuolella keskusteltiin säännöllisen viikkotyöajan pidentämisestä yli 48 tunnin - rajan, joka EU:n työaikadirektiivissä (2003/88/EC) säädettiin normaaliksi maksimiviikkotyöajaksi, mukaan lukien tavanomaiset ylityöt.² Kompromissiksi tuli se, että 48 tunnin raja säilyy, mutta ns. opt-out säännöksellä täsmennettynä: jäsenmailla on mahdollisuus teettää myös pitempää työviikkoa ja tarkastella työajan pituutta esimerkiksi vuositasolla. Jostakin syystä EU ei ole kuitenkaan enää julkaissut eri jäsenmaissa tehdystä vuosityöajasta tilastoa, joka olisi mahdollistanut vuosityöaikojen vertailuun perustuvan keskustelun.

Viime vuosina keskustelu on individualisoitunut ja painottunut työaikaan yli elinkaaren (Lee et al., 2007; Natalia & Stamati, 2013). Raamina keskustelulle on ollut pyrkimys työuran pidentämiseen mm. eläkeikää nostamalla. Työvuosien lisääminen on nähty lääkkeenä ns. kestävyysvajeeseen, ihmisten ikääntymisen aiheuttamaan talouden tasapaino-ongelmaan. Mutta vuoden 2008 jälkeen työllisyysasteet nuorten ja parasta työikästä tekevien keskuudessa ovat kääntyneet laskuun tavalla, jolla on seurauksia myös odotettavissa oleville työvuosille.³ Kansainvälisiä vertailuja tästä asiasta en kuitenkaan ole nähnyt. Mitä Suomeen tulee, niin arviot ovat ristiriitaisia: Honkanen (2015) on ennakoanut työvuosien laskua, Järnefelt ja Nurminen (2013) eivät ole. Suomalaisessa

¹ Erkki Laukkanen, KTT, ekonomisti, SAK

² <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=706&langId=en&intPageId=205>

³ <http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>

tutkimuksessa päähuomio on kuitenkin ollut työvuosien eriytyemisessä sosioekonomisen aseman, kuten koulutusasteen ja sukupuolen, mukaan.

Se, missä määrin työllisyyskehitys EU-maiden välillä eriytyy, riippuu mm. siitä, mikä paino EU:n talouspoliittisessa toiminnassa annetaan kokonaiskysynnän säätelylle EU:n sisällä. EU:n päästrategiassa tällaisella säätelyllä on vain retorinen merkitys. Eikä sille ole edes institutionaalisia perusteita – ei yli sen, jota voimassa oleva, ja viime vuosina tiukennettu kasvu- ja vakaussopimus budjetin alijäämäksi ja velkaantumisen katoksi määrittelee. Tämän ns. talouskuripoliitiikan (austerity) myötä monet vaikeuksiin ajautuneet maat ovat alkaneet leikata myös rakenteellista työttömyyttä ehkäisevistä ja työuria pidentävistä palveluista, kuten koulutuksesta. Monissa maissa on myös nähtävissä merkkejä eräänlaisesta työaikasääntelyn umpikujasta, äärimmäisten työaikojen yleistymisestä (Burger, 2015). Tarjontapuolen taloustieteessä nämä ongelmat on abstrahoitu pois, ja käytännössä keinoiksi työtuntien lisäämiseen jäävät työvoiman koon kasvattaminen ja maahanmuutto (Borg & Vartiainen, 2015, 25)⁴.

Kevään 2015 aikana työajan pidentämisestä tuli myös osa suunnitteilla olevaa yhteiskuntasopimusta – ehdotusta, jonka pääministeri Juha Sipilä ja hänen hallituk-

sensa ovat esittäneet työmarkkinajärjestöille. Ehdotuksen mukaan vuosityöaikaa pidennettäisiin sadalla tunnilla, ilman vastaavaa kompensatiota palkassa.⁵ Ehdotuksen perusteluissa on viitattu mm. tarpeeseen nostaa työn tuottavuutta ja parantaa Suomen hintakilpailukykyä. Pohdintaa siitä, miten vuosityöajan pidentäminen vaikuttaa työn jakautumiseen työllisten ja työttömien kesken, en ole toistaiseksi nähnyt. Täsmentämättä on myös kysymys työn tarjonnan lisäyksen vaikutuksista työtunteihin yli elinkaaren. Pankkiiri Björn Wahlroosin mukaan Suomen kilpailukyvyn ongelma on se, että suomalaiset tekevät liian lyhyttä elinkaarityöaikaa.⁶

Miten työ- ja työttömyysvuodet ovat EU:ssa 2000-luvulla ja erityisesti vuonna 2008 alkaneen taantumana aikana muuttuneet. Millaisia eroja maiden välille on syntynyt? Onko muutos on ollut julkilausuttujen tavoitteiden mukainen? Nouseeko tarkastelusta perusteita työajan pidentämisestä koskeville esityksille Suomessa?

Aineisto

Tutkimusaineiston olen koonnut Eurostatin ja OECD:n tietokannoista. Työllisten työvuosien odotteen olen Myrskylän (2012a, 10) esittämällä tavalla⁷ johtanut EU-jäsen-

⁴ Borgin ja Vartiainen mukaan Tehdyt työtunnit = työikäinen väestö x työvoimaan osallistumisen aste x (1 – rakenteellinen työttömyysaste) x keskimääräinen työaika.

⁵ <http://www.uusisuomi.fi/kotimaa/82448-juha-sipila-tvssa-sanon-sen-aaneen-tyo aikaan-100-hv>

⁶ Björn Wahlroos esitti arvionsa työaikojen pituudesta TV1:n Ykkösaamussa 9.5.2015. Hänen mukaansa vain norjalaiset tekevät vähemmän työtunteja yli koko elinkaaren kuin suomalaiset tekevät. Wahlroosin mukaan suomalaisen työura on vain noin 50 tuhatta tuntia, Ruotsissa noin 60 tuhatta tuntia ja Saksassa 70–75 tuhatta tuntia. Lähdetä hän ei väitteelleen ilmoittanut.

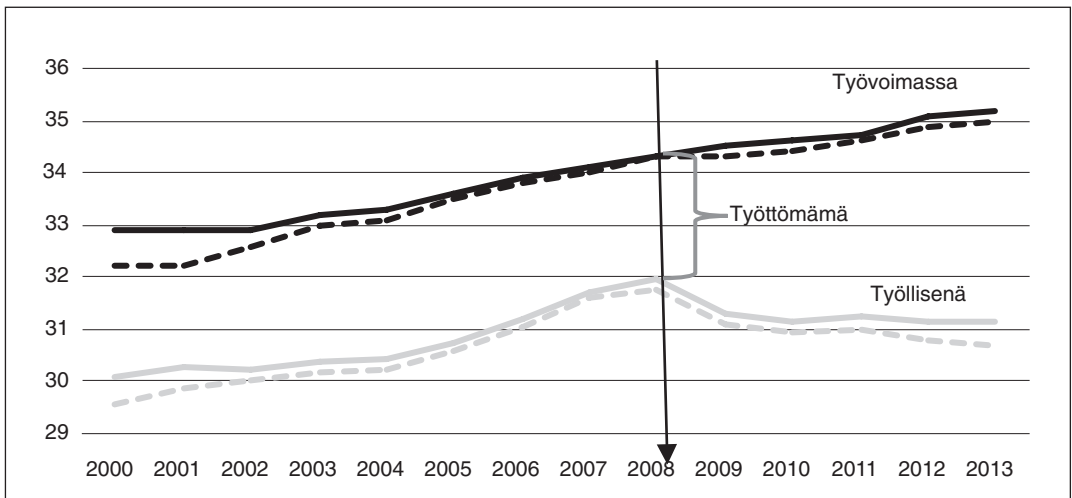
⁷ Työllisten työvuosien odote 5-vuotisikäryhmässä $i = 5 * \text{ikäryhmän työllisyysaste} / 100$. Koko työuran työvuosien odote 5-vuotisikäryhmien odotteiden summa. Oletuksen mukaan esimerkiksi vuoden 2013 työllisyysasteet säilyvät samoina koko työiän, eli 15:sta 64 ikävuoteen. Kuolleisuutta ei oteta huomioon.

maiden työllisyysasteista ikäryhmittäin⁸ oletuksella, että kunkin ikäryhmän työllisyysaste määrittää ikäluokan työvuosien odotteen suhteessa työuran kaikkiin työvuosiin. Vähentämällä työllisten työvuosien odote työvuosista työvoimassa,⁹ erotukseksi tulee työttömyysvuosien odote. Ja lopuksi, kertomalla työllisten työvuosien odote tehdyllä vuosityöajalla¹⁰ saadaan arvio odotettavissa oleville työtunneille yli koko elinkaaren. Kaikki tämä on tietysti hyvin laskennallista, mutta parempaan ei käytössä olevilla aineistolla toistaiseksi pystytä.

Kehitystä 2000-luvulla olen havainnollistanut kuviossa 1, josta löytyvät sekä EU- että euroalueen maita kuvaavat käyrät työvuosille työvoimassa (Eurostatin valmiiksi laskemina) ja työllisinä (laskennallisesti Eurostatin 5-vuotisikäryhmien työllisyysasteiden avulla arvioituna). Näiden kahden käyrän

väläinen erotus mittaa odotettavissa olevia työttömyysvuosia yli työuran. Kuten kuviossa näkyy, vuosi 2008 on käännepeiste. Siihen asti odotettavissa olevat vuodet työvoimassa ja työllisenä kehittyivät samansuuntaisesti siten, että odotettavissa olevat työttömyysvuodet vuoden 2008 tasolla olivat vain noin 2,5 vuotta. Mutta vuoden 2008 jälkeen vuodet työvoimassa ovat jatkaneet kasvuaan, ikään kuin 2000-luvun alun suotuinen suhdanne olisi jatkunut muuttumattomana. Mutta odotettavissa olevat vuodet työllisyysasteissa kääntyivät laskuun. Vastaavasti odotettavissa olevat työttömyysvuodet ovat kasvaneet siten, että vuonna 2013 ne olivat jo yli neljä vuotta. Eikä kehitys euroalueella ole suinkaan ollut muuta EU:ta parempaa, pikemminkin päinvastoin: jaksolla 2008–2013 euroalue on menettänyt työllisyysasteessa sen, mitä se jaksolla 2000–2008 saavutti.

Kuvio 1. Odotettavissa olevat vuodet työvoimassa ja työllisenä. Koko EU (yhten.viiva) ja Euroalue (katkoviiva)

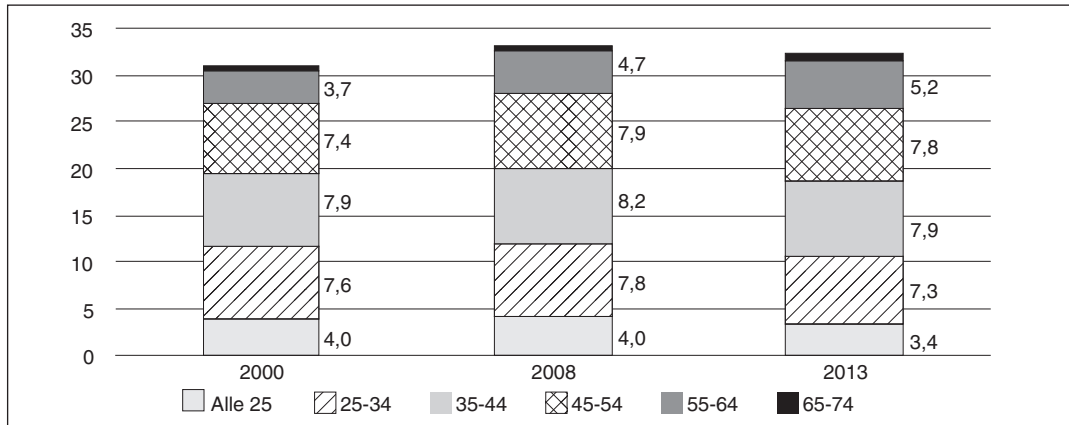

8 Eurostat: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/lfs/data/database>: Employment rates by sex, age and nationality.

9 Eurostat: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/lfs/data/database>: Duration of working life.

10 <https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=ANHRS>

Kuvio 2. Odotettavissa olevat työllisyysvuodet EU:ssa ikäryhmän mukaan vuosina 2000, 2008 ja 2013.

Missä työuran vaiheessa työvuosia on menetetty? Kuten kuviosta 2 voi nähdä, jaksolla 2000–2008 noin puolitoista vuotta työllisyysvuosien odotteen kasvusta tuli yli 45-vuotiaiden työllisyyden paranemisesta. Ainoa ryhmä, jossa kasvua ei tapahtunut, olivat alle 25-vuotiaat. Mutta jaksolla 2008–2013 odotettavissa olevat työvuodet ovat supistuneet noin vuodella. Syynä tähän on odotusten heikkeneminen erityisesti alle 45-vuotiaiden joukossa. Vain 55–64-vuotiaiden työllisyys on parantunut, ja sekin vain vähän. Työvuosien odote ei siten selvästikään enää kasva ainakaan työuran alusta ja keskeltä.

Jostakin minulle tuntemattomasta syystä tätä muutosta ei kuitenkaan ole noteerattu alan keskustelussa, ei Suomessa, eikä laajemmin. Yksi syy siihen voi olla työvuositalastojen virheellinen lukutapa. Eurostat rinnastaa kielellisesti työvoimassaolovuodet työssäolovuosiksi¹¹. Mutta niin ei pitäisi tehdä, sillä työvoimassaolovuodet kattavat myös työttömyysvuodet. Työllisille työuravuodet on arvioitava erikseen. Suomessa

niin ovat tehneet Myrskylä (2012a, 2012b) ja Honkanen (2015) työssäkäyntitilaston avulla, kunkin tilastovuoden viimeisen päivän työllisyys- ja työttömyystietoihin perustuen. Mutta näissä laskelmissa työttömyys tulee työhallinnon rekistereistä, eikä ole vertailukelpoinen muihin maihin nähden.

Sen sijaan tässä käytetyn työvoimatutkimuksen perusteella lasketut työllisyysasteet kattavat kaikki kuukaudet ja kaikki EU-maat likimain samalla tavalla. Valitettavasti nämä tulokset poikkeavat hieman aiemmin esitetyistä mm. siten, että työttömyysvuosia tulee vähemmän kuin työssäkäyntitilasto antaa ymmärtää. Itse pidän tätä suurena ongelmana, sillä työvoimatutkimuksen mittaama työttömyys kattaa vain ne työttömät, joiden työnhaun aktiivisuus on todennettavissa ns. aktiiviseksi työnhauksi. Mutta toisaalta, tässä käytetty työvoimatutkimus mahdollistaa myös maiden välinen vertailtavuuden, sillä kysymyksessä on nimenomaan EU:n tarpeisiin laadittu ja EU-yhteensopiva EU:n työvoimatutkimus.¹²

¹¹ The duration of working life indicator measures the number of years a person aged 15 is expected to be active in the labour market throughout his/her life. http://ec.europa.eu/eurostat/cache/meta-data/en/lfsi_dwl_a_esms.htm

¹² Järnefelt ja Nurminen (2013) ovat käyttäneet työvoimatutkimuksen tietoja, mutta eivät maiden välisiin vertailuihin.

Elinkaarityöttömyysasteet

Työvoimatutkimuksen avulla 15-vuotiaan odotettavissa olevat työllisyys- ja työttömyysvuodet ovat eräin järjestelyin laskettavissa kaikille, niin uusille kuin vanhoille EU-jäsenmaille. Seuraavissa hajontakuvioissa olen vertailujen helpottamiseksi piirtänyt ympyrän (ellipsin) niiden maiden ympäri-

le, jotka kussakin tarkastelussa muodostavat EU:n ydinryhmän. Yleensä se muodostuu vanhoista, ennen vuotta 2004 EU:hun liittyneistä maista, mutta tarkastelusta riippuen ympyrän sisältä löytyy myös uudempia jäsenmaita. Vertailun numeeriset tulokset on esitetty taulukossa 1, jossa maat on asetettu järjestykseen elinkaarityöttömyysasteen odotteen kanssa.

Taulukko 1. EU-maiden odotettavissa olevat elinkaarityöttömyysasteet, 15 – 64 -vuotias työvoima.

Järj.	Maa	Vuodet työllisenä			Vuodet työttömänä			Elinkaarityöttömyysaste*, %		
		2000	2008	2013	2000	2008	2013	2000	2008	2013
1	Luxembourg	29.1	29.6	30.9	0.1	1.2	1.8	0.3	4.0	5.5
2	Saksa	32.2	34.0	35.8	2.1	2.5	2.1	6.1	6.9	5.5
3	Itävalta	32.4	34.1	34.6	1.2	1.6	2.1	3.4	4.4	5.7
4	Tšekki	31.2	32.7	32.6	2.4	1.0	2.2	7.1	3.0	6.2
5	Hollanti	34.9	38.2	36.9	0.6	1.2	2.9	1.6	3.0	7.3
6	Malta	26.6	27.8	30.2	2.2	1.5	2.4	7.8	5.1	7.5
7	Belgia	28.8	30.2	30.1	1.4	1.9	2.5	4.7	5.8	7.5
8	Tanska	37.1	38.8	36.0	1.2	1.2	3.0	3.1	3.1	7.7
9	Liettua	29.5	32.0	31.5	4.1	0.0	2.6	12.2	0.0	7.7
10	Suomi	32.9	35.3	34.3	3.5	2.0	2.9	9.7	5.3	7.9
11	Unkari	26.9	27.3	28.2	0.6	1.4	2.6	2.3	5.0	8.4
12	Puola	26.6	28.9	29.3	4.5	1.7	2.9	14.6	5.4	8.9
13	Viro	30.3	34.7	33.2	3.1	1.1	3.3	9.2	3.0	9.0
14	Ranska	29.3	31.7	31.6	2.6	2.0	3.1	8.1	6.1	9.1
15	Latvia	28.7	34.0	31.5	3.0	1.7	3.3	9.5	4.8	9.5
16	Iso-Britannia	34.6	35.4	34.7	2.3	2.5	3.7	6.2	6.7	9.6
17	Ruotsi	34.7	37.3	37.0	2.1	2.7	4.0	5.8	6.8	9.7
18	Slovenia	29.9	32.7	30.2	1.9	1.3	3.5	6.0	3.9	10.3
19	Romania	32.2	28.8	29.1	3.8	2.7	3.5	10.7	8.4	10.7
20	Bulgaria	25.0	31.6	28.6	4.0	0.9	3.4	13.7	2.7	10.7
21	Slovakia	27.0	30.3	29.0	5.1	2.0	4.0	15.9	6.3	12.1
22	Italia	25.5	27.7	26.1	3.0	2.3	4.2	10.6	7.8	13.9
23	Irlanti	31.7	32.8	29.3	1.5	2.8	5.3	4.4	7.8	15.3
24	Kroatia**	25.9	29.1	25.7	4.6	2.6	5.4	15.1	8.1	17.4
25	Kypros	31.9	34.1	29.8	2.2	2.3	6.5	6.5	6.3	17.9
26	Portugali	33.5	32.8	29.1	2.2	4.3	7.5	6.1	11.6	20.5
27	Espanja	27.1	30.5	25.5	3.7	3.7	9.3	12.1	10.9	26.8
28	Kreikka	27.9	29.4	23.0	3.7	2.5	9.1	11.6	7.7	28.3

* Elinkaarityöttömyysaste = $100 \cdot \text{työttömyysvuodet} / (\text{työttömyysvuodet} + \text{työllisyysvuodet})$.

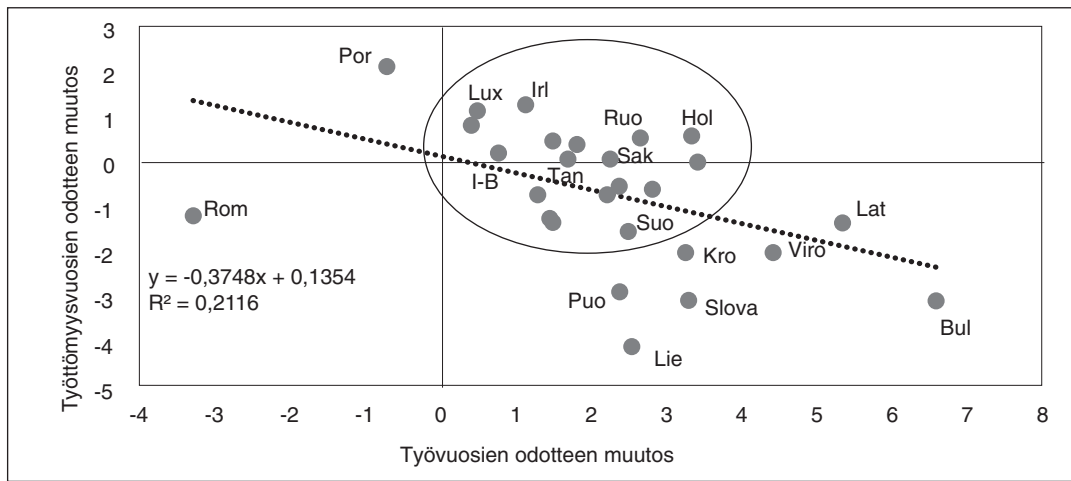
** Vuoden 2000 tieto on korvattu vuoden 2002 tiedolla.

Näin vertaillen järjestys ei ole aivan perinteinen. Kärkeen nousevat Luxembourg, Saksa ja Itävalta 5,5–5,7 prosentin elinkaarityöttömyysasteella. Nämä työttömyysasteet tarkoittavat käytännössä noin kahden vuoden työttömyyttä ja noin 31–34 vuoden työllisyyttä yli elinkaaren. Pohjoismaissa työvuosien odote on yleensä ollut tätäkin korkeampi, mutta toki myös työttömyysvuosien odote yli elinkaaren on kärkeä suurempi. Siksi Pohjoismaat, joille yhteistä on

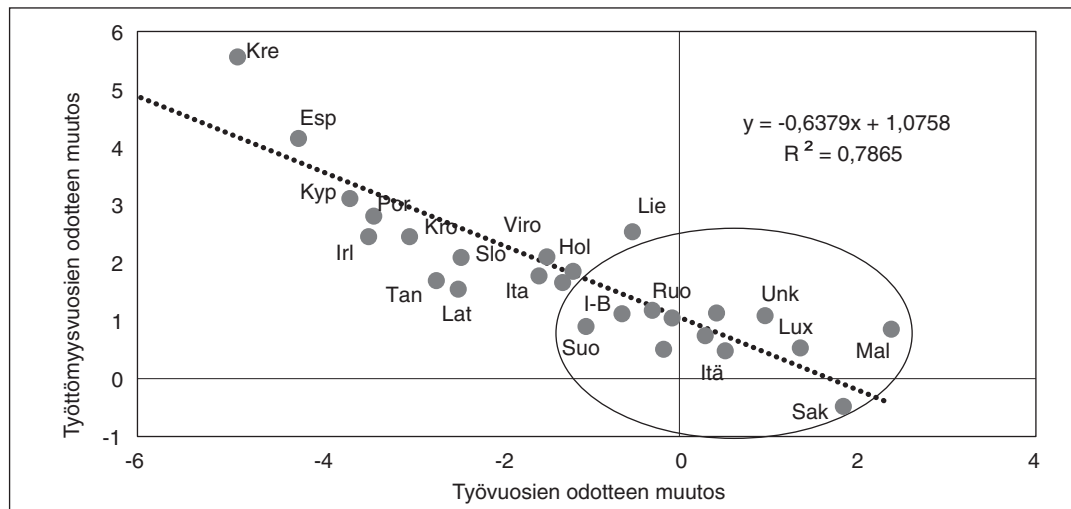
laajaa työvoimaa suosiva työlinja, löytyvät vasta vertailun sijoilta 8, 10 ja 17. Suomen laskennalliseksi elinkaarityöttömyysasteeksi vuonna 2013 tulee 7,9 prosenttia, mikä on likimain sama kuin työvoimatutkimuksen virallinen työttömyysaste Suomelle vuonna 2013. Työssäkäyntitilaston pohjalta laskien prosenttiluku olisi huomattavasti korkeampi.

Häntäpäähän vertailussa sijoittuvat kriisiin ajautuneet euromaat Kreikka, Kypros, Espanja, Italia, Portugali ja Irlanti noin

Kuvio 3. Työ- ja työttömyysvuosien odotteiden muutokset jaksolla 2000–2008

Kuvio 4. Työ- ja työttömyysvuosien odotteiden muutokset jaksolla 2008–2013

23–29 prosentin odotettavissa olevalla elinkaarityöttömyysasteella sekä 5–9 vuoden odotettavissa olevalla työttömyysvuodella. Tällaiset työttömyysvuosien odotteet ovat todella korkeita ja moninkertaisia siihen, mitä vuosien 2000 tai 2008 perusteella olisi voinut ennakoida. On myös syytä huomata, että lähes kaikissa maissa, myös vertailun kärkeen päässeissä maissa, odotettavissa olevat työllisyysvuodet ovat laskeneet selvästi vuodesta 2008. Sitä, mitä EU-jäsenmaat ovat työ- ja työttömyysvuosissa voittaneet tai menettäneet jaksoilla 2000–2008 ja 2008–2013, olen havainnollistanut hajontakuvioilla 3 ja 4.

Jaksolla 2000–2008 suuria voittajia olivat Baltian maat, Puola ja Kroatia, eräin tilastojen luotettavuutta koskevin varauksin.¹³ Näissä maissa työvuosien odote kasvoi ja työttömyysvuosien odote laski, ja vieläpä runsaasti. Ns. vanhoissa jäsenmaissa, jotka valtaosin mahtuvat kuvioon piirretyn ympyrän sisään, kehitys oli kahtalaista: osassa maita työttömyys laski, osassa kasvoi. Romaniassa ja Portugalissa kehitys oli kulkenut omia latujaan: Romaniassa sekä työ- että työttömyysvuosien odote olivat laskeneet. Portugalissa työvuosien odote oli laskenut ja työttömyysvuosien odote oli kasvanut.

Jaksolla 2008–2013 työ- ja työttömyysvuosien kehityskuva oli monelle maalle lähes päinvastainen: valtaosa maista kuuluu nyt siihen luokkaan, jossa työvuosien odote oli laskenut ja työttömyysvuosien odote oli vastaavasti kasvanut. Tähän luokkaan kuuluvat myös ne talouskurin kohteeksi joutuneet jäsenmaat, kuten Espanja, Kreikka, Kypros, Portugali ja Irlanti, joiden työvuosien odote vielä edellisellä jaksolla oli kehittynyt

likimain samalla tavalla kuin ns. vanhoissa jäsenmaissa. Luokkaan, jossa sekä työ- ja työttömyysvuodet olivat kasvaneet, kuului Suomen lisäksi viisi muuta maata. Ja luokkaan, jossa työvuosien odote oli kasvanut mutta työttömyysvuosien odote laskenut, kuului vain Saksa.

Kuinka luotettavina näitä tuloksia voi sitten pitää? Sitä kysymystä voi arvioida vain Suomen lukujen osalta. Vuoden 2013 lähtötiedoin Suomen työllisyysvuosien odotteeksi tulee 34,3, eli 2,4 vuotta enemmän kuin Honkasella (2015). Vastaavasti työttömyysvuosien odotteeksi tulee 2,0, eli 2,2 vuotta vähemmän kuin Honkasella. Tästä seuraa, että työvoimassa olon (työttömyys ja työttömyysvuodet yhteenlaskettuna) odotteet ovat tässä ja Honkasella likimain samat: eroksi tulee vain 0,1 vuotta. Toisin sanoen, erot johtuvat lähinnä työttömyyden mittaamisesta vasta. Minusta Honkasen arvio työttömyysvuosille on se, johon suomalainen keskustelu tulee perustaa, koska se kattaa kaikki työttömät työnhakijat. Mutta EU-maiden välinen vertailu on perustettava työvoimatutkimuksen tuottamiin tietoihin, koska siinä työttömyyttä mitataan samalla tavalla kaikissa EU-maissa.

Elinkaarityötuntien odotteet

Miten tämä kaikki sitten liittyy pääministeri Juha Sipilän ja johtaja Björn Wahlroosin suoriin ja epäsuoriin ehdotuksiin vuosi- ja elinkaarityötuntien lisäämisestä? No, tietysti siten, että kertomalla odotettavissa olevien työvuosien määrällä vuoden aikana tehtyjen työtuntien määrä, sellaisena kuin OECD on

¹³ Vuoden 2008 paikkeilla eräiden maiden, kuten Baltian maiden, työllisyysluvut ovat suorastaan epäuskottavia. Kun ikäryhmäin ilmoitetut työlliset lasketaan yhteen, summaksi tulee luku, joka on likimain sama kuin työvoimassa olevien määrä. Näin laskien Liettua ei vuonna 2008 ollut lainkaan työttömyyttä, ja vuosina 2006 ja 2007 työttömyys oli negatiivinen.

ne ilmoittanut, saadaan arvio elinkaarityötuntien määrälle. Tähän perustuen voidaan sitten arvioida sekä Björn Wahlroosin väitettä, jonka mukaan Suomessa tehdään maailman toiseksi vähiten työtunteja yli elinkaarren, kuten myös sitä, miten Suomen paikka tarkastelussa muuttuisi, jos pääministeri Juha Sipilän esitys vuosityöaikojen pidentämisestä 100 tunnilla sisällytettäisiin jakson 2008–2013 tarkasteluun.

Laskemat eri maiden odotettavissa olevista elinkaarityötunneista olen koonnut taulukkoon 2, jossa maat on asetettu jär-

jestykseen vuoden 2013 laskennallisten elinkaarityötuntien mukaan. Kärkeen tässä 20 maata kattavassa tarkastelussa nousee Viro, Ruotsi, Iso-Britannia, Tshekki ja Suomi.¹⁴ Vertailun häntäpäältä taas löytyvät Espanja, Italia, Slovenia, Kreikka ja Ranska. Saksa on sijalla 14, Tanska sijalla 12 ja Norja sijalla 9 – siis selvästi Suomea lyhemmällä elinkaarityöajalla. Tulokset eivät siis ole aivan yhdenmukaisia johtaja Wahlroosin TV-haastattelussa esittämien väitteiden, joiden lähde hän ei ilmoittanut, kanssa.

Taulukko 2. Elinkaarityötuntien odote vuosina 2000, 2008 ja 2013

Järj.	Maa	Elinkaarityötuntien odote			Indeksi, jossa Viro = 100			Indeksi, jossa 2000 = 100		
		2000	2008	2013	2000	2008	2013	2000	2008	2013
1	Viro	60276	68403	62074	100	100	100	100	113	103
2	Ruotsi	56904	60290	59379	94	88	96	100	106	104
3	Iso-Britannia	58854	58687	57906	98	86	93	100	100	98
4	Tshekki	59462	58815	57679	99	86	93	100	99	97
5	Suomi	57564	59645	57069	96	87	92	100	104	99
6	Puola	52811	56983	56255	88	83	91	100	108	107
7	Irlanti	61334	60511	53189	102	88	86	100	99	87
8	Unkari	54647	54019	53110	91	79	86	100	99	97
9	Norja	55094	55334	52701	91	81	85	100	100	96
10	Slovakia	49032	54247	51357	81	79	83	100	111	105
11	Hollanti	50117	53223	50922	83	78	82	100	106	102
12	Tanska	54500	55487	50810	90	81	82	100	102	93
13	Portugali	60061	58080	49794	100	85	80	100	97	83
14	Saksa	47359	48334	49697	79	71	80	100	102	105
15	Belgia	46035	47688	47179	76	70	76	100	104	102
16	Ranska	45006	47712	46985	75	70	76	100	106	104
17	Kreikka	59512	57233	46851	99	84	75	100	96	79
18	Slovenia	51120	54576	46781	85	80	75	100	107	92
19	Italia	47400	49898	45718	79	73	74	100	105	96
20	Espanja	46884	50697	42441	78	74	68	100	108	91
	SIPILÄ*	57564	59645	60494	96	87	97	100	104	105

*Pääministeri Juha Sipilän esitys vuosityöajan pidentämisestä 100 tunnilla. Esitys on sisällytetty vuoden 2013 lukuun.

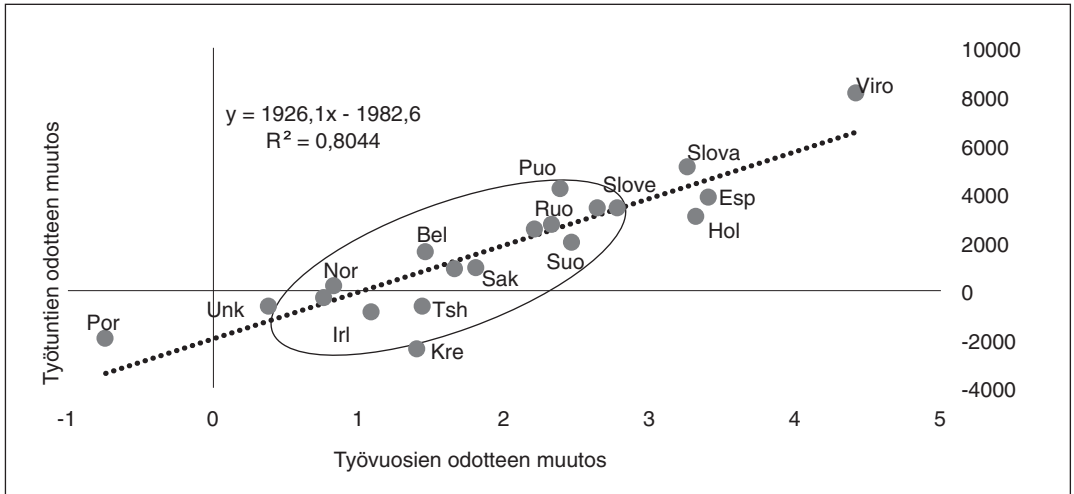
¹⁴ Jostakin syystä Eurostat ei itse julkaise tilastoa tehdystä vuosityöajasta, jonka tiedon se jäsenmailtaan kuitenkin kerää. OECD julkaisee nämä tiedot, mutta valitettavasti vain 23 EU-jäsenmaan osalta

Miten työvuosien ja työtuntien odotteet ovat sitten muuttuneet? Tätä kysymystä olen tarkastellut kuvioiden 5 ja 6 avulla. Jaksolla 2000–2008 (kuvio 5) yksi vuosi lisää (vähemmän) työllisenä ennusti 1926 työtunnin lisäystä (vähennystä). Siten Viron 4.5 lisävuotta työllisenä ennusti noin 8000 tuntia lisää työuraan. Merkittävä lisä tunteja tuli myös Slovakialle ja Espanjalle. Mutta paljon osa-aikatyötä tekeville Hollannille 3.3 lisätyövuotta toisi vain noin 3100 lisätyö-

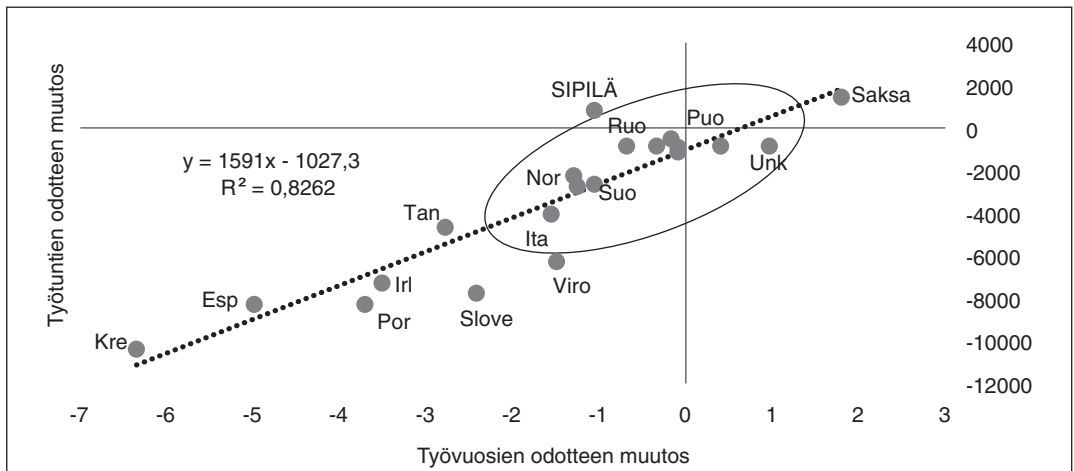
tuntia. Vain Kreikalle ja Portugalille jakso 2000–2008 merkitsi olennaista työtuntien vähennystä – Kreikalle jopa kasvaneiden työvuosien tilanteessa.

Jaksolla 2008–2013 (kuvio 6) työvuosien odote pieneni kaikissa muissa maissa paitsi Saksassa, ja varsin yhdenmukaisesti työtuntien kanssa. Tällä jaksolla yksi työvuosi vähemmän ennusti keskimäärin 1591 työtunnin vähennystä elinkaarityönteihin. Paitsi talouskuriongelmiin kanssa painivis-

Kuvio 5. Työvuosien ja -tuntien odotteiden muutokset 2000–2008

Kuvio 6. Työvuosien ja -tuntien odotteiden muutokset 2008–2013

sa maissa, elinkaarityötuntien odote väheni paljon myös Sloveniassa, Virossa ja Tanskassa. Myös suuressa osassa vanhoja jäsenmaita elinkaarityötuntien odote supistui 1000–3000 tuntia. Suomessa laskennallinen vähennys oli noin 2600 tuntia.

Miten Suomen paikka olisi sitten muuttunut, jos pääministeri Sipilän ehdotus 100 vuosityötuntin lisäyksestä olisi tullut voimaan jo vuonna 2009? Laskennallisesti se olisi johtanut siihen, että Suomen paikka kuviossa 6 olisi pisteessä SIPILÄ. Työtuntien muutoksella mitattuna olisimme siis päätyneet Saksan tasolle, mutta ilman vastaavaa työvuosien lisäystä kuin Saksassa. Siten Suomi olisi päätenyt aivan omaan luokkaansa – luokkaan, jossa työtunnit olisivat jaksolla 2008–2103 lisääntyneet noin 850 tuntia mutta työvuodet olisivat supistuneet noin vuodella. Tätä mahdollisuutta pohdittaessa vastattavaksi tulee kaksi kysymystä: mikä mekanismi tämän tuloksen olisi tuottanut? Ja eikö sama tavoite olisi helpommin ja pienemmällä työttömyyskustannuksilla saavutettavissa työvuosia lisäämällä?

Samalla olisi selvitettävä, mitkä tekijät Saksan työtuntien kasvuun ovat todellisuudessa vaikuttaneet. Se varsin yleinen käsitys, jonka mukaan syynä olisivat olleet Saksassa laajasti käytössä olevat työaikatilit (working time accounts, WTA) olisivat turvanneet työsuhteiden jatkuvuuden ilman tilapäistyövoimaan siirtymistä, ei näyttäisi sittenkään pitävän paikkaansa. Tuoreen tutkimuksen mukaan tilapäistyövoiman käyttö oli muita laajemmassa käytössä työpaikoilla, joilla WTA oli käytössä (Balleer et al., 2015).

Päätelmät

2000-luvulla EU:n talous- ja työvoimapolitiikan perusteet ovat olennaisesti muuttuneet. Suurin muutos tapahtui vuoden 2008

paikkeilla, kun 2000-luvun alun kasvukausi päättyi finanssivetoiseen lamaan ja sen jälkeiseen matalan tai – maasta riippuen – jopa negatiivisen kasvun kauteen. Vuoteen 2008 saakka 15-vuotiaan odotettavissa olevat vuodet työvoimassa ja työllisyydessä kasvoivat, ja näiden kahden käyrän väliin jäävä tila, odotettavissa olevat työttömyysvuodet, supistui. Se oli kehitystä julkilausuttujen politiikkatavoitteiden suunnassa. Vuoden 2008 jälkeen kehitys otti kuitenkin uuden suunnan. Vuoteen 2013 mennessä työllisten työvuosien odote oli laskenut jo lähes vuodella ja työttömyysvuosien odote oli kasvanut noin puolitoista vuotta. Tämä ei ollut enää kehitystä julkilausuttujen tavoitteiden suunnassa.

Mistä muutos johtuu? Siihen tämä artikkeli ei anna tutkimuksellista vastausta. Mutta oletettavasti muutos nousee sekä itse lamasta että sen jälkeen harjoitetusta ns. talouskuripolitiikasta, johon laman jälkeen päädyttiin EU:ssa ja erityisesti euroalueella. Tätä oletusta arvioitaessa on hyvä muistaa, että työvoiman kysyntä on tavaroiden ja palveluiden kysynnästä johdettua kysyntää. Jos talouspolitiikka muuttuu kiristäväksi ja työssä pysymistä tukevia palveluja, kuten koulutusta, aletaan säästösyistä leikata, seurauksena on työvoiman kysynnän lasku. Muuten on vaikea selittää sitä, että työvuosien odotteet ovat juuri vuoden 2008 jälkeen laskeneet lähes kaikissa EU-maissa ja lähes kaikissa ikäryhmissä. Vuoden 2008 jälkeiseltä ajalta on vaikea osoittaa voittajia.

Häviäjien joukko on sitä vastoin mittava. Erityisen selvästi vuoden 2008 jälkeisenä ovat hävinneet ne ns. uudet jäsenmaat, jotka olivat voittaneet lisää työvuosia jaksolla 2000–2008. Suorastaan murskatappion ovat kokeneet eräät velkaantumiskierteeseen ajautuneet maat, kuten Kreikka, Espanja, Kypros ja Portugali. Mutta otteen kirpoamisesta on toki merkkejä muissa maissa, kuten

eräissä Itä-Euroopan maissa, Italiassa ja jopa Tanskassa. Suomi on tämän tarkastelun mukaan vielä toistaiseksi säilyttänyt paikkansa vanhojen jäsenmaiden keskikastissa, vaikka toki työvuosien odotteet ovat vuoden 2008 jälkeen laskeneet myös Suomessa. Ja olisivat mitä ilmeisemmin laskeneet myös siinä tapauksessa, että pääministeri Juha Sipilän ehdotus sadasta lisävuosityötunnista olisi tullut voimaan jo vuonna 2009.

Muuttuvatko työvuosien laskevat odotteet aikanaan todeksi riippuu paitsi taloudenpidon yleisistä periaatteista myös monista muista tekijöistä, joita tässä artikkelissa ei ole ollut mahdollista arvioida. Mutta kaikki se, mitä kirjallisuudessa on kerrottu työttömyyden hystereesi-ilmiöstä¹⁵ – siitä, että uudelle korkeammalle tasolle noussutta työttömyyttä ei koskaan saada painettua takasin alkuperäiselle tasolle – viittaa siihen, että lähivuosisikymmenien aikana työurat tulevat jäämään huomattavasti alle virallisen, työvuosien kasvuun perustuvan tavoitteen. Tämä pelko on sitä suurempi, mitä rakenteellisemmaksi työttömyys ehtii muodostua, ennen mahdollisia korjaustoimia, kuten nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyttä korjaavia toimia. Eurostatin tilastoista en mitään korjaustoimiin viittaavaa ole vielä löytänyt. Vuodesta 2008 pitkäaikaistyöttömien osuus EU:n työvoimasta on noussut 2,6 prosentista 5,1 prosenttiin.

Tätä kehitystä ruokkii nähdäkseni myös EU:n talouskuripolitiikka, jossa syrjäytymistä ehkäisevistä palveluista, kuten koulutuksesta, ovat pakotettuja leikkaamaan juuri ne maat, jotka noita palveluita eniten tarvitsisivat. Mitä tästä seuraa ongelmiin ajautuneiden maiden velanmaksukyvyille?

Miten ne kykenevät maksamaan velkansa takaisin, jos työllisten määrä supistuu, odotettavissa olevat työvuodet vähenevät ja nuorten ikäluokkien työttömyyttä ehkäisevästä koulutuksesta entisestään leikataan? Ja valitettavasti tämä kysymys koskettaa myös hyvän koulutustason Suomea. Myös meillä leikataan koulutuksesta, vaikka aiemman työvuosien odotteita koskevan tutkimuksen mukaan työurat ovat jo ennestään vahvasti eriytyneet koulutusasteen mukaan.

Vaikutelmaksi vuoden 2008 jälkeisestä keskustelusta on jäänyt se, että työttömyyden vähentämisestä on tullut toissijainen tavoite. Ensisijainen tavoite on estää työttömyyden lasku alle inflaatiota kiihdyttävän rakennetyöttömyysasteen, mitä työttömyysprosenttia sillä täsmällisesti ottaen sitten tarkoitetaan. Tämän ajattelutavan mukaan työuria on kyllä hyvä pidentää, mutta ei sillä tavalla, että se heikentäisi työttömyyden ”positiivista”, työn tarjontaa, työmarkkinajoustoja ja palkkasopeutusta tehostavaa vaikutusta. Periaatteessa tällainen ajattelutapa vapauttaa toki vastuusta perinteisen työvoimapolitiikan saralla. Mutta käytännössä tämän ajattelutavan seuraukset ovat dysfunktionaaliset: sen sijaan että työurat pitenisivät, ne lyhenevät.

Lähteet

Balleer, A., Gehrke, B., Merkl, C. (2015). Some Surprising Facts about Working Time Accounts and the Business Cycle. IZA, Discussion Paper No. 8890, February 2015.

¹⁵ Suomen osalta hystereesistä on varoittanut Pertti Haaparanta: <http://blog.hse-econ.fi/?p=6199> ja EU:n osalta Paul Krugman: http://krugman.blogs.nytimes.com/2014/06/20/austerity-and-hysteresis/?smid=tw-NytimesKrugman&seid=auto&_r=0

- Borg, A. & Vartiainen, J. (2015). Strategia Suomelle. Valtioneuvoston kanslian julkaisusarja 5/2015.
- Burger, Anna S. (2015). Europe and North America: A new aspect of polarization. LSE 'Europe in Question' Discussion Paper Series, LEQS Paper No. 92/2015.
- Honkanen, Pertti (2015). Eläkeikä ja työurat: työttömyys himmentää optimismia. Talous ja yhteiskunta, 2/2015, Palkansääjien tutkimuslaitos.
- Lee S., McCann D. and Messenger J. C. (2007). Working Time Around the World Trends in working hours, laws and policies in a global comparative perspective. Routledge & ILO, London New York.
- Järnefelt, N. ja Nurminen, M. (2013). Työllisen ajan odotteet koulutuksen mukaan 2000-luvulla. Teoksessa: Järnefelt, N., Kautto M., Nurminen, M. ja Salonen, J. Työurien pituuden kehitys 2000-luvulla. Eläketurvakeskuksen raportteja, 01/2013.
- Myrskylä, Pekka (2012a). Hukassa. Keitä ovat syrjäytyneet nuoret? EVA-analyysi, No 19, 1.2.2012.
- Myrskylä, Pekka (2012b). Hyvin koulutetuilla pisimmät työurat. Hyvinvointikat-saus, 1/2012, Tilastokeskus.
- Natali, D. and Stamati, F. (2013). Reforming pensions in Europe: a comparative country analysis. European Trade Union Institute, Working Paper 2013.08.

Miksi työsuhteet kestävät keskimäärin 10 vuotta?

Heikki Räisänen¹

Työsuhteet kestävät Suomessa keskimäärin 10 vuotta. Mutta miksi? Mitkä tekijät tähän vaikuttavat? Tässä kirjoituksessa käsitellään työsuhteen kestoa ja siihen liittyviä tekijöitä meillä ja muualla.

Työsuhteen kestoa mitataan sekä keskimäärin että eri kestoryhmissä. Suomessa työsuhteen kesto (job tenure) oli vuonna 2000 ja 2007 keskimäärin 9,8 vuotta ja vuonna 2014 10,1 vuotta. Onko taso ja kehitys hyvä vai huono? Mitä työsuhteen kestoindikaattori oikein kertoo ja millaisiin työmarkkinoiden tekijöihin ja muutoksiin se oikein kytkeytyy?

Lähtökohtia

Kirjallisuudessa on viitattu pitkien työsuhteiden positiivisiin tuottavuusvaikutuksiin

mm. yrityskohtaiseen osaamiseen panostamisen kautta. Informaatio- ja kommunikatioteknologia ja globalisaatio vaativat tuotannolta joustavuutta, toisaalta tiedon kasvava merkitys tuotannontekijänä korostaa koulutuksen tuottoja ja yrityskohtaisen inhimillisen pääoman merkitystä. Näiden vaikutus työsuhteiden kestoon on erisuuntainen. Työsuhdeturvaa koskevan sääntelyn tiukkuus voi selittää maiden välisiä eroja: tiukempi työsuhdeturva voi johtaa vakaampaan ja pitkäkestoisempaan työllisyyteen. Irtisanomiskustannukset rajoittavat silloin irtisanomisia taantumassa, mutta myös supistavat rekrytointia nousukaudella. Myös eroamiset vaikuttavat. Yksi argumentti on, että työntekijöiden preferenssit liikkuvuuteen vaihtelevat. (Auer & Cazes 2003, 23–4). Keskimääräisen keston lasku voi koskettaa lähinnä nuoria, jos esimerkiksi yritykset

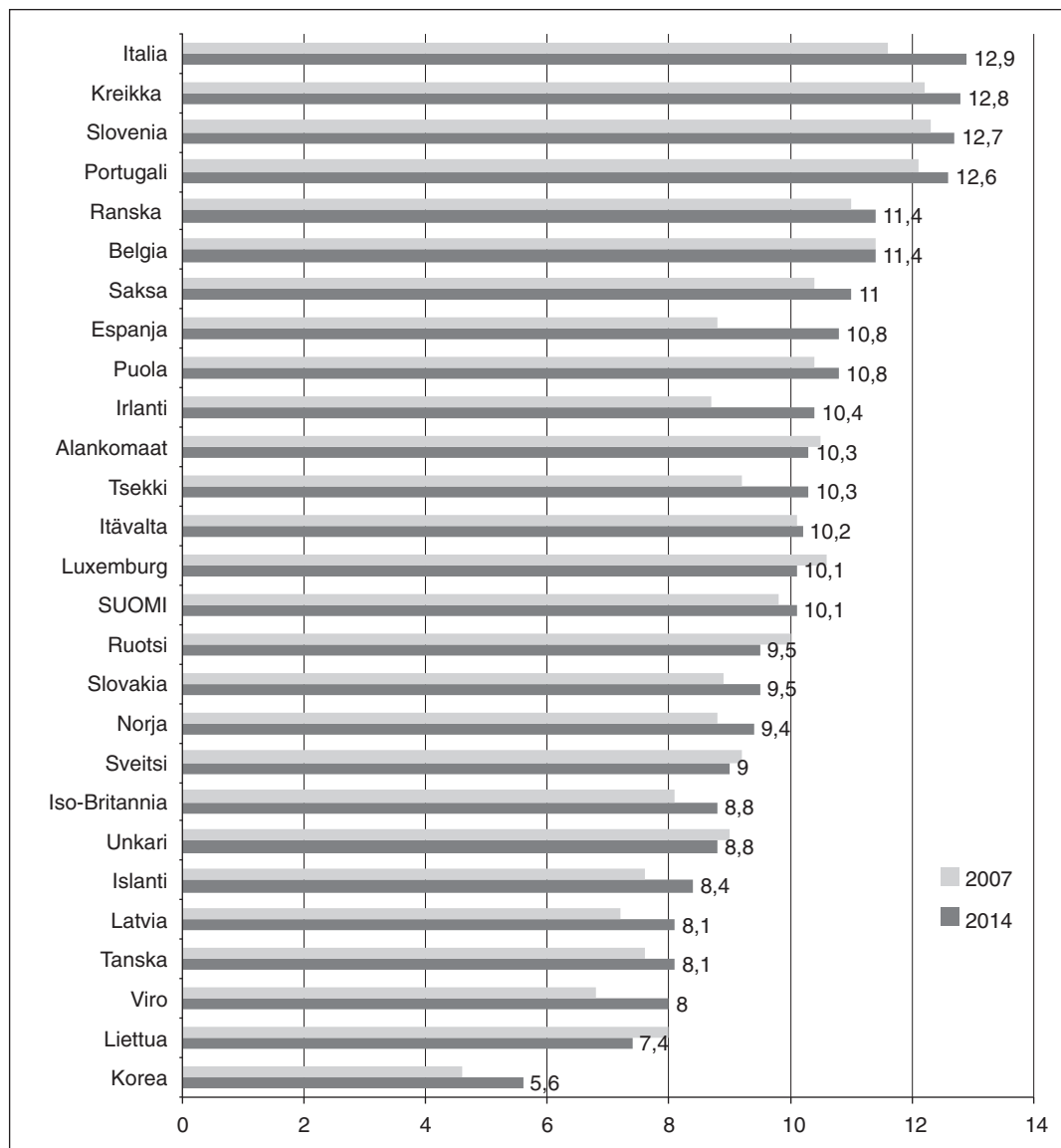
¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

alkavat tarjota aluksi vain määräaikaista töitä. Kesto voi kuitenkin laskea myös voimakkaan työpaikkojen luomisen takia (emt., 55).

Rokkanen ja Uusitalo (2010, 32) käyttivät Suomen eläkerekisteriaineistoa ja päätyivät siihen, ettei voimassaolevien työsuhteiden kestossa ole pitkän aikavälin trendiä. Keski-

määräinen kesto on vaihdellut huomattavasti eri aikoina, mutta tämä johtuu heidän mukaansa työmarkkinoille tulijoiden määrän vaihtelusta. Keskimääräisen keston muutokset ovatkin pääasiassa yhteydessä uusien työpaikkojen määrän vaihteluun pikemmin kuin olemassa olevien työpaikkojen pysy-

Kuvio 1. Työsuhteen kesto keskimäärin eräissä maissa vuosina 2007 ja 2014, vuotta (Lähde: OECD Statistics).

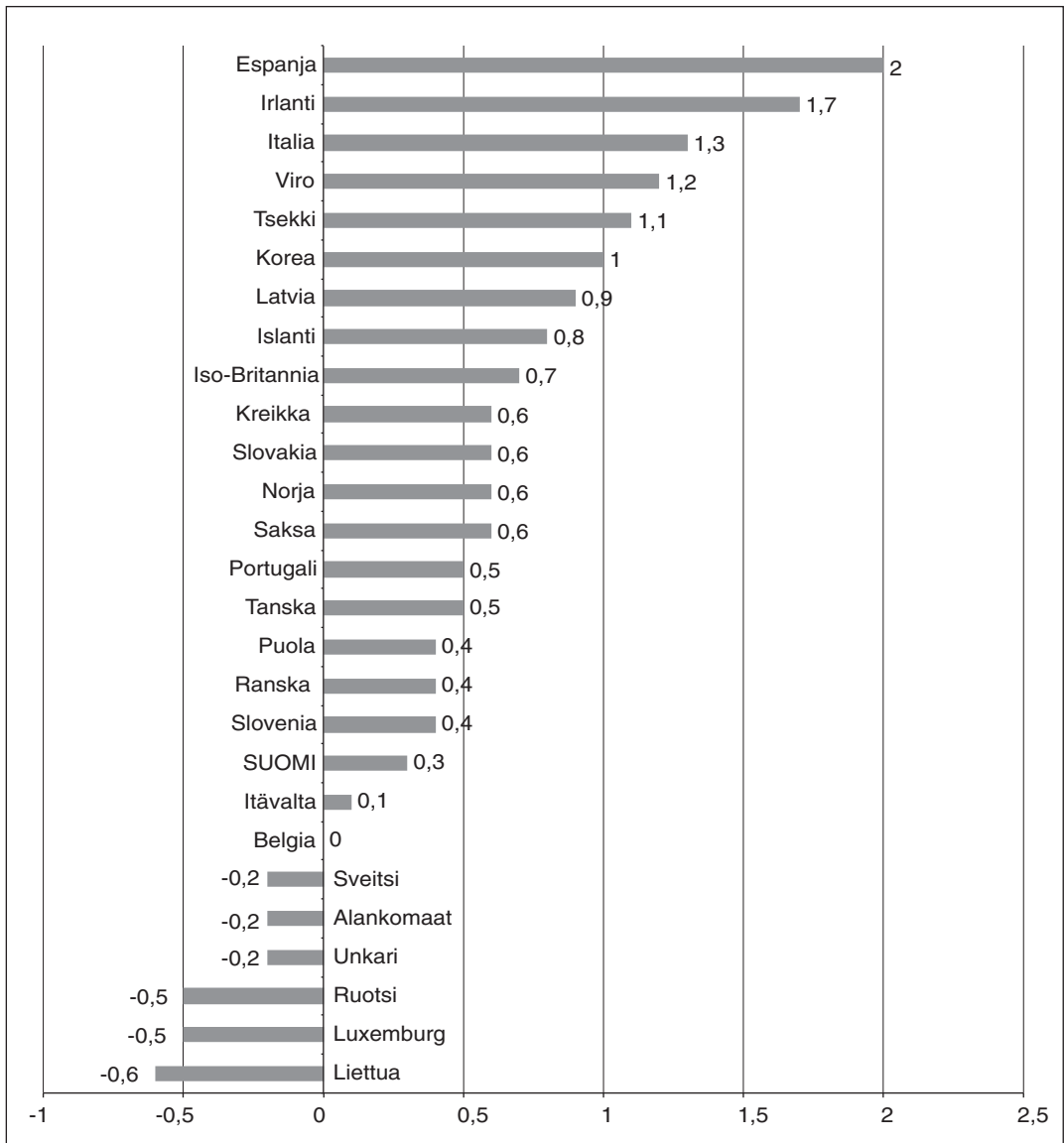

vyyden muutoksiin. Hyytinen ja Maliranta (2013, 1094) viittaavat siihen, että kasvaviin yrityksiin voi liittyä huomattava turbulenssi ja liike työmarkkinoilla. Työvoima- ja sosiaalipolitiikan pitäisi heidän nähdäkseen rohkaista yksilöitä siirtymään juuri perustettuihin töihin, jotka ovat riskialttiita, mutta

potentiaalisesti hyvin tuottavia. Tämä mekanismi liittyy myös työsuhteiden keston.

Nuorilla työntekijöillä (young prime age) työstä eroamisaste on paljon muita maita suurempi korkean liikkuvuuden maissa, kuten Tanskassa ja Yhdysvalloissa, sekä maissa, joissa nuorilla käytetään paljon vä-

Kuvio 2. Työsuhteen keston muutos vuosien 2007 ja 2014 välillä eräissä maissa, vuotta (Lähde: OECD Statistics)

liaikaisia sopimuksia, kuten Ranskassa ja Suomessa. (OECD 2009, 120). Suomalaisia arvioita työntekijöiden vaihtuvuudesta ovat esittäneet mm. Ilmakunnas ja Maliranta (2011), joiden laskelmien perusteella työntekijävirratt vaihtelivat 20–30 % välillä vuosien 1994–2009 välillä. Työpaikkojen ja työntekijöiden vaihtuvuuden yhteyksistä sekä viimeaikaisista empiirisistä tuloksista ks. myös Alatalo et.al. (2015).

Kansainvälisesti Suomen työsuhteen keskimääräinen kesto näyttäisi olevan keskitasoa. Joissain maissa kesto on huomattavasti pidempi tai lyhyempi kuin meillä. Muutokset finanssikriisiä edeltävästä vuodesta 2007 vuoteen 2014 ovat myös useissa maissa suurempia kuin Suomessa.

Keston muutos näyttäytyy meillä suhteellisen vähäisenä. Espanjassa keskimääräinen työsuhteen kesto on kasvanut peräti kaksi vuotta tarkastelukohtien välillä. Toisaalta esimerkiksi Ruotsissa kesto on laskenut.

Aineisto ja keston kuvailu

OECD:n tilastotietokannoista on poimittu työsuhteen kestoja koskevat tiedot vuosille 2007 ja 2014 kaikille maille, joille tiedot ovat olleet saatavissa. Näitä on kaikkiaan 27 maata. Lisäksi on poimittu sellaisia tekijöitä, joiden voisi arvioida liittyvän työsuhteen kestoan ja olevan sen osatekijöitä. Tällaisia ovat osa-aikatyö, määräaikainen työ, tehdyt työtunnit, pitkäaikaistyöttömyys sekä työllisyysaste ja työsuhdeturva². Näillä muuttujilla on toteutettu sekä työsuhteen keston tason että muutoksen korrelaatioanalyysia.

Vuonna 2007 kaikkiaan 27:n maan aineistossa työsuhteen keston tason kanssa merkittävästi korreloi pitkäaikaistyöttömyy-

den osuus kokonaistyöttömyydestä ($r_{xy} = .52^{**}$). Lisäksi keston osatekijä, alle 12 kuukauden kestoisten työsuhteiden osuus korreloi voimakkaasti ($r_{xy} = -.71^{**}$). Vuoden 2014 aineistossa havaitaan jo kolme merkitsevää korrelaatiota: pitkäaikaistyöttömyyden osuus ($r_{xy} = .62^{**}$) sekä työllisyysaste ($r_{xy} = -.51^{**}$). Lisäksi alle 12 kuukauden työsuhteiden osuus saa korkean korrelaation ($r_{xy} = -.75^{**}$). Tämän lisäksi laskettiin vuoden 2014 työsuhteen keston ja OECD:n vuoden 2013 työsuhdeturvaindikaattoreista lasketun summaindeksin välinen korrelaatio, joka oli myös merkitsevä ($r_{xy} = .45^{*}$). Miten näitä korrelaatioanalyysin tuloksia sitten pitäisi tulkita? Ensinnäkin korkea pitkäaikaistyöttömyyden osuus kokonaistyöttömyydestä saa selvästi yhteisvaihtelua korkean työsuhteen keston kanssa. Ja vuoden 2014 aineistossa korkea työsuhteen kesto liittyy puolestaan matalaan työllisyysasteeseen. Tällainen varsin alustava analyysi viittaa siihen, että korkea keskimääräinen työsuhteen kesto ei olisi kovinkaan hyvin toimivien työmarkkinoiden ominaispiirre. Toimivuuden heikkoudet voivat olla rekrytointidynamiikan vähäisyyttä tai markkinoiden lohkoutumista, segmentaatiota.

Tarkempaa lisävalaistusta asiaan voidaan pyrkiä hakemaan tarkastelemalla työsuhteen keston muutoksen korrelaatioita muiden muuttujien muutosten kanssa. Tätä on tarkasteltu vuosien 2007 ja 2014 välisellä muutoksella. Tarkastelua on pyritty ulottamaan finanssikriisiin takaa nykypäivään, mutta kannattaa silti huomata aikaperiodin mahdollinen erityislaatuus. Voi olla, että kun työmarkkinat eivät ole useissa maissa palautuneet finanssikriisiä edeltävään työllisyystasoonsa, näkyy tämä myös työsuhteiden kestoissa.

² Tässä on käytetty OECD:n v. 2013 työsuhdeturvaindikaattoria niin, että on laskettu summamuuttuja kolmesta keskeisestä alaindikaattorista.

Taulukko 1. Kuvailevia tilastotietoja maahavainnoista vuosilta 2007 ja 2014, vuotta

kuvaileva tilasto							
	N	vaihteluväli	minimi	maksimi	keskiarvo	keskihajonta	varianssi
kesto v. 2014	27	7,3	5,6	12,9	9,941	1,7699	3,133
kesto v. 2007	27	7,7	4,6	12,3	9,441	1,8295	3,347
keston muutos 2007-2014	27	2,6	-,6	2,0	,500	,6481	,420

Työllisyysasteen muutos saa korkeimman korrelaation työsuhteen keston muutoksen kanssa ($r_{xy} = -.49 *$), mutta lähes samaan tasoon nousee määräaikaisen työn osuuden muutos ($r_{xy} = -.47 *$). Pitkäaikaistyöttömyyden osuuden kasvu liittyy keskimääräisen työsuhteen keston kasvuun ($r_{xy} = .44 *$). Muut korrelaatiot eivät ole merkitseviä (osa-aikatyön osuuden muutos $r_{xy} = .27$ ja keskimääräiset työtunnit $r_{xy} = -.17$). Keston osatekijä, alle 12 kuukauden kestoisten työsuhteiden osuus, on voimakkaassa yhteydessä kokonaiskeston kanssa ($r_{xy} = -.58 **$).

Kaikkiaan työsuhteiden kestot ovat tarkasteluvuosien välillä kasvussa, mutta maiden välinen vaihteluväli, hajonta ja varianssi laskussa. Keskimääräinen kesto voi muuttua yllättävän nopeastikin, etenkin Espanjan kahden vuoden nousu seitsemän vuoden aikana on paljon. Kahden tarkastelukohdan perusteella ei kannata kuitenkaan tehdä erityisiä päätelmiä.

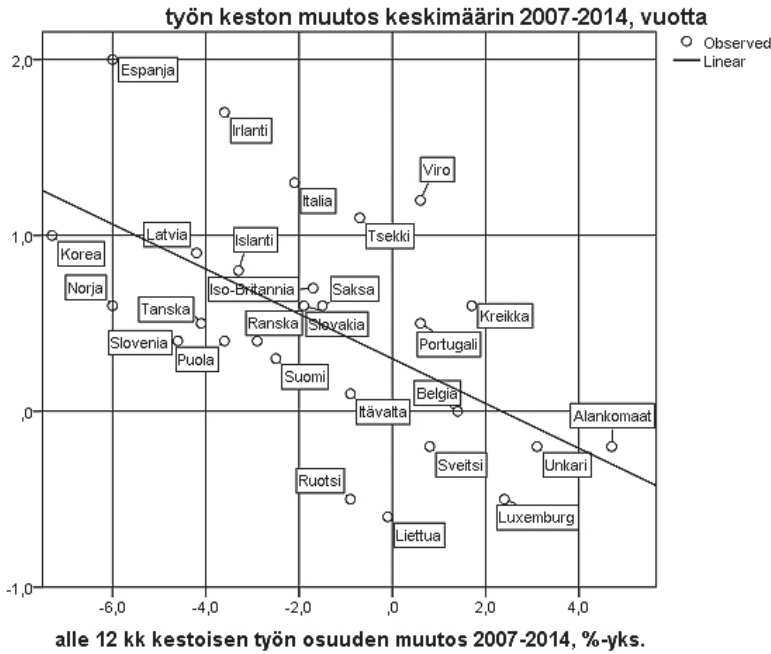
Keston yhteys eri tekijöihin

Seuraavassa tarkastellaan kuvailevin menetelmin tarkasteluajankohtien välillä tapahtuneeseen keston muutokseen liittyviä keskeisiä tekijöitä. Tällaisia ovat lyhytkestoisen työ, työllisyys, työsuhdeturva sekä pitkäaikaistyöttömyys.

Kun tarkastellaan työn keskimääräisen keston ja alle 12 kk kestoisen työn osuuden välistä riippuvuutta maiden välillä, havaitaan kyllä lyhytkestoisen työn osuuden kasvun kokonaistyöllisyydestä liittyvän lyhyempään työn keston, mutta riippuvuus ei ole maajoukossa erityisen voimakas tai muodoltaan lineaarinen. Tämä viittaa siihen, että lyhytkestoisen työn osuuden vaihtelu kyllä jossain määrin teknisesti selittää keskimääräistä työn keston vaihtelua, mutta tällainen selitys ei ole mitenkään riittävän tuntuinen. Keskimäärin yhden prosenttiyksikön muutos alle 12 kk kestoisen työn osuudessa liittyy päinvastaiseen 0,13 vuoden eli runsaan puolentoista kuukauden keskimääräisen keston muutokseen. Tarkastelujaksolla Ruotsi on ainut maa, jossa alle 12 kuukauden kestoisen työn osuus on supistunut ja keskimääräinen työsuhteen kesto on samalla lyhentynyt (Liettuassa, jossa keskimääräinen kesto on laskenut, on alle 12 kk työn osuus on laskenut 0,1 %-yksikköä eli pysynyt käytännössä ennallaan).

Voidaan kysyä, onko Ruotsi onnistunut samaan aikaan purkamaan työmarkkinoiden lohkoutumista ja lisäämään työmarkkinoiden dynamiikkaa? Alankomaat, Unkari, Luxemburg ja Sveitsi ovat lisänneet alle 12 kk kestoisten työsuhteiden osuutta ja keskimääräinen kestokin on laskenut, mikä viittaa dynamiikan kasvuun. Portugali, Kreikka ja Viro ovat kasvattaneet lyhyt-

Kuvio 3. Työn keskimääräisen keston ja alle 12 kk kestoisen työn osuuden muutosten välinen riippuvuus vuosien 2007 ja 2014 välillä.

kestoisen työn osuutta ja keskimääräinen kesto on kasvussa: tämä indikoi markkinoiden lohkoutumisriskin kasvua. Muissa maissa lyhytkestoisten työsuhteiden osuus on laskenut ja keskimääräinen kesto kasvanut, kehitys, jota kuvaa ehkä parhaiten taantuma.

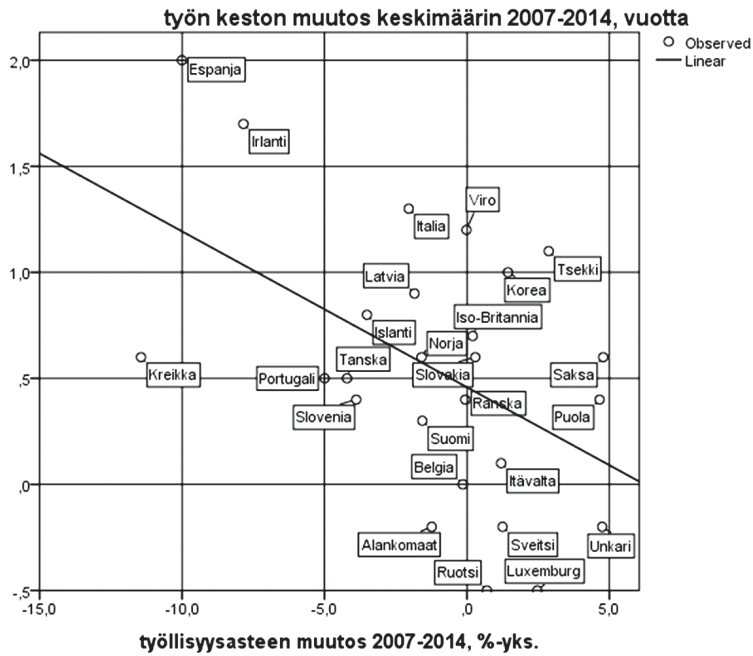
Työllisyysasteen ja työn keston välinen riippuvuus on maajoukossa vieläkin epälinearisempi kuin edellä. Kuitenkin keskimäärin työllisyysasteen nousu liittyy työn keston laskuun ja päinvastoin. Yhden prosenttiyksikön työllisyysasteen muutos liittyy päinvastaiseen 0,07 vuoden eli noin 25 päivän työn keston muutokseen.

Seuraavassa on laskettu OECD:n kolmesta

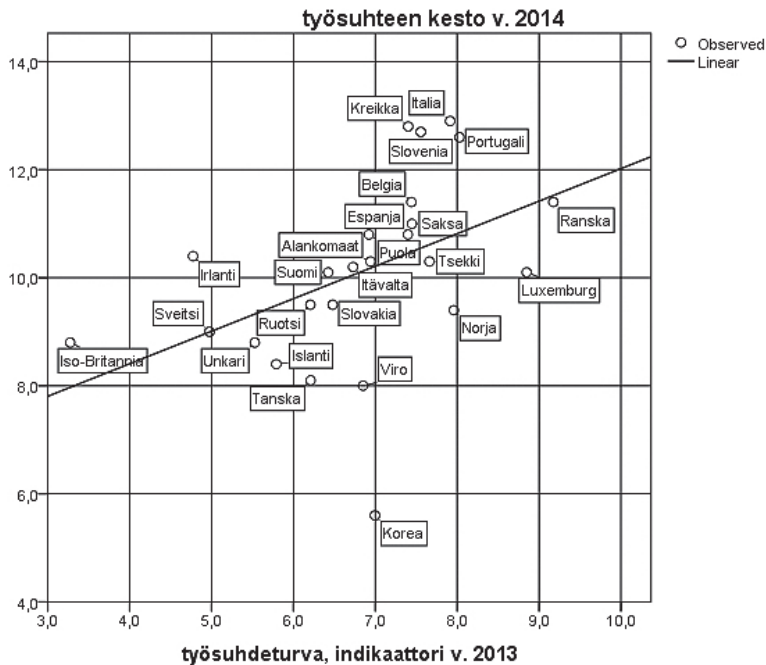
keskeisestä alaindikaattorista koostuva työsuhdeturvaindikaattori summamuuttujaksi. Se koostuu 1) yksilöllisestä ja kollektiivisesta suojelusta vakituisissa työsuhteissa, 2) yksilöllisestä suojelusta vakituisissa työsuhteissa, 3) suojelusta määräaikaisissa töissä. Näiden kolmen osatekijän arvot on laskettu yhteen ja muodostettu indeksi³. Vaikka muuttujien välillä havaitaan merkitsevä korrelaatio ($rx_y = -45 *$), ei riippuvuus ole tässäkään kovin voimakas. Keskimäärin työsuhdeturvan kiristyminen yhden summaindeksipisteen verran nostaa työsuhteen keskimääräistä kestoä 0,60 vuotta. Suomen työsuhdeturvasäntely on näin lasketulla indikaattorilla keskitasoa.

³ Mikäli indikaattoriin lisättäisiin myös neljäs osaindikaattori, kollektiivisia irtisanomisia koskevat täydentävät määräykset, olisi korrelaatio työsuhteen keston kanssa voimakkaampi ($rx_y = .53 **$). Tällöin Suomen työsuhdeturvasäntely olisi tarkasteltujen maiden toiseksi keveintä.

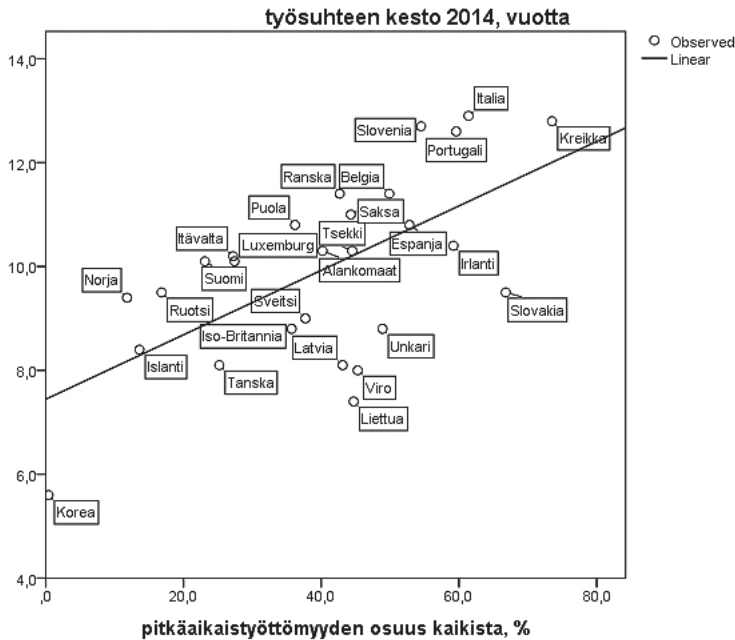
Kuvio 4. Työn keskimääräisen keston ja työllisyysasteen muutosten välinen riippuvuus vuosien 2007 ja 2014 välillä.

Kuvio 5. Työn keskimääräisen keston tason (2014) ja työsuhdeturvaindikaattorin (2013) tason välinen riippuvuus.

Kuvio 6. Työn keskimääräisen keston tason ja pitkäaikaistyöttömyyden osuuden välinen riippuvuus v. 2014.

Pitkäaikaistyöttömyyden korkea taso liittyy pitkään työsuhteiden kestoan. Voisi sanoa, että tällaisessa tilanteessa toiset ovat pitkäaikaistyöllisiä – ja toiset pitkäaikaistyöttömiä. Yhden prosenttiyksikön nousu pitkäaikaistyöttömyyden osuudessa liittyy keskimäärin 0,62:n vuoden kasvuun työsuhteen keskimääräisessä kestoissa.

Kestoluokat ja maaryhmät

Tässä osassa käsitellään työsuhteiden kestoja eri kestoluokissa maiden välillä sekä ryhmitellään maita klusterianalyysillä keston ja sen muutoksen perusteella. Ensin esitetään hajotelma työsuhteen kestoista eri kestoluokkiin ryhmiteltynä. Taulukkoon on koottu Suomen kannalta kiintoisimpia vertailumaita.

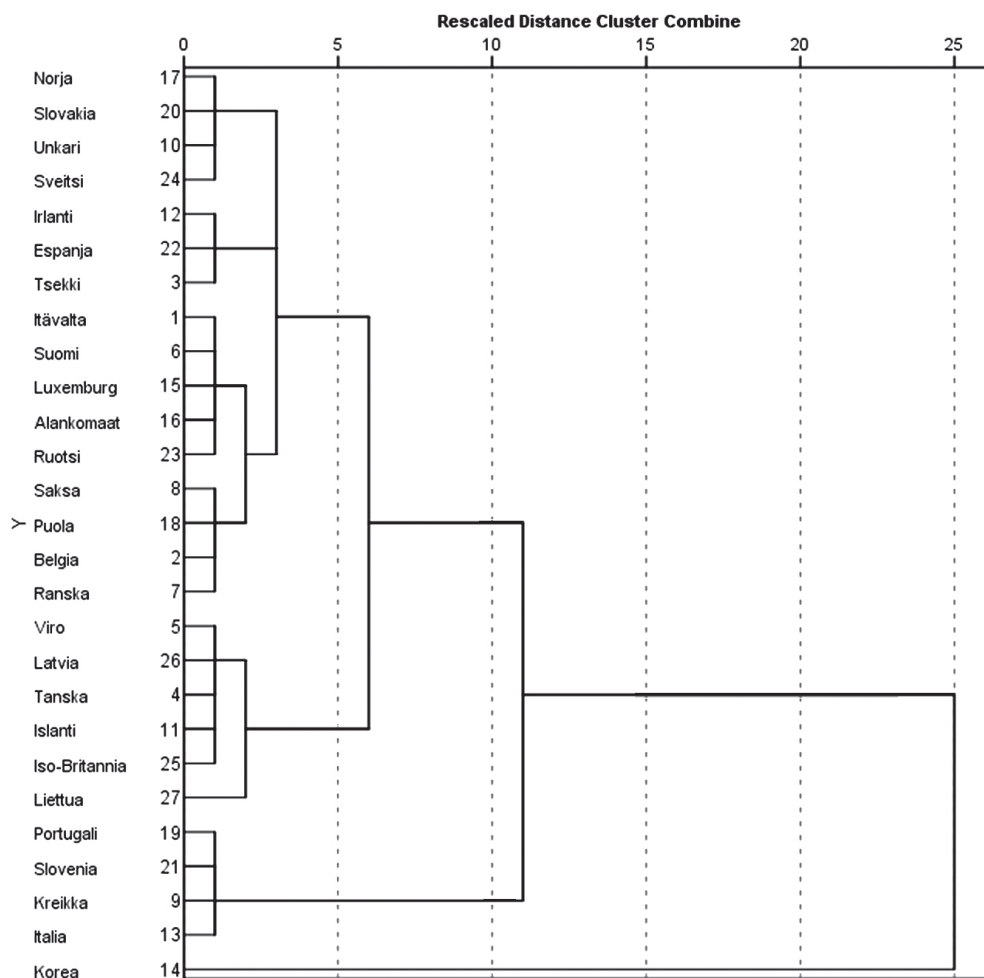
Oheisesta taulukosta havaitaan, että koko ero työsuhteen keskimääräisessä kestoissa muodostuu Suomen ja eräiden verrokkimaiden välillä vasta yli 3 vuoden kestoissa työsuhteissa. Edelleen koko erosta pääosa muodostuu vasta yli 10 vuotta kestäneiden työsuhteiden ryhmässä. 1 vuoden ja alle 3 vuoden ryhmässä Norjan keskimääräinen työsuhteen kesto on 1,9 vuotta, kun se muissa tarkastelun maissa on 1,7 vuotta. 3 vuoden ja alle 5 vuoden ryhmässä keston vaihtelu on äärimmäisen pientä, 3,4–3,5 vuotta. 5 vuoden ja alle 10 vuoden ryhmässäkin vaihteluväli on 6,7–6,9 vuotta. Keskimääräisen työsuhteen keston erot näiden maiden välillä muodostuvat siten kahdesta tekijästä, 1) työsuhteiden jakautumisesta eri kestoryhmiin sekä 2) eroista etenkin yli 10 vuotta voimassa olleiden työsuhteiden kestoissa. Vaikka eri maiden erilaisilla institu-

Taulukko 2. Työsuhteen kestot keskimäärin eri kestoluokissa Pohjoismaissa ja eräissä muissa maissa v. 2014, vuotta

	Tanska	Viro	Suomi	Saksa	Islanti	Alankomaat	Norja	Ruotsi	Iso-Britannia
alle 6 kk	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3
6 - alle 12 kk	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7
1 v. - alle 3 v.	1,7	1,7	1,7	1,7	1,7	1,7	1,9	1,7	1,7
3 v. - alle 5 v.	3,4	3,4	3,4	3,4	3,5	3,5	3,4	3,5	3,5
5 v. - alle 10 v.	6,7	6,9	6,9	6,7	6,9	6,7	6,8	6,8	6,8
10 v. tai yli	20,5	18	21,2	21	19,9	20,6	20,7	21,2	19,1

Kuvio 7. Dendrogrammi vuosien 2007 ja 2014 työsuhteen keston sekä sen muutoksen perusteella

Dendrogrammi, ryhmien välinen keskimääräinen yhteenkuuluvuus

tioilla on varmasti vaikutusta alkamiseen, päättymisen ja keston, näkyy ero tässä tarkastelussa lähinnä yli 10 vuotta kestäneiden työsuhteiden kestoissa.

Hierarkisen klusterianalyysin kolmen klusterin ratkaisussa erittäin lyhyen työsuhteen keston Korea eroaa omaksi klusterikseen ja poikkeaa muista eniten. Yhden klusterin muodostavat Portugali, Slovenia, Kreikka ja Italia, joissa kaikissa kesto on keskimäärin hyvin pitkä. Tämän klusteriäisyys muihin on seuraavaksi suurin. Kaikki loput maat ryhmittyvät kolmen klusterin ratkaisussa yhteen, joskin tämä suuri ryhmä sisältää useita erilaisia alaklustereita. Tällaisia ovat ensinnäkin lyhyen työsuhteen keston Viro, Latvia, Tanska, Islanti, Iso-Britannia ja Liettua. Yksi alaryhmä on Norjan, Slovenian, Unkarin ja Sveitsin muodostama lyhyehkön keston ryhmä. Irlanti, Espanja ja Tsekki muodostavat oman alaryhmän, jossa keston kasvu vuodesta 2007 vuoteen 2014 on ollut suuri. Loppujen 9 maan ryhmä, johon Suomikin kuuluu, koostuu keskitason tai tätä pidemmän keston maista.

Keskustelu

Työsuhteen kesto muodostuu työmarkkinoilla monen tekijän summana. Markkinatekijöiden lisäksi erilaiset työmarkkinoiden instituutiot, kuten työsuhdeturvaa koskeva sääntely, määräaikainen työ ja työttömyysturva voivat vaikuttaa paljonkin siihen, millaiseksi työsuhteen kestot muodostuvat. Tässä suoritettu varsin alustava makroaineiston analyysi viittaa siihen, että näistä työsuhdeturvalla ja määräaikaisella työllä on maa-aineistossa yhteyttä työsuhteen keston. Osa-aikatyön osuudella tai keskimääräisillä työtunneilla ei ollut huomionarvoista merkitystä, mutta työllisyysasteella kuitenkin oli. Ja standardityöllisyysastehan nousee korkeaksi kun

kaikenlaisia työsuhteita esiintyy runsaasti. Työttömyyden rakenteella oli myös yhteyttä työsuhteen keston kanssa. Korkea keskimääräinen työsuhteen kesto näyttää liittyvän matalaan työllisyysasteeseen ja korkeaan pitkäaikaistyöttömien osuuteen. Viitteitä kestojen hajonnan supistumisesta saatiin myös. Tulokset saattavat liittyä taloudelliseen tilanteeseen ja vuosien 2007 ja 2014 välisen ajanjakson erityispiirteisiin.

Pohjoismaiden ja neljän muun Euroopan maan välillä suoritettu jakaumatarkastelu ilmentää osuvasti sitä, että ero keskimääräisissä työsuhteen kestoissa muodostuu käytännössä eroista yli 10 vuotta kestäneiden työsuhteiden kestoissa sekä tietysti työsuhteiden osuudesta eri kestopuolissa (jota ei tässä tarkasteltu). Euroopan kriisimaiden osalta tulokset eivät ole täysin selkeitä, mutta työsuhteet ovat keskimäärän pidentyneet niissä kaikissa vuosien 2007 ja 2014 välillä. Myös keston taso on niissä joissain pitkä. Lyhyen tai suhteellisen lyhyen keskimääräisen työsuhteen keston maiden joukossa on monia dynaamisia talouksia. Baltian maat ja Pohjoismaat ovat suhteellisen lyhyiden työsuhteen kestojen maita. Pitkät kestot taas näyttävät olevan välimerellinen tai keskieu-rooppalainen työmarkkinaominaisuus. Pohjoismaisesta ryhmästä poikkeaa tarkastelun 27:n maan keskiarvon ylittävä Suomi.

Suomen työsuhteiden keskimääräinen kesto on kansainvälisesti pitkäkö. Onko kesto kasvussa, on vaikea sanoa. Vuodesta 2007 vuoteen 2014 näin tapahtui, mutta vuosina 2009–2012 kesto oli nykytasoa pidempi. Vaikka pitkä työsuhteet yksilötasolla voi kuulostaa houkuttelevalta sekä työntekijän että työnantajan kannalta, koko työmarkkinoiden tasolla pitkä työsuhteiden keskimääräinen kesto ei ole kuitenkaan suotuisa ilmiö, koska siihen liittyy erityisesti nuorten työmarkkinoille tuloa vaikeuttava rekrytointien vähäisyys sekä työttömyyden pitkitty-

minen. Myös pitkissä työsuhteissa olevista osan on välillä mielekästä vaihtaa työnantajaa. Dynaamisessa taloudessa ja toimivilla työmarkkinoilla tarvitaan myös suuri määrä rekrytointia ja äsken syntyneitä työsuhteita. Tässä mielessä Suomen tilanne ei ole hyvä.

Lähteet:

Alatalo, J. – Maunu, T. – Räisänen, H. – Tuomaala, M. (2015); Uusien työpaikkojen synty toimipaikoissa 2011-2014. TEM-analyseja 64/2015, http://www.tem.fi/files/42739/Uusien_tyopaikkojen_synny_toimipaikoissa_2011-2014.pdf
Employment stability in an age of flexibility (2003); (eds. Peter Auer & Sandrine Cazes), ILO, Geneva

Hyytinen, Ari – Maliranta, Mika (2013); Firm lifecycles and evolution of industry productivity. *Research Policy* 42 (2013) 1080-1098, <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0048733313000139#>

Ilmakunnas Pekka – Maliranta Mika (2011): Suomen työpaikka- ja työntekijävirtojen käännteitä: toimialojen elinkaaret ja finanssikriisi. *Työpoliittinen aikakauskirja* 2/2011, s. 6-23. <http://www.tem.fi/files/30190/tak22011.pdf>

OECD Statistics, www.oecd.org

OECD (2009); How do Industry, Firm and Worker Characteristics Shape Job and Worker Flows? In: *OECD Employment Outlook*, Paris

Rokkanen, Miikka – Uusitalo, Roope (2010); Changes in Job Stability: Evidence from Lifetime Job Histories. IZA DP No 4721, Bonn

Palkansaajien järjestäytyminen laskenut – etenkin nuorilla

Lasse Ahtiainen¹

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee vuonna 2015 kaksi Työsuojelurahaston tuella tehtyä työmarkkinatutkimusta, joista toinen käsittelee palkansaajien järjestäytymistä ja toinen työehtosopimusten kattavuutta Suomessa vuonna 2013. Työministeriössä on tehty aiemmin viisi vastaavaa järjestäytymistutkimusta vuosilta 1989 (Kauppinen&Köykkä 1991), 1994 (Sandqvist 1996), 2001 (Ahtiainen 2002), 2004 (Ahtiainen 2006) ja 2009 (Ahtiainen 2011a). Työehtosopimusten kattavuutta on selvitetty aiemmin kahdesti. Niissä aineistot ovat vuosilta 2005/2006 ja 2008/2009 (Ahtiainen 2007 ja 2011b).

Järjestäytymistutkimukset suoritetaan kaikille keskusjärjestöihin kuuluville palkansaajaliitoille suunnatulla kyselyllä, jossa selvitetään liittojen jäsenrakennetta. Tutkimuksen kannalta on ratkaisevaa, että mahdollisimman monet liitot vastaavat kyselyyn,

koska järjestäytymisarviot perustuvat liittojen jäsenryhmien yhteenlaskettuihin lukumääriin. Näiden yhteenlaskettuja jäsenmäärien suhde ajankohdan työvoimatutkimuksesta saataviin palkansaajien ja työttömien lukumäärätietoihin muodostaa järjestäytymisasteen. Liitot ovat vastanneet kyselyyn varsin kattavasti. Uusimmassa vuoden 2013 tutkimuksessa vastaukset edustavat yli 97 % liittojen kokonaisjäsenistöstä. Tässä katsauksessa keskitytään näiden uusimman järjestäytymiskyselyn tulosten esittelyyn,

Palkansaajaliittojen jäsenmäärä, erityisryhmät ja järjestäytymisaste

Keskusjärjestöjen jäsenmäärä on kasvanut jatkuvasti työministeriön tutkimusten alun, vuoden 1989, jälkeen. Vuonna 1989

¹ Lasse Ahtiainen, VTM, tutkija, Tutkimuspalvelu Lasse Ahtiainen

Taulukko 1: Erityisryhmiin ja varsinaisen edunvalvonnan piiriin kuuluvien osuus kokonaisuuden jäsenmäärästä keskusjärjestöittäin vuosina 2009 ja 2013

	SAK		AKAVA		STTK		YHT	
	2009	2013	2009	2013	2009	2013	2009	2013
Eläkeläiset	23,1	25,1	9,6	10,6	11,9	16,5	16,7	19,0
Yrittäjät	0,1	0,1	1,9	1,8	0,2	0,2	0,6	0,6
Opiskelijat	4,1	5,9	18,2	18,6	8,6	9,1	8,9	10,2
Vapaaajäsenet yms	0,3	0,0	0,2	0,1	0,6	0,1	0,3	0,1
Yhteensä (%)	27,5	31,2	30,0	31,2	21,2	25,9	26,5	29,8
Kokonaisjäsenmäärä (1000)	1033	1009	547	586	568	562	2148	2157
Erityisryhmät (1000)	284	315	164	183	121	146	569	643
Edunvalvonnan piirissä (1000)	749	695	383	403	448	416	1580	1514
Edunvalvonnan piirissä (%)	72,5	68,8	70,0	68,8	78,8	74,1	73,5	70,2

jäsenmäärä oli 1 901 000 ja vuonna 2013 2 157 000. Vuodesta 2009 kokonaisjäsenmäärä on lisääntynyt 9000:lla ja kasvu on hieman laantunut. Erityisryhmien merkitys jäsenistössä on huomattava. Näistä ryhmistä käytetään termiä varsinaisen edunvalvonnan ulkopuolella olevat jäsenet, mikä tarkoittaa lähinnä työelämän ja työttömyysturvan ulkopuolelle jäävää jäsenistön osaa. Näitä erityisryhmiä ovat eläkeläiset, opiskelijat ja vapaaajäsenet ym. jäsenmaksusta pysyvästi tai tilapäisesti vapautetut ryhmät, mikäli he eivät käy työssä. Näiden lisäksi myös yrittäjien katsotaan kuuluvan erityisryhmiin.

Erityisryhmiin kuuluvien määrä on lisääntynyt selvästi. Vuonna 1989 heitä oli liitoissa 325 000 ja vuonna 2013 643 000. Näiden ryhmien osuus kokonaisjäsenmäärästä oli 17,1 % vuonna 1989 ja vuonna 2013 29,8 %. Suurimpia ryhmiä ovat eläkeläiset, joita on eniten SAK:ssa, ja opiskelijat, joita taas on runsaasti Akavan liitoissa. Molempien ryhmien osuus jäsenistössä on hieman kasvanut vuodesta 2009. Vuonna 2013 elä-

keläisten osuus keskusjärjestöihin kuuluvien liittojen jäsenistöstä oli 19 % ja opiskelijoiden 10,2 %.

Järjestäytymisaste on tässä tutkimuksessa edunvalvonnan piirissä olevien jäsenten suhde työvoimatutkimuksesta saatavaan palkansaajien ja työttömien yhteismäärään. Edunvalvonnan piiriin lasketaan siis mukaan myös työttömät. Enimmillään edunvalvonnan piiriin kuului jäseniä vuoden 1994 tutkimuksessa, 1 678 000. Määrä väheni noin 100 000:lla vuoteen 2004 mennessä ja pysyi liki ennallaan vuoteen 2009. Vuonna 2009 varsinaisen edunvalvonnan piiriin kuului kaikkiaan 1 580 000 jäsentä. Vuonna 2013 edunvalvonnan piiriin kuuluvia jäseniä oli keskusjärjestöissä 66 000 vähemmän kuin vuonna 2009, 1 514 000. Palkansaajien ja työttömien yhteismäärä kasvoi puolestaan runsaasti vuosien 1994 ja 2001 välillä, mikä merkitsi järjestäytymisasteen laskua 78,5 %:sta 71,2 %:iin vuonna 2001. Potentiaalisten jäsenten määrä pysyi ennallaan vuoteen 2004 ja lisääntyi 51 000:lla vuoteen

Taulukko 2: Edunvalvonnan piirissä olevien järjestäytymisaste vuosina 1989, 1994, 2001, 2004, 2009 ja 2013

	1989	1994	2001	2004	2009	2013
Ay-jäseniä	1901000	2064000	2082000	2107117	2148403	2157026
Jäsenistön erityisryhmät	325000	386000	447000	526142	568748	642982
Edunvalvonnan piirissä	1576000	1678000	1635000	1580975	1579655	1514044
Palkansaajat ja työttömät	2193000	2137000	2298000	2292700	2343700	2345900
Edunvalvonnan piirissä olevien järjestäytymisaste	71,9	78,5	71,2	69	67,4	64,5

Taulukko 3: Edunvalvonnan piirissä olevien järjestäytymisaste sukupuolittain vuosina 2004, 2009 ja 2013

	miehet			naiset			yht		
	2004	2009	2013	2004	2009	2013	2004	2009	2013
Edunvalvonnan piirissä	741337	715742	683971	839638	863913	830073	1580975	1579655	1514044
Potentiaaliset jäsenet	1142700	1151500	1158500	1150000	1192200	1187400	2292700	2343700	2345900
Järjestäytymisaste (%)	64,9	62,1	59,0	73,0	72,5	69,9	69,0	67,4	64,5

2009 mennessä. Sen jälkeen palkansaajien ja työttömien määrä ei ole juurikaan lisääntynyt. Edunvalvonnan piirissä olevien jäsenten määrän lasku ja potentiaalisten jäsenten määrän pysyminen ennallaan näkyvät järjestäytymisasteen laskuna. Vuonna 2009 järjestäytymisaste oli 67,4 % ja vuonna 2013 64,5 %.

Miesten järjestäytyminen on selvästi vähäisempää kuin naisten. Vuonna 2013 miehistä oli järjestäytyneitä 59 % ja naisista 69,9 %. Järjestäytyneiden miesten määrä on alentunut 32 000:lla vuodesta 2009 ja naisten 33 000:lla. Vuonna 2013 edunvalvonnan piirissä oli 684 000 miestä ja 830 000 naista. Potentiaalisten miesjäsenten määrä on lisääntynyt 7000:lla vuodesta 2009 ollen 1 159 000 vuonna 2013. Naisilla puolestaan on vastaavasti laskua 5000 ja lukumäärä oli vuonna 2013 1 187 000. Miesten järjestäytymisaste on laskenut 3.1 prosenttiyksikköä ja naisten 2.6 prosenttiyksikköä vuodesta

2009. STTK on keskusjärjestöistä naisvaltaisin. Naisten osuus sen kokonaisjäsenmäärästä oli 71,1 % vuonna 2013. Akavassa naisten osuus oli 52,7 % ja SAK:ssa 46,5 %.

Järjestäytymisaste oli vuonna 2013 korkein teollisuudessa ja julkisella sektorilla. Teollisuudessa se oli 80,8 %, kunnissa 78,6 % ja valtiolla 66,4 %. Julkisella sektorilla yksityistäminen ja liittomuutokset tekevät luvuista jossain määrin epäluotettavia. Yksityisissä palveluissa järjestäytymisaste oli 51,5 %. Teollisuudessa ja julkisella sektorilla järjestäytyminen on laskenut vuodesta 2009. Yksityisissä palveluissa se on puolestaan kohonnut noin prosenttiyksikön.

Järjestäytyminen ikäryhmittäin

Keskusjärjestön jäsenyyttä kysytään myös työvoimatutkimuksissa. Niiden perusteella laskettu järjestäytymisaste on tutkimusvuodesta

Taulukko 4: Palkansaajien ja työttömien kuuluminen ammattiliittoon ikäryhmittäin vuosina 2001, 2004, 2009 ja 2013 (%)

	2001			2004			2009			2013		
	palkan- saaja	työtön	yht.	palkan- saaja	työtön	yht.	palkan- saaja	työtön	yht.	palkan- saaja	työtön	yht.
-29	45,8	19,4	40,3	45,0	18,4	39,4	43,9	17,5	39,5	35,4	13,7	31,9
-39	72,4	57,5	71,3	69,8	54,8	68,6	66,4	42,3	64,7	62,2	40,2	60,6
-49	77,5	54,9	75,7	76,6	56,3	75,0	72,0	44,7	70,2	69,6	44,1	67,9
-59	80,2	62,9	78,6	78,7	67,0	77,7	76,0	50,7	74,1	74,9	51,4	73,1
60-64	74,6	35,6	71,1	71,8	63,6	71,2	69,7	42,1	68,0	71,4	49,2	69,6

Lähde: Työvoimatutkimus

sina ollut 5-7 prosenttiyksikköä pienempi kuin järjestäytymiskyselyiden perusteella laskettu järjestäytymisaste. Vuonna 2013 työvoimatutkimuksen mukaan järjestäytymisaste oli 58,5 %, mutta järjestäytymiskyselyssä 64,5 %. Keskusjärjestöihin kuului vuonna 2013 työvoimatutkimuksen mukaan kaikkiaan 1 359 000 jäsentä, mikä on 155 000 vähemmän kuin edellä esitetty järjestäytymiskyselyn tulos, 1 514 000. Ero johtunee aineistojen erilaisesta keruutavasta ja ehkä myös siitä, että vastaaja ei osaa liiton jäsenyyttä aina ilmoittaa. Työttömyyskassatilastojen jäsenluvut tukevat taas järjestäytymiskyselyiden tuloksia. Niiden mukaan palkansaajakassoissa oli vuoden 2013 lopussa kaikkiaan noin 1 513 000 palkansaajaliitton jäsentä.

Työvoimatutkimuksesta on laskettavissa joitain keskeisiä järjestäytymislukuja ja niitä kuvataan taulukoissa 4-6. Vuonna 2013 työllisistä oli järjestäytynyt 61,3 % ja työttömistä 32,3 %. Molemmat osuudet ovat laskeneet vuodesta 1995 ja ero järjestäytymisessä on ollut koko ajan noin 30 prosenttiyksikköä. Ikäryhmittäin tarkasteltaessa parhaiten järjestäytyneitä ovat 50-59 - vuotiaat, joista oli vuonna 2013 keskusjärjestön jäseniä 73,1 %. Nuoremmissa ikäryhmissä järjestäytyminen alenee ja 30-39-vuotiailla järjestäytymisaste oli 60,6 %. Tätä nuoremista oli järjestäytynyt vain 31,9 %. Järjestäytyminen on alentunut kaikissa ikäryhmis-

sä ajankohtien välillä. Alle 30-vuotiailla se väheni kuitenkin vain hieman vuosien 2001 ja 2009 välillä. Sen jälkeen varsinkin palkansaajien osalla nuorten järjestäytyminen on laskenut rajusti, liki yhdeksän prosenttiyksikköä.

Epätyypilliset työsuhteet

Vuonna 1995 osa-aikaisia työllisiä oli tilastokeskuksen mukaan kaikkiaan 185 700 ja heistä 58,7 % oli järjestäytynyt. Vuoteen 2013 mennessä osa-aikaisten määrä oli kasvanut 105 000:lla ja järjestäytyminen oli laskenut 42,3 %:iin. Ajankohtien välillä osa-aikaisten järjestäytyneiden määrä on lisääntynyt vain 14 000:lla.

Alle 30-vuotiaat osa-aikaiset ovat harvemmin järjestäytyneet kuin heitä vanhemmat ikäluokat ja heillä järjestäytyminen on lisäksi alentunut eniten. Vuonna 1995 alle 30-vuotiaista osa-aikaisista kuului palkansaajaliittoihin 41,9 %, mutta vuonna 2013 vain 16,5 %. Kokoaikaisista alle 30-vuotiaista palkansaajista oli järjestäytynyt 39 % ja ero verrattuna osa-aikaisiin on järjestäytymisessä peräti 23 prosenttiyksikköä. Vastavasti vähintään 30-vuotiaista osa-aikaisista oli järjestäytynyt 64 % ja kokoaikaisista 70 %. Osa-aikaisuus vähentää siten järjestäytymistä kaikissa ikäryhmissä. Ero on kuitenkin suurimmillaan alle 30-vuotiailla.

Taulukko 5: Osa-aikaisten työllisten järjestäytyminen vuosina 1995, 2001, 2004, 2009 ja 2013 ikäryhmittäin

	1995	2001	2004	2009	2013
-29	41,9	24,9	25,5	22,4	16,5
30-39	74,8	66,3	63,1	61,6	54,6
40-49	76,4	66,7	66,7	60,2	66,7
50-59	73,9	73,0	74,8	61,0	67,8
60-64	43,6	70,3	65,8	64,9	67,8
Yhteensä	58,7	49,1	49,7	43,5	42,3
Osa-aikaisia järj. yhteensä	109000	119500	130800	119600	122700
Osa-aikaisia kaikkiaan	185700	243300	263000	275100	290400

Lähde: Työvoimatutkimus

Taulukko 6: Määräaikaisten työllisten järjestäytyminen ikäryhmittäin vuosina 2009 ja 2013

Ikä	2009	2013
-29	36,0	27,4
30-39	68,7	58,2
40-49	68,3	63,9
50-59	66,8	61,5
60-64	50,0	50,5
Yhteensä	51,5	43,0
Määräaikaisia järj. yhteensä	157900	139300
Määräaikaisia kaikkiaan	306800	323900

Lähde: Työvoimatutkimus

Osa-aikaisista liki puolet on alle 30-vuotiaita. Määrällisesti tämä merkitsee 133 000 nuorta osa-aikaista vuonna 2013 ja heistä järjestäytymättömiä oli 111 000.

Myös määräaikaisuus alentaa järjestäytymistä. Vuonna 2013 43 % määräaikaisista oli jonkin keskusjärjestöön kuuluvan palkansaajaliiton jäsen. Osuus on lähes sama kuin osa-aikaisilla ja samalla merkittävästi pienempi kuin työvoimatutkimuksen mukainen työllisten (palkansaajien) yleinen järjestäytyminen, 61,3 %. Määräaikaisista työllisistä noin puolet on alle 30-vuotiaita ja

heistä 27,4 % on järjestäytynyt. 30–59-vuotiaista määräaikaisista järjestäytyneitä oli noin 58 % ja yli 59-vuotiaista puolet. Määräaikaisuuden vaikutus näkyy järjestäytymisessä siten lähinnä nuorilla alle 30-vuotiailla palkansaajilla.

Työttömyyskassat

Järjestäytymistä voi tarkastella myös työttömyyskassatilastojen kautta. Niistä on laskettu vertailuaineistoksi palkansaajakeskusjärjestöjen jäsenliittojen työttömyyskassojen ja keskusjärjestöjen ulkopuolisten työttömyyskassojen jäsenmäärät ja osuudet palkansaajista ja työttömistä järjestäytymiskyselyiden tutkimusvuosilta vuodesta 1989 vuoteen 2013. Työttömyyskassatilaston jäsenmäärät vastaavat melko tarkasti järjestäytymiskyselyissä liittojen vastauksista laskettuja palkansaajakeskusjärjestöihin kuuluvien liittojen edunvalvonnan piirissä olevien jäsenten lukumääriä, kun otetaan huomioon, että kassatilastoissa ovat mukana myös palkansaajaliittojen työttömyyskassojen yksilöjäsenet. Tässä tarkastellaan kuitenkin kassatilastoja vain keskusjärjestöjen ulkopuolisten työttömyyskassojen osalta.

Keskusjärjestöjen ulkopuolisten työttömyyskassojen jäsenyyden osuus palkansaa-

jien ja työttömien yhteismäärästä on kohonnut vuoden 1994 neljästä prosentista 15,5 prosenttiin vuonna 2013. Tämä aiheutuu lähes täysin 1990-luvun alussa perustetun Yleisen Työttömyyskassan YTK:n jäsenmäärän kasvusta. Vuonna 1994 kassassa oli 48 000 ja vuonna 2013 335 000 jäsentä. Samanaikaisesti järjestäytymiskyselyissä keskusjärjestöjen palkansaajaliittojen osalta järjestäytymisaste on laskenut 78 %:sta 65 %:iin. Palkansaajakassojen jäsenyys kokonaisuudessaan on säilynyt liki ennallaan. Vuonna 1994 87 % palkansaajista ja työttömistä oli jonkin palkansaajakassan jäsen. Vuonna 2013 tämä osuus oli 82,7 %. Palkansaajakassojen yhteinen jäsenmäärä kohosi aina vuoteen 2009 asti, jolloin se oli 1 973 000. Vuonna 2013 jäsenmäärä oli 33 000 pienempi, 1 940 000.

Yleisen Työttömyyskassan kasvu on paljolti korvannut palkansaajaliittojen alentuneen järjestäytymisasteen. Yleinen Työttömyyskassa selittänee myös osittain sukupuolten eroja keskusjärjestöjen liittoihin järjestäytymisessä. Vuonna 2013 YTK-kassaan kuului 201 000 miestä ja 134 000 naista eli miesten osuus oli 60 % jäsenistöstä. Samaan aikaan miesten osuus keskusjärjestöissä oli 45 %.

Vuosien 2009 ja 2013 välillä miesten määrä YTK:ssa lisääntyi 23 000:lla ja naisten 9 000:lla ja sen mukaan miesten osuus kassan jäsenistöstä kasvaa yhä.

Seuraavassa taulukossa esitetään arviolaskelma ikäryhmittäisestä keskusjärjestöihin järjestäytyneiden määrästä ja pelkästään työttömyyskassoihin kuuluvista. Taulukossa on mukana myös arvio ansiosidonnaisen päivärahan piiriin kuuluvien osuudesta ikäryhmittäin vuonna 2013. Ammattiliiton jäsenten kokonaismäärä perustuu järjestäytymistutkimuksen liittokyselyn tietoihin ja ikäjakauma on laskettu Työvoimatutkimuksen 2013 mukaiseksi. Vain työttömyyskassaan kuuluvien luvut perustuvat työvoimatutkimukseen. Yleisen Työttömyyskassan ikäjakauma vastaa melko tarkasti tätä työvoimatutkimuksen ikärakennetta.

Näyttää selvästi siltä, että alle 30-vuotiaiden järjestäytymättömyys ei koske vain palkansaajaliittoja vaan ilmentää myös laajemmin nuorten vähäistä työttömyyskassojen jäsenyyttä. Heistä yli puolet, 56,1 %, oli ansiosidonnaisen työttömyysturvan ulkopuolella. Vuonna 2009 vastaava osuus oli 47,7 % ja se on noussut peräti 8,4 prosenttiyksikköä.

Taulukko 7: Edunvalvonnan piiriin kuuluvien palkansaajaliittojen jäsenten ja vain työttömyyskassaan kuuluvien palkansaajien määrä ja yhteenlaskettu osuus palkansaajista ja työttömistä vuonna 2013 ikäryhmittäin

	järjestäytymiskysely 2013 (100)	vain kassa (100)	yhteensä (100)	palkansaajat ja työttömät 2013 (100)	osuus %
-29	2074	509	2583	5888	43,9
-39	3497	1034	4531	5243	86,4
-49	4088	1044	5132	5459	94,0
-59	4345	820	5165	5393	95,8
60-	1136	200	1336	1476	90,5
Yhteensä	15140	3607	18747	23459	79,9

Lopuksi

Järjestäytyminen palkansaajakeskusjärjestöjen jäsenliittoihin on suhteellisesti laskenut selvästi vuodesta 1994 vuoteen 2013. Järjestäytymisaste on alentunut 78,5 %:sta 64,5 %:iin. Palkansaajaliittojen varsinaisen edunvalvonnan piirissä olevien jäsenten määrä on samana aikana vähentynyt 164 000:lla ja palkansaajien ja työttömien yhteismäärä, potentiaalisten jäsenten määrä, on lisääntynyt 209 000:lla. Vuodesta 2009 vuoteen 2013 edunvalvonnan piirissä olevien jäsenten määrä laski 64 000:lla ja potentiaalisten jäsenten määrä lisääntyi 2 000:lla, mikä on merkinnyt järjestäytymisasteen laskua 2,9 prosenttiyksikköä. Palkansaajien ja työttömien määrän kasvu on siis ollut vuodesta 2009 varsin vähäistä. Vuoteen 2009 asti potentiaalisten jäsenten määrän lisäys kattoi laskennallisesti valtaosan Loimaalle 1990-luvun alussa perustetun Yleisen Työttömyyskassan jäsenmäärän kasvusta. Vuosien 1994 ja 2009 välillä YTK:n jäsenmäärä lisääntyi 255 000:lla. Vuoden 2009 jälkeen YTK:n jäsenmäärä on kasvanut 32 000:lla vuoteen 2013 mennessä eikä palkansaajien ja työttömien määrän lisäys, 2 000, sitä läheskään enää peitä. Vuonna 2013 YTK-jäsenyys kattoi 14,4 % kaikista potentiaalisista jäsenistä.

Työttömyys, osa-aikaisuus, määräaikaisuus ja ikä näkyvät järjestäytymisessä. Työttömillä järjestäytymisaste on selvästi alempi kuin työssä käyvillä kaikissa ikäryhmissä. Epätyypilliset työsuhteet alentavat taas edellä olevan tarkastelun perusteella selkeimmin nuorten, alle 30-vuotiaiden, järjestäytymisastetta, mutta vaikutus alkaa ulottua myös 30–39-vuotiaisiin. Järjestäytymisaste on vuoden 2009 jälkeen alentunut eniten juuri näillä heikoimmin järjestäytyneillä ryhmillä. Järjestäytymisasteen viimeaikaista laskua selittää osaltaan lisäksi se, että nämä

ryhmät ovat samanaikaisesti määrällisesti kasvaneet.

Näyttää siltä, että nuoret, jotka usein ovat osa-aikatyössä tai tilapäistöissä, hakeutuvat heikosti paitsi palkansaajaliittojen myös YTK-kassan jäseniksi. YTK-kassan jäsentietojen mukaan se ei kuitenkaan tavoita nuoria sen enempää kuin palkansaajaliitotkaan. Vuonna 2013 Yleisen Työttömyyskassan jäsenistä oli alle 30-vuotiaita 14,2 %, mikä on lähes sama osuus kuin nuorten osuus palkansaajakeskusjärjestöjen jäsenistä. Tämä merkitsee myös sitä, että alle 30-vuotiaista palkansaajista ja työttömistä jo yli puolet (56 %) oli ansiosidonnaisen työttömyysturvan ulkopuolella vuonna 2013.

Lähteet

- Ahtiainen, L. (2002) Palkansaajien järjestäytyminen Suomessa 2001. Työpoliittinen tutkimus no. 246. Työministeriö. Helsinki.
- Ahtiainen, L. (2006): Palkansaajien järjestäytyminen Suomessa 2004. Työpoliittinen tutkimus no. 298. Työministeriö. Helsinki.
- Ahtiainen, L. (2007) Työehtosopimusten kattavuus Suomessa 2004. Työpoliittinen tutkimus nro 328. Työministeriö. Helsinki.
- Ahtiainen, L. (2011a) Palkansaajien järjestäytyminen Suomessa 2009. Työ- ja yrittäjyys 27/2011. Työ- ja elinkeinoministeriö. Helsinki.
- Ahtiainen, L. (2011b) Työehtosopimusten kattavuus Suomessa 2008. Työ ja yrittäjyys 28/2011. Työ- ja elinkeinoministeriö. Helsinki.
- Ahtiainen, L. (2015) Palkansaajien järjestäytyminen Suomessa 2013. Työ- ja yrittäjyys 52/2015. Työ- ja elinkeinoministeriö. Helsinki.

Kauppinen, T. ja Köykkä, V. (1991) Palkansaajien järjestäytyminen 1989. Työpoliittinen tutkimus no.. 9. Työministeriö. Helsinki.

Sandqvist, L. (1996) Palkansaajien järjestäytyminen Suomessa 1994. Työpoliittinen tutkimus no.. 138. Työministeriö. Helsinki.

Ajatuksia osaamistarpeiden ennakoinnista, intresseistä ja digitalisaatiosta

Eric Hällström¹

”Tuskin kukaan osasi tätä arvata” sanotaan kun yllätetään vaikkapa osaajapulasta tai osaajien jäämisestä työttömiksi. Parempi ennakoiteihin perehtyminen olisi voinut auttaa, mutta ei aina, sillä ennakoinnitkin ovat omalta osaltaan voineet vaikuttaa myös väärin päätösten syntymiseen.

Vääntö siitä tarvitsemme lisää esimerkiksi siivoojia, lääkäreitä, insinöörejä tai muusikoita ja millaiset osaamisvaatimukset heille tulisi asettaa, ei ole pelkästään tulevaisuuden osaaja- tai osaamistarpeiden teknokraattishallinnollista määrittelyä, vaan se on samalla eri ammattikuntien ja etujärjestöjen huolehtimista työmarkkinatilanteen muutoksista.

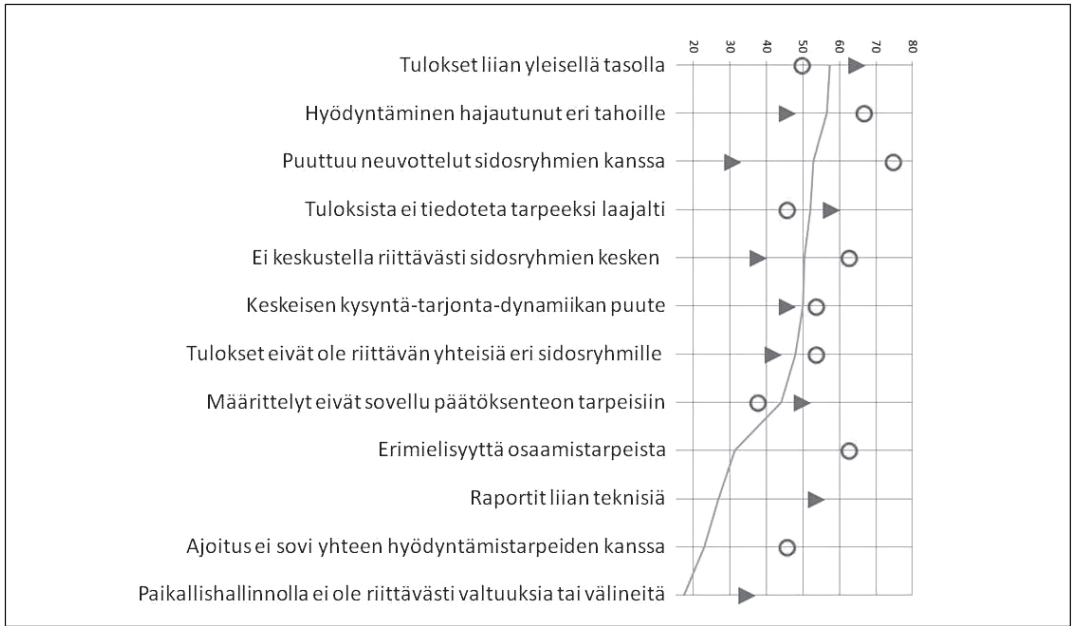
Intressi-ilmiön avaaminen on strategisen tärkeää ennakoinnin metodologista kehittämistä sillä se lisää kriittistä tietoisuuttamme ennakoinnin episteemisestä perusongelmas-

ta eli siitä miten meillä on ylipäänsä mahdollista saada nykyisin lähtein ja menetelmin riittävästi tietoa pätevän tulevaisuuskuvan rakentamiseksi ennen kuin se on jo myöhäistä. Kyse on kansallisen ennakointipolitiikan onnistumisen asteesta ja niistä esteistä, jotka vaikeuttavat ennakointitulosten viemistä koulutus- ja työvoimapolitiikan operatiiviseen arkeen. Kriittinen tietoisuus motivoi ja ohjaa parantamaan ennakointia eikä vain suhtautumaan varovaisesti sen tuloksiin. Hyvä esimerkki ennakoinnin arvioinnista on mm. Piirainen, K. (2013).

Osaamisennakoinnin kehittämisen kannalta mielenkiintoista tietoa antaa OECD:n (2015) jäsenmaittensa työ- ja opetusministeriöille sekä työmarkkinajärjestöille tekemä kysely. Sen raportti valaisee esteitä, joiden koetaan vaikeuttavan osaamistarpeiden ennakointitulosten hyödyntämistä tehokkaan

¹ Eric Hällström, YTL, neuvotteleva virkamies, työ- ja elinkeinoministeriö

Kuva 1. Osaamisennakointitulosten politiikkaan viemisen esteitä (OECD, 2015, s.61. Kolmio = ministeriöt, pallo = etujärjestöt. % vastaajista; käyrällä keskiarvot.)

politiikan aikaansaamiseksi. Kuvaan 1 olen koonnut molempien vastaajaryhmien esittämät kymmenen yleisintä syytä ja järjestänyt ne ryhmien yhteisen keskiarvon mukaan.

Vastaajaryhmien yhteisen keskiarvon perusteella esteet asettuvat seuraavaan järjestykseen:

- Tulokset liian yleisellä tasolla
- Hyödyntäminen hajautunut eri tahoille
- Puuttuu neuvottelut osaamistarpeista sidosryhmien kanssa
- Tuloksista ei tiedoteta tarpeeksi laajalti
- Tuloksista ei keskustella riittävästi sidosryhmien kesken
- Keskeisen kysyntä-tarjonta-dynamiikan puute
- Tulokset eivät ole riittävän yhteisiä eri sidosryhmille
- Osaamisen määrittelyt eivät sovellu päätöksenteon tarpeisiin
- Erimielisyyttä osaamistarpeista
- Raportit liian teknisiä

- Tietotuotannon ajoitus ei sovi yhteen hyödyntämistarpeiden kanssa
- Paikallishallinnolla ei ole riittävästi valtuuksia tai välineitä vaikuttaa politiikkaan

Useilla esteiksi mainituilla ennakointitiedon laatuun liittyvillä kokemuksilla (*liian yleistä; eivät sovellu; dynamiikan puute jne.*) on loogisia yhtymäkohtia muihin todettuihin esteisiin, esimerkiksi **yhteistyön** puutteisiin (*puuttuu neuvottelut; ei keskustella*).

Yhteistyön puute saa ainakin osittain selityksensä **intressiristiriidoista**, joita ilmoitti valtaosa (63 %) järjestöistä kokeneensa erimielisyytenä tulosten tulkinnoissa osaamistarpeiden määrittelyä varten. Samaisen ilmiön on tuotu esille myös mm. Cuhls, K. (2015).

Kyselyn tuloksissa on merkille pantavaa että ennakointien ohjauksesta yleensä päävastuussa olevat ministeriöt eivät näytä lainkaan tiedostaneen tai ainakaan tuoneen

esille etujärjestöjen välisten intressierojen voivan vaikuttaa ennakoititulosten hyödyntämiseen tai hyödyntämättä jättämiseen politiikassa. Suomi ei näytä tehneen tässä poikkeusta.

Poliittiset ristivedot voivat hyvinkin olla julkilausumattomana osasyynä tulosten jättämiseen kolmikantaiseen konsensusseen sopivalla tavalla turvallisen yleiselle ja varsin tekniselle tasolle. Sitäkin painavampi syy lienee resurssien niukkuus, joka sekkin on myös vahvasti yhteydessä eri toimijoiden intresseihin ja poliittisiin päätöksiin. Kyse on (Kuvan 2) vaikutussilmukasta (intressit – resurssit – laatu), joka voi muuttua joko laatua laskevaksi tai nostaavaksi spiraaliksi.

Ennakointiin vaikuttavia intressieroja ei vallitse ainoastaan työmarkkinajärjestöjen välillä vaan myös keskenään kilpailevien yritysten ja yritysryppäiden väleillä.

Intressisyistä monet merkittävät organisaatiot ja asiantuntijat voivat jättäytyä kokonaan pois ennakoitiprosessista tai osallistua siihen vain muodollisesti tai vain omia hyötymismahdollisuuksia tähyillen paljastamatta mitään todella uutta ja merkityksellistä omasta tulevaisuudesta koskevasta tietämyksestään, strategisista mahdollisuuksista ja uhkista, joiden ei haluta vuotavan kilpailijoiden tietoon.

Yhteiskunnallisten instituutioiden koor-

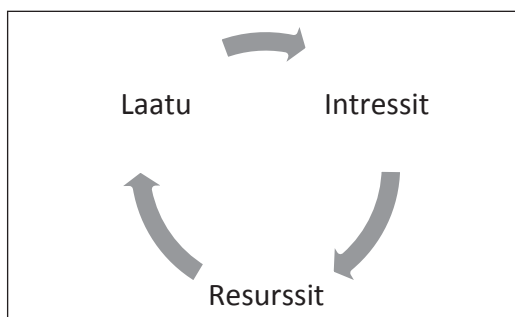
dinoimaa ennakoituyhteistyötä haittaavien intressien vaikutus koskettaa kaikkia keskeisiä tietolähteitä:

- Faktat ja data aiemmasta kehityksestä
- Parhaat asiantuntijat, jotka ovat valmiita jakamaan virheettömästi tietoaan
- Avainryhmien välinen kommunikaatio
- Erityisen luovat henkilöt

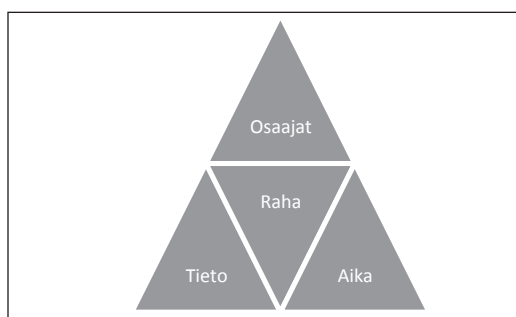
Pahimmassa potentiaalisessa tapauksessa organisaatio pyrkii käyttämään julkisen auktoriteetin julkaisemaa ennakoitua omaa etuaan pönkittävän maineenhallinnan osana. Toki näin voi tapahtua myös välillisesti vailla varsinaista ennakoitua vaikuttamisen tarkoitusta esimerkiksi niin, että yritys voimistaa kasvuimagon vahvistamiseen tähtäävää rekrytointiviestintäänsä ja työpaikkojen avaamista yli todellisten palkkaamisaikojen. Kyseinen menettely vääristää ennakoinnissa käytettävää tietoa osaamiskysynnän määrästä ylöspäin. Päinvastaiseen virheeseen johtaa monilla aloilla yleistynyt sosiaalisen median käyttö rekrytoinnissa jolloin kyseiset todellisetkaan avautuvat työpaikat eivät näy kvantitatiivisen ennakoinnin kysyntädatassa. Tämäkään virhe ei ole tarkoituksella aiheutettu, mutta kuvastaa hyvin yhtä keskeistä perusdatan vääristymisen riskeistä.

Intressien vaikutus ennakoinnin laatuun välittyy monella tapaa eri resurssien kautta

Kuva 2. Ennakoinnin laatuun vaikuttava kehä

Kuva 3. Ennakoinnin keskeiset resurssit

ja muodossa (Kuva 3). Taloudellisten resurssien ohella ratkaisevan tärkeitä ovat tieto- ja osaamisresurssit sekä aika, jotka ovat suhteessa toisiinsa.

Talous on triangelin keskiössä sillä budjettien kautta on mahdollista säädellä muita resursseja, ostaa tietoa ja palkata suoraan tai välillisesti riittävä määrä ennakoinnin ammattilaisia riittävän pitkäksi aikaa ja myös samanaikaisesti etsimään, perehtymään, oppimaan, analysoimaan ja raportoimaan uusista relevanteista havainnoista päätelmiin. Triangelin huipulla on ennakoinnin strategisen tason osaaminen, visionäärisuus, eettisyys ja kyky organisoida ennakointitoiminta mahdollisimman tehokkaaksi ja vaikuttavaksi.

Ennakoinnin taitajat tuntuvat olevan kovin hajallaan eri organisaatioissa ja kiinni niiden intressien rajaamissa näkökulmissa. Futuristien ja käytännön soveltajien yhteistyö sekä kansainvälinen yhteistyö vaikuttaa kovin vajavaiselta tarpeeseen nähden. Tarvetta koetaan synergisestä dialogista ja yhteisöllisestä oppimisesta.

Yleisellä tasolla on mahdollista todeta esimerkiksi Institute for the Future (IFTF, 2011) tapaan, että tulevaisuuden töissä tarvittavia taitoja ovat mm.:

- Mielekkäiden yhteyksien oivaltaminen
- Sosiaalinen älykyys
- Uudistuva ja mukautuva ajattelu
- Monikulttuurinen osaaminen
- Ohjelmallinen ajattelu
- Uusmedialukutaito
- Koulukuntarajojen ylittäminen
- Sommitteleva hahmotustapa
- Tietotarjonnan hallinta
- Virtuaalinen yhteistyöskentely

Tulevaisuuden osaamisvaatimusten määrittely yleisellä tasolla on todella tärkeää, mutta miten pitkälle sillä pärjätään, ellei sen lisäksi saada tuotettua ja päivitettyä myös

konkreettisempaa ja tarkempaa operatiivisen tason tietoa esimerkiksi valtakunnallisten ammatillisten osaamistarpeiden ennakointi (OPH, 2013) -projektien tapaan riittävän nopeasti ja laajalti eri osaamisalueilta?

Ennakointityön perinteistä menetelmäosaamista tuntuu olevan, mutta sen hyödyntämisen niukkuus ja laadullisesti merkittävien volyymien saavuttaminen näyttävät muodostavan prosessin pullonkaulan.

Osaamisen ennakointi kaipaa systeemistä kehittämistä voidaksemme edetä aiempaa isommin askelin IFTF:n osaamisprofiilin vahvistamiseksi myös ennakoinnissa itsessään eikä vain ennakoinnin kohteena olevissa tehtävissä, koulutuksissa ja rekrytoinneissa.

Käytännössä tämä tarkoittaa esimerkiksi sen ideoimista miten eri ennakointitoimijoiden välistä luottamusta voitaisiin kehittää, miten laadullisen ja määrällisen ennakoinnin koulukuntaraja voitaisiin ylittää tai hävittää ja miten voisimme lisätä sekä rationalisoida ohjelmallisesti virtuaalista kansainvälistä yhteistyöskentelyä.

Osaamisennakoinnissa kuten ennakoinnissa yleisemminkin on kehityssuuntana monimenetelmäisyyden, monilähteisyyden ja kansainvälisyyden lisääntyminen. Se antaa mahdollisuuksia vapautua suppeiden intressien aiheuttamista luotettavuusriskeistä.

Yksi digitalisaation ennakointityölle tarjoamista tärkeimmistä eduista on verkottumisen helpottuminen. Eri toimijoiden välistä luottamusta ja osallistumismotivaatiota on mahdollista lisätä ottamalla käyttöön nopean vuorovaikutuksen eDelfoi-prosessit ja pika-analytiikka, joista osallistujat saavat välittömän raportin ja todisteen prosessin hyödyllisyydestä sekä riittävän alhaisesta riskitasosta. Jopa Real Time Delfit ovat yleistymässä. Digitalisaatio tekee mahdolliseksi antaa kaikille osallistujille kasvat ja ääni, millä on suuri vaikutus luottamuksen rakentamisessa.

Vuorovaikutussysteemin toimivuudelle ja luottamuksen luomiselle on olennaista aineistoperustan laajuus ja raportoinnin räätälöinti antamaan riittävän tarkkaa tietoa, mutta estämään samalla uskottavasti yrityskohtaisten tietojen paljastuminen kilpailijoille. Yrityssalaisuuksiin nähden vaihtoehtoisesti julkisyhteisön rooli ennakoitiprosessin omistajana ja luotettavuuden takaajana on korvaamattoman tärkeä.

Virtuaalinen verkottuminen on erinomainen mahdollisuus maamme ennakoinnille harpata intensiiviseen ja riittävän pitkäkestoiseen keskusteluyhteyteen suuren asiantuntijajoukon kanssa ja löytää lisää erityisen innovatiivisia henkilöitä sekä liian läheisyyden aiheuttamasta varovaisuudesta tai jääviydestä vapaita asiantuntijoita.

Monia tulevaisuustyöstä kiinnostuneita asiantuntijoita on saatavissa mukaan myös pitkäkestoisiin prosesseihin ilman rahallista korvausta mikäli prosessi tuottaa heille ja heidän edustamilleen organisaatioille riittävän arvokasta tietoa. Toisille on ratkaisevan palkitsevaa, että heidän luova kontribuutionsa tulee dokumentoitua arvostavalla tavalla julkisesti. Arvostuksesta viestii jo sekin että osallistujat kutsutaan mukaan henkilökohtaisesti. Monia huippuasiantuntijoita on jäänyt pois ennakoitiprosesseista vain siitä syystä, ettei heitä ole edes kutsuttu.

Ongelmana näyttäisi olleen myös globaalisti toimivien konsulttiyritysten maksullisten ennakoitipalvelujen hyödyntäjäjoukon pienuus. Tämä ei johtune yksin rahan ja lisenssien puutteesta, vaan enemmänkin ostetun tiedon jalostamisen ja jakamisen puutteesta.

Ulkopuolinen ja riittävän riippumaton ennakoija voi tuoda esiin myös sellaisia tärkeitä näköaloja tai uhkia, joiden esittäminen valtiovallan toimesta voitaisiin katsoa jonkun yrityksen tai liiketoiminta-alueen taholta elinkeinotoimintaa haittaavaksi.

Digitalisaatio haastaa osaamisennakoinnin monella tapaa. Se muuttaa vauhdilla ennakoitavaa työelämää, ammatteja ja markkinoita. Se muuttaa oppimista ja koulutusta radikaalisti tarjotessaan entistä enemmän mahdollisuuksia myös itsenäiseen opiskeluun tietoverkkoja hyödyntäen. Koulutuslähäinen tutkintotavoitteisten ammattiopintojen aloittajapaikkojen määrittelyyn tähtäävä osaamistarpeiden ennakointi tarvitsee rinnalleen lisää oppimisen muotojen, puitteiden ja luokitusten jäykistä rakenteista vapautta laadullisemmin painottunutta ennakoitua.

Geneeriset osaamiset ja osaamisyhdistelmät ovat käymässä yhä tärkeämmiksi kuten myös tehtävä-/urakkaspesifit erityisosaamiset, joiden mukainen moniulotteinen kohtauttaminen käy digitalisaation ansiosta yhä helpommaksi. Digitalisaatiolla mahdollistetaan myös semanttisen tiedon automatisoitu kombinointi ja analysointi asiakastarkkuudesta ja reaaliaikaisesti.

Kohtauttamisen rationalisoinnin kehitys tekee yksilöille mahdolliseksi ennakoida eri valintavaihtoehtojen vaikutukset tulevaan työllistymiseensä. Osaamista ja osaamisvaajetta koskevan tiedon kartuttaminen ja jalostaminen voidaan joukkoistaa huomattavasti nykyistä pidemmälle tuottamalla tehokkaat ICT-fasilitetit asiakkaiden omatoimisuudelle. Digitalisaatio tarjoaa myös mahdollisuuden strukturoidun tietoaikaisen luokitusten ja ontologian automaattiseen päivittämiseen, mistä on merkittävää hyötyä myös osaamisen ennakoinnissa.

Syväoppiminen syntyy oppijan kiinnostuksesta opittavaa asiaa kohtaan. Motivaatio ja intressi määräävät sen mitä opiskellaan ja opitaan innolla tehokkaasti, jopa monia eri asioita samanaikaisesti. Oppimiseen kuuluu kiinnostavien asioiden kokeileminen ja myös mahdollisuudet vaihtaa etenemisen suuntaa. Nämä resurssit ja mahdollisuudet saatetaan menettää jos opintojen aloittaja-

määriä rajataan liikaa. Erityisen harmillista olisi menettää motivoituneita opiskelijoita varsinkin sellaisen ennakkoinnin tähden, joka allokoii koulutusresurssit vanhan oppimisteknologian ja pedagogiikan tehokkuuksien mukaan.

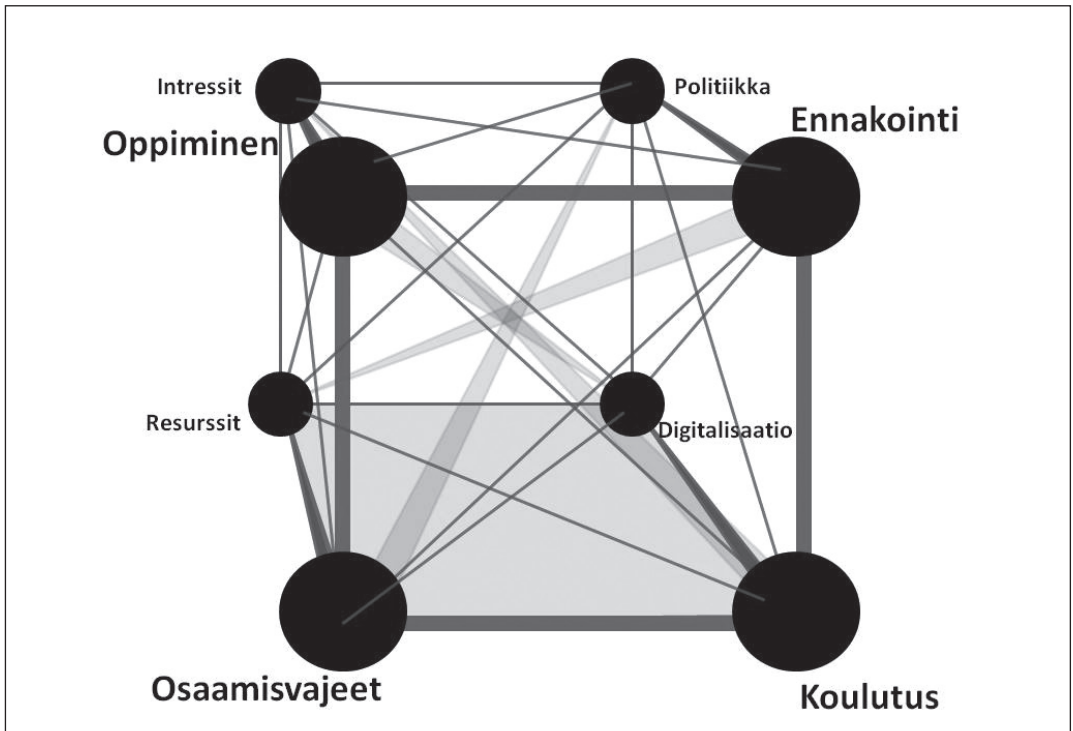
Oletettavasti esimerkiksi kulttuurialalle suunnitellut aloittajamäärien leikkaukset voisivat jäädä tekemättä jos uskoisimme omiin visioihimme sisältötuotannon merkityksestä Suomelle ja jos kehittäisimme taiteilijoiden yrittäjyyskoulutusta sekä työllistymistä edistävää keikkävälitystä. Heidän tulonsa kertyvät sadoista sirpaleista, joita tilastot eivät tavoita. Tilastojen menneestä ja nykyisyydestä projisoitavat tulevaisuusolelut eivät saa ennakkoinnin tulevaisuuskuvienv luonnissa nousta yli innovatiivisten mahdollisuuksien, kokeilun ja yrittämisen, jolla pyritään onnelliseen moniulotteiseen

osaamiseen ja elämään. Aika näyttää mikä nykyisistä arvauksistamme osuu lähimmäksi tulevaisuuden ihmisten tarpeita ja arvoja.

Työvoimakoulutuksen kaltaiset vahvasti kysyntälähtöiset intensiiviset ja ketterät täsmä-, rekrouti- ja muuntokoulukset lievenvät jatkossa nykyistekin tarpeellisempia sillä pätevä ennakointi ja monien pitkäkestoitusten koulutusten kysyntään tarkentaminen käy työelämän osaamistarpeiden muutosten nopeutuessa vuosi vuodelta vaikeammaksi.

Osaamistarpeiden ennakointia (OKM, 2015) ei voida moittia ainakaan siitä, että työvoimakoulutusta ei hallitusohjelmassa (2015) mainita sanallakaan. Ajatus palaa ennakoititulosien politiikkaan viemisen esteisiin ja intresseihin, joista voimakkain näyttäisi vaikuttavan poliittisen valmistelun ja päätöksenteon alueella eikä itse ennakoinnissa.

Kuva 4. Käsitekuutio

Ennakoinnilla, osaamisvajeilla, koulutuksella, oppimisella, resursseilla, politiikalla, intresseillä ja politiikalla on kuvan 4 esittämät keskinäiset relaatiot, joista olen käsitellyt tässä vain muutamia. Osaamisen ennakkoinnin ja politiikan kehittämisen kannalta on tärkeää ottaa huomioon kuution kokonaisuus ja katsoa myös läheltä konkreettisia komponenttien kaksisuuntaisia vaikutussuhteita, joista voi herätä yllättävän hedelmällisiä oivalluksia.

Lähteet

- Cuhls, K. (2015) The Potential and Limits of Foresight / Futures Research. Esitelmä Futures Studies Tackling Wicked Problems: Where Futures Research, Education and Action Meet. Turku 11.-12.6.2015. <https://futuresconference2015.wordpress.com/presentations/>
- Hallitusohjelma (2015) Pääministeri Sipilän hallituksen ohjelma. <http://valtioneuvosto.fi/sipilan-hallitus/hallitusohjelma>
- IFTF (2011) Future Work Skills 2020. Institute for the Future http://www.iftf.org/fileadmin/user_upload/images/whatwedo/IFTF_FutureWorkSkillsSummary.gif
- OECD (2015) Getting Skills right: Assessing and responding to changing Skill Needs, DELSA/ELSA(2015)8 ELSA Committee Meeting, Paris 16-17.4. 2015. Julkaisematon raportti.
- OKM (2015) Suomi osaamisen kasvu-uralle – ehdotus tutkintotavoitteista 2020-luvulle. Opetus- ja kulttuuriministeriön työryhmämuistio 2015:14. <http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2015/osaaminen.html?lang=fi>.
- OPH (2013) Saarimaa, R., Mantere, J.: Koulutustoimikuntien laadullisen ennakkoinnin selvitysten yhteenveto. Opetushallituksen raportti 2013:2. http://www.oph.fi/julkaisut/2013/koulutustoimikuntien_laadullisen_ennakkoinnin_selvitysten_yhteenveto
- Piirainen, K. (2013) Valtioneuvoston tulevaisuusselonteon ennakointihankkeen arvioinnin loppuraportti. Ramboll Management Consulting. Google/ vnk.fi ennakointivaiheenarviointiraportti

Pakolainen ja työllistyminen ja sen kriittisiä esteitä

Kari I. Mattila¹

Näinä päivinä jokainen meistä on saanut tietoonsa Eurooppaan tulossa olevat suuret pakolaismassat. Suomen osalta arvioidaan tänä vuonna maahan tulevien määrän olevan jopa 30 000. Tämä siis muun maahanmuuton lisäksi. Toisaalta monet arviot ovat jo joitakin vuosia ennakoineet, että vuositasolla maahanmuutto on noin 30 000 henkeä, jolla tasolla oltiin vuonna 2014.

Yhteiskunnan kannalta ratkaisevaa ei ole maahan tulo, vaan se, mitä sen jälkeen tapahtuu. Esimerkiksi Vietnamin venepakolaiset ottivat nopeasti paikkansa työelämässä ja yhteiskunnassa.

Taustaa

Vuonna 2013 kotoutumiskoulutuksesta tehtyä selvitystä varten haastatelluista (yhteensä 122 vastaajaa) maahanmuuttajista nousi muutamia asioita erityisen merkittävinä esille:

- pitkä odotusaika tuottaa arvottomuuden tunteen
- oppimispolun henkilökohtaistaminen ei aidosti toteudu
- pitäisi olla enemmän vuorovaikutteisuutta ja käytännönläheisyyttä

Oppimisprosessin tulisi rakentua kokonaan uudella tavalla (ks. esim. Futura 3/2015). Samaan on päädytty perusopetuksen ja lukion opettajien keskuudessa (esim. HS sunnuntai

¹ Kari I. Mattila, insinööri, ammatillinen opettaja, rehtoripätevyys, hallituksen puheenjohtaja ja Senior Adviser, Lahden alueen osuuskunta Startti

06.09.2015), kuten myös OECD:n PISA – tutkimusten tuloksissa.²

Ruotsissa koettujen kriisien välttäminen vaatii yhteiskunnalta kykyä aidosti, nopeasti ja henkilökohtaistetusti toteutetusta kotouttamisesta. Tuolla työllä on kolme kriittistä vaikuttavuusmittaria:

1. Henkilön työllistyminen (tai opiskelemaan pääseminen); ulkoinen tulos
2. Henkilön sitoutuminen kotoutumiskoulu-tukseen; sisäinen motivaatio
3. Palvelun saatavuus lyhyelle odotusajalla; laitostumisen estäminen

Onnistuminen

Edellä kuvatut tekijät rakentavat sitä kokonaisuutta, jotka ratkaisevat maahan tulevien työllistymisen ja sen myötä integroitumisen osaksi yhteiskuntaa. Integroituminen tarkoittaa sitä, että henkilö arvostaa ja noudattaa omaa taustakulttuuriaan, mutta osaa mukauttaa sen suomalaisen yhteiskunnan kulttuuriseen viitekehykseen. Osana integraatiota on myös yhteiskunnan mukautuminen muualta tulevien kulttuuristen piirteiden kanssa elämiseen. Paljon puhuttu sääntelyn purkaminen on osa tätä; arjen esimerkkinä pääkaupunkiseudulla ollut kiista erään linja-auton kuljettajan päähineestä. Jos henkilö on tunnistettavissa työasusta ja jos henkilökohtaisen nyanssin säilyttäminen ei aiheuta turvallisuus- ja kommunikaatoriskiä, niin miksi tuo nyanssi pitäisi kieltää?

Pakolaisten työllistyminen jossain kaukaisessa tulevaisuudessa ei rakenna yksilölle tavoitetta eikä merkityksellisyyden tunnetta. Kun elämä on pitkän aikaa ollut päivittäisen selviämisen aikaikkunassa, yhtäkkiä

kahden, kolmen vuoden päähän katsominen ei ole helppoa. Siksi työllistymisen pitäisi tapahtua mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Tehtävät pitää toki rakentaa henkilön valmiuksien mukaan (taito olla osa työyhteisöä, tehtävän kannalta kriittisen kielitaidon hallinta). Työllistyminen pitää ymmärtää laajassa merkityksessä. Kyse ei ole vain palkkatyöstä, vaan kaikesta tekemisestä, jossa kohdataan suomalaisen yhteiskunnan ja työelämän arkea ja käytetään (vähintäänkin kuullaan) suomen ja ruotsin kieltä.

Onnistuminen työllistämässä johtaa kotoutumisen nykyisten ongelmien (ja Ruotsin tilanteen) välttämiseen. Jo nykyisillä määrillä kotoutuminen ontuu. Syrjäytymisriski on viisinkertainen, työttömyys kolminkertainen ja osallistuminen yhteiskunnan toimintaan vain kolmasosa kantaväestön vastaavista. Tulijoiden määrän kasvun vaatimukseen vastaaminen edellyttää laajempaa ja joustavampaa palvelun tuotantoa.

Nämä tarvitaan

Kotoutumiseen liittyvän koulutuksen toteutukseen pitää rakentaa entistä ketterämpiä malleja. Toteutuksessa pitää käyttää organisaatioita, jotka pystyvät ketterästi tuottamaan palveluja eri menetelmillä ja aina lähellä kotoutujaa. Institutionaalisten, infraan ”sidottujen” palveluntuottajien rinnalla ja kumppanina tarvitaan yksityisiä palveluntuottajia. Aivan kriittinen ja onnistumisen ratkaiseva tekijä on opettajien osaamisen päivittäminen uusiin ratkaisuihin ja pedagogisen ajattelun tuominen oppijalähtöiseksi. Oppijalähtöisessä mallissa opettaja on oppimisen tukija, ohjaaja, ja oppija on vastuullinen toimija.

² <http://www.oecd.org/pisa/keyfindings/pisa-2012-results-overview.pdf>, http://www.oph.fi/ajankoh-taista/blogi/101/0/pisa_opettaa_ja_ojentaa

Työllistymistä tulee tukea sekä yksilön että organisaation tasolla. Tämä vaatii yhteiskunnalta joustoja, jotta erilaisten tukien ja osa-aikaisen työllistymisen ratkaisut mahdollistuvat. Kuten monesti on nähty, tämäkään ei riitä. Suomalaiseen yhteiskuntaan on ehdottomasti saatava työelämän valmennusohjelma maahanmuuttajien työllistymistä tukemaan.

Valmennusohjelman kohteeksi pitää ottaa aidosti uusia työpaikkoja luovat organisaatiot. Käytännössä siis mikrotason yritykset. Jotta valmennusohjelma houkuttelisi laajaa joukkoa yrittäjiä mukaan, sen pitää tarjota jotain konkreettisia hyötyjä kaikille valmennukseen osallistuville. Näitä voivat olla esimerkiksi taloudelliset kannusteet, kuten vaikkapa maahanmuuttajan palkkaamiseen liittyen 12 kuukauden vapautus työnantajamaksuista.

Yhteinen näkemys suomalaisessa yhteiskunnassa on että:

- talouden suunnan kääntäminen vaatii enemmän ihmisiä tekemään töitä sekä
- Suomeen tulee kantaväestön ikärakenteesta johtuva työvoimapula lähimmän 15 vuoden aikana.

Monimuotoinen ja hyvinvoiva yhteiskunta vaatii määrätietoista ja tavoitteellista toimintaa. Tutkimukset osoittavat kiistatta, että merkityksellinen elämä ja tekeminen vaikuttavat erittäin positiivisesti niin psyykkiseen kuin fyysiseenkin tilaan. Uusi tilanne vaatii rohkeutta tehdä uusia ratkaisuja. Tosin, tämä on Suomessa oikeastaan tehty aikaisemminkin. Toisen maailmansodan jälkeen muualle asutetut Karjalan evakot ja Ruotsiin turvaan lähteneet ovat tästä esimerkki.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta

Tässä osastossa julkaistaan tiivistelmiä TEM:n Työ- ja yrittäjyys teemaan liittyvistä julkaisuista.

Robert Arnkil, Timo Spangar, Esa Jokinen, Matti Tuusa ja Sari Pitkänen (2015). Kokonaisvoimavarat käyttöön työllisyyden edistämiseksi. Työllisyyden kuntakokeilun (2012–2015) seurantatutkimuksen loppuraportti. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 47/2015.

Työllisyyden kuntakokeilun seurantatutkimuksen (syyskuu 2013 – maaliskuu 2015) tehtävänä oli tutkia kuntakokeilussa kehitettyjä työllisyyden edistämiseen liittyviä palvelumalleja, asiakasvaikuttavuutta, julkisten ja yksityisten tahojen yhteistyön ja kuntien roolin muutoksia pitkäaikaistyöttömien työllistymisen edistämiseksi ja työvoiman monialaisten palvelukeskusten (TYP) sijoittumista ja kehittämistä edellä mainittujen suhteen. Työllisyyden kuntakokeilu on ollut osa Jyrki Kataisen hallitusohjelmaa. Kunta-

kokeilussa on tavoiteltu uutta tietoa, osaamista ja tuloksellisuutta erityisesti pitkäaikaistyöttömien hyvinvoinnin, aktiivisuuden, työllistyvyyden ja työllisyyden edistämiseksi kuntien ja valtion ja niiden kumppaneiden yhteistyötä ja työnjakoa kehittämällä. Kokeilu käynnistettiin vuonna 2012 ja se päättyi 31.12.2015.

Peruskysymyksenä tutkimuksessa on ollut, miten työllisyyden kuntakokeilu mahdollisesti on vaikuttanut ihmisten hyvinvointia, työllistyvyyttä ja työllisyyttä edistävän kokonaisvoimavaran kehittämiseen. Kokonaisvoimavaralla tutkimuksessa tarkoitetaan sitä laajassa kumppanuudessa ja verkostoyhteistyössä olevaa osaamista ja muita resursseja, joiden mahdollisimman hyvään mobilisointiin työllisyyden edistämiseksi pyritään. Tällaisia voimavaratahoja ovat kunnan ja valtion palvelut, kolmas sektori, Kela, yritykset ja muut asiaan liittyvät yhteisöt ja myös asiakkaat itse. Työllisyys on puolestaan nähty

yhtenä seutujen elinvoiman avaintekijöistä.

Työllisyyden kuntakokeilua on tutkittu tapaustutkimuksilla, kyselyllä kokeiluun osallistuneille ja ei-osallistuneille kunnille ja työllisyyden kehityksen vertailuilla kokeiluun osallistuneiden ja ei osallistuneiden välillä. Tapaustutkimuksessa on käytetty työpajoja, vuoropuhelua kokeilun koordinaattoreiden ja asiantuntijoiden kanssa sekä hyödynnetty muuta aiheeseen liittyvää ajan-kohtaista aineistoa.

Tutkimuksen päätulos on, että kuntakokeilu on, tutkimuksen useiden eri aineistojen ja havaintojen mukaan avannut uusia mahdollisuuksia kunta-valtio-yhteistyölle ja laajemmille kumppanuuksille työllisyyden edistämiseen liittyen ja kokeilun aikana työllisyyteen liittyviä voimavaroja on saatu paremmin koostettua. Kuntakokeilu on myös, alkuvaiheiden kangertelujen jälkeen, antanut

myönteisen panoksen uudistetun työvoiman monialaisen yhteispalvelun (TYP) asemointiin ja jatkokehittämiseen. Tutkimuksessa tehdyn kokeiluun osallistuneiden ja ei-osallistuneiden kuntien työttömyyden muutosten vertailun mukaan kokeilulla on ollut myös työttömyyden kasvua hillitsevä vaikutusta, joskin kokeilun erillisvaikutuksen täsmällinen osoittaminen on mahdotonta.

Tämä yhteistyön parantuminen ja avautuminen työllisyysasioissa on kuitenkin vielä selvästi kesken ja koska monet kuntiin, sosiaalitoimeen, terveydenhuoltoon ja aluehallintoon liittyvät ratkaisut ovat vielä tekemättä, tarvitaan nyt alulle saadun kehityksen varmistamista.

Tutkimuksen suosituksen mukaan tarvitaan kuntakokeilun jatkamista ja syventämistä tarkoituksenmukaisella tavalla, joka lähtee siitä että kuntien vastuu ja toimivalta työllisyyteen ja työmarkkinoihin liittyen kasvaa kunta-valtio-yhteistyöasetelman puitteissa. Jatkokehittelyn tulisi olla yhdis-

telmä pilotoinnin jatkamista syvennettynä ja sen kytkemistä vuoropuheluun, kehittelyyn ja oppimiseen koko kuntakentässä.

Maija Lyly-Yrjänäinen (2015). Työolobarometri – syksy 2014. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 49/2015.

Työolobarometrissa on vuodesta 1992 lähtien seurattu työelämän laadun kehittymistä palkansaajien näkökulmasta. Tutkimus antaa ajantasaisen

kuvan muun muassa töiden organisoimisesta, työaika- ja palkkausjärjestelmistä, työssä oppimisesta ja vaikutusmahdollisuuksista, syrjinnästä,

kiusaamisesta ja väkivallasta työpaikalla, sekä työkyvystä ja terveydestä. Lisäksi on tiedusteltu palkansaajien näkemyksiä työmarkkinoiden ja

työelämän kehittymisestä. Tiedot kerätään syksyisin Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen yhteydessä puhelinhaastatteluina ja tiedot voidaan yleistää koskemaan työssä olevia palkansaajia Suomessa. Vuoden 2014 barometria varten haastateltiin 1722 palkansaajaa. Vastausosuus oli 84 prosenttia nettotoksesta.

Näkemykset työllisyystilanteen ja oman työpaikan talouden muutoksista ovat olleet pessimistisiä vuodesta 2010 lähtien. Vuonna 2014 irtisanomista piti mahdollisena kymmenen prosenttia palkansaajista ja vajaa viidennes uskoi, että lomautus voi osua kohdalle seuraavan vuoden aikana. Miltei kolme neljästä arvioi, että löytäisi omaa ammattia ja työkokemusta vastaavan työn, jos jäisi työttömäksi. 55 vuotta täyttäneistä vain

42 prosenttia arveli tarvittaessa löytävänsä uuden työn.

Työpaikkojen toiminnan uudistamisvauhdista kertoo se, että noin puolet vastaajista kertoi, että omalla työpaikalla oli vuoden aikana järjestelty tehtäviä uudelleen ja otettu käyttöön uusia työmenetelmiä tai tietojärjestelmiä. Noin 60 prosenttia kehitti työprosesseja tai toimintatapoja ja vajaa 40 prosenttia kehitti tuotteita tai palveluita. Työntekijöiden mahdollisuudet osallistua työpaikan toiminnan kehittämiseen ovat kohentuneet vajaan kymmenen vuoden aikana selvästi, mutta nyt kasvu näyttää tasaantuneen. Vuonna 2014 noin puolella palkansaajista oli hyvät mahdollisuudet osallistua.

60 prosentilla ylemmistä toimihenkilöistä, puolella alemmista toimihenkilöistä ja vain kolmanneksella työntekijöistä oli hyvät osallistumismahdollisuudet.

Yhteistyö yli organisaatorajojen on selvästi yleistynyt kahden vuoden takaisesta. Vuonna 2014 liki 40 prosenttia palkansaajista työskenteli projekteissa tai työryhmissä, joissa on osallistujia eri yrityksistä tai organisaatioista. Sosiaalista mediaa käytti työssään viidennes palkansaajista.

Oppimismahdollisuuksia oli työssä suurimmalla osalla, noin neljällä vastaajalla viidestä. Työnantajan tarjoamaan koulutukseen osallistui 55 prosenttia palkansaajista. Osamisen kehittäminen työssä on yleistynyt pikku hiljaa runsaan kymmenen vuoden aikana. Sosioekonomisen aseman tuomat erot ovat edelleen suuria. Ylemmistä toimihenkilöistä oppimismahdollisuuksia oli jopa yhdeksällä kymmenestä ja noin 70 prosenttia osallistui koulutukseen. Alemmista toimihenkilöistä 84 prosenttia ja työntekijöistä 72 prosenttia kertoi, että voi oppia työssään uutta. Koulutuksessa oli liki 60 prosenttia alemmista toimihenkilöistä ja miltei 40 prosenttia työntekijöistä.

Suurimmalla osalla palkansaajista työkyky oli erittäin tai melko hyvä. Vuonna 2014 näin arvioi noin 90 prosenttia vastaajista sekä työn fyysisiin että henkisiin vaatimuksiin nähden. Arviot omasta työkyvystä suhteessa työn henkisiin vaatimuksiin ovat olleet viime vuosina myönteisempiä 2000-luvun alkuun verrattuna. Miehillä työkyky työn fyysisiin vaatimuksiin nähden oli myös hieman aiempaa parempi. Työkyky heikkenee iän myötä, mutta etenkin 45–54-vuotiaiden arviot omasta työkyvystään olivat vuonna 2014 selvästi myönteisempiä kuin 15 vuotta sitten.

Lasse Ahtiainen (2015). Palkansaajien järjestäytyminen Suomessa vuonna 2013. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 52/2015.

Tutkimus on jatkoa työministeriössä tehdyille Timo Kauppisen ja Virpi Köykan raportille Palkansaajien järjestäytyminen 1989 ja Linda Sandqvistin raportille Palkansaajien järjestäytyminen Suomessa 1994 sekä Lasse Ahtiaisen vastaaville tutkimuksille vuosilta 2001, 2004 ja 2009. Ensimmäisenä tarkoituksena on selvittää, millaista järjestäytyminen on vuonna 2013 aiempiin tutkimuksiin verrattuna.

Järjestäytymistä selvitettiin kesäkuussa 2014 keskusjärjestöihin kuuluville ammattiliitoille suunnatulla kyselyllä. Kyselylomake oli sama kuin aiemmissä tutkimuksissa ja siinä kysytään järjestäytymisen lisäksi myös liittojen jäsenrakennetta.

Keskeistä järjestäytymisasteen selvittämisessä on edunvalvonnan piirissä olevien jäsenten määrä, jonka osuus palkansaajien ja työttömien yhteismäärästä muodostaa järjestäytymisasteen.

Vuoden 2013 lopussa ammattiliitoissa oli kaikkiaan 2 157 000 jäsentä. Näistä kuitenkin 643 000 eli 29,8 % voidaan luokitella varsinaisen edunvalvonnan ulkopuolella oleviksi. Tähän sisältyvät eläkeläiset, opiskelijat, vapaaajaset ja yrittäjät.

Eläkeläisten ja opiskelijoiden osuudet ovat nousseet vuodesta 2009. Tuolloin erityisryhmien osuus kokonaisjäsenmäärästä oli kaikkiaan 26,5 %.

Edunvalvonnan piirissä olevia jäseniä oli vuoden 2013 lopussa kaikkiaan 1 514 000 ja sen perusteella laskettu järjestäytymisaste on 64,5 %. Vuonna 2009 vastaava luku oli

67,4 % ja siten järjestäytymisaste on laskenut 2,9 prosenttiyksikköä.

Naiset ovat järjestäytyneet useammin kuin miehet. Naisten järjestäytymisaste oli vuonna 2013 69,9 % ja miesten 59 %. Miehillä järjestäytyminen on alentunut 3,1 ja naisilla 2,6 prosenttiyksikköä vuodesta 2009. Teollisuudessa järjestäytymisaste on 80,8 % julkisissa palveluissa 76,3 % ja yksityisillä palvelualoilla selvästi pienin, 51,6 %. Järjestäytyminen on laskenut teollisuudessa 3,6 ja julkisilla palvelualoilla 5,3 prosenttiyksikköä vuodesta 2009. Yksityissektorilla nousua on vastaavasti 1,2 prosenttiyksikköä.

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning

Robert Arnkil, Timo Spangar, Esa Jokinen, Matti Tuusa ja Sari Pitkänen (2015). Användande av totala resurser inom kommunernas sysselsättning service. Sluraport om uppföljningsforskningen på det kommunala sysselsättningsexperimentet. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 47/2015.

Syftet av uppföljningsforskningen på det kommunala sysselsättningsexperimentet var att undersöka sysselsättningsfrämjande servicemodeller utvecklats i experimenten, kundpåverkan, offentlig-privata partnerskap, och förändringar i kommunernas roll i det långsiktiga sysselsättningsfrämjandet och placeringen och utvecklingen av sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen (TYP). Det kommunala

sysselsättningsexperimentet har varit en del av regeringsprogrammet. Målet av det kommunala sysselsättningsexperimentet har varit att producera nytt kunskap, färdigheter och prestationer, i synnerhet på lång sikt välfärd, aktivitet, anställbarhet och sysselsättning genom utvecklandet av samarbete mellan staten och kommunerna och deras partner. Experimentet startade 2012 och löper ut den 31.12.2015.

Den grundläggande frågan i studien har varit hur experimentet har bidragit till utvecklingen av de totala resurserna tillgängliga, med anknytning till främjandet av välbefinnande, anställningsbarhet och anställning av personer. I studien, begreppet totala resurser avser den kunskap och de resurser som finns tillgängliga i ett brett förstått partnerskap och nätverk, i god mobilisering som syftar till att främja sysselsättningen. Sådana resurser är kommunala och statliga tjänster, tredje sektorn, Försäkringskassan

(FPA), privata företag och andra relaterade samhällen och kunderna själva. Sysselsättning, i sin tur, ses som ett av de områden i vitalitet av de viktigaste faktorerna. Experimentet har studerats med fallstudier, enkäter för deltagare och icke-deltagare kommuner och jämföra förändringar i sysselsättningen i deltagarens och icke-deltagare kommuner. I fallstudien har använts workshops, dialog med experimentets samordnare och experter samt utnyttjats annat relaterat aktuellt material.

Huvudresultatet är att enligt olika forskningsobservationer och material, har experimentet öppnat nya möjligheter för samarbete mellan kommuner och staten och också bredare partnerskap i främjandet av sysselsättning, och under experimentet bättre sammanhållning i sysselsättningsrelaterande resurser har uppnåtts. Experimentet har, efter några inledande svårigheter, spelat en positiv roll i positioneringen och utvecklingen av den nya sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen (TYP).

Enligt jämförelsen av förändringar i arbetslösheten, som gjorts i forskningen mellan de deltagande och icke-deltagande kommuner har experimentet haft en (positiv) återhållande effekt på arbetslösheten, även om det är omöjligt att urskilja de exakt separata effekterna av experimentet. Denna förbättring av samarbetet och öppningen av sysselsättningsfrågor är dock långt ifrån komplett och eftersom många nya nationella lösningar rörande kommuner, social- och hälsovårdstjänster och regionala myndigheter är fortfarande på gång, måste man säkerställa denna inledande utvecklingen. Forskningen rekommenderar att experimentet måste fortsättas och fördjupas på ett lämpligt sätt, vilket skulle innebära kommunernas ökat ansvar och verkställande befogenheter i sysselsättnings- och arbetsmarknadsfrågor, inom kommunstatligt samarbetsram. Den fortsatta

utvecklingen bör vara en kombination

av en djupare experimentell pilotering, i samband med en dialog, gemensam utveckling och lärande i hela kommunala sektorn.

Maija Lyly-Yrjänäinen (2015). Arbetslivsbarometern – hösten 2014. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 49/2015.

Via arbetslivsbarometern har man sedan 1992 följt upp hur arbetslivskvaliteten utvecklas ur löntagarnas perspektiv. Undersökningen ger en uppdaterad bild bland annat av organiseringen av arbetet, arbetstids- och lönesättningsystemen, lärande i arbete och möjligheterna att påverka, diskriminering, mobbning och våld på arbetsplatsen samt arbetsförmåga och hälsa. Dessutom har man bett om löntagarnas synpunkter på hur arbetsmarknaden och arbetslivet utvecklats. Uppgifterna samlas in på hösten i samband med Statistikcentralens Arbetskraftsundersökning som telefonintervjuer. Uppgifterna kan generaliseras att gälla yrkesverksamma löntagare i Finland. För barometern 2014 intervjuades 1722 löntagare. Svarsprocenten var 84 procent av nettourvalet.

Synpunkterna på förändringarna i sysselsättningsläget och i den egna arbetsplatsens ekonomi har varit pessimistiska sedan 2010. År 2014 ansåg tio procent av löntagarna att uppsägning är möjlig och en knapp femtedel trodde att de kan drabbas av permittering under det följande året.

Nästan tre av fyra antog att de skulle hitta ett arbete som motsvarar det egna yrket och den egna arbetserfarenheten, om de skulle bli arbetslösa. Av dem som fyllt 55 år an-

tog endast 42 procent att de vid behov skulle hitta ett nytt jobb.

Något om den takt i vilken verksamheten på arbetsplatserna förändras berättar det att ungefär hälften av respondenterna meddelade att arbetsuppgifter hade omorganiserats på arbetsplatsen och att det hade införts nya arbetsmetoder eller datasystem under året. Ca 60 procent utvecklade arbetsprocesser eller arbetskoncept och knappa 40 procent utvecklade produkter eller tjänster. Arbetstagarnas möjligheter att delta i utvecklingen av verksamheten på den egna arbetsplatsen har blivit klart bättre under de knappa tio åren, men nu ser det ut som om läget skulle ha stabiliserats. År 2014 hade cirka hälften av löntagarna goda möjligheter till deltagande. Cirka 60 av de högre tjänstemännen, hälften av de lägre tjänstemännen och endast en tredjedel av arbetstagarna hade goda möjligheter att delta. Samarbete över organisationsgränser har blivit klart vanligare jämfört med läget för två år sedan. År 2014 arbetade nästan 40 procent av löntagarna inom projekt eller arbetsgrupper som hade deltagare från olika företag och organisationer. En femtedel av löntagarna använde sig av sociala medier i sitt arbete.

Majoriteten av respondenterna, cirka fyra respondenter av fem, hade möjlighet till lärande i arbetet. 55 procent av löntagarna deltog i sådan utbildning som arbetsgivaren tillhandahöll. Kompetensutveckling i arbetet har blivit allt allmännare under de drygt tio åren. De skillnader som beror på den socioekonomiska ställningen är dock också fortsättningsvis stora. Bland högre tjänstemän hade så många som nio av tio möjlighet till lärande i arbetet, och ca 70 procent deltog i utbildning. 84 procent av de lägre tjänstemännen och 72 procent av arbetstagarna berättade att de har möjlighet att lära sig något nytt i arbetet. Närmare 60 procent av de lägre tjänstemännen och näs-

tan 40 procent av arbetstagarna genomgick utbildning.

Största delen av löntagarna har en synnerligen god eller tämligen god arbetsförmåga. År 2014 gjorde cirka 90 procent av respondenterna denna bedömning när det gällde både de fysiska och de psykiska kraven i arbetet. Uppskattningarna angående den egna arbetsförmågan i förhållande till de psykiska krav som ställs i arbetet har varit mer positiva under de senaste åren än i början av 2000-talet. Männens arbetsförmåga i förhållande till de fysiska krav som ställs i arbetet var också litet bättre än tidigare. Arbetsförmågan försämras med åldern, men särskilt 45–54-årigarnas bedömningar av sin egen arbetsförmåga var klart mer positiva år 2014 än för 15 år sedan.

Lasse Ahtiainen (2015). Löntagarnas fackliga organisering i Finland i 2013. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 52/2015.

Denna undersökning är en fortsättning på undersökningarna Palkansaajien järjestäytyminen 1989 av Timo Kauppinen och Virpi Köykkä, Palkansaajien järjestäytyminen Suomessa 1994 av Linda Sandqvist och Lasse Ahtiainens motsvarande undersökning åren 2001, 2004 och 2009, vilka uppgjorts vid arbetsministeriet. Den primära avsikten är att utreda hurudan den fackliga organiseringen var under 2013 i jämförelse med tidigare undersökningar.

Den fackliga organiseringen utreddes i juni 2013 med en enkät som var riktad till fackförbund som hör till en centralorganisation. Enkätblanketten var densamma som

vid de tidigare undersökningarna och utöver facklig organisering ställdes frågor kring fackförbundens medlemsstruktur. Centralt vid utredningen av organiseringsgraden är det antal medlemmar som omfattas av intressebevakning. Andelen sådana av det sammanlagda antalet löntagare och arbetslösa utgör organiseringsgraden.

I slutet av 2013 fanns sammanlagt 2 157 000 medlemmar i fackförbunden. Av dessa kan emellertid 643 000, dvs. 29,8 %, klassificeras som medlemmar utanför den egentliga intressebevakningen. I denna grupp ingår pensionärer, studerande, fri-medlemmar och företagare. Andelen pensionärer och studerande har ökat från 2013. Då var specialgruppernas andel av det totala medlemsantalet sammanlagt 26,5 %.

I slutet av 2013 fanns sammanlagt 1 514 000 medlemmar som omfattades av intressebevakning. Organiseringsgraden, som beräk-

nats utgående från detta, är 64,5 %. År 2009 var motsvarande andel 67,4 %. Således har organiseringsgraden minskat med 2,9 %.

Kvinnor har organiserat sig oftare än män. År 2013 var organiseringsgraden 69,9 % för kvinnornas del och 59 % för männens del. Bland männen har organiseringen minskat med 3,1 % från år 2009 och bland kvinnorna med 2,6 %.

Inom tillverkning är organiseringsgraden 80,8 %, vilket är den högsta andelen bland verksamhetsområdena. Inom den offentliga sektorns servicebranscher är organiseringsgraden 76,3 % och inom den privata sektorns servicebranscher är organiseringsgraden klart minst, 51,6 %. Jämfört med 2009 har organiseringen minskat med 3,6 % inom tillverkning, med 5,3 % inom den offentliga sektorns servicebranscher och ökat med 1,2 % inom privata sektorns servicebranscher.

English Summaries

Strengthening competence and lifelong learning in Finland – does everyone have sufficient foundation skills to take on the challenge?

Maija Lyly-Yrjänäinen, M.Soc.Sc., Senior Adviser, Ministry of Employment and the Economy

Petri Haltia, M.Ed., Counsellor of Education, Ministry of Education and Culture

Petra Packalen, M.Soc.Sc., Counsellor of Education, Finnish National Board of Education

According to the OECD Survey of Adult Skills, in Finland literacy and numeracy skills and problem solving skills in technology rich environments are among the best in the world. Still there are around 600 000 adults between the age of 16 and 65 who

have low foundation skills (literacy or numeracy below level 2 in the survey). Skills are strongly linked with age, education and immigration background.

In 2014–2015 OECD conducted a country review of Finland to address the issue of low foundations skills. The analysis focused on three groups where the survey showed that lack of skills was common: young people without upper secondary education, migrants and the oldest age group in the survey (55–65 year-olds). In addition to analysing the survey data the OECD researchers visited Finland for one week early 2015 and interviewed several experts on adult skills. The article discusses the findings of the country review.

For young people the level of education as well as foundation skills have an impact on the possibilities to get further training and enter into the labour market. 40 per cent of 16 to 29 year-olds with low foundation skills

are not in education or at work. On the other hand, those with vocational qualifications have clearly weaker foundation skills than young people with general upper secondary education. It is argued that it is necessary for all young people to have high enough foundation skills to support lifelong learning.

40 per cent of the migrants have low foundation skills. However, in the survey migrants did the skills tests in Finnish or Swedish – not in their mother tongue. This implies that foundation skills might seem weak also because of the lack of language skills. The OECD analysts were impressed by the integration training programmes in Finland but at the same time the programmes were considered too rigid. The training should be more tailor-made to the various needs and the language skills of the migrants. Also part-time training and courses in the evenings would be welcome. In this way the migrants could for example combine integration training with working.

More than a quarter of the 55 to 65 year-olds have skills below level two as measured by the survey. 44 per cent of them are working and three per cent are unemployed. Both for lengthening the working careers and for active ageing sufficient foundation skills are necessary. Also problem solving skills in technology rich environments are very often weak among the oldest. With digitalisation entering all activities of the society it is necessary to ensure that all citizens have the skills to be able to operate in digital environment.

Overall it was a surprise for the OECD researchers that foundation skills are not recognized as an issue in Finland. Only when discussing migrants the national experts referred to the need to tackle literacy and numeracy skills. It might be difficult to recognize the lack of these skills as an issue in a society which highlights its highly com-

petent population. Nevertheless, the survey shows that there are many individuals who are at risk of marginalisation as their literacy and numeracy skills and problem solving skills in technology rich environment are not good enough. Foundation skills are needed for learning new and for active citizenship and participation in working life. Helping adults to improve their foundation skills requires personalized interventions which fit the needs of the adult learners in the context of everyday life.

Lean production and management: success, challenges and applicability in Finnish organizations

Jussi Heikkilä, DSc (Tech), Professor, Tampere University of Technology, Department of Industrial Management
Miia Martinsuo, DSc (Tech), Professor, Tampere University of Technology, Department of Industrial Management

The so-called Lean development methods are today commonly used in many types of workplaces. Many good success stories are reported but Lean-projects and the tools used in them do not always bring the desired results. The central idea in Lean thinking is the distinction of two types of efficiencies; resource efficiency and flow efficiency. Lean production systems aim at high flow efficiency but achieving it requires high resource flexibility and understanding of the uncertainty inherent in the production system. Lean-management is often related to certain methods and techniques, but they do not alone bring improvement without a holistic managerial philosophy that supports

improvement on several levels of the organization's activities. Successful application of Lean management implies strategic choices and long-term commitment to organizational learning and development. The popularity of Lean management in Finnish organizations indicates that there is generally room for improvement in the organizations' operational activities. Lean management provides a structured model for development. It can bring successful results if implemented holistically and with a long-term commitment.

The increasing trend of structural unemployment shows no end

Johanna Alatalo, Lic. Pol. Sc., Ministerial Adviser, Ministry of Employment and the Economy

The recovery in the labour market after financial crisis was only partial in Finland in 2010-2011 and since 2012 economic growth in Finland has been negative. In 2012 there was already a large group of unemployed job seekers in the risk of long-term unemployment, although not yet long-term unemployed. This partly explains the rapid growth of long-term unemployment during the last years. Right now the number of longer-term unemployed is about 110 000 persons and statistically defined structural unemployment is almost twice that high, 213 000. Altogether several years of poor performance imply that the level of unemployment will not be moderate anymore.

Labour market dynamics in Finland has been low as well. The number of both ended and started periods of unemployment has been clearly lower than before crisis. Especially, unemployment spells have been

longer. Higher share of unemployment spells prolong longer than 3 months, and again longer than 6 months as well as into long-term unemployment. During the first six months in 2015 the share of those who found a job in the open labour market before 3 months of unemployment was about 30 %, while in 2006 it was slightly above 50 %.

The share of the long-term unemployed below 55 years is increasing and 2/3 of the long-term unemployed have vocational education. Especially, about 23 000 long-term unemployed have at least the lowest level of tertiary education – the number is clearly higher than the number of those of primary education (15 000). These changes explain why the share of those long-term unemployed who find a non-subsidized job has been increasing. However, it cannot be explained entirely by the higher education level itself, because job finding rate has been increasing also among separate education groups. One explanation could be that the “negative signal effect” could be lower during high (long-term) unemployment.

Finland has suffered both from structural changes as well as economic downturn. There is also a risk that the cyclical part of unemployment will become structural unemployment. Recently the estimates of NAI-RU have risen, probably because of minor changes in taxation, unemployment benefits and housing allowances. However, right now the level of unemployment is clearly above NAIRU level, which means that there would be room for the expansionary fiscal policy. This option in turn is not considered as a solution because of increasing government debt share. Also the risk of hysteresis is serious and it could as well mean that the natural rate of unemployment will further increase. Hysteresis could also hamper the achievement of the employment rate goals as well as long-term growth.

Expected years in employment and un-employment over the life-cycle: What has changed in EU28 during the 2000s?

Erkki Laukkanen, PhD (economics), economist, SAK (The Central Organisation of Finnish Trade Unions)

In the 2000s, EU and its member countries have urged for more working years and working hours over the life-cycle. Mainly this aspiration raises from economics of sustainability, as written down in EU2020 growth strategy and other relevant documents. How has EU succeeded? How have member countries succeeded? In the article, based on statistics from Eurostat and the OECD, I show that development from 2000 to 2008 was kind of a success story for the EU as a whole, and especially to many new member countries: years in employment increased while years in unemployment decreased. But since 2008, development has taken another route: years in employment have decreased while years in unemployment have increased significantly, especially in those countries that had benefited from the development until 2008. The biggest losers, however, are countries under strict austerity measures. In scatter diagrams they are now to be located far from the core of old member countries like Germany. And when it comes to expected working hours over the life-cycle, the difference between longest and shortest working hours is close to 20 000 hours, i.e. one third of the maximum hours. In the article, I discuss the possible reasons for this change, and argue that this outcome is closely linked to austerity measures from 2010 and later. Besides, I argue that because of hysteresis in unemployment, it is very difficult to decrease the existing differences in

working years and working hours without changing the course of the chosen economic policy.

Why is the average job tenure 10 years in Finland?

Heikki Räisänen, Dr. Pol. Sc., Adjunct Professor, Research Director, Ministry of Employment and the Economy

This article discusses job tenure and factors explaining it in Finland and in other OECD countries. The average job tenure is 10 years in Finland.

A comparison of 27 OECD countries shows that there are remarkable differences in tenure across countries. Between 2007 and 2014, average job tenure has prolonged in a clear majority of countries for which data is available. The changes between 2007 and 2014 can be as large as 2 years' increase in Spain and 1,7 years' in Ireland. Tenure has decreased in some countries by some half a year at maximum. These countries are Lithuania, Luxembourg and Sweden.

Correlation analysis shows that certain factors vary significantly with tenure. These factors are long-term unemployment, the share of job contracts under 12 months' duration and the employment rate. Also the EPL indicator has significant correlation with tenure. Considering the change in tenure, the significant correlations are found with employment rate change, change in the share of temporary work, change in the share of long-term unemployment and change in the share of contracts under 12 months of duration.

Studying scatterplots with these variables shows that the dependency between job

tenure and other factors is neither linear in shape nor very strong in nature. These dependencies do, however, provide some technical explanation for job tenure, but this explanation is not adequate.

Crosstabulating the tenure duration categories with the Nordic countries, Estonia, Germany, the Netherlands and the UK demonstrates that the differences in tenure are based either on the differences in the duration of contracts having lasted for over 10 years or the distribution of all contracts over the different duration categories. The differences in average duration in contracts having lasted under 10 years are very minimal across countries.

Besides market factors, labour market institutions, like EPL regulation, temporary jobs and unemployment benefits can have an effect on job tenure. This preliminary macro analysis indicates that EPL regulation and temporary jobs have a connection to tenure. The share of part-time work or average

working hours did not have any remarkable effect, but employment rate did. Also, the structure of unemployment seemed to be relevant.

It seems that the Nordic and Baltic countries have relatively short average job tenures. Long tenures are a Central European or Mediterranean labour market phenomenon. Finland, however, differs from the rest of the Nordic countries.

The Finnish job tenure is relatively long on average. As long tenures may sound appealing on the level of individual employee or employer, this is not so on the level of the labour markets, as it is connected to lack of recruitments creating barriers for young labour market entrants and prolonged unemployment duration. In a dynamic economy and the labour market, also a large number of recruitments and recently made contracts are needed. In this respect the Finnish situation is not good.

Recent Employment and Entrepreneurship Studies

Robert Arnkil, Timo Spangar, Esa Jokinen, Matti Tuusa and Sari Pitkänen (2015). Usage of total resources in employment services of municipalities. Final report of follow-up study of Finnish Municipality Experiment on Employment. Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 47/2015.

The task of this research on the Finnish Municipality Experiment on Employment (FMEE), taking place from 2012 until the end of 2015, was to examine the service models to promote employment, developed in the experiment, the customer effects, the changes in collaboration between public and private partners in dealing with long-term unemployment and the positioning and development of the (new) multi-sector labour force service centre (acronym TYP in Finn-

ish). The Municipality Experiment on Employment was a part of Prime Minister Jyrki Katainen's Government Programme. In the experiment new knowledge, skills and effects were aimed for in promoting well-being, activity, employability and employment of especially long-term unemployed, by enhancing the cooperation and division of labour between the local authority, state and their partners.

The key question in the study has been how, possibly, the experiment has contributed to the development of the total resources available, related to the promotion of well-being, employability and employment of especially long-term unemployed people. In the study, the concept of total resources refers to the know-how and resources available in a broadly understood partnership and network promoting employment. Such resources are municipal and state services, third sector, National Insurance (Finnish ac-

ronym Kela), private enterprises and other related communities, and the customers themselves.

In the research the experiment has been studied via case-studies, surveys for participant and non-participant municipalities, and comparing the changes in employment in participant and non-participant municipalities. In the research process, workshops, dialogue with project coordinators and experts, as well as other relevant materials have been used as research data.

The main research outcome is, that according to different research observations and materials, the FMEE has opened new possibilities for municipality-state and broader collaboration in employment issues, and during the experiment better cohesion of employment activities has been reached. The experiment has, after some launching phase difficulties, played a positive role in the positioning and development of the new multi-sector labour force service centre (TYP). According to the comparison of changes in unemployment, made in the research between the participant and non-participant municipalities, the FMEE has had a (positive) restraining effect on the increase of unemployment, although it is impossible to discern exactly the separate effect of the experiment.

This improvement in collaboration and opening-up in employment matters is clearly incomplete, however, and because many new national solutions concerning municipalities, social and health services and regional government are still in the pipeline, one needs to secure this initial development. The research recommends that the experiment needs to be continued and deepened in an appropriate way, which would mean increasing the responsibility and executive powers of municipalities in employment and labour market matters, within a municipality-state collaboration framework. The fur-

ther development should be a combination of a deepened experimental pilot, connected with a dialogue, co-development and learning in the entire municipality field.

Maija Lyly-Yrjänäinen (2015). Working Life Barometer – Fall 2014. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 49/2015.

Since 1992 quality of working life has been monitored from the perspective of employees in Working Life Barometer. The survey gives an up to date picture on work organisation, working time arrangements and wage setting, learning, training and autonomy, discrimination, bullying and violence at the workplace as well as health and work ability. The survey also maps employees' perceptions of the labour market situation and changes in working life. The telephone interviews are conducted each fall in connection with the Labour Force Survey of Statistics Finland. The data can be generalised to cover the entire population of employees in Finland. In 2014 survey 1722 employees were interviewed. The response rate was 84 per cent of the net sample.

Views on the employment situation in general and the economic performance of the workplace have been pessimistic since 2010. In 2014 ten per cent of the employees thought it possible that they would be laid off. Almost one fifth thought they could be laid off temporarily within the next year. Roughly three quarters of the employees believed they would find a new job which matches with their skills and profession if

they were unemployed. Only 42 per cent of 55 to 64-year-olds considered that they would get a new job if they needed one.

Workplaces often go through changes. Approximately 60 per cent of the employees said that tasks had been reorganised or new working methods or ICT tools had been introduced at their workplace. Around 60 per cent developed work processes or methods of work and almost 40 per cent developed products or services. The staff members take part in designing and implementing changes at the workplace more often than before. However, the upward trend has stabilised in the past years. In 2014 around half of the employees had good possibilities to participate.

60 per cent of the upper level employees, half of the lower level employees and only a third of the manual workers had good opportunities to participate. Cooperation with colleagues from other organisations was clearly more common compared to 2012. In 2014 nearly 40 per cent of the employees were working in teams or projects where the participants came from different companies or organisations. One fifth of the employees used social media in their work.

Most of the employees, approximately four out of five, said in 2014 that they can learn new things at work. 55 per cent had participated in employer paid training. In 2000s there is a slight upward trend in learning at work. However, differences between socioeconomic groups have remained big. Nine out of ten of the upper level employees said that they can learn new things at work and about 70 per cent had participated in employer paid training. 84 per cent of the lower level employees and 72 per cent of the manual workers said that they have possibilities to learn.

Nearly 60 per cent of the lower level employees and almost 40 per cent of the manual workers had been in training.

Most of the employees have good work ability. In 2014 approximately 90 per cent of the employees considered their work ability good when taking into account the physical and psychological demands of the job. The views on personal work ability in relation to the psychological demands of the work are more positive compared to the beginning of 2000s. Men considered their work ability better than before also as regards to the physical work demands. Work ability declines with age but especially 45 to 54-year-olds considered their work ability much better than their peer age group did 15 years ago.

Lasse Ahtiainen (2015). Wage earners' unionization in Finland in 2013. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 52/2015.

The study is a continuation to Timo Kauppinen's and Virpi Köykkä's study on the organization of wage and salary earners 1989, Linda Sandqvist's study on the organization of wage and salary earners in Finland 1994, and Lasse Ahtiainen's corresponding studies in 2001, 2004 and 2013. The primary aim is to clarify what organization is like in 2013 compared to earlier studies.

Organization was clarified by an inquiry made with trade unions belonging to the central organizations in June 2013.

The questionnaire was the same as in earlier studies, with questions on the member structure of the unions in addition to organization. The crucial thing in finding out the rate of organization is the number of mem-

bers covered by the supervision of interests. The share of the total number of wage and salary earners and the unemployed constitutes the rate of organization.

At the end of 2013, there were a total of 2,148,000 members in the trade unions. Of these, 643,000, i.e. 29,8 %, can, however, be classified as being outside actual supervision of interests. These include pensioners, students, non-paying members and entrepreneurs. The proportion of pensioners and students has increased since 2009. At that time the proportion of special groups of the total number of members was 26,5 %.

A total of 1,514,000 members were covered by the supervision of interests at the end of 2013. The rate of organization calculated on the basis of this is 64,5 %. In 2009, the corresponding figure was 67,4 %, and

thus the rate of organization has decreased by 2,9 %.

Women have organized more often than men. In 2013, the rate of organization among women was 69,9 %, while that of men was 59 %. Among men, organization has decreased by 3,1 % and among women by 2,6 % since 2009. In manufacturing, the rate of organization is 80,8 %, which is the highest proportion among the industries. In the public service sectors, the rate of organization is 76,3 %, while in private service sectors it is clearly the lowest, 51,6 %.

Organization has decreased in manufacturing by 3,6 % and in the public service sectors by 5,3 % compared to the year 2009. In private service sectors organization has increased by 1,2 %.

KUIVIODEN LUETTELO

	Sivu
1. Työvoima ja työvoimaosuudet	4*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan	4*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	5*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan ..	5*
5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain	6*
6. Työlliset toimialoittain	7*
7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan.....	8*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut.....	8*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	9*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain.....	9*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet paikat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina.....	10*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan	10*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain	11*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina	11*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain	12*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain...	12*
17. Palveluissa olevat	13*
18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet	14*
19. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain vuonna 2014, työvoimatutkimuksen mukaan	15*

LIST OF CHARTS

	Page
1. Labour force and labour force participation rates	4*
2. Labour force participation rates by sex	4*
3. Employed persons and employment rates	5*
4. Employment rates by sex.....	5*
5. Employment rates by administrative district.....	6*
6. Employed persons by industry	7*
7. Unemployment rates by Labour Force Survey	8*
8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures	8*
9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures.....	9*
10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures.....	9*
11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, orig. monthly figures and seasonally adjusted fig.....	10*
12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures.....	10*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quart.fig.....	11*
14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks).....	11*
15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	12*
16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	12*
17. Participants in different services	13*
18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy	14*
19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2014, according to the Labour Force Survey	15*

TAULUKOIDEN LUETTELO**VÄESTÖ JA TYÖVOIMA**

	Sivu
1. 15–74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan	16*
2. 15–74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan	17*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan ..	18*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan	19*

TYÖLLISET

5. Työlliset toimialoittain, molemmat sukupuolet (supistettu luokitus)	20*
6. Työlliset toimialoittain, miehet (supistettu luokitus)	21*
7. Työlliset toimialoittain, naiset (supistettu luokitus)	22*
8. Työlliset toimialoittain	23*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan	25*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan ...	26*

TYÖTTÖMYYS

11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	27*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella	28*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat	29*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan	30*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammattitehtäin	31*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan	34*
17. Päättäneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan	35*

LIST OF TABLES**POPULATION AND LABOUR FORCE**

	Page
1. Population from 15 to 74 years by age and sex	16*
2. Population from 15 to 74 years by activity	17*
3. Labour force by age and sex	18*
4. Labour force participation by age and sex	19*

EMPLOYED PERSONS

5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification)	20*
6. Employed persons by industry, males (condensed classification)	21*
7. Employed persons by industry, females (condensed classification)	22*
8. Employed persons by industry	23*
9. Employed persons by industrial status	25*
10. Employed persons by normal hours of work	26*

UNEMPLOYMENT

11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey	27*
12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey	28*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week	29*
14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex	30*
15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation	31*
16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment	34*
17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex	35*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ammateittain.....	36*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat.....	39*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpaikat.....	40*

EMPLOYMENT SERVICE

18. Vacancies at the Employment Service by occupation	36*
19. Employment Service: jobseekers	39*
20. Employment Service: vacancies.....	40*

TYÖVOIMAPOLITIikka

21. Palveluissa olevat	41*
22. Työvoimakoulutus	42*
23. Työttömien toimeentuloturva	43*

LABOUR MARKET POLICY

21. Participants in different services	41*
22. Labour market training.....	42*
23. Unemployment security	43*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus.....	44*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD- maissa.....	45*

INTERNATIONAL STATISTICS

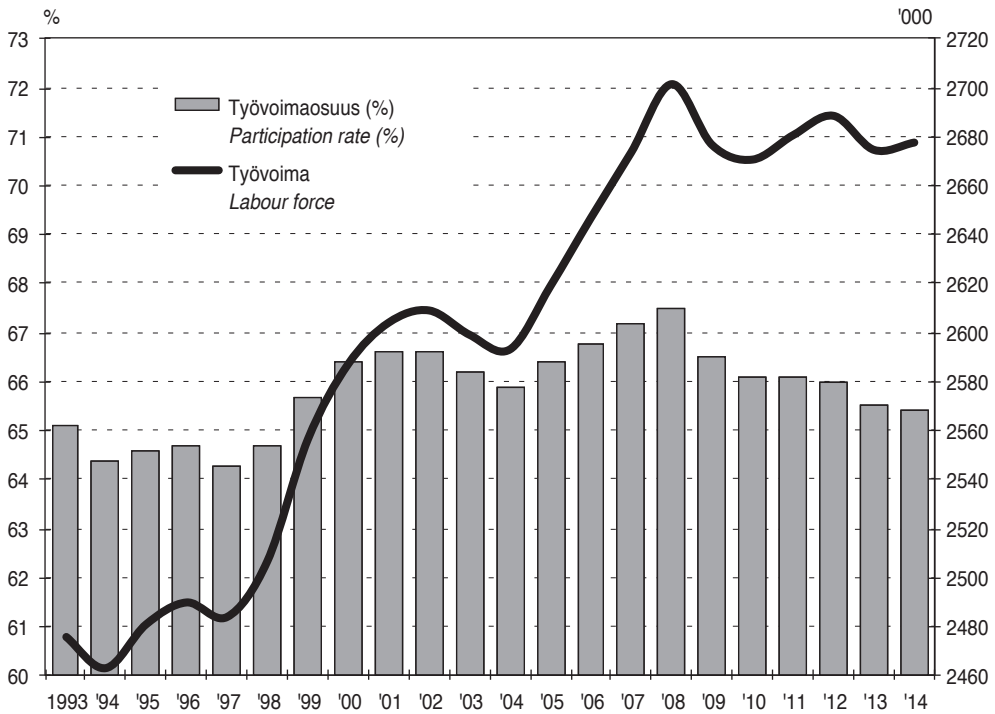
24. Migrations to and from Finland	44*
25. Unemployment rates in some OECD countries	45*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima ELY-keskusalueittain	46*
27. Työlliset ELY-keskusalueittain	47*
28. Työllisyysasteet ELY-keskusalueittain työvoimatutkimuksen perusteella.....	48*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ELY-keskusalueittain	49*
30. Työttömyysasteet ELY-keskusalueit- tain työvoimatutkimuksen perusteella	51*
31. Työttömät työnhakijat työnvälitykses- sä ELY-keskusalueittain.....	52*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin ELY-keskusalueittain	54*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus kaikista työttömistä ELY-keskusalueit- tain.....	55*

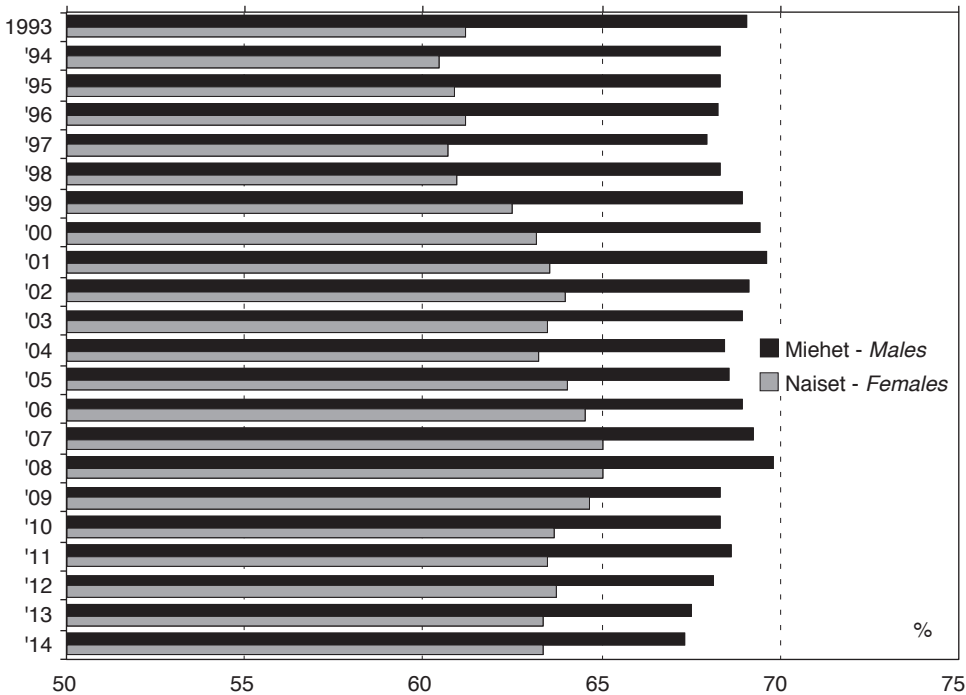
TABLES BY DISTRICT

26. Labour force by administrative district	46*
27. Employed persons by administrative district.....	47*
28. Employment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	48*
29. Vacancies at the Employment Service by administrative district.....	49*
30. Unemployment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	51*
31. Unemployed jobseekers at the Em- ployment Service by administrative district	52*
32. The average duration of unemploy- ment by administrative district.....	54*
33. Jobseekers unemployed over a year, proportion of all unemployed, by administrative district.....	55*

Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet

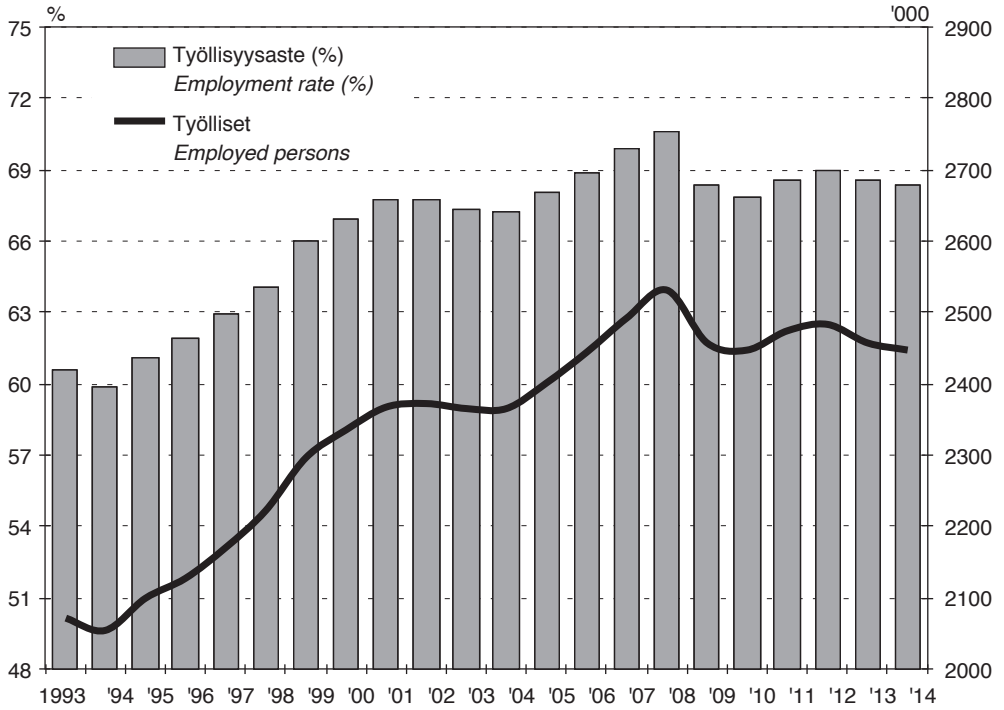
Chart 1. Labour force and labour force participation rates

Kuvio 2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan

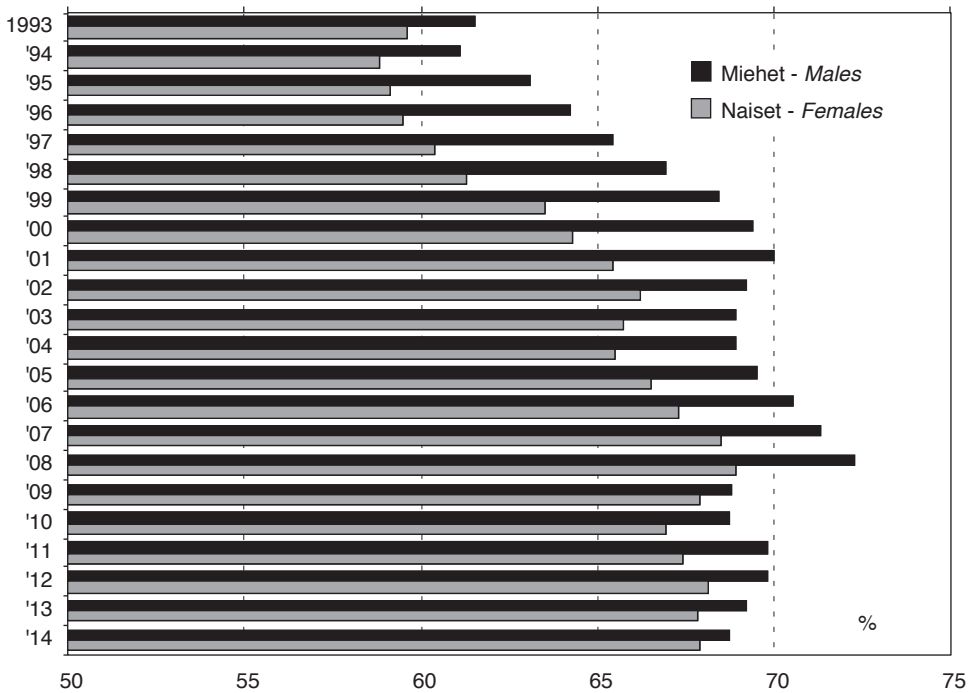
Chart 2. Labour force participation rates by sex

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet

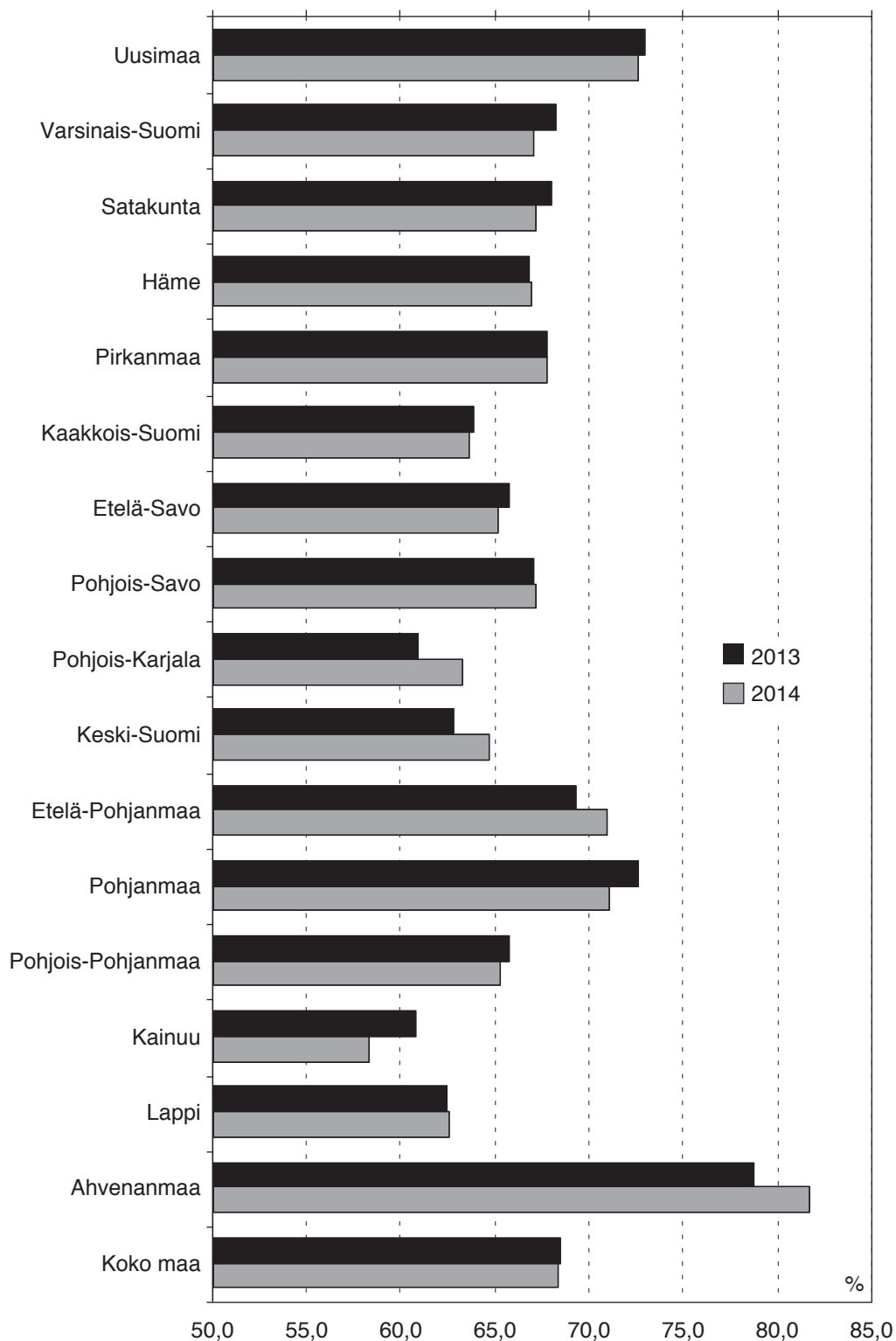
Chart 3. Employed persons and employment rates

Kuvio 4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan

Chart 4. Employment rates by sex

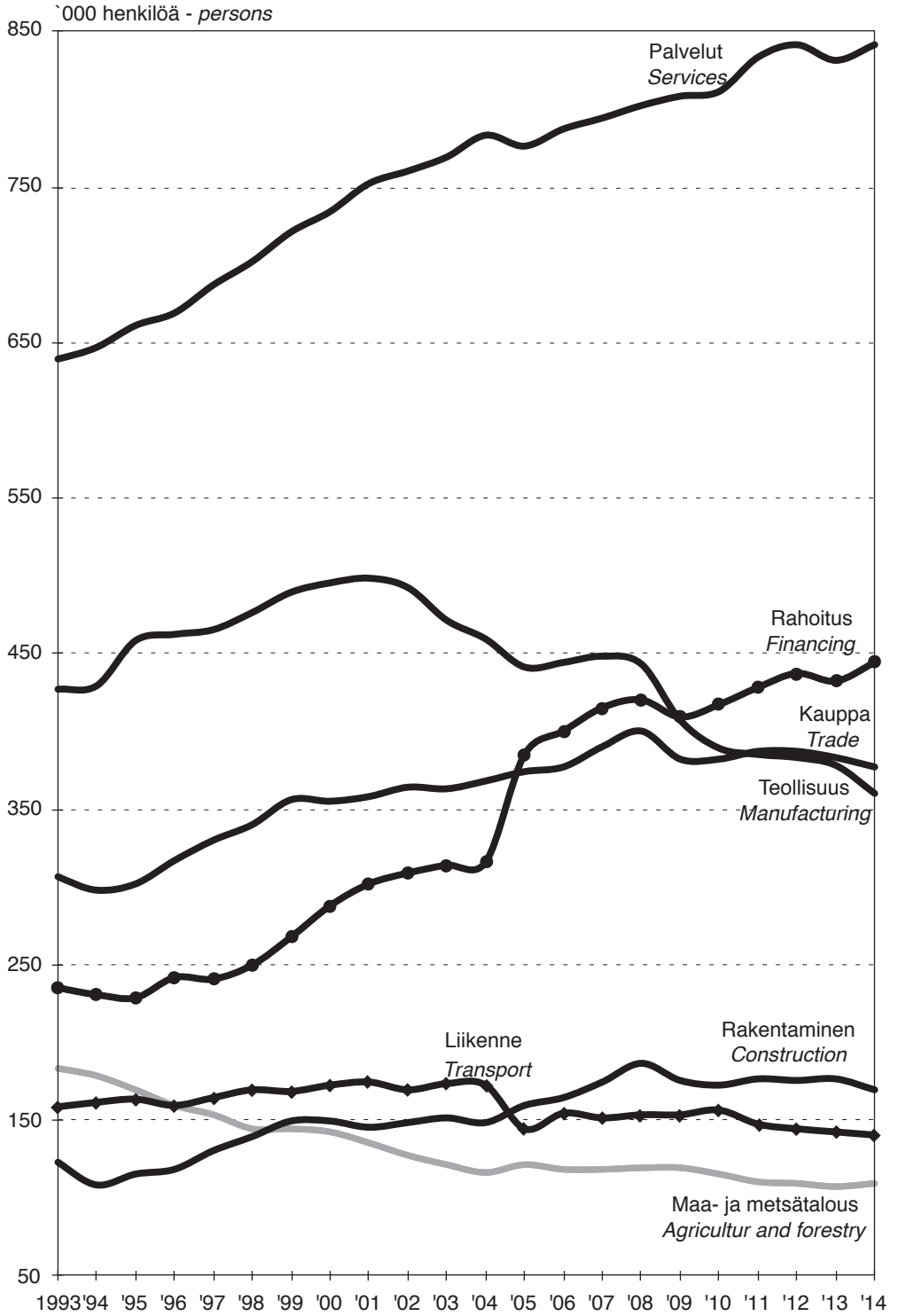
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain

Chart 5. Employment rates by administrative district

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

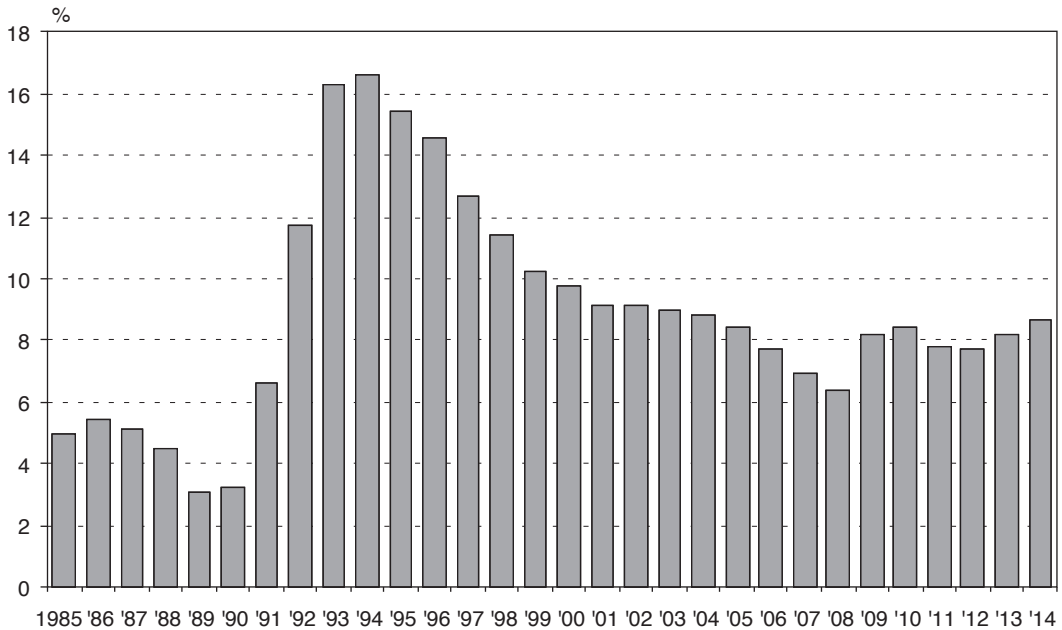

Kuvio 6. Työlliset toimialoittain

Chart 6. Employed persons by industry

Vuodesta 2005 lähtien uuden TOL2008 toimialaluokituksen mukaan, joka aiheuttaa tasomuutoksen.
 From 2005 based on new TOL2008 industrial classification which cause break in series.

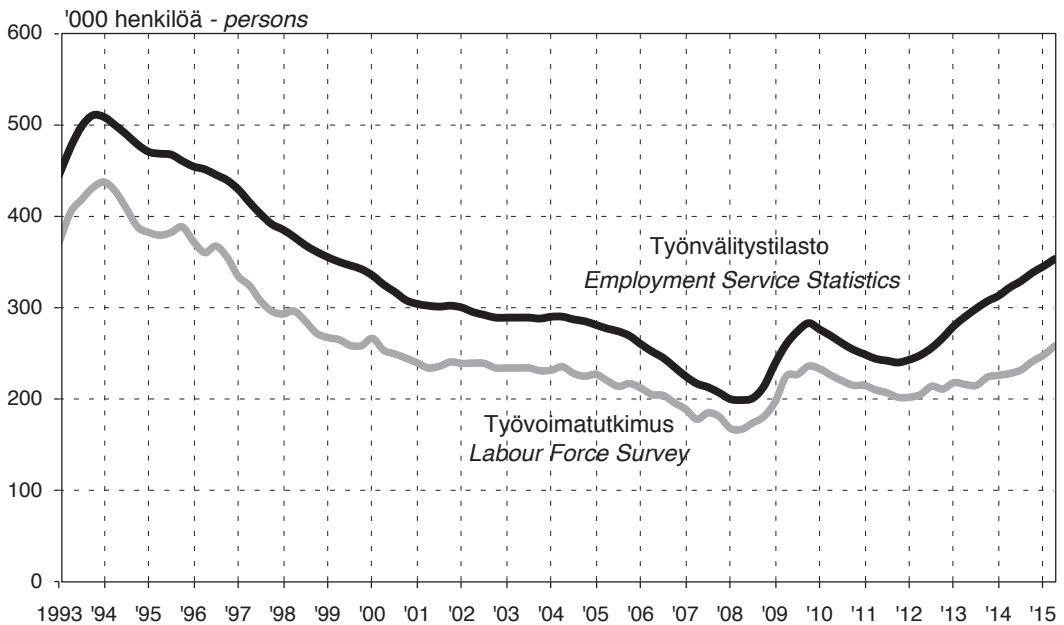
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

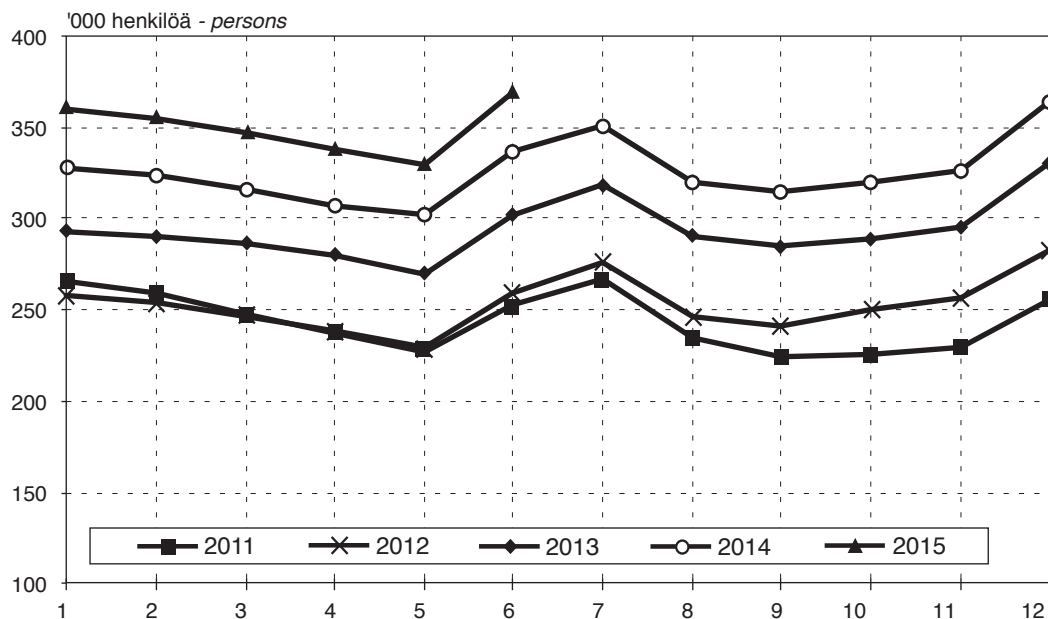
Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

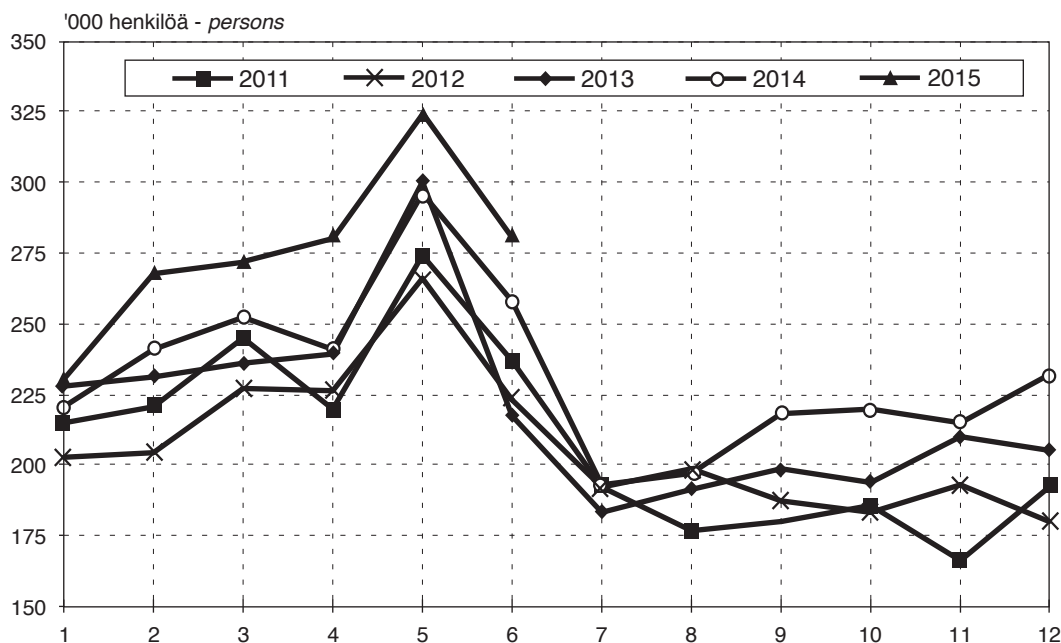

Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain

Chart 9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

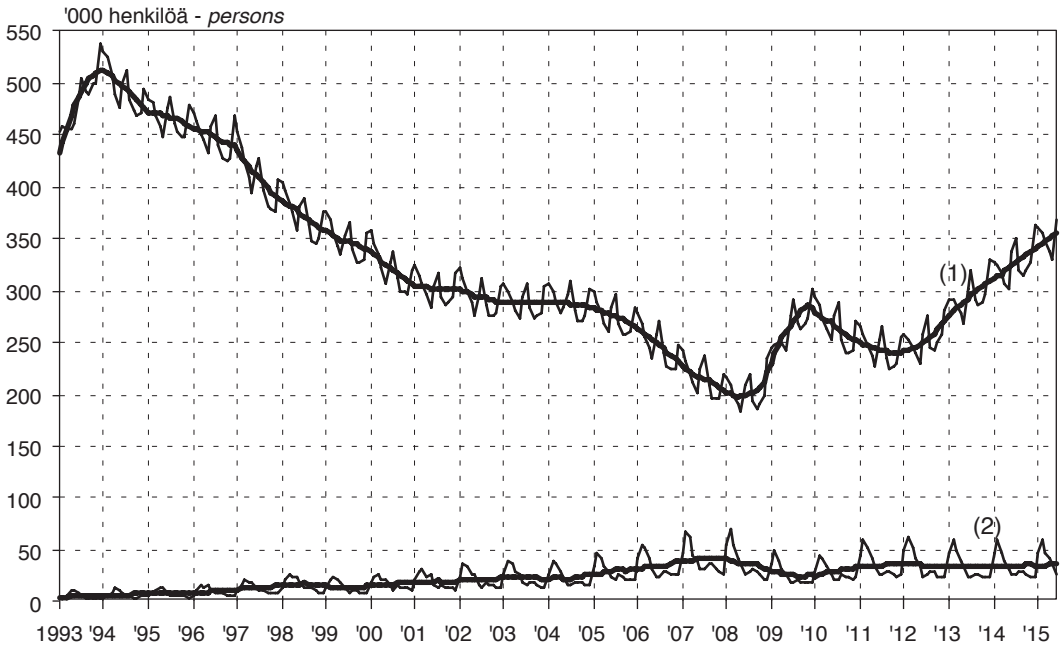
Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain

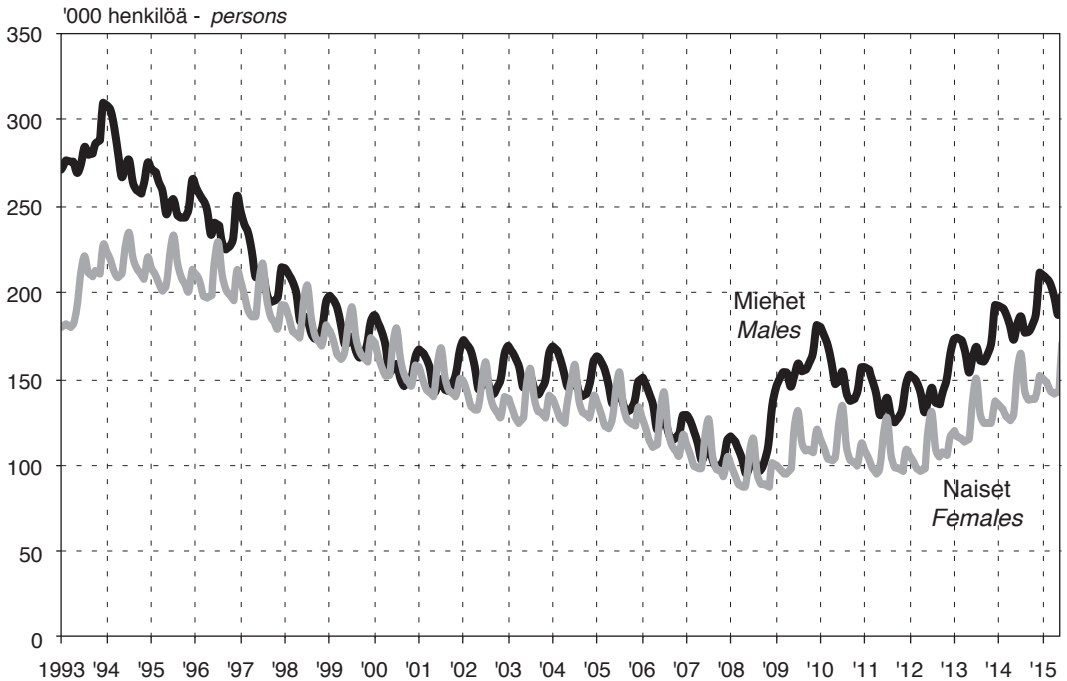
Chart 10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet paikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

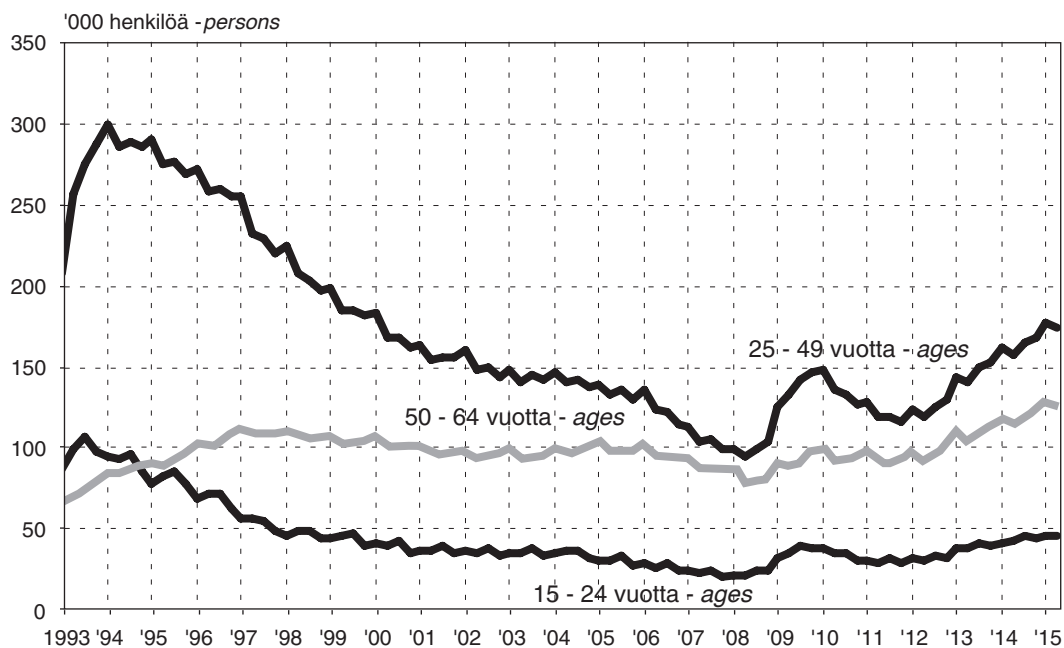

Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

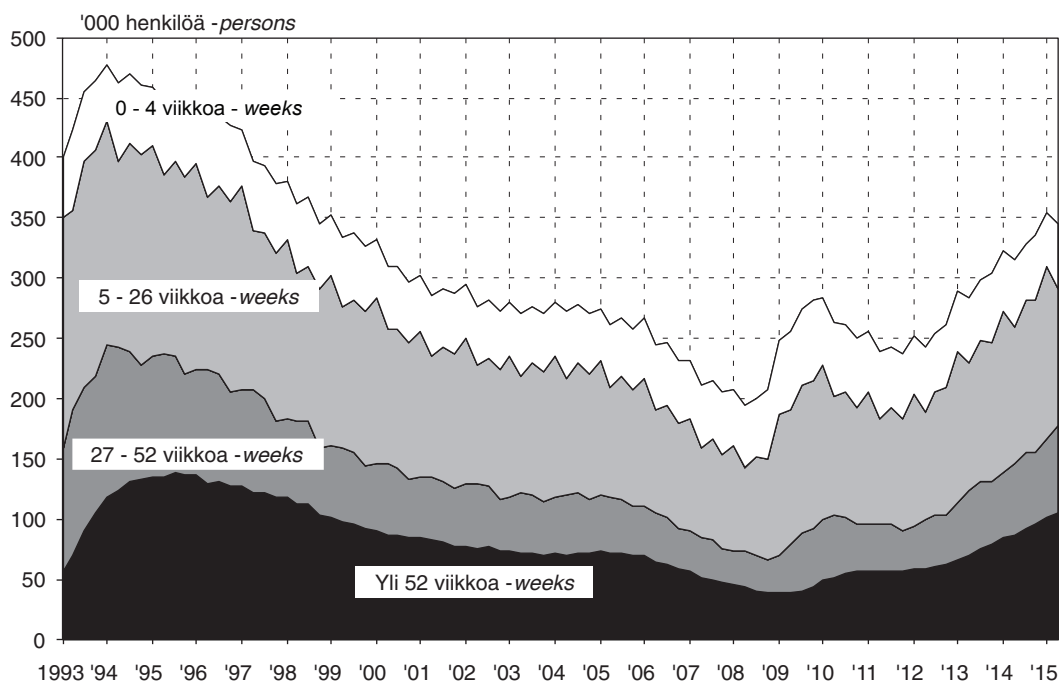
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain

Chart 13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures

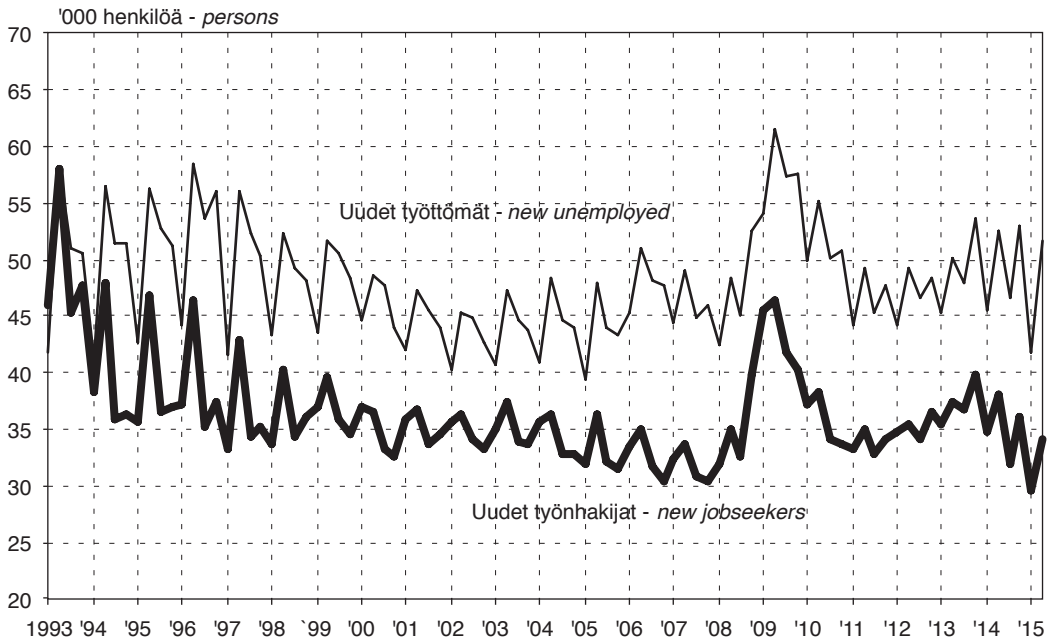

Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina

Chart 14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks

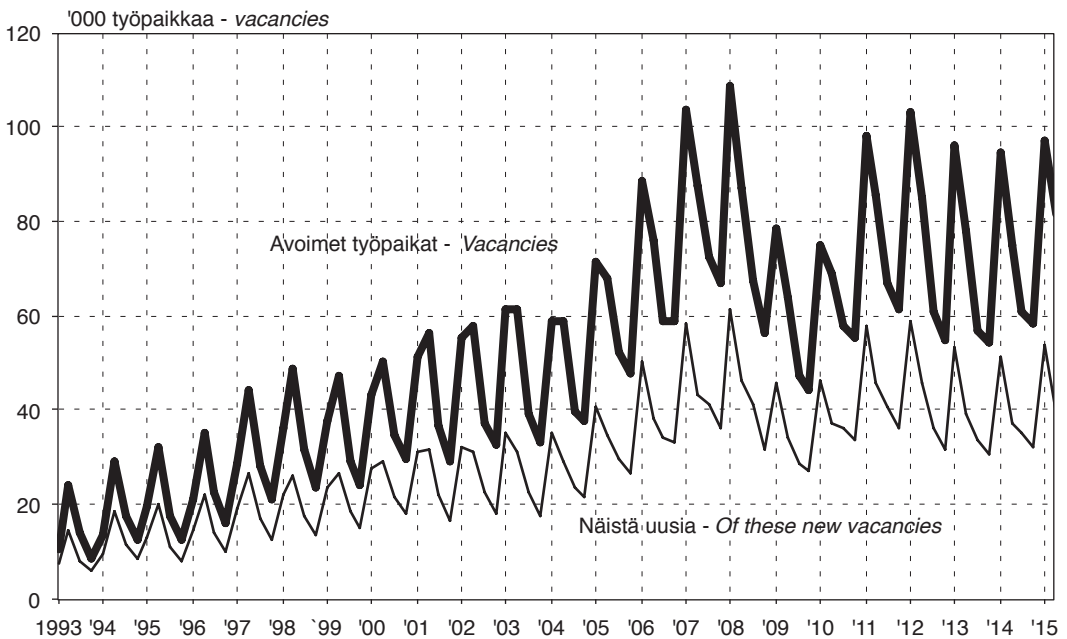
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

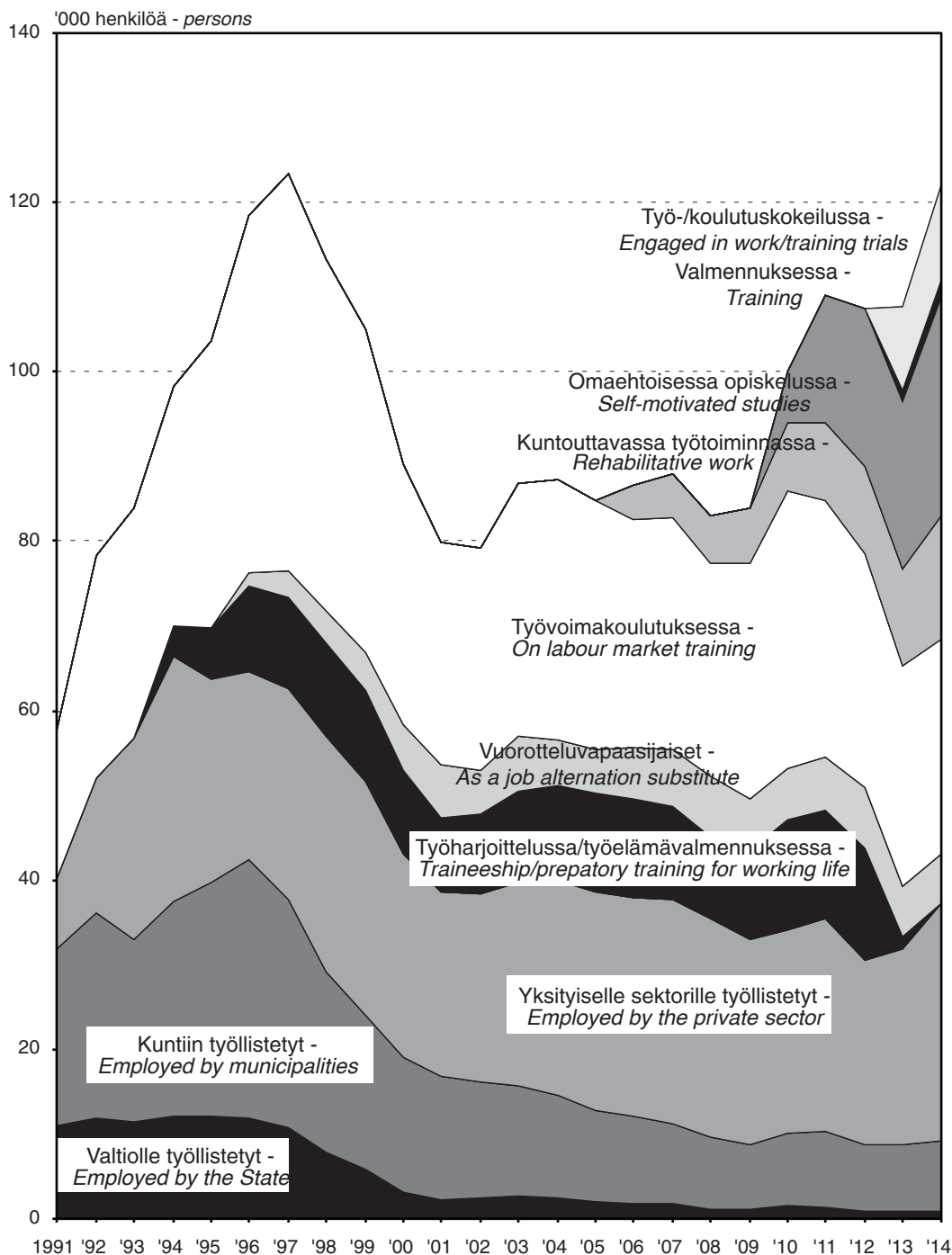

Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 17. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat

Chart 17. Number of persons participating services included in the activation rate

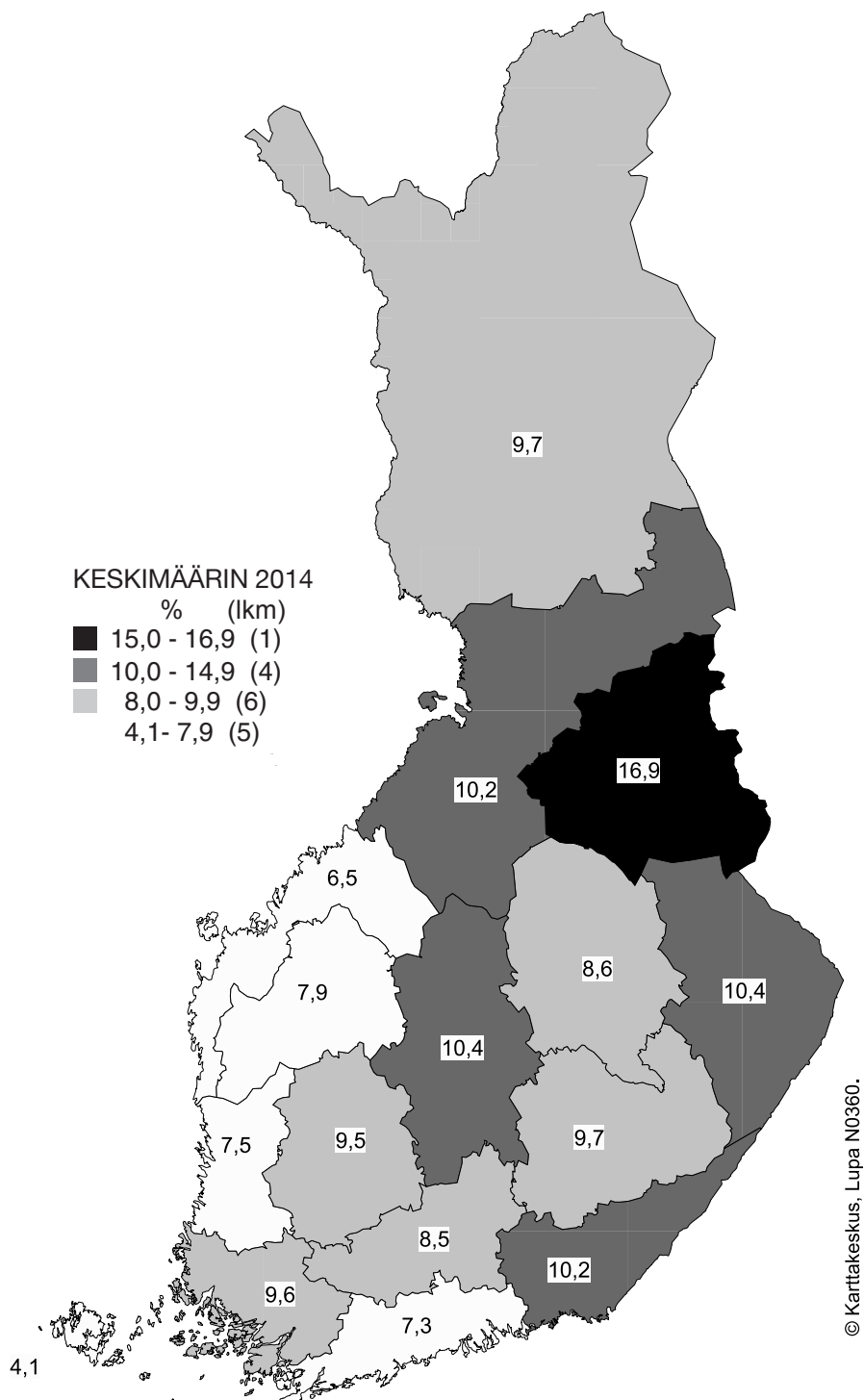
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 18. Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusten alueet

Chart 18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy

Kuvio 19. Työttömyysasteet elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusalueittain vuonna 2014

Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2014

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

1. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ IÄN JA SAKUPUOLEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	329	322	314	372	380	394	417	387	280	246	437	3 878
1999	331	327	305	364	381	389	408	412	283	255	435	3 890
2000	332	328	305	353	380	385	402	432	288	261	436	3 901
2001	331	326	309	341	378	380	399	425	317	265	437	3 909
2002	326	326	315	329	375	378	396	418	343	272	439	3 918
2003	322	329	324	315	371	378	390	410	377	269	442	3 926
2004	318	332	329	307	363	380	385	401	401	272	447	3 935
2005	319	333	331	307	353	379	381	395	421	276	452	3 948
2006	323	333	331	312	342	377	377	392	414	305	456	3 963
2007	328	330	332	319	331	375	375	390	407	330	464	3 981
2008	333	326	337	329	318	372	376	384	400	362	468	4 004
2009	334	324	342	336	311	364	378	380	391	386	478	4 025
2010	334	326	345	339	312	355	378	376	386	405	488	4 043
2011	330	330	346	339	317	345	377	373	384	399	520	4 059
2012	325	336	343	342	325	334	375	371	381	393	550	4 075
2013	317	341	340	348	335	321	371	373	377	386	578	4 087
2014	310	342	339	353	342	315	365	375	372	378	604	4 095
2013 I	320	340	341	345	331	326	373	371	379	389	567	4 083
2013 II	317	340	341	347	333	322	372	373	378	387	575	4 085
2013 III	315	341	340	348	336	319	371	373	376	385	583	4 087
2013 IV	315	341	340	350	339	317	370	375	374	383	589	4 091
2014 I	313	341	340	351	340	315	368	375	374	381	595	4 092
2014 II	311	341	339	352	342	315	366	376	373	379	602	4 094
2014 III	309	342	339	353	343	314	364	375	372	377	608	4 096
2014 IV	308	342	339	355	344	314	361	376	371	376	613	4 099
2015 I	306	342	340	356	345	315	359	376	371	375	617	4 100
2015 II	304	341	340	356	345	315	356	376	370	374	622	4 099
Miehet - Male												
1998	167	166	162	188	194	200	215	192	138	118	188	1 927
1999	169	168	158	183	192	200	211	204	141	120	189	1 935
2000	171	166	157	179	194	195	207	214	141	127	192	1 942
2001	170	166	162	170	196	189	202	214	154	131	193	1 948
2002	167	167	163	166	195	187	198	213	166	136	195	1 954
2003	163	170	170	156	184	193	190	206	201	131	202	1 965
2004	165	169	173	154	180	192	190	200	210	135	205	1 972
2005	168	168	173	156	172	194	189	198	208	148	208	1 981
2006	173	164	173	161	169	190	192	192	206	159	213	1 990
2007	173	164	175	167	165	186	190	192	201	176	215	2 003
2008	169	168	176	172	158	185	191	189	196	188	220	2 014
2009	167	171	179	172	155	184	191	188	192	198	227	2 024
2010	167	170	182	170	162	176	190	187	191	195	243	2 032
2011	164	174	176	176	167	170	189	186	186	195	258	2 041
2012	159	178	177	177	168	167	189	185	182	193	272	2 047
2013	155	178	176	179	171	165	186	187	184	186	285	2 052
2013 I	165	173	177	176	169	166	189	186	182	196	266	2 045
2013 II	158	179	176	177	170	165	190	185	183	193	270	2 046
2013 III	156	181	177	176	167	168	190	184	181	193	273	2 047
2013 IV	157	179	177	177	165	170	187	187	183	190	277	2 050
2014 I	155	180	177	177	169	167	184	190	183	189	280	2 050
2014 II	157	177	177	177	170	166	190	184	182	189	283	2 051
2014 III	157	176	177	178	172	165	185	186	186	184	287	2 052
2014 IV	153	180	172	184	174	162	184	187	186	182	290	2 054
2015 I	154	178	174	183	177	161	183	186	184	184	292	2 055
2015 II	156	175	173	184	180	158	177	192	179	187	295	2 055
Naiset - Female												
1998	161	156	151	184	186	194	202	195	143	129	249	1 951
1999	162	160	147	180	189	189	198	208	142	135	245	1 955
2000	161	161	148	174	186	190	194	218	147	134	244	1 958
2001	161	160	147	171	182	191	197	211	163	134	244	1 961
2002	160	159	152	163	180	190	198	205	177	136	244	1 964
2003	159	159	158	153	180	188	196	200	189	139	244	1 967
2004	156	162	160	151	179	187	195	196	200	141	245	1 970
2005	154	165	159	153	173	187	190	195	211	142	247	1 975
2006	155	166	157	156	171	183	188	195	206	157	248	1 982
2007	156	166	159	158	162	185	193	199	201	171	251	1 990
2008	160	162	162	162	153	186	187	192	198	187	252	2 001
2009	165	157	166	164	153	179	187	190	195	198	257	2 011
2010	167	155	166	167	157	171	187	188	194	207	262	2 020
2011	163	159	164	169	155	169	187	185	193	204	277	2 027
2012	160	162	167	166	158	164	186	185	195	197	292	2 034
2013	158	162	164	171	167	154	183	188	194	193	307	2 039
2014	155	163	163	174	171	150	179	189	188	192	319	2 043
2013 I	155	167	165	169	162	160	184	186	196	193	301	2 038
2013 II	159	161	165	169	164	157	182	188	194	194	305	2 039
2013 III	159	160	163	172	169	151	180	190	195	192	308	2 040
2013 IV	158	162	163	173	173	147	183	187	191	193	312	2 041
2014 I	158	161	162	174	172	149	184	186	191	191	315	2 042
2014 II	154	164	161	175	172	148	176	192	191	190	319	2 043
2014 III	152	166	162	175	171	149	179	189	187	194	320	2 044
2014 IV	155	162	167	171	170	152	177	189	185	194	323	2 045
2015 I	152	164	166	173	168	154	175	190	187	191	326	2 045
2015 II	148	166	167	171	165	157	180	184	191	187	328	2 044

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes	15 -74- vuotias väestö	Työvoima - Labour force			Työvoimaan kuulumattomat - Persons not in labour force		
		Yhteensä	Työlliset	Työttömät	Yhteensä	Koululaiset, opiskelijat	Kotitaloustyötä tekevät
1 000 henkilöä - persons							
1961	3 133	2 147	2 121	26	986
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082
1964	3 291	2 186	2 153	33	1 105
1965	3 215	2 185	2 155	30	1 030
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166
1969	3 341	2 158	2 097	61	1 183
1970	3 349	2 263	2 217	46	1 086
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	319	207
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 162	313	169
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130
1986	3 716	2 569	2 431	138	1 148	304	119
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106
1988	3 720	2 546	2 431	116	1 174	298	104
1989	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93
2007	3 981	2 675	2 492	183	1 306	318	91
2008	4 004	2 703	2 531	172	1 301
2009	4 025	2 678	2 457	221	1 347
2010	4 043	2 672	2 447	224	1 372
2011	4 059	2 682	2 474	209	1 376
2012	4 075	2 690	2 483	207	1 385
2013	4 087	2 676	2 457	219	1 411
2014	4 095	2 679	2 447	232	1 416
2010	I	4 037	2 632	2 388	244	1 405	..
	II	4 041	2 748	2 485	263	1 293	..
	III	4 046	2 686	2 490	195	1 360	..
	IV	4 050	2 621	2 426	195	1 429	..
2011	I	4 053	2 635	2 408	227	1 418	..
	II	4 057	2 761	2 517	244	1 296	..
	III	4 060	2 697	2 514	183	1 364	..
	IV	4 065	2 637	2 456	181	1 428	..
2012	I	4 070	2 644	2 432	211	1 426	..
	II	4 073	2 762	2 524	238	1 311	..
	III	4 076	2 721	2 529	193	1 354	..
	IV	4 080	2 633	2 448	185	1 447	..
2013	I	4 083	2 640	2 408	232	1 444	..
	II	4 085	2 758	2 506	252	1 327	..
	III	4 087	2 681	2 490	191	1 406	..
	IV	4 091	2 625	2 422	203	1 466	..
2014	I	4 092	2 632	2 394	238	1 460	..
	II	4 094	2 755	2 490	265	1 339	..
	III	4 096	2 690	2 487	203	1 406	..
	IV	4 099	2 640	2 418	223	1 459	..
2015	I	4 100	2 648	2 391	257	1 452	..
	II	4 099	2 757	2 463	295	1 342	..

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmämuutosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		65-74
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons										Total	
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507
1999	108	217	253	317	343	353	364	351	177	59	15	2 557
2000	111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588
2001	108	223	258	288	341	345	356	366	222	71	17	2 605
2002	106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610
2003	99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600
2004	95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594
2005	96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620
2006	99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648
2007	107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675
2008	108	232	286	287	286	337	341	336	300	155	34	2 703
2009	100	222	285	294	279	332	341	331	300	159	34	2 678
2010	96	221	286	289	276	322	341	329	301	175	38	2 672
2011	97	226	287	288	282	313	341	326	300	177	45	2 682
2012	100	231	282	287	287	302	342	323	302	180	53	2 690
2013	99	231	281	289	291	289	336	326	298	182	54	2 676
2014	98	232	275	294	299	283	330	329	298	181	62	2 679
2013 I	79	220	273	287	292	293	340	324	299	182	52	2 640
2013 II	146	254	288	288	290	290	338	328	300	182	54	2 758
2013 III	94	238	284	290	291	286	333	328	299	182	56	2 681
2013 IV	78	214	278	291	291	286	332	326	295	179	56	2 625
2014 I	80	217	272	291	295	283	328	332	300	178	56	2 632
2014 II	139	255	283	295	298	285	332	330	297	182	59	2 755
2014 III	95	239	277	294	302	283	331	328	295	180	66	2 690
2014 IV	77	216	266	297	300	280	329	327	299	183	68	2 640
2015 I	74	224	273	296	298	282	324	329	300	179	67	2 648
2015 II	140	255	281	300	301	280	322	329	301	181	67	2 757
Miehet - Male												
1998	44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317
1999	52	115	142	171	180	185	188	173	89	30	11	1 336
2000	52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350
2001	50	117	146	160	186	174	180	185	107	39	13	1 357
2002	47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352
2003	45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351
2004	44	113	153	144	172	178	170	172	141	43	15	1 346
2005	45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353
2006	47	118	155	145	159	180	170	168	148	61	17	1 367
2007	50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380
2008	50	119	157	155	172	172	166	149	79	24	1400	
2009	43	115	155	160	149	171	173	163	147	79	22	1 377
2010	41	117	158	160	144	170	173	164	146	88	25	1 385
2011	43	117	160	158	151	163	172	165	147	90	29	1 395
2012	42	121	153	161	156	156	174	161	143	92	34	1 392
2013	41	120	155	161	156	153	171	161	139	92	34	1 383
2014	43	120	151	162	158	151	167	163	142	87	39	1 383
2013 I	28	110	151	160	157	152	172	160	138	95	32	1 355
2013 II	65	134	159	162	158	152	172	163	142	92	33	1 432
2013 III	41	127	157	160	157	155	172	160	140	91	36	1 394
2013 IV	31	110	153	160	151	155	169	163	137	89	35	1 353
2014 I	31	116	149	160	154	151	163	168	142	88	33	1 355
2014 II	64	130	157	161	158	153	173	162	138	88	38	1 422
2014 III	42	120	154	160	160	152	166	161	142	86	43	1 385
2014 IV	34	113	143	167	161	147	166	162	145	88	43	1 370
2015 I	28	117	148	165	161	147	166	162	142	86	41	1 363
2015 II	67	131	155	168	164	144	158	167	140	88	42	1 421
Naiset - Female												
1998	48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190
1999	56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221
2000	59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239
2001	58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248
2002	59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258
2003	54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 248
2004	51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247
2005	51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267
2006	52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281
2007	58	115	126	127	137	166	165	173	151	66	11	1 295
2008	59	114	129	130	131	165	169	170	151	76	10	1 303
2009	57	107	130	133	130	160	169	168	154	80	12	1 301
2010	55	104	128	129	132	152	168	165	155	87	13	1 287
2011	54	109	126	130	131	150	169	162	153	87	16	1 287
2012	58	110	129	126	131	147	169	162	159	87	19	1 298
2013	58	111	126	128	135	135	165	165	159	90	20	1 293
2014	55	112	124	132	140	132	163	166	156	94	23	1 296
2013 I	50	110	121	128	135	141	168	164	161	87	20	1 285
2013 II	80	120	130	126	133	138	166	165	159	90	21	1 327
2013 III	54	111	126	130	134	132	162	168	159	91	20	1 287
2013 IV	48	104	125	130	141	131	163	163	157	90	21	1 273
2014 I	49	102	123	131	141	131	165	165	158	91	22	1 277
2014 II	75	125	125	134	140	132	159	168	159	94	21	1 333
2014 III	53	119	124	134	142	131	165	167	153	94	23	1 305
2014 IV	43	103	123	130	138	133	162	165	154	95	24	1 270
2015 I	46	108	125	131	137	135	158	168	158	93	27	1 285
2015 II	73	124	126	133	136	137	164	163	162	93	25	1 336

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

4. TYÖVOIMAOSUDET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age												
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons												
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998	28.2	63.9	81.2	86.2	90.0	90.5	89.2	84.5	60.5	20.9	72.4	64.7	
1999	32.6	66.2	83.0	87.3	90.0	90.9	89.2	85.0	62.4	23.1	73.6	65.7	
2000	33.3	68.2	82.9	87.0	89.8	91.1	90.0	85.6	66.2	24.7	74.2	66.4	
2001	32.7	68.4	83.4	87.2	90.2	90.7	89.3	86.2	70.0	26.8	74.5	66.6	
2002	32.4	67.5	85.0	87.6	89.9	90.3	89.1	85.7	71.6	27.5	74.5	66.6	
2003	30.8	67.1	83.6	87.1	88.6	90.5	89.1	85.2	71.7	28.5	74.0	66.2	
2004	29.9	65.5	82.9	86.9	88.2	90.8	89.8	85.0	71.4	30.5	73.8	65.9	
2005	29.9	67.5	84.1	86.3	88.7	90.0	90.5	85.8	70.9	34.9	74.3	66.4	
2006	30.7	68.7	83.7	86.5	88.5	91.0	90.3	86.1	73.0	38.9	74.7	66.8	
2007	32.7	70.9	84.3	87.1	89.1	91.1	90.2	86.2	73.3	40.8	75.1	67.2	
2008	32.6	71.2	84.7	87.5	90.1	90.8	90.6	87.4	75.0	42.8	75.5	67.5	
2009	30.0	68.5	83.4	87.4	89.8	91.0	90.3	87.2	76.8	41.2	74.5	66.5	
2010	28.7	67.8	82.8	85.3	88.4	90.8	90.1	87.3	78.1	43.1	74.1	66.1	
2011	29.3	68.7	83.0	84.9	88.9	90.8	90.6	87.5	78.1	44.3	74.5	66.1	
2012	30.8	68.7	82.1	84.0	88.5	90.5	91.4	87.0	79.3	45.7	74.8	66.0	
2013	31.4	68.0	82.4	83.2	87.0	89.9	90.4	87.5	79.2	47.0	74.7	65.5	
2014	31.5	67.8	81.0	83.4	87.3	89.8	90.4	87.7	79.9	47.8	75.0	65.4	
2013	I	24.6	64.7	79.9	83.2	88.2	89.7	91.1	87.1	78.9	46.9	73.6	64.6
	II	45.9	74.6	84.6	83.1	87.1	90.0	90.7	88.1	79.5	47.0	77.1	67.5
	III	29.9	69.8	83.4	83.4	86.5	89.7	89.9	87.8	79.5	47.4	74.9	65.6
	IV	24.9	62.8	81.7	83.1	86.0	90.2	89.8	86.9	78.7	46.8	73.4	64.2
2014	I	25.6	63.8	80.1	82.9	86.6	89.6	89.1	88.6	80.2	46.9	73.7	64.3
	II	44.8	74.7	83.4	83.8	87.3	90.6	90.7	87.9	79.7	48.1	77.2	67.3
	III	30.8	69.7	81.9	83.2	88.1	90.0	90.9	87.4	79.4	47.7	75.2	65.7
	IV	24.9	63.0	78.5	83.7	87.1	89.2	90.9	87.0	80.5	48.7	73.8	64.4
2015	I	24.1	65.6	80.3	83.3	86.4	89.7	90.5	87.7	81.0	47.7	74.1	64.6
	II	46.1	74.6	82.6	84.4	87.1	88.9	90.3	87.7	81.5	48.4	77.4	67.3
Miehet - Male													
1998	26.5	67.1	88.0	92.5	94.0	92.1	90.0	84.0	61.5	24.2	75.1	68.4	
1999	30.9	68.5	89.9	93.5	93.5	92.7	89.5	84.9	62.6	24.9	75.9	69.0	
2000	30.3	71.0	89.5	94.0	93.6	92.1	90.1	85.7	65.8	28.1	76.4	69.5	
2001	29.7	70.9	89.7	94.0	94.6	92.1	89.4	86.2	69.4	30.0	76.6	69.7	
2002	28.2	69.9	89.6	93.7	93.0	92.3	89.4	85.5	71.4	30.5	76.2	69.2	
2003	27.5	68.4	89.2	93.7	92.3	92.1	89.4	84.6	71.3	32.3	75.9	69.0	
2004	27.2	66.7	90.0	92.8	93.2	92.3	89.7	83.6	70.4	32.8	75.5	68.5	
2005	27.1	68.3	89.6	92.6	93.2	91.8	90.3	84.8	69.3	37.6	75.7	68.6	
2006	28.1	70.2	89.3	92.9	92.9	92.4	90.0	84.8	71.2	41.5	76.2	69.0	
2007	28.8	72.5	88.7	94.0	93.3	92.5	90.2	84.6	71.3	43.2	76.4	69.3	
2008	28.8	72.5	89.9	94.4	94.0	92.7	90.7	86.2	74.1	45.1	77.0	69.9	
2009	25.5	68.6	88.1	93.3	94.1	92.4	90.3	86.2	74.9	41.9	75.6	68.4	
2010	24.6	68.6	88.1	93.0	92.5	92.4	90.3	87.1	76.2	44.4	75.7	68.4	
2011	25.7	69.0	88.3	93.1	93.5	92.3	90.9	87.8	77.1	46.0	76.3	68.7	
2012	25.8	69.5	86.8	91.7	93.8	91.7	92.1	86.6	76.7	47.2	76.2	69.2	
2013	26.0	67.5	87.7	90.9	92.8	91.7	90.6	87.0	76.2	47.6	76.0	67.6	
2014	27.6	67.2	85.6	90.4	92.5	91.3	89.9	87.5	77.0	47.0	76.0	67.4	
2013	I	17.2	63.8	85.7	90.6	93.0	91.2	91.2	86.0	75.6	48.5	74.4	66.2
	II	41.3	74.4	90.2	91.6	93.1	92.1	90.6	88.1	77.3	47.8	78.7	70.0
	III	26.1	70.4	88.8	90.7	93.9	92.1	90.2	86.9	77.2	47.1	76.6	68.1
	IV	19.6	61.2	86.2	90.6	91.2	91.4	90.3	86.9	74.9	46.8	74.3	66.0
2014	I	20.1	64.5	83.8	90.5	91.2	90.8	88.6	88.5	77.5	46.3	74.6	66.1
	II	41.0	73.3	88.7	90.6	93.3	91.7	91.1	88.1	76.0	46.6	78.2	69.3
	III	26.9	68.1	87.0	89.6	92.9	92.0	89.6	86.6	76.6	46.9	76.0	67.5
	IV	22.3	62.8	83.1	90.8	92.6	90.6	86.7	77.9	48.2	75.2	66.7	
2015	I	18.4	65.7	85.2	90.2	91.0	91.1	90.6	86.7	77.5	46.9	75.0	66.3
	II	43.0	74.7	89.4	91.0	91.3	90.7	89.6	86.8	78.1	46.9	78.4	69.2
Naiset - Female													
1998	29.8	60.5	74.0	79.8	85.8	88.8	88.4	84.9	59.5	17.9	69.7	61.0	
1999	34.4	63.8	75.6	80.9	86.4	89.0	89.0	85.1	62.3	21.4	71.2	62.5	
2000	36.5	65.3	76.0	79.8	85.8	89.9	89.9	85.5	66.6	21.5	72.0	63.2	
2001	35.9	65.7	76.4	80.5	85.5	89.3	89.2	86.3	70.6	23.6	72.4	63.6	
2002	36.7	65.0	79.9	81.3	86.4	88.4	88.9	85.9	71.8	24.5	72.8	64.0	
2003	34.1	65.8	77.8	80.2	84.8	88.9	88.8	85.9	72.2	25.0	72.1	63.5	
2004	32.8	64.2	75.4	80.8	83.1	89.1	89.9	86.4	72.4	28.5	72.0	63.3	
2005	32.9	66.8	78.3	79.9	84.2	88.2	90.7	86.9	72.5	32.4	72.8	64.1	
2006	33.6	67.3	77.5	80.2	84.0	89.6	90.6	87.4	74.8	36.4	73.3	64.6	
2007	36.9	69.2	79.4	80.1	84.7	89.6	90.2	87.7	75.3	38.6	73.8	65.1	
2008	36.7	69.9	79.2	80.3	86.0	88.9	90.5	88.5	75.9	40.6	73.9	65.1	
2009	34.6	68.5	78.3	81.2	85.3	89.6	90.3	88.3	78.7	40.6	73.5	64.7	
2010	32.9	66.9	77.1	77.5	84.4	89.1	89.9	87.5	79.9	41.9	72.5	63.7	
2011	33.0	68.3	77.1	76.7	84.0	89.2	90.4	87.3	79.1	42.7	72.6	63.5	
2012	35.9	67.9	77.2	75.8	83.1	89.3	90.8	87.4	81.8	44.3	73.4	63.8	
2013	36.8	68.5	76.7	75.2	81.1	87.9	90.1	88.0	81.9	46.5	73.4	63.4	
2014	35.5	68.5	75.9	76.2	82.0	88.2	90.9	87.9	82.8	48.6	73.9	63.0	
2013	I	32.5	65.6	73.8	75.5	83.3	88.1	91.0	88.3	81.9	45.1	72.8	63.0
	II	50.5	74.8	78.7	74.3	80.9	87.7	90.7	88.0	81.7	46.3	75.3	65.1
	III	33.7	69.1	77.6	75.8	79.2	87.1	89.5	88.6	81.8	47.6	73.2	63.1
	IV	30.2	64.5	76.7	75.4	81.0	88.8	89.3	87.0	82.4	46.9	72.4	62.3
2014	I	31.1	63.0	76.1	75.2	82.0	88.3	89.6	88.7	82.7	47.4	72.7	62.5
	II	48.6	76.2	77.5	76.9	81.3	89.3	90.3	87.6	83.2	49.5	76.1	65.3
	III	34.7	71.4	76.3	76.6	83.3	87.8	92.3	88.2	82.2	48.5	74.4	63.9
	IV	27.5	63.2	73.7	76.1	81.6	87.6	91.5	87.3	83.1	49.2	72.4	62.1
2015	I	30.0	65.5	75.1	76.0	81.5	88.1	90.4	88.6	84.4	48.5	73.2	62.8
	II	49.5	74.5	75.5	77.4	82.6	87.0	90.9	88.6	84.6	50.0	76.3	65.3

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot	
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries	
1 000 henkilöä - persons					
1966	2 159	623	725	811	
1967	2 114	567	725	822	
1968	2 073	532	705	836	
1969	2 097	505	728	864	
1970 ²	2 217	538	752	928	
1971	2 215	508	765	942	
1972	2 215	461	772	982	
1973	2 265	432	793	1 041	
1974	2 326	424	822	1 079	
1975	2 312	391	812	1 104	
1976	2 278	367	790	1 109	
1977	2 232	336	775	1 113	
1978	2 200	316	757	1 121	
1979	2 256	309	779	1 159	
1980	2 328	314	803	1 201	
1981	2 353	305	821	1 221	
1982	2 377	312	801	1 258	
1983	2 390	302	789	1 295	
1984	2 413	293	784	1 335	
1985	2 437	279	776	1 378	
1986	2 431	266	774	1 388	
1987	2 423	251	753	1 417	
1988	2 431	238	741	1 450	
1989 ²	2 507	233	760	1 512	
1990	2 504	222	757	1 522	
1991	2 375	210	681	1 481	
1992	2 206	197	603	1 403	
1993	2 071	183	548	1 334	
1994	2 054	178	536	1 333	
1995	2 099	170	572	1 351	
1996	2 127	159	579	1 383	
1997	2 170	153	594	1 417	
1998	2 222	144	613	1 457	
1999	2 296	144	637	1 509	
2000	2 335	144	642	1 544	
2001	2 367	135	642	1 583	
2002	2 372	127	639	1 599	
2003	2 365	120	620	1 616	
2004	2 365	116	606	1 635	
2005	2 401	121	599	1 675	
2006	2 444	118	607	1 714	
2007	2 492	118	621	1 746	
2008	2 531	119	628	1 771	
2009	2 457	119	581	1 748	
2010	2 447	115	560	1 762	
2011	2 474	110	560	1 792	
2012	2 483	109	557	1 805	
2013	2 457	107	553	1 784	
2014	2 447	109	528	1 798	
2010	I	2 388	115	543	1 719
	II	2 485	116	573	1 787
	III	2 490	120	573	1 787
	IV	2 426	110	554	1 751
2011	I	2 408	110	534	1 755
	II	2 517	112	567	1 827
	III	2 514	114	583	1 805
	IV	2 456	106	556	1 783
2012	I	2 432	104	543	1 775
	II	2 524	111	568	1 836
	III	2 529	116	568	1 833
	IV	2 448	106	550	1 781
2013	I	2 408	100	541	1 756
	II	2 506	115	565	1 817
	III	2 490	111	561	1 806
	IV	2 422	104	544	1 766
2014	I	2 394	105	519	1 759
	II	2 490	111	538	1 832
	III	2 487	115	536	1 823
	IV	2 418	106	518	1 786
2015	I	2 391	105	502	1 775
	II	2 463	118	520	1 813

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot	
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries	
1 000 henkilöä - persons					
1966	1 221	344	530	347	
1967	1 193	310	535	348	
1968	1 152	293	509	350	
1969	1 173	279	532	362	
1970 ²	1 236	307	514	415	
1971	1 228	290	527	410	
1972	1 217	261	531	427	
1973	1 240	249	543	447	
1974	1 266	244	562	461	
1975	1 247	220	559	469	
1976	1 220	215	535	459	
1977	1 181	198	528	450	
1978	1 164	188	519	453	
1979	1 197	182	539	469	
1980	1 240	186	555	492	
1981	1 244	184	569	487	
1982	1 248	193	556	494	
1983	1 249	185	554	507	
1984	1 262	179	552	528	
1985	1 264	173	547	542	
1986	1 263	169	546	547	
1987	1 260	161	534	564	
1988	1 264	153	532	578	
1989 ²	1 311	153	553	604	
1990	1 308	143	553	611	
1991	1 224	134	497	591	
1992	1 130	130	439	560	
1993	1 063	123	401	536	
1994	1 059	117	397	541	
1995	1 096	112	430	551	
1996	1 116	106	439	568	
1997	1 143	103	451	584	
1998	1 174	97	465	608	
1999	1 206	98	481	623	
2000	1 228	99	489	637	
2001	1 240	93	487	657	
2002	1 229	85	486	654	
2003	1 227	83	478	662	
2004	1 229	82	466	676	
2005	1 243	86	468	687	
2006	1 266	85	478	702	
2007	1 290	86	492	708	
2008	1 315	86	502	720	
2009	1 255	84	461	703	
2010	1 259	82	444	729	
2011	1 278	81	450	742	
2012	1 277	81	449	743	
2013	1 261	80	445	732	
2014	1 254	81	426	742	
2010	I	1 220	81	429	704
	II	1 277	83	453	735
	III	1 291	84	452	745
	IV	1 249	80	440	721
2011	I	1 243	80	424	732
	II	1 306	82	460	759
	III	1 297	82	472	737
	IV	1 266	79	445	737
2012	I	1 246	74	440	726
	II	1 300	81	455	761
	III	1 302	86	457	754
	IV	1 260	82	443	732
2013	I	1 224	75	431	713
	II	1 288	84	455	745
	III	1 291	83	457	746
	IV	1 243	78	436	725
2014	I	1 222	80	416	718
	II	1 275	81	434	755
	III	1 275	84	435	748
	IV	1 244	80	418	742
2015	I	1 219	81	404	731
	II	1 262	87	424	746

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	184	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	132	988
2006	1 178	33	129	1 014
2007	1 202	32	128	1 039
2008	1 216	33	126	1 052
2009	1 202	35	119	1 044
2010	1 188	33	117	1 033
2011	1 196	29	110	1 051
2012	1 206	29	108	1 063
2013	1 195	27	108	1 056
2014	1 193	28	101	1 058
2010 I	1 169	34	114	1 012
2010 II	1 208	33	120	1 048
2010 III	1 199	36	120	1 037
2010 IV	1 177	30	113	1 028
2011 I	1 165	30	110	1 020
2011 II	1 211	30	107	1 068
2011 III	1 217	32	111	1 068
2011 IV	1 190	27	111	1 047
2012 I	1 186	30	102	1 048
2012 II	1 225	30	113	1 073
2012 III	1 227	30	111	1 080
2012 IV	1 187	25	105	1 052
2013 I	1 184	25	110	1 042
2013 II	1 219	31	110	1 071
2013 III	1 200	28	104	1 063
2013 IV	1 179	26	107	1 042
2014 I	1 172	25	104	1 039
2014 II	1 214	30	104	1 077
2014 III	1 212	32	101	1 073
2014 IV	1 174	26	99	1 044
2015 I	1 172	24	99	1 044
2015 II	1 200	30	96	1 067

1. Ryhmä "tunteaton" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Kaikki toimialat Employed persons total	Maatalous Agriculture	Metsätalous Forestry	Teollisuus Manufacturing	Jatkuu -Continued
					Talonrakennus Construction of buildings
1 000 henkilöä - persons					
1966	2 159	526	96	526	127
1967	2 114	485	82	528	123
1968	2 073	449	82	522	112
1969	2 097	425	79	541	122
1970 ¹	2 217	451	91	552	143
1971	2 215	424	88	568	145
1972	2 215	389	74	579	140
1973	2 265	354	79	594	145
1974	2 326	353	73	622	145
1975	2 312	327	66	616	145
1976	2 278	306	61	602	130
1977	2 232	278	57	595	127
1978	2 200	261	55	579	125
1979	2 256	251	58	601	124
1980	2 328	251	63	627	128
1981	2 353	250	55	636	133
1982	2 377	255	57	618	133
1983	2 390	246	56	606	140
1984	2 413	242	52	601	143
1985	2 437	228	52	598	137
1986	2 431	218	47	589	142
1987	2 423	206	45	569	143
1988	2 431	197	41	553	145
1989 ¹	2 507	192	41	563	155
1990	2 504	183	39	556	161
1991	2 375	177	33	505	137
1992	2 206	166	31	456	111
1993	2 071	154	29	426	89
1994	2 054	153	25	428	80
1995	2 099	141	28	457	87
1996	2 127	133	26	461	88
1997	2 170	130	23	464	101
1998	2 222	120	24	475	107
1999	2 296	121	23	488	117
2000	2 335	118	24	494	122
2001	2 367	112	23	497	115
2002	2 372	106	21	491	117
2003	2 365	99	22	470	118
2004	2 365	93	23	458	115
2005	2 401	91	30	440	141
2006	2 444	90	28	443	146
2007	2 492	87	31	447	155
2008	2 531	88	31	442	165
2009	2 457	88	31	406	152
2010	2 447	84	31	388	152
2011	2 474	80	31	384	157
2012	2 483	78	31	382	155
2013	2 457	76	31	377	156
2014	2 447	76	33	359	150
2009 I	2 448	87	28	414	148
2009 II	2 497	92	30	415	154
2009 III	2 476	87	34	407	157
2009 IV	2 408	86	31	388	151
2010 I	2 388	85	30	382	141
2010 II	2 485	83	33	401	151
2010 III	2 490	88	32	390	162
2010 IV	2 426	80	30	381	156
2011 I	2 408	80	30	371	146
2011 II	2 517	81	31	386	163
2011 III	2 514	81	33	399	163
2011 IV	2 456	75	30	380	156
2012 I	2 432	75	29	376	149
2012 II	2 524	79	32	393	155
2012 III	2 529	83	33	386	159
2012 IV	2 448	76	30	373	155
2013 I	2 408	70	30	373	151
2013 II	2 506	83	32	388	158
2013 III	2 490	76	35	378	162
2013 IV	2 422	73	31	369	153
2014 I	2 394	72	33	357	145
2014 II	2 490	80	31	367	149
2014 III	2 487	80	35	360	155
2014 IV	2 418	73	33	352	148
2015 I	2 391	72	33	344	141
2015 II	2 463	82	36	352	148

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Jatkoa -Continued				
	Maa- ja vesi-rakennus	Kauppa	Liikenne	Rahoitus- ja vakuutus	Palvelukset
	<i>Other construction</i>	<i>Trade</i>	<i>Transport</i>	<i>Financing, insurance</i>	<i>Services</i>
1 000 henkilöä - persons					
1966	72	300	143	..	369
1967	74	303	140	..	379
1968	72	306	141	..	389
1969	67	305	146	..	412
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385
1971	53	298	160	84	400
1972	54	305	166	90	421
1973	54	326	167	99	449
1974	56	334	170	109	466
1975	58	329	177	118	480
1976	57	333	173	117	486
1977	54	320	170	117	506
1978	52	313	174	117	517
1979	53	318	179	120	542
1980	48	328	184	127	562
1981	51	326	184	130	581
1982	50	326	180	136	616
1983	43	337	177	135	646
1984	40	343	180	148	664
1985	41	355	186	156	681
1986	43	355	183	160	690
1987	41	348	182	177	710
1988	43	354	182	190	724
1989 ¹	42	388	178	262	684
1990	39	395	179	268	681
1991	39	364	175	263	679
1992	36	325	165	250	663
1993	33	305	158	234	637
1994	28	297	161	230	645
1995	28	301	163	228	659
1996	30	316	159	241	667
1997	29	329	164	240	685
1998	32	339	169	249	700
1999	32	355	168	267	719
2000	27	354	172	287	732
2001	30	357	174	301	750
2002	31	363	169	308	758
2003	33	362	173	313	767
2004	33	367	172	315	781
2005	18	373	144	384	774
2006	18	376	154	399	785
2007	19	389	151	414	792
2008	21	399	153	419	800
2009	23	381	153	408	806
2010	20	381	156	416	809
2011	19	386	147	427	832
2012	20	386	144	436	839
2013	20	382	142	431	830
2014	19	376	140	444	839
2010 I	20	365	156	402	796
2010 II	21	394	162	423	808
2010 III	21	392	156	426	813
2010 IV	17	375	151	408	817
2011 I	17	368	149	416	822
2011 II	18	401	151	433	843
2011 III	21	395	146	430	834
2011 IV	20	379	144	433	828
2012 I	18	362	145	433	834
2012 II	20	400	141	444	851
2012 III	23	401	150	442	840
2012 IV	22	382	140	429	830
2013 I	18	377	140	421	818
2013 II	19	405	143	437	832
2013 III	21	387	148	430	841
2013 IV	21	362	139	438	826
2014 I	17	363	135	433	828
2014 II	22	392	146	448	846
2014 III	21	393	140	446	844
2014 IV	18	357	140	447	842
2015 I	17	361	131	449	834
2015 II	20	383	136	463	832

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuustoiinnin" luvut sisältyvät "kaupan" lukuun. -
In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

9. TYÖLLISET AMMATTIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjäperheenjäsenet	
		Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt		
Year and quarter	Employed total	Total	Wage earners	Salaries employees	Employers and unpaid family workers	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>						
1966	2 159	1 524	896	628	635	
1967	2 114	1 533	883	650	581	
1968	2 073	1 529	888	641	544	
1969	2 097	1 569	905	664	528	
1970	2 126	1 626	930	696	500	
1971	2 123	1 639	916	723	484	
1972	2 118	1 672	906	766	446	
1973	2 164	1 750	938	812	414	
1974	2 229	1 826	967	859	403	
1975	2 221	1 846	939	907	375	
1976 ¹	2 278	1 819	947	856	437	
1977	2 232	1 823	925	886	395	
1978	2 200	1 812	921	880	374	
1979	2 256	1 865	953	901	375	
1980	2 328	1 930	991	928	379	
1981	2 353	1 962	988	966	375	
1982	2 377	1 990	968	1 014	377	
1983	2 390	2 004	961	1 040	386	
1984	2 413	2 035	960	1 073	378	
1985	2 437	2 077	957	1 117	360	
1986	2 431	2 071	941	1 127	359	
1987	2 423	2 051	919	1 130	372	
1988	2 431	2 062	912	1 148	368	
1989 ¹	2 507	2 112	932	1 177	395	
1990	2 504	2 116	914	1 199	388	
1991	2 375	2 012	832	1 177	363	
1992	2 206	1 862	738	1 120	344	
1993	2 071	1 742	679	1 054	329	
1994	2 054	1 722	671	1 041	332	
1995	2 099	1 773	696	1 068	325	
1996	2 127	1 803	692	1 098	324	
1997	2 170	1 845	695	1 141	323	
1998	2 222	1 905	727	1 170	317	
1999	2 296	1 975	745	1 225	321	
2000	2 335	2 016	749	1 264	319	
2001	2 367	2 060	767	1 289	307	
2002	2 372	2 068	758	1 307	304	
2003	2 365	2 061	748	1 310	304	
2004	2 365	2 064	733	1 328	301	
2005	2 401	2 098	736	1 360	303	
2006	2 444	2 129	746	1 382	314	
2007	2 492	2 178	761	1 413	314	
2008	2 531	2 207	764	1 437	324	
2009	2 457	2 123	697	1 419	334	
2010	2 447	2 120	682	1 431	328	
2011	2 474	2 143	695	1 439	331	
2012	2 483	2 146	697	1 442	337	
2013	2 457	2 127	678	1 443	330	
2014	2 447	2 105	654	1 445	343	
2010	I	2 388	2 061	640	1 415	328
	II	2 485	2 159	701	1 450	327
	III	2 490	2 158	718	1 433	333
	IV	2 426	2 101	669	1 425	324
2011	I	2 408	2 079	656	1 414	329
	II	2 517	2 187	713	1 463	330
	III	2 514	2 184	735	1 439	330
	IV	2 456	2 122	676	1 438	334
2012	I	2 432	2 095	656	1 430	338
	II	2 524	2 185	728	1 450	339
	III	2 529	2 186	727	1 453	342
	IV	2 448	2 119	678	1 434	329
2013	I	2 408	2 085	647	1 433	323
	II	2 506	2 174	707	1 461	332
	III	2 490	2 153	700	1 445	337
	IV	2 422	2 094	656	1 433	329
2014	I	2 394	2 058	620	1 432	336
	II	2 490	2 149	680	1 465	340
	III	2 487	2 139	683	1 450	348
	IV	2 418	2 072	634	1 432	346
2015	I	2 391	2 043	617	1 421	348
	II	2 463	2 113	664	1 444	350

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - Employed					Osa-aikaisten osuus työllisistä
	Yhteensä	Tuntia viikossa - Hours per week				
Year and quarter	Total	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon Unknown	Proportion of part-time employed
1 000 henkilöä - persons						
1981	2 353	173	1 852	316	12	7.4
1982	2 377	181	1 859	322	15	7.6
1983	2 390	197	1 847	321	24	8.2
1984	2 413	201	1 874	312	26	8.3
1985	2 437	201	1 896	310	30	8.2
1986	2 431	195	1 895	308	32	8.0
1987	2 423	194	1 882	315	32	8.0
1988	2 431	177	1 907	319	28	7.3
1989 ¹	2 507	192	1 956	328	32	9.8
1990	2 504	186	1 959	328	32	9.5
1991	2 375	185	1 856	298	36	10.1
1992	2 206	176	1 711	285	34	10.5
1993	2 071	181	1 583	271	36	11.4
1994	2 054	180	1 556	280	39	11.5
1995	2 099	176	1 586	283	54	11.7
1996	2 127	174	1 603	298	52	11.5
1997	2 170	203	1 612	339	16	11.0
1998	2 222	213	1 639	358	12	11.4
1999	2 296	226	1 682	371	17	12.1
2000	2 335	240	1 701	372	22	12.3
2001	2 367	246	1 735	364	23	12.2
2002	2 372	260	1 736	358	19	12.7
2003	2 365	266	1 730	352	17	13.0
2004	2 365	266	1 739	344	16	13.5
2005	2 401	269	1 768	346	18	13.7
2006	2 444	278	1 800	345	20	14.0
2007	2 492	288	1 840	345	18	14.1
2008	2 531	290	1 855	372	13	13.4
2009	2 457	299	1 796	349	12	14.0
2010	2 447	304	1 778	351	14	14.6
2011	2 474	313	1 790	356	14	14.9
2012	2 483	321	1 791	358	13	15.1
2013	2 457	319	1 781	345	15	15.1
2014	2 447	324	1 763	346	15	15.4
2006 I	2 381	283	1 743	336	19	14.4
2006 II	2 461	270	1 808	363	20	13.6
2006 III	2 494	259	1 864	352	19	13.2
2006 IV	2 438	301	1 786	328	24	15.0
2007 I	2 415	304	1 769	324	18	14.7
2007 II	2 524	274	1 873	358	19	13.6
2007 III	2 542	264	1 903	356	18	13.0
2007 IV	2 485	311	1 816	340	19	15.1
2008 I	2 474	311	1 790	358	15	14.2
2008 II	2 574	278	1 906	378	13	12.9
2008 III	2 566	260	1 911	383	12	12.0
2008 IV	2 509	309	1 818	370	13	14.2
2009 I	2 448	314	1 775	347	12	14.6
2009 II	2 497	284	1 837	363	12	13.3
2009 III	2 476	280	1 841	344	10	13.1
2009 IV	2 408	321	1 731	343	12	14.9
2010 I	2 388	318	1 721	334	16	15.2
2010 II	2 485	300	1 811	359	14	14.4
2010 III	2 490	277	1 836	360	15	13.7
2010 IV	2 426	319	1 742	351	13	15.2
2011 I	2 408	331	1 713	346	16	15.8
2011 II	2 517	311	1 822	368	15	14.5
2011 III	2 514	282	1 857	360	14	13.8
2011 IV	2 456	326	1 766	351	13	15.6
2012 I	2 432	326	1 740	352	14	15.4
2012 II	2 524	315	1 828	366	13	14.9
2012 III	2 529	302	1 847	364	12	14.4
2012 IV	2 448	338	1 751	347	12	15.6
2013 I	2 408	332	1 721	341	13	15.7
2013 II	2 506	305	1 836	351	12	14.4
2013 III	2 490	297	1 835	346	12	14.1
2013 IV	2 422	338	1 732	338	14	16.1
2014 I	2 394	332	1 741	345	16	16.2
2014 II	2 490	316	1 806	355	13	14.9
2014 III	2 487	303	1 814	357	14	14.4
2014 IV	2 418	342	1 716	344	15	16.3
2015 I	2 391	335	1 701	338	18	16.1
2015 II	2 463	320	1 772	353	17	15.3

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Työttömät - <i>Unemployed persons</i>			Työttömyysasteet - <i>Unemployment rates</i>		
	Mol. sukupuolet	Miehet	Naiset	Mol. sukupuolet	Miehet	Naiset
	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>
	1 000 henkilöä - <i>persons</i>			Prosenttia - <i>Per cent</i>		
1961	26	18	8	1,2	1,5	0,8
1962	28	20	7	1,3	1,7	0,8
1963	32	24	8	1,5	2,0	0,8
1964	33	27	7	1,5	2,2	0,6
1965 ¹	30	20	10	1,4	1,6	1,0
1966	33	22	11	1,5	1,8	1,2
1967	63	52	11	2,9	4,2	1,2
1968	85	70	15	3,9	5,7	1,6
1969	61	46	15	2,8	3,8	1,6
1970 ¹	46	35	11	2,0	2,7	1,1
1971	55	38	17	2,4	3,0	1,6
1972	62	42	20	2,7	3,3	1,9
1973	57	32	25	2,4	2,5	2,3
1974	44	21	23	1,8	1,6	2,1
1975	62	35	27	2,6	2,7	2,4
1976	92	60	32	3,9	4,7	2,9
1977	140	88	52	5,9	6,9	4,7
1978	172	106	66	7,3	8,4	6,0
1979	143	82	61	6,0	6,4	5,4
1980	114	61	53	4,7	4,7	4,7
1981	121	67	54	4,9	5,1	4,6
1982	135	73	62	5,4	5,5	5,2
1983	138	76	62	5,5	5,7	5,2
1984	133	72	61	5,2	5,4	5,0
1985	129	73	56	5,0	5,5	4,6
1986	138	82	56	5,4	6,1	4,6
1987	130	78	53	5,1	5,8	4,3
1988	116	68	48	4,5	5,1	4,0
1989 ¹	80	43	38	3,1	3,2	3,1
1990	82	49	33	3,2	3,6	2,7
1991	169	106	63	6,6	8,0	5,2
1992	292	178	114	11,7	13,6	9,6
1993	405	235	170	16,3	18,1	14,4
1994	408	235	174	16,6	18,2	14,9
1995	382	204	178	15,4	15,7	15,1
1996	363	186	176	14,6	14,3	14,8
1997	314	160	154	12,7	12,3	13,0
1998	285	143	142	11,4	10,9	12,0
1999	261	130	131	10,2	9,8	10,7
2000	253	122	131	9,8	9,1	10,6
2001	238	117	121	9,1	8,6	9,7
2002	237	123	114	9,1	9,1	9,1
2003	235	124	111	9,0	9,2	8,9
2004	229	118	111	8,8	8,7	8,9
2005	220	111	109	8,4	8,2	8,6
2006	204	101	103	7,7	7,4	8,1
2007	183	90	93	6,9	6,5	7,2
2008	172	85	87	6,4	6,1	6,7
2009	221	122	99	8,2	8,9	7,6
2010	224	126	98	8,4	9,1	7,6
2011	209	117	91	7,8	8,4	7,1
2012	207	115	92	7,7	8,3	7,1
2013	219	122	97	8,2	8,8	7,5
2014	232	129	103	8,7	9,3	8,0
2010 I	244	143	101	9,3	10,5	8,0
2010 II	263	146	116	9,6	10,3	8,8
2010 III	195	106	89	7,3	7,6	6,9
2010 IV	195	109	86	7,4	8,0	6,8
2011 I	227	127	100	8,6	9,3	7,9
2011 II	244	136	108	8,8	9,4	8,2
2011 III	183	101	83	6,8	7,2	6,4
2011 IV	181	106	75	6,9	7,7	5,9
2012 I	211	120	91	8,0	8,8	7,1
2012 II	238	134	104	8,6	9,4	7,8
2012 III	193	101	91	7,1	7,2	6,9
2012 IV	185	105	80	7,0	7,7	6,3
2013 I	232	131	101	8,8	9,7	7,8
2013 II	252	144	108	9,1	10,1	8,1
2013 III	191	104	87	7,1	7,4	6,8
2013 IV	203	110	93	7,7	8,1	7,3
2014 I	238	133	105	9,0	9,8	8,2
2014 II	265	146	119	9,6	10,3	8,9
2014 III	203	110	93	7,5	7,9	7,1
2014 IV	223	126	96	8,4	9,2	7,6
2015 I	257	144	113	9,7	10,5	8,8
2015 II	295	159	136	10,7	11,2	10,2

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Keski- määrin	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-24		
Year and quarter	Prosenttia - Per cent											Weighted mean	
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998	32,2	19,6	12,5	9,8	8,5	9,3	8,5	8,8	15,4	6,3	23,5	11,4	
1999	31,5	16,4	11,2	8,6	7,9	8,1	7,8	7,7	11,5	6,4	21,5	10,2	
2000	30,5	16,8	10,7	8,8	7,0	7,7	7,2	7,4	10,4	5,4	21,4	9,8	
2001	28,3	15,6	9,4	8,6	6,4	7,1	6,7	7,0	10,2	5,8	19,8	9,1	
2002	31,9	15,8	10,2	7,6	6,2	6,7	6,7	7,2	9,1	5,1	21,0	9,0	
2003	31,3	17,5	9,9	7,6	6,6	6,5	6,7	6,8	8,5	4,4	21,8	9,1	
2004	30,4	16,5	9,6	7,2	6,9	6,7	7,2	6,3	8,0	4,5	20,7	8,8	
2005	29,5	16,1	8,6	6,6	6,2	6,9	6,2	6,6	7,8	4,2	20,1	8,4	
2006	27,6	14,9	7,7	6,1	5,3	5,5	6,2	6,1	7,7	4,4	18,7	7,7	
2007	25,7	12,3	7,0	5,3	4,9	5,0	4,7	5,3	7,3	4,2	16,5	6,9	
2008	26,6	11,7	6,7	5,0	4,6	4,4	4,0	4,9	6,3	3,6	16,5	6,4	
2009	31,6	17,0	9,7	6,7	5,6	5,7	6,0	6,1	7,0	4,7	21,5	8,2	
2010	31,6	17,0	9,2	6,3	6,5	6,0	6,4	6,6	7,2	5,3	21,4	8,4	
2011	29,6	16,0	8,9	6,2	5,4	5,6	5,1	6,1	6,9	5,6	20,1	7,8	
2012	29,4	14,4	8,9	6,2	5,0	5,5	5,5	5,8	6,8	6,2	19,0	7,7	
2013	29,6	15,8	9,5	6,4	6,3	5,8	5,6	6,2	7,2	6,5	19,9	8,2	
2014	29,4	16,8	10,1	7,3	5,9	7,0	6,0	6,8	7,2	7,3	20,5	8,7	
2013	I	33,7	18,4	9,4	6,3	7,6	5,0	6,2	7,2	8,7	7,2	22,4	8,8
	II	40,2	18,2	9,4	5,7	6,0	5,3	5,0	6,5	6,8	6,1	26,2	9,1
	III	17,0	12,0	8,2	6,5	6,3	6,5	5,3	5,6	6,6	6,0	13,4	7,1
	IV	21,0	14,4	10,9	6,9	5,4	6,4	6,1	5,7	6,8	6,6	16,2	7,7
2014	I	36,1	18,8	10,9	6,9	5,9	6,9	6,3	7,5	7,6	7,1	23,5	9,0
	II	39,1	18,2	10,9	6,4	6,3	7,6	6,0	6,3	6,8	6,8	25,6	9,6
	III	14,9	12,9	9,1	7,1	6,2	6,6	5,6	6,2	7,0	7,3	13,5	7,5
	IV	22,6	17,5	9,7	8,6	5,3	6,9	6,0	7,3	7,4	8,1	18,8	8,4
2015	I	32,7	21,9	12,5	8,5	6,8	7,2	6,5	7,4	7,8	8,0	24,6	9,7
	II	42,5	21,6	11,9	7,0	7,7	6,0	6,6	7,2	8,5	7,8	29,0	10,7
Miehet - Male													
1998	31,1	19,4	11,3	8,3	7,7	9,5	8,3	8,8	15,9	6,2	22,8	10,9	
1999	30,4	16,4	9,7	7,7	6,7	7,8	8,2	7,9	12,6	6,5	20,8	9,8	
2000	30,7	16,9	9,3	7,1	5,5	7,1	7,3	7,3	10,8	5,0	21,1	9,1	
2001	29,1	15,5	7,6	7,5	5,3	6,8	7,0	7,2	10,6	5,5	19,6	8,6	
2002	32,6	16,6	9,7	6,9	6,2	7,2	7,3	7,4	9,6	5,6	21,2	9,1	
2003	31,6	18,2	9,8	7,4	6,5	6,8	7,3	7,6	9,0	3,7	21,9	9,2	
2004	31,8	18,2	9,5	6,5	6,0	6,4	7,0	6,8	8,3	4,7	22,0	8,7	
2005	28,5	17,6	8,0	6,1	5,8	6,6	6,2	6,0	8,4	3,6	20,6	8,2	
2006	28,9	15,1	7,0	5,1	4,2	4,9	6,4	6,2	7,7	4,9	19,0	7,4	
2007	27,4	11,9	6,7	4,4	3,3	4,8	4,8	5,6	8,1	4,1	16,4	6,5	
2008	28,7	12,3	6,4	4,1	3,6	3,6	3,8	4,7	6,9	3,6	17,1	6,1	
2009	36,2	19,6	10,1	6,8	6,2	5,8	6,4	7,1	7,5	6,1	24,1	8,9	
2010	34,7	19,9	9,9	6,5	6,5	6,3	7,1	7,8	8,3	5,8	23,8	9,1	
2011	30,9	18,4	9,4	6,2	5,9	6,0	5,4	7,1	8,5	5,9	21,8	8,4	
2012	31,0	16,1	9,7	5,8	4,8	6,2	5,8	7,4	8,5	7,5	19,9	8,3	
2013	33,4	19,3	9,7	6,2	6,1	5,9	6,1	7,4	8,2	8,0	22,9	8,8	
2014	31,1	19,8	10,9	7,0	6,0	7,9	6,5	7,8	8,9	7,4	22,8	9,3	
2013	I	40,3	23,2	10,3	5,2	7,0	4,7	6,7	9,6	11,3	9,2	26,7	9,7
	II	46,5	22,0	10,2	6,1	5,5	5,6	5,1	8,0	7,6	8,7	30,1	10,1
	III	17,4	15,0	7,7	7,0	6,5	6,8	5,5	6,6	6,4	15,6	7,4	
	IV	20,4	17,2	10,5	6,5	5,4	6,6	6,9	6,6	7,4	7,7	17,9	8,1
2014	I	38,9	22,9	11,9	7,5	5,8	7,0	6,2	8,6	9,6	7,6	26,3	9,8
	II	40,9	20,9	11,8	6,2	6,8	8,7	6,2	7,3	8,2	7,0	27,5	10,3
	III	16,0	16,0	9,1	6,1	6,0	7,3	6,0	7,2	8,5	6,6	16,0	7,9
	IV	24,1	19,5	10,7	8,2	5,3	8,3	7,4	8,1	9,1	8,6	20,6	9,2
2015	I	39,5	25,7	11,5	9,4	6,9	8,4	7,9	7,7	9,2	8,9	28,4	10,5
	II	47,4	25,0	11,8	6,6	7,2	7,2	7,0	7,0	9,9	7,0	32,6	11,2
Naiset - Female													
1998	33,2	19,9	14,1	11,6	9,3	9,1	8,8	8,7	14,8	6,3	24,3	12,0	
1999	32,5	16,4	13,2	9,7	9,2	8,6	7,4	7,5	10,5	6,3	22,1	10,7	
2000	30,3	16,8	12,5	10,9	8,7	8,4	7,1	7,5	10,1	5,8	21,6	10,6	
2001	27,7	15,7	11,6	10,0	7,6	7,4	6,3	6,8	9,8	6,0	20,0	9,7	
2002	31,4	14,9	10,8	8,5	6,2	6,3	6,1	7,0	8,6	4,6	20,9	9,1	
2003	31,2	16,6	10,0	7,9	6,7	6,3	6,1	5,9	8,1	5,3	21,6	8,9	
2004	29,1	14,6	9,7	8,1	7,9	7,0	7,5	5,8	7,8	4,4	19,4	8,9	
2005	30,4	14,5	9,4	7,1	6,5	7,1	6,2	7,2	7,1	4,9	19,5	8,6	
2006	26,4	14,7	8,7	7,2	6,4	6,1	6,0	6,0	7,7	3,8	18,4	8,1	
2007	24,2	12,7	7,4	6,4	6,8	5,2	4,7	5,0	6,6	4,3	16,6	7,2	
2008	24,8	11,1	7,0	6,0	5,7	5,2	4,3	5,0	5,7	3,7	15,8	6,7	
2009	28,2	14,1	9,3	6,6	5,0	5,6	5,6	5,2	6,5	3,4	19,0	7,6	
2010	29,3	13,6	8,3	6,0	6,5	5,8	5,6	5,5	6,1	4,8	19,0	7,6	
2011	28,6	13,4	8,2	6,2	4,8	5,1	4,8	5,1	5,4	5,3	18,4	7,1	
2012	28,2	12,7	8,0	6,8	5,3	4,8	5,3	4,1	5,3	4,8	18,0	7,1	
2013	26,9	11,9	9,2	6,6	6,5	5,6	5,2	5,1	6,4	4,9	17,1	7,5	
2014	28,0	13,6	9,3	7,5	5,9	6,0	5,5	5,8	5,7	7,3	18,4	8,0	
2013	I	29,9	13,6	8,2	7,7	8,2	5,3	5,6	4,8	6,5	5,0	18,8	7,8
	II	35,2	14,0	8,3	5,3	6,6	5,0	4,8	5,0	6,1	3,5	22,5	8,1
	III	16,6	8,4	8,8	6,0	6,1	6,1	5,1	5,7	6,6	5,7	11,1	6,8
	IV	21,4	11,4	11,4	7,5	5,3	6,3	5,3	4,8	6,3	5,5	14,5	7,3
2014	I	34,4	14,2	9,7	6,0	6,0	6,6	6,5	6,3	5,8	6,7	20,8	8,2
	II	37,6	15,4	9,7	6,6	5,8	6,2	5,8	5,3	5,7	6,7	23,7	8,9
	III	14,0	9,7	9,2	8,3	6,4	5,7	5,3	5,3	5,7	8,0	11,0	7,1
	IV	21,5	15,3	8,5	9,2	5,3	5,3	4,4	6,5	5,8	7,7	17,1	7,6
2015	I	28,5	17,8	13,8	7,4	6,7	5,9	5,0	7,0	6,7	7,2	21,0	8,8
	II	38,1	18,0	12,0	7,5	8,3	4,7	6,2	7,5	7,3	8,5	25,5	10,2

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIKOLLA OLEVAT
 UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työttömät työnhakijat - Unemployed jobseekers					Lomautetut	Lyhennetyllä työvikolla	
	Yhteensä Total	Miehet Male	Naiset Female	Alle 25-vuotiaat Under 25 years old	Yli vuoden työttömänä Unemployed over a year	Laid off	On reduced working week	
Henkilöä - Persons								
1971	44 100	27 000	17 100	4 300	2 000	
1972	59 500	36 800	22 700	4 700	2 100	
1973	50 200	28 700	21 500	4 500	1 800	
1974	40 100	20 300	19 800	4 300	2 100	
1975	50 900	29 500	21 400	7 500	6 900	
1976	80 200	51 400	28 800	10 800	8 900	
1977	132 500	82 700	49 900	19 900	21 600	
1978	175 200	106 800	68 400	17 000	24 700	
1979	150 300	87 200	63 200	9 500	8 000	
1980	109 500	58 300	51 200	6 600	5 000	
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200	
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200	
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600	
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 500	11 400	7 800	
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500	
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300	
1987	140 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800	
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 300	3 400	
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	6 400	2 700	
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400	
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900	
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	43 600	11 000	
1993	482 200	280 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400	
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900	
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200	
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000	
1997	409 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300	
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900	
1999	348 100	177 200	170 900	44 300	98 000	11 100	4 100	
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200	
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700	
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400	
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300	
2004	286 400	152 200	136 200	34 900	73 000	13 200	2 100	
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700	
2006	247 900	128 800	119 100	26 800 ¹	64 400	8 000	1 300	
2007	215 800	111 000	104 800	22 500	51 700	6 600	1 100	
2008	202 900	107 400	95 500	22 400	43 100	9 000	1 100	
2009	264 800	156 200	108 600	36 200	41 300	31 000	3 800	
2010	264 800	154 300	110 500	34 600	54 000	21 300	3 700	
2011	243 900	138 800	105 100	30 000	57 200	14 200	2 000	
2012	253 200	144 800	108 400	32 100	61 200	15 200	2 300	
2013 ²	294 100	168 200	126 000	38 800	73 700	21 400	4 600	
2014	325 700	185 500	140 100	43 300	90 500	26 000	8 000	
2009	I	247 900	149 500	98 400	32 400	39 800	30 800	3 000
	II	256 200	150 700	105 500	35 200	39 400	30 400	3 800
	III	274 000	156 200	117 800	39 900	41 300	28 500	3 900
	IV	281 100	168 500	112 600	37 200	44 900	34 300	4 600
2010	I	284 500	174 700	109 900	37 500	50 200	32 800	4 700
	II	263 000	151 900	111 100	35 100	52 800	19 600	4 000
	III	260 700	144 600	116 200	35 500	56 300	14 700	3 000
	IV	251 000	146 100	104 900	30 200	56 900	18 200	2 900
2011	I	257 500	153 800	103 700	31 000	58 000	21 000	2 500
	II	238 900	135 000	104 000	29 200	56 900	12 500	2 000
	III	241 800	130 900	110 900	31 600	57 400	9 700	1 600
	IV	237 300	135 500	101 700	28 400	56 400	13 600	2 000
2012	I	252 700	150 500	102 200	31 600	58 500	19 500	2 400
	II	242 500	136 800	105 800	30 700	60 400	12 400	2 100
	III	254 400	139 100	115 200	33 900	61 800	10 700	2 000
	IV	263 000	152 700	110 300	32 100	63 900	18 100	2 800
2013	I	290 100	172 800	117 300	38 000	67 700	25 200	3 400
	II	283 400	160 600	122 800	37 600	70 700	17 400	3 500
	III ²	297 900	163 200	134 800	40 900	76 100	17 200	4 400
	IV	305 100	176 100	129 000	38 900	80 200	25 900	7 300
2014	I	322 300	190 500	131 900	41 100	86 000	31 000	8 400
	II	315 600	178 500	137 100	41 900	88 200	22 900	7 600
	III	328 100	179 800	148 400	45 800	92 300	20 600	7 000
	IV	336 500	193 500	143 100	44 400	95 500	29 400	8 800
2015	I	354 000	207 500	146 500	45 900	102 400	33 900	9 500
	II	345 700	194 000	151 700	46 100	106 600	24 800	8 900

1. Vuoteen 2005 asti lomautetut poisluokit. - Until 2005 excluding laid off.

2. Sisältää kaikki 1.7.2013 alkaen alkaneet kokoaikaiset lomaukset, siihen asti vain henkilökohtaisesti lomautetut.
 Includes all fully laid off starting from 1 July 2013, up to that date only those individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

14. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
	Henkilöä - persons										
Year and quarter											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1998	11 100	35 800	37 700	41 400	41 100	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400	362 500
1999	10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	11 300	337 100
2000	10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	12 200	311 700
2001	9 700	26 900	26 600	29 600	32 400	32 900	35 500	38 000	47 300	12 900	291 800
2002	9 200	26 600	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 500	12 300	281 300
2003	8 600	26 600	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	12 300	274 600
2004	8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	13 200	275 200
2005	6 700	23 800	24 900	22 900	27 100	29 200	29 500	31 600	55 500	13 200	264 700
2006 ¹	5 800	21 000	22 800	21 400	24 500	27 300	27 500	29 700	52 600	15 200	247 900
2007	5 200	17 400	19 500	18 300	20 000	23 200	23 500	25 800	46 100	16 700	215 800
2008	5 300	17 000	19 100	17 800	17 800	21 600	22 400	24 300	39 300	18 000	202 800
2009	8 400	27 800	29 000	25 500	23 700	28 600	29 600	30 800	40 000	21 100	264 600
2010	8 000	26 600	28 600	25 600	23 500	27 900	29 600	30 600	39 000	25 200	264 800
2011	7 000	23 000	25 400	23 000	21 100	24 200	26 700	27 600	36 400	29 300	243 900
2012	7 200	24 900	26 200	24 400	22 100	23 800	27 100	28 000	35 700	33 400	253 200
2013 ²	8 500	30 400	31 000	29 900	26 900	26 900	31 300	32 400	38 600	38 000	294 100
2014	9 500	33 800	34 100	34 300	30 800	29 000	34 300	36 100	40 600	42 500	325 700
2013 I	6 700	31 200	30 600	28 600	25 700	26 800	31 200	32 300	39 400	37 200	290 100
II	8 000	29 500	30 100	28 700	25 800	26 000	29 900	30 700	37 300	37 000	283 400
III ²	10 300	30 600	31 700	30 800	27 800	27 200	31 300	32 000	37 800	38 100	297 900
IV	8 800	30 100	31 500	31 400	28 300	27 600	32 900	34 400	39 900	39 700	305 100
2014 I	7 200	33 900	33 900	33 700	30 100	28 900	34 800	36 600	41 600	41 200	322 300
II	9 100	32 800	33 100	33 200	30 000	28 200	33 100	34 700	39 300	41 400	315 600
III	11 500	34 400	34 600	34 800	31 300	29 100	34 000	35 500	39 600	42 800	328 100
IV	10 000	34 300	34 700	35 500	31 700	29 900	35 400	37 800	41 900	44 700	336 500
2015 I	7 700	38 200	37 700	38 100	33 400	31 200	36 900	40 000	43 900	46 000	354 000
II	9 400	36 600	37 100	37 700	33 200	30 400	35 300	37 600	41 800	45 400	345 700
Miehet - Male											
1998	5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600	182 800
1999	5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900	168 600
2000	5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400	154 400
2001	4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900	145 600
2002	4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 100	22 500	5 600	144 300
2003	4 400	15 000	13 800	12 800	15 200	15 600	17 000	18 100	24 100	5 700	142 000
2004	4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 700	16 300	17 300	25 900	6 400	141 500
2005	3 400	13 200	13 200	11 300	13 500	15 100	15 600	16 600	27 200	6 300	135 600
2006 ¹	2 900	11 800	12 300	10 800	12 500	14 300	14 800	15 900	26 200	7 300	128 800
2007	2 600	9 700	10 300	9 200	10 000	12 000	12 500	13 700	23 000	8 100	111 000
2008	2 900	10 000	10 400	9 200	9 200	11 400	12 200	13 100	20 100	8 800	107 400
2009	4 400	16 600	17 900	14 900	13 600	16 600	17 000	18 200	22 200	11 300	156 200
2010	4 500	17 100	17 400	14 800	13 300	15 900	17 500	18 000	21 800	13 300	154 500
2011	3 900	14 300	14 900	12 900	11 700	13 600	15 400	16 100	20 300	15 600	138 800
2012	4 000	15 700	15 500	13 700	12 400	13 500	15 800	16 400	20 000	17 500	144 800
2013 ²	4 800	19 300	18 300	16 800	15 000	15 100	18 100	19 000	21 700	20 000	168 200
2014	5 300	21 100	19 900	19 200	17 000	16 200	19 700	21 200	23 100	22 500	185 500
2013 I	3 800	20 800	19 000	16 900	15 200	15 700	18 900	19 600	22 900	19 800	172 800
II	4 500	18 500	17 500	15 900	14 100	14 400	17 200	18 000	20 900	19 400	160 600
III ²	5 600	18 600	17 700	16 400	14 600	14 500	17 300	18 100	20 500	19 800	163 200
IV	5 300	19 300	18 900	17 900	16 000	15 700	19 100	20 300	22 400	20 900	176 100
2014 I	4 000	22 200	20 900	19 700	17 500	16 900	20 800	22 100	24 100	22 100	190 500
II	5 100	20 300	19 100	18 400	16 400	15 600	18 900	20 400	22 200	21 900	178 500
III	6 200	20 400	19 300	18 500	16 400	15 400	18 800	20 100	22 000	22 400	179 800
IV	6 000	21 500	20 400	20 100	17 700	16 800	20 500	22 300	24 100	23 600	193 500
2015 I	4 200	24 800	22 800	22 000	19 100	17 900	21 800	24 100	25 800	24 600	207 500
II	5 300	22 500	21 200	20 600	17 900	16 500	20 000	22 000	23 700	24 000	194 000
Naiset - Female											
1998	5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800	179 700
1999	5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	18 900	19 500	19 800	28 400	6 300	168 500
2000	5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	6 700	157 200
2001	4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000	146 200
2002	4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700	137 000
2003	4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600	132 600
2004	4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 600	14 500	15 500	26 600	6 800	133 700
2005	3 300	10 600	11 800	11 600	13 600	14 100	13 900	15 000	28 200	6 800	129 100
2006 ¹	2 900	9 200	10 500	10 600	12 000	13 000	12 600	13 800	26 400	7 900	119 100
2007	2 600	7 700	9 200	9 100	10 000	11 200	11 000	12 100	23 100	8 600	104 800
2008	2 400	7 000	8 700	8 700	8 700	10 200	10 200	11 100	19 300	9 200	95 500
2009	3 400	9 200	11 100	10 600	10 100	12 000	11 900	12 600	17 800	9 800	108 600
2010	3 000	9 400	11 200	10 800	10 200	12 000	12 000	12 600	17 100	11 400	110 900
2011	3 200	8 700	10 400	10 000	9 400	10 600	11 200	11 500	16 100	13 700	105 100
2012	3 100	9 200	10 700	10 700	9 700	10 400	11 200	11 600	15 700	15 900	108 400
2013 ²	3 700	11 100	12 700	13 100	11 900	11 800	13 200	13 300	16 900	18 000	126 000
2014	4 200	12 700	14 200	15 100	13 800	12 800	14 600	14 900	17 500	20 000	140 100
2013 I	3 000	10 400	11 600	11 700	10 500	11 100	12 300	12 700	16 500	17 400	117 300
II	3 500	11 100	12 600	12 800	11 600	11 600	12 700	12 700	16 400	17 600	122 800
III ²	4 700	12 100	14 000	14 400	13 100	12 700	14 000	13 900	17 300	18 300	134 800
IV	3 500	10 800	12 600	13 500	12 300	11 900	13 800	14 100	17 500	18 700	129 000
2014 I	3 300	11 600	13 000	14 000	12 600	12 000	14 000	14 400	17 600	19 100	131 900
II	4 000	12 500	14 000	14 900	13 600	12 600	14 200	14 400	17 200	19 500	137 100
III	5 300	13 900	15 400	16 300	14 800	13 700	15 200	15 400	17 600	20 400	148 400
IV	4 100	12 800	14 300	15 400	14 000	13 100	14 800	15 500	17 800	21 000	143 100
2015 I	3 500	13 500	14 900	16 100	14 400	13 400	15 000	15 800	18 200	21 300	146 500
II	4 200	14 200	15 900	17 100	15 300	13 900	15 400	15 900	18 100	21 400	151 700

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanluken. - From 2006 including individually laid off.
2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto
Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Ammatti - Occupation						
Vuosi ja neljännes	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät	
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers	
Henkilöä - persons						
2006	2 900	25 700	23 000	20 200	39 800	
2007	2 600	23 500	20 000	17 300	35 000	
2008	2 300	22 700	18 400	15 100	31 500	
2009	2 700	25 500	23 600	17 000	36 100	
2010	2 800	30 900	24 100	17 000	37 300	
2011	2 600	28 600	22 000	15 900	35 900	
2012	2 700	30 600	22 700	16 100	37 200	
2013 ¹	3 100	37 500	27 100	18 000	44 200	
2014	3 600	43 000	30 900	19 400	51 200	
2009 I	2 400	24 300	21 200	15 800	32 400	
2009 II	2 600	29 700	22 700	16 400	34 600	
2009 III	2 800	33 500	25 000	17 800	39 100	
2009 IV	2 800	30 700	25 200	17 800	38 100	
2010 I	2 800	30 300	25 100	17 600	36 900	
2010 II	2 800	32 300	24 100	17 000	37 200	
2010 III	2 800	33 300	24 300	17 200	38 900	
2010 IV	2 600	27 900	22 800	16 100	36 200	
2011 I	2 600	27 600	22 600	16 000	35 500	
2011 II	2 500	29 300	21 600	15 700	35 200	
2011 III	2 600	30 800	22 400	16 300	37 700	
2011 IV	2 500	26 600	21 400	15 600	35 200	
2012 I	2 600	27 500	22 100	15 700	35 000	
2012 II	2 600	30 400	21 700	15 600	36 100	
2012 III	2 800	33 300	23 400	16 500	39 300	
2012 IV	2 900	31 200	23 600	16 500	38 300	
2013 I	3 000	33 500	25 700	17 500	40 500	
2013 II	3 100	37 100	25 900	17 500	42 700	
2013 III	3 300	40 800	28 000	18 500	47 400	
2013 IV	3 300	38 400	28 700	18 600	46 200	
2014 I	3 300	39 800	29 800	18 900	47 700	
2014 II	3 400	43 000	29 900	18 900	49 600	
2014 III	3 700	46 200	31 600	19 800	54 200	
2014 IV	3 800	43 200	32 200	20 000	53 400	
2015 I	4 000	44 700	33 600	20 900	54 600	
2015 II	4 100	47 800	33 300	20 800	56 900	

1. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työvälytilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

		Ammatti - Occupation				
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät	
Year and quarter	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	Craft and related trades workers	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations	
Henkilöä - persons						
2006	7 800	43 600	16 700	22 400	28 700	
2007	6 700	36 400	14 200	19 000	24 600	
2008	6 200	36 000	14 900	17 400	22 300	
2009	6 900	59 700	22 800	25 300	25 900	
2010	6 700	57 600	21 100	23 800	25 300	
2011	6 400	49 800	19 200	21 400	23 600	
2012	6 500	51 500	20 600	22 300	23 900	
2013	7 200	60 600	23 800	25 100	26 300	
2014	7 600	66 400	26 200	27 000	27 900	
2006 I	10 000	51 300	21 200	25 400	31 900	
2006 II	6 900	42 400	15 900	22 300	28 200	
2006 III	6 200	39 800	13 900	20 900	27 400	
2006 IV	8 000	40 700	15 700	21 100	27 200	
2007 I	8 900	42 200	17 600	21 500	27 100	
2007 II	5 600	34 900	13 300	18 500	23 800	
2007 III	5 200	33 400	11 900	17 900	23 300	
2007 IV	7 100	35 100	14 100	18 100	23 700	
2008 I	8 000	37 900	16 400	18 600	23 900	
2008 II	5 100	31 800	12 600	16 300	21 200	
2008 III	4 700	32 400	12 400	16 000	21 100	
2008 IV	6 900	41 800	18 000	18 800	22 900	
2009 I	8 500	57 400	24 800	24 200	26 100	
2009 II	5 700	56 600	21 700	24 800	25 000	
2009 III	5 500	58 800	20 400	25 000	25 400	
2009 IV	7 700	66 100	24 300	27 200	27 200	
2010 I	8 900	68 300	26 600	27 300	27 800	
2010 II	5 600	55 900	20 000	23 300	24 800	
2010 III	5 200	51 800	17 600	22 000	24 100	
2010 IV	7 200	54 300	20 300	22 800	24 700	
2011 I	8 400	58 200	23 700	23 700	25 600	
2011 II	5 300	48 000	18 300	20 600	22 800	
2011 III	4 900	45 100	16 100	19 800	22 500	
2011 IV	6 900	48 100	18 900	21 400	23 400	
2012 I	8 100	55 400	23 500	23 200	24 900	
2012 II	5 400	47 300	18 900	20 800	22 800	
2012 III	5 200	47 400	17 700	21 200	23 100	
2012 IV	7 400	55 700	22 200	23 800	24 800	
2013 I	8 800	64 700	26 900	26 300	27 000	
2013 II	6 000	57 000	22 300	23 900	25 400	
2013 III ¹	5 800	56 700	20 900	23 700	25 700	
2013 IV	8 000	64 100	25 100	26 400	27 100	
2014 I	9 200	70 500	29 300	28 400	28 900	
2014 II	6 400	62 900	24 500	25 900	27 000	
2014 III	6 200	62 100	23 200	25 400	27 100	
2014 IV	8 500	70 000	27 600	28 500	28 700	
2015 I	9 700	75 700	31 500	30 500	30 400	
2015 II	6 900	67 100	26 400	27 700	28 500	

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - *Continued*

Ammatti - <i>Occupation</i>				
Vuosi ja neljännes	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä	Lomautetut
<i>Year and quarter</i>	<i>Armed forces occupations</i>	<i>Work not classifiable by occupation</i>	<i>Total</i>	<i>Laid off</i>
Henkilöä - <i>persons</i>				
2006	60	33 800	247 900	8 000
2007	60	30 900	215 800	6 600
2008	50	31 000	202 900	9 000
2009	70	38 100	264 800	31 000
2010	60	39 200	264 800	21 300
2011	60	37 700	243 900	14 200
2012	60	39 600	253 200	15 200
2013 ¹	80	45 000	294 100	21 400
2014	110	48 500	325 700	26 000
2006				
I	60	35 100	267 500	7 300
II	60	34 300	246 000	5 700
III	60	35 100	245 900	7 000
IV	50	30 800	232 100	12 000
2007				
I	60	31 400	231 000	9 500
II	50	30 900	212 600	5 300
III	60	32 300	214 700	4 800
IV	60	28 900	204 700	6 700
2008				
I	60	30 500	207 700	9 300
II	50	30 400	194 400	5 700
III	50	32 400	200 500	6 200
IV	50	30 600	209 000	14 800
2009				
I	60	35 400	247 900	30 800
II	70	37 800	256 200	30 400
III	80	41 000	274 000	28 500
IV	70	38 200	281 100	34 300
2010				
I	60	39 500	284 500	32 800
II	60	39 900	263 000	19 600
III	70	40 900	260 700	14 700
IV	70	36 400	251 000	18 000
2011				
I	60	37 200	257 500	21 200
II	60	37 900	238 900	12 500
III	60	39 600	241 800	9 700
IV	60	36 000	237 300	13 600
2012				
I	60	38 100	252 700	19 500
II	50	39 700	242 500	12 400
III	60	42 100	254 400	10 700
IV	60	38 800	263 000	18 100
2013				
I	70	43 000	290 100	25 200
II	80	44 900	283 400	17 400
III ¹	80	48 000	297 900	17 200
IV	80	44 200	305 100	25 900
2014				
I	90	45 700	322 300	31 000
II	90	48 400	315 600	22 900
III	120	51 700	328 100	20 600
IV	120	48 200	336 500	29 400
2015				
I	160	49 800	354 000	33 900
II	140	52 700	345 700	24 800

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
 UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE
 BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes	Työttömyyden kesto, viikkoa - Duration of unemployment, weeks						Yhteensä Total	Keskimäärin Average	
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104			
Year and quarter	Henkilöä - Persons						Viikkoa Weeks		
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24	
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25	
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	129 000	27	
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27	
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25	
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25	
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26	
1988	29 700	31 100	26 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24	
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20	
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	710	93 500	15	
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16	
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22	
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30	
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39	
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45	
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48	
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51	
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52	
1999	54 000	61 600	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52	
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 500	311 700	51	
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51	
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50	
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47	
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46	
2005	47 600	49 400	51 200	45 500	39 500	31 400	264 700	47	
2006 ¹	52 100	47 600	45 700	38 700	35 000	28 800	247 900	45	
2007	49 800	43 300	39 700	31 800	26 400	24 800	215 800	43	
2008	51 000	43 200	37 600	28 900	22 600	19 600	202 900	40	
2009	64 000	61 000	57 100	41 800	25 300	15 500	264 800	32	
2010	57 500	54 500	53 100	46 500	36 900	16 300	264 800	36	
2011	51 800	50 300	47 300	37 900	33 600	23 000	243 900	40	
2012	51 200	51 100	50 800	39 900	31 400	28 700	253 200	43	
2013 ²	52 800	56 700	60 000	51 700	40 200	32 800	294 100	45	
2014	51 700	57 600	66 700	59 900	49 900	39 800	325 700	48	
2006	I	50 300	52 600	54 300	41 400	38 500	30 300	267 500	45
	II	54 300	41 300	44 100	41 400	35 800	29 100	246 000	46
	III	50 600	49 900	44 200	38 400	34 500	28 500	245 900	45
	IV	53 300	46 600	40 200	33 600	31 200	27 200	232 100	44
2007	I	47 700	47 600	46 600	33 600	28 700	26 800	231 000	43
	II	52 200	37 300	37 900	33 200	26 800	25 300	212 600	44
	III	48 300	45 700	38 600	31 800	25 900	24 300	214 700	43
	IV	50 900	42 500	35 800	28 500	24 200	22 700	204 700	42
2008	I	46 000	45 100	42 300	28 900	23 800	21 600	207 700	41
	II	51 800	35 500	34 500	29 700	22 600	20 200	194 400	42
	III	47 800	44 800	37 100	29 400	22 400	19 000	200 500	40
	IV	58 300	47 300	36 400	27 500	21 800	17 700	209 000	37
2009	I	60 800	64 300	52 800	30 700	22 600	16 800	247 900	33
	II	66 100	54 200	57 100	39 900	23 200	15 700	256 200	33
	III	63 400	62 100	59 600	48 300	25 600	15 000	274 000	32
	IV	65 900	63 600	59 000	48 500	29 600	14 600	281 100	32
2010	I	56 200	63 100	65 400	50 300	34 800	14 700	284 500	33
	II	61 800	47 000	51 300	50 900	36 500	15 400	263 000	36
	III	54 700	55 200	49 800	45 600	38 700	16 800	260 700	37
	IV	57 300	52 600	45 900	39 000	37 800	18 500	251 000	38
2011	I	50 300	55 800	54 700	39 300	36 600	20 800	257 500	38
	II	54 700	43 300	44 900	39 800	34 200	22 000	238 900	41
	III	48 900	52 100	46 100	37 900	32 900	24 000	241 800	41
	IV	53 200	50 100	43 600	34 500	30 500	25 400	237 300	41
2012	I	48 900	54 400	55 400	36 100	30 400	27 500	252 700	42
	II	53 200	42 600	47 400	40 000	30 700	28 700	242 500	45
	III	49 400	52 500	49 600	42 200	31 900	28 800	254 400	43
	IV	53 400	55 100	50 900	41 300	32 700	29 600	263 000	43
2013	I	49 600	63 200	64 300	46 100	36 100	30 900	290 100	42
	II	53 800	48 100	58 800	52 600	38 400	31 700	283 400	45
	III ²	50 100	57 200	59 400	55 800	42 000	33 400	297 900	45
	IV	57 600	58 200	57 500	52 400	44 300	35 000	305 100	45
2014	I	49 000	63 100	70 900	54 100	48 100	37 200	322 300	46
	II	55 500	48 700	63 600	60 400	48 900	38 500	315 600	48
	III	46 900	58 700	67 000	64 000	50 800	40 800	328 100	49
	IV	55 300	60 000	65 300	61 200	51 900	42 700	336 500	49
2015	I	44 300	65 100	77 700	65 400	55 800	45 700	354 000	50
	II	53 400	47 100	67 300	72 200	58 500	47 100	345 700	52

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTÖMMYYSJAKSOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi	Ikä - Age										Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Year	Viikkoa - Weeks										Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24
1997	8	14	17	21	22	24	26	28	46	119	22
1998	8	12	16	19	20	22	23	25	43	128	21
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16
2005	6	8	12	14	15	16	16	17	24	85	16
2006 ¹	5	7	11	13	15	15	16	17	20	66	15
2007	5	7	10	11	13	13	14	15	19	62	14
2008	5	6	9	10	11	12	13	14	17	60	13
2009	6	8	10	11	11	12	12	14	14	55	13
2010	6	9	12	13	14	15	15	15	16	34	14
2011	5	8	11	13	14	15	15	16	17	35	14
2012	7	9	12	14	15	16	16	17	18	44	15
2013	6	9	13	15	15	16	17	17	19	49	16
2014	7	11	15	18	18	19	21	21	23	56	19
Miehet - Male											
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	28
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28
1997	9	16	22	26	28	30	34	36	52	122	27
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	26
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23
2002	8	11	17	20	22	24	26	27	33	114	22
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21
2005	7	10	15	19	21	22	23	25	37	95	21
2006 ¹	6	8	14	17	20	21	23	24	28	72	19
2007	5	7	12	14	16	18	20	21	27	70	18
2008	5	7	10	13	14	16	17	19	24	69	16
2009	7	9	11	12	13	14	14	15	18	58	14
2010	7	10	14	16	17	18	19	19	21	39	16
2011	5	8	13	16	18	19	19	21	23	45	16
2012	7	10	14	16	18	19	20	22	23	55	18
2013	7	10	14	16	17	19	20	20	23	57	18
2014	8	12	16	19	20	21	23	24	26	61	20
Naiset - Female											
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22
1996	10	14	16	20	21	21	23	25	37	106	20
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14
2002	6	8	10	11	12	12	13	13	19	111	14
2003	6	7	9	11	12	11	12	12	17	100	13
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	76	12
2005	5	7	9	11	11	12	11	12	16	77	13
2006 ¹	5	6	9	10	11	12	12	12	15	61	12
2007	4	6	8	9	10	10	10	11	14	56	11
2008	4	5	8	9	9	10	10	10	13	54	11
2009	5	6	9	9	10	10	10	10	11	52	11
2010	5	7	10	11	11	12	12	11	12	29	11
2011	5	6	9	11	11	12	12	12	13	27	11
2012	6	8	10	12	12	13	13	13	14	35	13
2013	6	8	11	13	13	13	13	14	15	41	13
2014	7	10	13	16	16	17	18	18	20	51	17

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
 VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Ammatti - Occupation						
Vuosi ja neljännes	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät	
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers	
Henkilöä - persons						
2006	180	3 100	5 400	1 000	8 500	
2007	210	3 800	6 200	1 400	10 000	
2008	210	3 900	6 600	1 300	9 800	
2009	170	3 000	6 800	790	7 600	
2010	200	3 600	6 700	1 200	7 900	
2011	230	4 200	7 200	1 600	9 800	
2012	190	4 200	7 200	1 700	10 500	
2013	190	3 800	7 100	1 400	10 200	
2014	190	3 700	7 200	1 300	10 100	
2006 I	200	3 400	7 600	1 600	11 800	
2006 II	180	3 100	5 100	870	8 000	
2006 III	160	2 700	4 400	840	7 300	
2006 IV	180	3 100	4 600	830	7 000	
2007 I	230	4 800	8 900	1 400	14 300	
2007 II	210	3 900	5 700	1 000	9 200	
2007 III	200	3 300	5 300	1 800	8 900	
2007 IV	190	3 200	4 900	1 500	7 800	
2008 I	260	4 800	8 700	2 100	14 900	
2008 II	210	4 200	6 100	1 200	9 000	
2008 III	190	3 400	6 000	1 200	8 600	
2008 IV	170	3 300	5 600	880	6 900	
2009 I	200	3 800	9 100	1 200	11 800	
2009 II	170	3 200	6 900	550	7 300	
2009 III	150	2 500	6 300	610	5 900	
2009 IV	160	2 500	4 900	770	5 600	
2010 I	210	4 000	8 100	1 300	11 000	
2010 II	200	3 800	7 000	810	7 300	
2010 III	190	3 200	6 500	1 100	6 700	
2010 IV	190	3 300	5 000	1 400	6 600	
2011 I	260	5 100	9 600	2 200	14 700	
2011 II	260	4 700	7 300	1 200	9 000	
2011 III	210	3 500	6 300	1 400	8 100	
2011 IV	190	3 500	5 800	1 800	7 600	
2012 I	240	5 600	9 900	2 400	16 500	
2012 II	200	4 400	7 400	1 200	10 200	
2012 III	170	3 400	5 900	1 600	8 300	
2012 IV	160	3 400	5 800	1 500	6 800	
2013 I	230	5 400	10 600	2 400	15 500	
2013 II	190	4 000	6 900	1 000	9 400	
2013 III	180	2 800	5 500	990	8 400	
2013 IV	180	2 900	5 500	1 200	7 600	
2014 I	240	4 900	10 700	1 900	14 900	
2014 II	200	3 900	7 100	960	8 300	
2014 III	180	3 000	5 200	1 100	9 200	
2014 IV	160	3 200	5 900	1 200	8 200	
2015 I	220	4 900	9 200	2 300	15 700	
2015 II	200	4 100	6 900	1 300	11 000	

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATIONJatkuu - *Continued*

Ammatti - Occupation					
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
Year and quarter	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	Craft and related trades workers	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations
Avoimia työpaikkoja - Vacancies					
2006	1 800	4 500	2 000	3 500	5 700
2007	1 900	5 300	2 000	4 900	6 500
2008	1 800	3 600	1 100	3 900	5 800
2009	1 300	1 400	560	1 500	3 900
2010	1 200	1 900	880	1 800	3 800
2011	1 100	2 700	1 100	2 500	4 900
2012	1 100	2 700	1 000	2 100	5 200
2013	1 000	2 700	1 300	2 000	4 700
2014	1 100	2 900	1 300	2 600	5 100
2006 I	4 400	4 800	2 400	5 900	9 700
2006 II	2 200	4 600	2 200	2 700	5 200
2006 III	390	4 500	1 800	2 700	4 200
2006 IV	340	4 000	1 500	2 700	3 700
2007 I	4 400	5 900	1 900	8 600	10 500
2007 II	2 400	5 600	2 500	4 100	6 300
2007 III	500	5 700	2 300	4 100	5 300
2007 IV	330	4 200	1 400	3 000	4 100
2008 I	4 400	5 300	1 300	7 800	11 100
2008 II	1 900	3 900	1 600	3 200	5 400
2008 III	520	3 500	1 100	2 700	4 000
2008 IV	250	1 600	420	1 800	2 800
2009 I	3 300	1 800	480	2 900	8 000
2009 II	1 300	1 400	730	1 200	3 200
2009 III	180	1 400	630	860	2 300
2009 IV	240	1 000	390	900	2 100
2010 I	3 300	1 800	850	2 400	6 200
2010 II	1 200	1 900	940	1 600	3 300
2010 III	200	2 300	1 000	1 400	2 800
2010 IV	280	1 600	710	1 600	2 800
2011 I	3 000	2 600	780	4 900	9 200
2011 II	960	3 000	1 400	2 200	4 300
2011 III	260	3 200	1 300	1 800	3 200
2011 IV	330	2 100	820	1 200	3 100
2012 I	3 100	3 300	950	4 000	9 800
2012 II	790	3 000	1 300	2 000	5 000
2012 III	280	2 700	1 100	1 300	3 300
2012 IV	130	1 800	740	1 300	2 900
2013 I	2 900	2 900	1 100	3 400	8 200
2013 II	840	2 900	1 700	1 900	4 800
2013 III	250	3 000	1 400	1 500	3 200
2013 IV	160	2 000	860	1 300	2 700
2014 I	2 600	3 100	1 200	5 000	8 600
2014 II	1 300	3 300	1 500	1 900	5 000
2014 III	230	3 100	1 400	1 700	3 800
2014 IV	160	2 100	1 000	1 600	3 100
2015 I	2 800	3 300	1 400	5 100	7 800
2015 II	520	3 800	2 100	2 200	5 300

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - *Continued*

		Ammatti - <i>Occupation</i>		
Vuosi ja neljännes		Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä
<i>Year and quarter</i>		Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	<i>Total</i>
Avoimia työpaikkoja - <i>Vacancies</i>				
2006		230	340	34 400
2007		10	330	40 700
2008		20	300	37 200
2009		10	500	26 900
2010		10	430	28 600
2011		10	560	35 100
2012		10	520	35 400
2013		10	500	33 700
2014		10	450	34 600
2006	I	340	540	50 300
	II	170	260	32 500
	III	170	300	27 700
	IV	230	260	27 000
2007	I	10	510	59 300
	II	10	310	38 700
	III	10	280	35 300
	IV	10	200	29 400
2008	I	10	310	59 600
	II	10	320	35 400
	III	20	290	30 400
	IV	30	290	23 500
2009	I	10	710	42 800
	II	10	520	25 800
	III	10	370	20 500
	IV	0	390	18 600
2010	I	10	460	38 700
	II	10	470	27 600
	III	10	370	24 700
	IV	0	420	23 300
2011	I	0	580	52 000
	II	10	610	33 600
	III	10	520	28 400
	IV	10	520	26 200
2012	I	10	550	55 400
	II	10	490	34 500
	III	0	580	27 700
	IV	0	460	24 200
2013	I	0	440	52 000
	II	10	520	32 600
	III	10	510	26 300
	IV	0	540	24 000
2014	I	0	550	52 200
	II	10	490	32 400
	III	10	380	27 900
	IV	10	360	25 900
2015	I	10	400	51 700
	II	10	370	35 700

19. TYÖNVÄLITYS TOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBSEEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päätyneet työnhaut
Year and quarter	Jobseekers during a month	Of these unemployed ¹	New jobseekers during a month	Of these unemployed ¹	Ended jobseekings
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	691 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	301 900	33 000	17 600	42 400
2006	510 300	292 700	32 600	19 600	43 600
2007	472 300	258 300	31 800	19 100	43 700
2008	446 500	242 500	34 800	21 300	42 500
2009	521 900	310 700	43 500	26 600	46 800
2010	535 800	311 400	35 800	22 300	47 600
2011	500 600	284 300	33 800	22 100	45 400
2012	495 700	292 800	35 200	23 200	43 100
2013 ²	532 700	333 600	37 300	25 100	40 100
2014	596 300	365 500	35 200	19 600	32 800
2004	I 561 800	320 000	35 600	17 200	38 200
	II 564 900	310 200	36 300	18 100	42 200
	III 552 100	321 400	32 700	19 100	50 200
	IV 534 100	298 200	32 700	17 200	31 400
2005	I 549 000	312 900	32 000	16 000	38 600
	II 545 900	298 700	36 400	18 100	43 500
	III 531 700	309 000	32 100	18 900	53 300
	IV 510 300	286 900	31 500	17 300	34 500
2006	I 528 300	315 100	33 400	19 800	41 800
	II 521 900	291 200	35 100	19 300	45 700
	III 506 600	296 300	31 600	20 200	51 600
	IV 484 400	268 100	30 400	19 000	35 200
2007	I 492 300	278 900	32 400	19 000	42 200
	II 482 400	255 200	33 600	18 800	44 800
	III 468 400	262 700	30 900	19 700	51 900
	IV 446 000	236 400	30 300	19 000	36 000
2008	I 454 100	252 200	31 900	19 400	42 300
	II 448 100	235 000	35 000	19 900	44 300
	III 441 100	243 400	32 600	21 200	48 900
	IV 442 600	239 400	39 800	25 000	34 400
2009	I 494 000	294 000	45 600	27 900	42 800
	II 523 400	303 000	46 500	26 900	48 500
	III 534 400	325 900	41 800	26 500	55 100
	IV 535 600	320 100	40 200	25 200	40 800
2010	I 552 000	334 800	37 300	23 000	47 300
	II 544 700	310 800	38 200	22 100	49 900
	III 533 400	314 400	34 000	22 200	54 800
	IV 513 200	285 400	33 800	21 800	38 200
2011	I 520 700	301 800	33 200	21 700	45 400
	II 506 900	280 900	35 000	21 700	48 200
	III 494 000	286 600	32 900	22 100	51 800
	IV 481 100	268 000	34 200	22 800	36 200
2012	I 500 300	294 500	34 800	23 300	44 100
	II 493 300	283 100	35 400	22 200	45 400
	III 493 700	301 500	34 100	22 600	48 000
	IV 495 700	291 900	36 600	24 600	34 800
2013	I 521 900	328 700	35 400	24 800	40 500
	II 523 000	323 700	37 400	24 800	42 000
	III ² 536 900	344 500	36 700	24 600	45 600
	IV 548 900	337 600	39 800	26 100	32 400
2014	I 578 900	367 300	34 700	21 500	36 400
	II 588 400	355 900	38 000	19 400	33 100
	III 603 600	372 400	32 000	18 000	37 200
	IV 614 400	366 600	36 200	19 500	24 600
2015	I 644 200	398 500	29 600	16 400	30 400
	II 643 300	385 100	34 100	17 800	28 800

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaan lukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työvälistilasto
Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täyttyneet työpaikat	Näistä TE-toimiston hakijalla	Avoinnaolon kesto keskimäärin	
Year and quarter	Vacancies during a month	Of these new vacancies	Vacancies filled during a month	Of these filled with job-seekers at the Employment service	Average duration of vacancy	
	Työpaikkaa - Vacancies			Päivää - Days		
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21	
1982	27 600	16 400	16 200	11 100	19	
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18	
1984	28 700	16 900	16 500	11 600	18	
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20	
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23	
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21	
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20	
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27	
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30	
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22	
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	17	
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17	
1994	18 300	12 100	11 100	6 300	16	
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16	
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17	
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18	
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21	
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19	
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20	
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21	
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22	
2003	48 900	26 600	26 900	12 100	24	
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24	
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24	
2006	70 500	38 900	17 400 ¹	13 200 ¹	25	
2007	82 700	44 900	22 600	17 300	25	
2008	79 800	45 200	20 900	16 000	24	
2009	58 400	33 900	13 200	9 900	23	
2010	64 200	38 400	12 200	8 600	21	
2011	78 000	45 200	12 000	7 900	22	
2012	76 200	42 900	10 900	7 000	24	
2013	71 200	39 200	8 300	4 300	24	
2014	72 100	38 900	9 000	6 000	26	
2004	I	58 700	35 300	26 600	11 400	23
	II	58 900	29 000	35 700	15 500	26
	III	39 800	23 700	21 900	10 000	23
	IV	37 800	21 500	21 000	8 100	22
2005	I	71 700	40 600	31 400	11 700	23
	II	67 700	34 700	39 500	16 100	26
	III	52 300	29 600	27 800	11 500	23
	IV	47 900	26 600	26 500	10 900	24
2006	I	88 500	50 100	17 900 ¹	13 900 ¹	25
	II	76 100	38 200	21 800	16 800	27
	III	58 800	34 100	14 900	11 300	24
	IV	58 800	33 400	14 900	11 000	22
2007	I	103 800	58 500	23 600	18 700	24
	II	87 700	43 500	27 300	20 700	29
	III	72 300	41 400	20 300	15 500	25
	IV	67 100	36 400	19 000	14 400	24
2008	I	108 800	61 500	24 500	19 500	24
	II	86 800	46 100	26 200	20 800	26
	III	67 500	41 100	18 300	13 600	21
	IV	56 200	31 900	14 500	10 200	21
2009	I	78 400	45 700	15 300	11 700	24
	II	63 700	34 200	17 400	13 600	23
	III	47 300	28 700	11 600	8 600	21
	IV	44 300	26 900	8 600	5 700	22
2010	I	74 900	46 300	12 100	8 500	21
	II	68 900	37 000	15 300	11 500	23
	III	58 000	36 400	11 900	8 200	20
	IV	55 200	33 800	9 500	6 500	19
2011	I	98 300	57 800	11 600	8 200	22
	II	85 500	45 800	15 500	10 800	25
	III	66 700	40 900	11 200	7 200	21
	IV	61 300	36 200	9 800	5 600	20
2012	I	103 400	58 800	12 100	7 500	23
	II	85 300	44 500	14 500	9 700	26
	III	61 100	36 400	9 500	6 100	23
	IV	54 800	31 800	7 400	4 600	21
2013	I	96 000	53 300	9 300	5 200	24
	II	77 800	39 200	10 300	5 600	27
	III	56 700	33 500	7 400	3 700	23
	IV	54 200	30 600	6 100	2 700	22
2014	I	94 700	51 300	8 100	4 700	25
	II	74 800	37 100	9 600	6 300	30
	III	60 900	35 200	9 400	6 100	24
	IV	58 100	32 100	8 800	6 800	23
2014	I	96 900	53 900	11 500	7 100	26
	II	81 700	39 000	14 000	8 000	32

¹ Vuodesta 2006 alkaen ehdokkaita riittävästi ja hakuaika päättynyt muutossyitä ei lasketa mukaan täyttyneisiin työpaikkoihin.

¹ As of the start of 2006 two reasons for change, 'sufficient numbers of candidates' and 'application period ended', will no longer be included in the figures for filled vacancies.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto
Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

21. AKTIVOINTIESTEEN LASKETTAVISSA PALVELUSSA
PERSONS COVERED BY SERVICES INCLUDED IN THE ACTIVATION RATE

Vuosi ja neljännes	Työllistetyt - Number of employed people					Muu työllistetyt	Yhteensä	Työvoimakoulutus	Valmennus	Työ-/koulutuskokoukset	Työharjoitteluvaihe	Vuosittelu-vapaa sijaisena	Kuntouttava työstö	Omaehtoinen opiskelu	Palveluissa yhteensä
	Kunnallinen paikkaus	Yksityis-sektorin paikkaus	Väliholle työllistetyt	Startti-rahat	Muut työllistetyt										
Year and quarter	Municipalities' wage subsidy	Private companies' wage subsidy	Employed by the State	Start-up grants	Other employed people	Number of employed people	Labour market training	Training	Work/training trials	Traineeship/preparatory training for working life	As a job alternation substitute	Rehabilitative work	Self-motivated studies	Participating services	
1981	15 000	13 500	6 900	-	1 100	36 500	14 800	-	-	-	-	-	-	27 400	
1982	19 800	16 200	6 300	-	1 500	37 400	16 900	-	-	-	-	-	-	49 200	
1983	19 400	15 000	6 700	-	2 000	36 800	17 400	-	-	-	-	-	-	45 200	
1984	16 400	9 500	6 000	-	3 100	36 900	17 400	-	-	-	-	-	-	54 300	
1985	18 100	7 300	6 000	1 200	3 400	36 200	16 400	-	-	-	-	-	-	52 200	
1986	17 600	3 600	6 300	1 800	2 300	31 700	15 400	-	-	-	-	-	-	47 100	
1987	20 100	4 100	6 700	2 500	2 200	35 700	15 900	-	-	-	-	-	-	51 500	
1988	19 900	6 000	6 600	2 900	1 000	36 800	15 600	-	-	-	-	-	-	52 400	
1989	18 800	5 700	7 400	2 000	610	34 500	15 600	-	-	-	-	-	-	50 100	
1990	16 400	4 500	7 900	1 500	280	30 500	16 800	-	-	-	-	-	-	47 300	
1991	20 800	6 400	11 100	1 600	440	40 300	17 300	-	-	-	-	-	-	57 600	
1992	24 300	12 700	11 900	2 700	460	52 100	26 300	-	-	-	-	-	-	78 400	
1993	21 500	15 800	11 400	5 100	3 000	56 800	27 200	-	-	-	-	-	-	84 000	
1994	25 400	19 200	12 000	4 900	5 100	66 400	28 400	-	-	-	-	-	-	98 400	
1995	27 700	15 600	12 100	3 500	4 600	63 600	33 900	-	-	3 100	-	-	-	103 700	
1996	30 500	12 900	11 600	2 800	6 500	64 600	42 300	-	-	10 000	-	-	-	118 500	
1997	26 800	14 300	10 600	2 700	8 000	62 600	46 800	-	-	10 700	-	-	-	123 400	
1998	21 400	16 600	9 200	2 500	6 800	57 600	38 100	-	-	10 300	-	-	-	103 000	
1999	16 100	17 600	3 200	1 600	4 500	43 100	30 900	-	-	9 600	-	-	-	89 200	
2000	14 600	16 200	2 400	1 700	3 600	38 500	26 100	-	-	8 900	-	-	-	78 800	
2001	13 000	18 700	2 600	2 000	3 500	39 600	29 600	-	-	10 700	-	-	-	86 600	
2002	13 000	18 700	2 600	2 000	3 500	39 600	29 600	-	-	10 700	-	-	-	86 600	
2003	13 000	18 700	2 600	2 000	3 500	39 600	29 600	-	-	10 700	-	-	-	86 600	
2004	12 000	19 200	2 500	2 600	3 400	39 900	30 700	-	-	11 400	-	-	-	87 300	
2005	10 700	18 800	2 000	3 800	3 200	38 500	29 200	-	-	11 800	-	-	-	84 800	
2006	10 200	18 500	1 900	4 200	3 200	38 000	26 900	-	-	11 700	-	-	-	86 500	
2007	9 400	19 500	1 700	4 500	2 700	37 800	27 500	-	-	10 900	-	-	-	87 800	
2008	8 400	18 700	1 200	4 800	2 300	35 400	25 000	-	-	9 700	-	-	-	83 000	
2009	7 500	16 700	1 200	5 000	2 500	33 000	27 900	-	-	10 400	-	-	-	83 800	
2010	6 600	17 800	1 500	5 400	880	34 100	32 800	-	-	13 000	-	-	6 100	100 100	
2011	9 000	18 700	1 300	5 600	780	35 500	30 200	-	-	12 700	-	-	15 200	109 100	
2012	8 000	16 900	810	4 300	520	30 500	27 600	-	-	13 300	-	-	10 200	107 500	
2013	8 000	18 600	830	4 300	90	31 800	26 200	1 400	9 800	1 500	-	-	18 600	107 600	
2014	5 300	23 100	900	5 100	-	37 400	25 500	2 100	11 200	-	-	-	25 600	122 100	
2009 II	8 000	16 900	940	5 300	2 700	33 800	27 700	-	-	10 200	-	-	6 100	83 500	
2009 III	7 900	17 300	1 200	5 300	2 700	34 400	26 500	-	-	10 700	-	-	6 400	84 400	
2009 IV	7 200	15 900	1 400	5 000	2 100	32 200	24 400	-	-	9 300	-	-	7 000	78 600	
2010 I	7 900	15 500	1 100	4 900	1 300	30 600	33 700	-	-	14 100	-	-	7 500	93 900	
2010 II	8 700	17 500	1 500	5 400	820	34 000	32 700	-	-	14 600	-	-	2 600	98 900	
2010 III	8 500	18 900	1 800	5 600	670	35 500	28 000	-	-	10 600	-	-	7 400	97 000	
2010 IV	9 100	19 100	1 900	5 600	610	36 200	35 900	-	-	12 600	-	-	8 600	110 600	
2011 I	9 400	18 500	1 300	5 700	840	34 300	34 300	-	-	13 700	-	-	9 200	111 600	
2011 II	8 600	19 600	1 400	5 800	820	37 400	30 700	-	-	13 100	-	-	13 000	109 900	
2011 III	8 600	18 600	1 400	5 600	670	35 000	32 000	-	-	10 500	-	-	8 500	102 600	
2011 IV	8 600	18 600	1 200	5 300	620	33 600	33 700	-	-	13 900	-	-	8 700	112 600	
2012 I	8 400	16 700	890	4 900	790	31 700	29 300	-	-	14 500	-	-	10 100	111 500	
2012 II	5 500	17 500	890	4 500	600	31 900	27 300	-	-	13 600	-	-	19 200	108 400	
2012 III	5 500	17 500	890	4 200	1 100	31 300	26 000	380	7 700	5 200	-	-	19 000	108 400	
2012 IV	7 600	16 300	640	3 800	310	28 700	26 600	1 980	10 900	14 100	-	-	19 100	108 700	
2013 I	7 500	15 700	510	3 900	180	27 700	25 200	1 380	5 200	5 200	-	-	19 100	103 400	
2013 II	5 000	18 200	790	4 200	1 100	31 300	26 000	1 980	10 900	7 700	-	-	18 000	106 100	
2013 III	5 000	18 200	790	4 200	1 100	31 300	26 000	1 980	10 900	7 700	-	-	18 000	106 100	
2013 IV	6 500	20 700	1 000	4 700	20	34 900	27 600	2 600	11 500	10	-	-	23 300	115 100	
2014 I	8 700	20 800	880	4 900	5	35 300	27 400	2 600	12 500	-	-	-	26 600	123 200	
2014 II	9 000	24 600	1 070	5 100	5	38 800	28 100	1 600	9 300	-	-	-	23 000	123 400	
2014 III	7 500	22 900	740	5 100	-	36 100	25 400	2 400	11 300	-	-	-	28 300	126 600	
2014 IV	7 500	22 900	740	5 100	-	36 100	25 400	2 400	11 300	-	-	-	28 300	126 600	
2015 I	7 500	20 000	560	5 000	-	32 800	24 800	2 100	12 200	-	-	-	18 500	125 500	
2015 II	7 500	18 700	730	4 700	-	31 600	22 600	1 700	12 200	-	-	-	30 400	120 500	

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄNEET KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPUSSA
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET TRAINING AT THE END OF THE MONTH

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat
Year and quarter	Applications for Labour market training	Started training	Completed training	Dropped-out training	On Labour market training
Henkilöä - Persons					
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200
2006	15 400	6 500	5 000	980	26 900
2007	14 600	6 500	5 200	1 100	27 500
2008	13 700	5 900	4 700	1 000	25 000
2009	16 700	6 700	4 900	880	27 900
2010	17 600	7 000	5 300	1 100	32 800
2011	15 400	6 200	5 200	980	30 200
2012	14 000	5 700	4 300	880	27 600
2013	11 500	4 400	3 300	690	26 200
2014	12 600	4 500	3 400	710	25 500
2006 I	20 000	8 400	4 500	1100	28 600
2006 II	8 700	4 100	6 300	1000	26 400
2006 III	16 800	6 700	3 100	800	22 300
2006 IV	16 200	6 700	6 100	1000	30 200
2007 I	20 200	9 100	5 100	1 300	31 100
2007 II	9 000	4 400	6 700	1 100	27 400
2007 III	14 700	6 400	3 300	850	22 300
2007 IV	14 700	6 100	5 600	1100	28 900
2008 I	19 100	8 000	4 400	1 100	28 200
2008 II	8 000	4 000	6 300	1 100	24 100
2008 III	13 900	6 100	2 800	850	20 800
2008 IV	13 600	5 400	5 200	1000	26 800
2009 I	18 800	7 900	3 900	970	27 700
2009 II	10 000	4 500	6 100	890	26 500
2009 III	17 700	7 000	3 000	710	24 400
2009 IV	20 200	7 300	6 700	970	32 800
2010 I	24 300	9 200	4 600	1 100	33 700
2010 II	11 500	5 100	6 800	1 200	32 700
2010 III	17 500	7 300	3 400	990	29 000
2010 IV	17 000	6 500	6 600	1 200	35 900
2011 I	20 300	8 500	4 800	1 100	34 300
2011 II	10 000	4 200	6 800	1 100	30 700
2011 III	15 500	6 200	3 200	830	25 100
2011 IV	16 000	5 900	5 900	930	30 700
2012 I	18 200	7 600	4 100	980	29 300
2012 II	8 400	3 800	5 400	860	27 300
2012 III	14 100	5 700	2 500	760	24 300
2012 IV	15 200	5 500	5 100	900	29 600
2013 I	13 700	5 400	3 200	770	27 200
2013 II	8 000	3 200	3 900	760	26 000
2013 III	13 000	4 800	2 200	620	23 900
2013 IV	11 400	4 000	3 800	630	27 600
2014 I	15 400	6 100	2 700	810	27 400
2014 II	9 000	3 300	4 400	710	26 500
2014 III	12 400	4 400	2 400	690	22 700
2014 IV	13 600	4 200	4 100	630	25 400
2015 I	13 600	4 800	2 700	670	24 800
2015 II	7 500	2 800	3 900	560	22 600

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyyspe- ¹ ruspäivärahan saajat	Työmarkkina- ¹ tuen saajat	Työttömyyseläk- keellä olevat
Year and quarter	Unemployed jobseekers	Unemployed members of insurance funds	Recipients of ¹ basic unemploy- ment allowance	Recipients of ¹ labour market support	Recipients of unemployment pension
Henkilöä - Persons					
1971	44 100	23 700	1 700	-	300
1972	59 500	28 100	9 500	-	500
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800
1988	127 600	56 900	59 600	-	68 700
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200
1990	103 200	47 500	35 500	-	59 300
1991	213 200	109 500	87 700	-	52 000
1992	363 100	194 400	150 500	-	46 500
1993	482 200	268 200	195 900	-	45 500
1994	494 200	264 000	165 300	53 300	44 800
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 800
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900
1997	409 000	208 500	25 500	173 300	41 100
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600
2006	247 900	109 000	18 000	121 600	46 300
2007	215 800	91 700	15 600	105 200	46 100
2008	202 900	80 400	15 800	94 100	48 200
2009	264 800	114 200	25 600	103 000	49 800
2010	264 800	117 000	28 500	109 800	47 500
2011	243 900	107 000	25 000	115 200	37 700
2012	253 200	108 200	25 700	124 600	27 500
2013	294 100 ⁵	128 600 ⁵	29 000	145 000	16 300
2014	325 700	145 100	34 400	163 600	8 600
2008 I	207 700	86 900	16 100	99 200	47 700
2008 II	194 400	75 800	14 400	93 000	47 900
2008 III	200 500	75 300	15 200	91 100	48 500
2008 IV	209 000	83 700	17 500	92 900	49 000
2009 I	247 900	106 100	24 000	98 600	49 400
2009 II	256 200	108 100	24 800	100 600	49 700
2009 III	274 000	115 600	25 900	104 500	49 900
2009 IV	281 100	127 100	27 700	108 200	50 200
2010 I	284 500	129 800	31 400	111 200	50 100
2010 II	263 000	113 600	28 100	108 500	49 000
2010 III	260 700	110 700	27 000	108 400	46 900
2010 IV	251 000	113 900	27 700	111 200	43 900
2011 I	257 500	119 800	28 300	115 000	41 300
2011 II	238 900	103 700	24 100	112 900	38 700
2011 III	241 800	100 800	23 100	114 600	36 500
2011 IV	237 300	103 800	24 300	118 300	34 300
2012 I	252 700	112 200	26 800	123 600	31 800
2012 II	242 500	100 600	24 200	121 600	28 800
2012 III	254 400	103 400	24 500	123 800	26 000
2012 IV	263 000	116 800	27 300	129 400	23 300
2013 I	290 100	130 300	30 700	140 100	20 600
2013 II	283 400	121 300	27 800	141 400	17 800
2013 III	297 900 ⁵	125 700 ⁵	27 600	146 000	14 800
2013 IV	305 100	137 200	29 800	152 500	12 100
2014 I	322 300	147 700	34 200	160 900	9 600
2014 II	315 600	138 200	32 500	161 100	8 800
2014 III	328 100	140 800	33 600	163 900	8 500
2014 IV	336 500	153 500	37 500	168 600	7 700
2015 I	354 000	164 100	40 400	184 900	6 600
2015 II	345 700	151 600	80

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

5. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

24. SIIRTOLAISUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Maahan muuttaneet <i>Immigrants</i>		Maasta muuttaneet <i>Emigrants</i>		Nettomaahanmuutto <i>Net immigration</i>	
	Yhteensä <i>Total</i>	Pohjoismaista <i>From Nordic countries</i>	Yhteensä <i>Total</i>	Pohjoismaihin <i>To Nordic countries</i>		
Henkilöä - <i>Persons</i>						
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700	
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300	
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800	
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200	
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700	
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700	
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670	
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300	
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800	
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100	
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 000	
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500	
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400	
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900	
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300	
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700	
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700	
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400	
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800	
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600	
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800	
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200	
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800	
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700	
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000	
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300	
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600	
2008	29 100	4 900	13 700	4 200	15 500	
2009	26 700	4 500	12 200	3 800	14 500	
2010	25 600	3 900	11 900	3 800	13 700	
2011	29 500	4 400	12 700	3 800	16 800	
2012	31 300	3 700	13 800	3 700	17 400	
2013	31 900	3 500	13 900	3 800	18 000	
2014	31 900	3 400	14 400	4 200	17 500	
2004	I	4 300	1 100	3 200	920	1 000
	II	5 200	1 300	3 000	780	2 200
	III	6 500	1 600	4 600	1 700	1 900
	IV	4 400	1 000	2 900	760	1 500
2005	I	4 300	960	2 800	940	1 500
	II	5 500	1 500	2 500	780	3 000
	III	6 800	1 600	4 300	1 800	2 500
	IV	4 700	1 100	2 700	780	2 000
2006	I	4 800	1 000	2 700	910	2 200
	II	5 400	1 300	2 400	740	3 000
	III	7 100	1 400	4 200	1 700	2 900
	IV	5 100	890	2 800	790	2 300
2007	I	5 300	950	2 800	820	2 400
	II	6 100	1 200	2 700	820	3 300
	III	8 500	1 400	4 200	1 600	4 300
	IV	6 200	900	2 600	860	3 500
2008	I	6 600	1 100	2 900	990	3 600
	II	7 100	1 400	2 800	700	4 200
	III	9 400	1 500	5 100	1 700	4 300
	IV	6 100	900	2 800	810	3 300
2009	I	6 300	1 200	2 900	850	3 400
	II	6 300	1 200	2 700	780	3 500
	III	8 400	1 300	3 900	1 500	4 400
	IV	5 800	810	2 600	710	3 100
2010	I	5 300	770	2 600	880	2 700
	II	5 900	1 000	2 400	690	3 500
	III	8 500	1 300	4 200	1 500	4 300
	IV	5 900	860	2 700	720	3 200
2011	I	6 200	1 000	2 800	890	3 400
	II	6 700	1 100	2 700	660	4 000
	III	9 800	1 400	4 300	1 600	5 400
	IV	6 800	830	2 800	700	4 000
2012	I	6 400	780	3 000	810	3 300
	II	7 100	970	3 100	620	4 000
	III	10 300	1 200	4 800	1 600	5 600
	IV	7 400	760	2 900	680	4 500
2013	I	7 200	770	3 200	900	4 000
	II	7 200	990	2 900	630	4 400
	III	10 200	1 100	4 800	1 600	5 300
	IV	7 300	710	3 000	670	4 300
2014	I	6 600	730	3 500	960	3 100
	II	7 100	970	2 900	720	4 100
	III	10 000	1 000	5 000	1 900	5 000
	IV	8 300	720	3 000	680	5 300
2015*	I	5 400	670	3 300	1 000	2 100
	II	5 500	840	3 100	690	2 300

* Ennakkotieto - *Preliminary data*Lähde: Tilastokeskus, Väestötilasto - *Source: Statistics Finland, Population statistics*

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi	Ruotsi	Norja	Tanska	Itävalta	Ranska
	<i>Finland</i>	<i>Sweden</i>	<i>Norway</i>	<i>Denmark</i>	<i>Austria</i>	<i>France</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	15,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,6	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,9	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	5,5 ¹	4,3 ¹	9,9 ¹
2004	8,8	5,5	4,5	5,7	5,0	8,9
2005	8,3	7,3	4,5	4,8	5,2	9,3
2006	7,7	7,1	3,4	3,9	4,7	9,3
2007	6,9	6,1	2,6	3,8	4,4	8,4
2008	6,4	6,2	2,5	3,4	3,8	7,8
2009	8,2	8,3	3,1	6,0	4,8	9,5
2010	8,4	8,4	3,5	7,5	4,4	9,8
2011	7,8	7,8	3,3	7,6	4,1	9,6
2012	7,7	8,0	3,2	7,5	4,4	9,8
2013	8,2	8,0	3,5	7,0	5,4	10,3
2014	8,7	7,9	3,5	6,5	5,6	10,3
2013 I	8,1	8,1	3,6	7,2	4,9	10,8
2013 II	8,1	8,0	3,4	7,0	4,7	10,8
2013 III	8,1	7,9	3,5	7,0	5,0	10,3
2013 IV	8,3	8,0	3,5	6,9	5,0	10,2
2014 I	8,4	8,1	3,5	6,8	5,0	10,1
2014 II	8,6	8,0	3,3	6,4	5,7	10,1
2014 III	8,8	7,8	3,6	6,5	5,6	10,4
2014 IV	9,0	7,8	3,8	6,3	5,6	10,5
2015 I	9,2	7,7	4,1	6,2	5,6	10,3
2015 II	9,4	7,6	..	6,1	6,0	10,2
Vuosi ja neljännes	Saksa	Iso-Britannia	USA	Kanada	Japani	Australia
Year and quarter	<i>Germany</i>	<i>United Kingdom</i>	<i>USA</i>	<i>Canada</i>	<i>Japan</i>	<i>Australia</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,2	10,8
1993	8,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	5,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	5,1 ¹	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	5,2	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	5,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	4,8	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	10,6 ¹	4,8	5,1	6,8	4,4	5,0
2006	9,8	5,4	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	8,4	5,3	4,6	6,0	3,9	4,4
2008	7,3	5,6	5,8	6,1	4,0	4,2
2009	7,7	7,6	9,3	8,3	5,1	5,6
2010	7,1	7,8	9,6	8,0	5,1	5,2
2011	6,0	8,0	9,0	7,5	4,6	5,1
2012	5,5	7,9	8,1	7,2	4,4	5,2
2013	5,2	7,6	7,4	7,1	4,0	6,1
2014	5,0	6,2	6,2	6,9	3,6	6,1
2013 I	5,4	7,8	7,7	7,1	4,2	5,5
2013 II	5,3	7,7	7,6	7,1	4,0	5,6
2013 III	5,3	7,5	7,2	7,1	4,0	5,7
2013 IV	5,2	7,1	7,0	7,0	3,9	5,8
2014 I	5,1	6,7	6,6	7,0	3,6	5,9
2014 II	5,0	6,3	6,2	7,0	3,6	6,0
2014 III	5,0	5,9	6,1	7,0	3,6	6,1
2014 IV	4,9	5,7	5,7	6,7	3,5	6,2
2014 I	4,8	5,5	5,6	6,7	3,5	6,2
2014 II	4,7	..	5,4	6,8	3,3	6,0

Vuodesta 2005 lähtien kaikkien maiden tiedot ovat kausitasoitettuja lukuja työvoimatutkimuksesta. - From 2005 all figures are seasonally adjusted figures from Labour force survey.

1. Lähde muuttunut rekisteröidystä työttömyydestä työvoimatutkimukseen. - Source changed from registered unemployment to Labour Force Survey.

Lähde: OECD - Source: OECD

26. TYÖVOIMA ELINKAIVO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district																
	Koko maa Whole country	Uusimaa Uusimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohjois-Savo Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala Pohjois-Karjala	Keskisuomi Keskisuomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohjanmaa Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu Kainuu	Lappi Lappi	Ahvenanmaa Ahvenanmaa
1 000 henkilöä - persons																	
1991	2 544	690	227	123	184	218	163	86	124	83	123	96	120	164	44	98	
1992	2 499	685	225	117	180	212	159	85	121	91	122	95	115	165	41	96	
1993	2 476	676	221	119	177	213	159	81	118	89	120	95	115	162	41	95	
1994	2 441	668	218	118	174	211	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93	
1995	2 481	693	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93	
1996	2 490	704	223	117	173	214	156	79	116	78	122	94	115	166	42	91	
1997	2 484	710	229	117	177	216	151	77	112	77	122	93	114	166	42	91	
1998	2 507	725	234	116	173	218	153	75	112	77	122	92	115	168	41	89	
1999	2 509	724	233	115	173	217	153	75	112	77	122	92	115	168	41	89	
2000	2 588	772	241	115	180	224	152	77	116	77	122	92	116	172	40	90	
2001	2 605	784	241	114	181	227	152	75	115	78	126	90	119	176	40	89	
2002	2 610	790	244	112	179	229	152	74	114	78	124	90	119	178	39	88	
2003	2 600	788	244	112	180	226	151	74	115	76	125	89	117	179	38	86	
2004	2 594	788	240	110	178	230	150	74	118	75	124	90	118	176	38	86	
2005	2 620	798	246	110	178	234	151	73	116	77	125	90	119	181	39	84	
2006	2 648	810	251	109	178	234	146	69	117	77	128	92	120	182	39	85	
2007	2 675	824	252	110	181	242	150	72	114	77	130	93	122	185	38	83	
2008	2 703	840	255	112	183	243	151	71	115	76	129	93	124	188	38	85	
2009	2 678	837	251	109	179	245	149	69	115	74	131	92	122	185	37	84	
2010	2 672	836	252	108	182	244	146	69	117	77	128	92	120	185	36	84	15
2011	2 682	843	253	106	180	247	148	69	116	78	129	93	120	186	36	84	15
2012	2 690	852	255	107	182	248	143	70	116	75	127	93	122	188	36	83	16
2013	2 676	853	252	106	177	246	140	71	117	75	125	92	121	189	35	83	16
2014	2 679	859	259	103	176	246	140	68	118	75	128	94	120	189	35	82	16
2008 I	2 650	828	251	109	180	236	147	70	114	74	124	91	123	185	37	83	
2008 II	2 648	828	251	109	180	236	147	70	114	74	124	91	123	185	37	83	
2008 III	2 648	828	251	109	180	236	147	70	114	74	124	91	123	185	37	83	
2008 IV	2 669	843	250	110	179	239	149	68	113	75	127	91	120	184	37	83	
2009 I	2 650	828	251	109	180	236	147	70	114	74	124	91	123	185	37	83	
2009 II	2 671	854	259	113	182	256	154	73	119	76	135	95	128	192	37	88	
2009 III	2 679	854	248	109	183	249	149	68	115	73	131	95	120	187	37	83	
2009 IV	2 623	830	244	105	174	238	142	66	112	74	129	89	118	181	37	83	
2010 I	2 632	827	228 ¹	106	177	241	145	69	115	76	124	92	116	181	36	86	15 ¹
2010 II	2 648	837	240	102	186	233	151	70	118	76	129	95	127	183	36	86	16
2010 III	2 648	837	240	102	186	233	151	70	118	76	129	95	127	183	36	86	16
2010 IV	2 821	826	226	105	181	236	142	66	116	76	130	88	117	180	37	80	15
2011 I	2 635	828	229	104	176	241	146	66	113	77	124	92	117	185	37	84	15
2011 II	2 761	860	238	111	187	252	153	71	119	79	135	97	124	194	36	90	15
2011 III	2 697	842	233	109	180	253	150	70	115	79	133	92	121	184	37	84	15
2011 IV	2 657	839	229	101	177	244	144	70	115	75	125	91	118	181	36	79	15
2012 I	2 644	845	230	108	180	246	139	68	111	72	124	94	118	179	35	79	15
2012 II	2 762	869	242	108	187	250	145	71	118	77	134	96	125	191	37	89	16
2012 III	2 721	852	239	109	186	250	148	72	117	76	127	92	124	191	37	85	16
2012 IV	2 633	840	228	106	176	237	141	69	116	75	122	91	119	182	35	81	16
2013 I	2 640	844	235	106	173	240	136	70	114	74	123	91	119	185	32	82	15
2013 II	2 758	875	242	108	181	252	145	73	118	77	129	96	124	197	37	86	16
2013 III	2 681	849	231	105	176	248	142	71	120	76	125	92	121	188	36	84	16
2013 IV	2 625	844	223	105	173	240	138	69	117	71	123	89	120	186	34	79	15
2014 I	2 632	847	226	103	170	242	139	66	114	75	125	92	120	183	34	79	16
2014 II	2 635	850	228	104	173	243	140	67	115	76	126	93	121	184	35	80	16
2014 III	2 695	859	238	104	178	247	135	69	119	77	129	94	124	192	36	82	17
2014 IV	2 640	851	225	100	174	242	138	68	115	75	127	93	116	185	34	82	16
2015 I	2 648	860	226	105	172	243	137	67	113	74	124	93	119	182	33	85	16
2015 II	2 757	887	235	106	183	254	142	68	118	76	129	95	127	194	37	89	17

1. Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen alueeseen, mutta vuodesta 2010 lähtien se tilastoidaan erikseen.
Until 2009 Ahvenanmaa included into Varsinais-Suomi, but from 2010 it will be presented separately.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi Lapland	Ahvenanmaa Åland		
		Uusimaa Uusimaa	Sata-kunta Suomi	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohjois-Savo Pohjois-Savo	Pohjanmaa Pohjanmaa	Etelä-Pohjanmaa Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa Pohjanmaa				
		1 000 henkilöä - persons													
1991	2 375	660	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90
1992	2 206	623	203	156	174	141	74	106	69	105	84	104	142	34	80
1993	2 048	585	187	144	174	132	67	96	62	95	78	97	128	32	74
1994	2 054	584	190	142	177	129	66	95	63	96	79	130	33	74	
1995	2 059	609	194	144	180	132	66	96	63	97	80	97	136	33	73
1996	2 127	625	197	145	178	133	66	96	65	98	80	101	140	32	72
1997	2 170	643	205	149	188	132	67	94	63	99	79	105	140	32	73
1998	2 222	704	212	152	193	133	65	96	65	101	81	105	143	34	74
1999	2 296	704	219	159	201	133	66	101	65	103	81	105	149	34	75
2000	2 335	723	202	161	204	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74
2001	2 367	741	202	163	206	138	65	100	66	111	82	110	155	33	74
2002	2 377	744	202	162	207	136	65	100	66	111	82	110	155	33	74
2003	2 365	737	205	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	72
2004	2 365	737	200	163	210	136	66	103	64	109	83	109	159	31	75
2005	2 401	750	230	162	214	137	65	104	67	110	84	111	163	32	72
2006	2 444	767	235	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74
2007	2 492	802	237	165	217	138	66	103	67	119	88	116	170	32	74
2008	2 497	800	241	166	220	138	66	103	67	119	88	116	170	32	74
2009	2 476	786	232	166	224	137	62	102	65	116	85	114	167	34	74
2010	2 447	783	213	165	220	131	64	105	68	116	84	112	166	33	74
2011	2 474	793	214	166	223	133	64	104	68	117	86	113	170	33	75
2012	2 483	798	217	169	225	133	63	106	66	115	87	115	168	32	75
2013	2 457	796	212	162	222	128	63	108	65	112	85	114	170	31	74
2014	2 447	796	207	161	222	126	62	108	68	115	86	113	170	29	74
2008 I	2 474	790	238	169	230	135	62	103	64	113	86	116	170	32	74
2008 II	2 574	807	245	175	230	144	68	103	68	121	91	121	177	32	74
2008 III	2 566	798	244	173	232	144	68	107	70	124	90	121	174	34	81
2008 IV	2 509	806	236	169	224	139	64	107	68	116	86	115	168	32	74
2009 I	2 448	782	238	164	216	137	62	101	64	115	83	114	166	32	73
2009 II	2 497	790	238	166	227	139	65	103	65	117	87	119	168	33	76
2009 III	2 476	786	232	166	224	137	62	104	65	116	86	114	168	35	75
2009 IV	2 406	779	224	159	214	129	60	101	65	115	83	110	165	34	73
2010 I	2 388	771	208 ¹	158	215	129	62	102	65	110	84	107	162	32	74
2010 II	2 495	791	217	167	226	135	66	105	67	120	85	116	169	33	75
2010 III	2 495	790	217	167	226	135	66	105	70	120	85	116	169	33	75
2010 IV	2 426	779	210	167	214	127	62	107	69	117	82	110	163	33	73
2011 I	2 408	779	209	160	216	128	62	101	67	110	84	108	165	33	74
2011 II	2 517	807	219	171	225	135	65	104	69	114	87	114	172	32	79
2011 III	2 514	793	216	163	229	138	65	105	69	122	88	116	173	35	78
2011 IV	2 456	794	212	164	224	132	65	104	67	115	85	116	169	33	70
2012 I	2 432	794	213	162	225	128	64	103	62	112	87	109	159	32	71
2012 II	2 524	805	220	171	232	134	64	106	68	121	89	117	171	33	78
2012 III	2 529	802	223	174	226	138	66	107	68	118	87	118	176	33	78
2012 IV	2 448	791	212	167	217	131	62	107	67	111	85	115	166	29	73
2013 I	2 408	790	209	169	216	124	62	104	63	109	84	112	166	28	72
2013 II	2 490	801	218	171	226	132	66	109	64	114	84	112	166	28	72
2013 III	2 390	796	213	164	226	132	66	111	68	115	85	116	173	33	78
2013 IV	2 422	788	206	161	218	127	61	108	68	110	83	115	167	30	71
2014 I	2 394	786	206	156	218	122	58	105	64	110	82	110	165	29	72
2014 II	2 490	810	210	165	226	130	64	111	64	115	88	116	174	29	72
2014 III	2 487	801	208	165	225	126	64	109	72	118	89	115	175	30	76
2014 IV	2 416	789	202	159	220	125	62	106	67	116	86	110	167	28	74
2015 I	2 391	788	203	156	216	121	61	101	65	113	83	110	161	28	75
2015 II	2 463	805	209	165	225	124	62	103	65	111	87	118	171	28	77

1. Katso alavite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

28. TYÖLLISYSSASTEET ELINKEINO-, LIIKENNE-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
EMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa			
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi			Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa
Prosenttia - Per cent																
1991	70,0	75,8	72,0	67,0	70,1	69,6	66,6	66,7	66,9	64,2	66,0	68,3	66,1	62,0	65,8	
1992	64,7	70,8	66,9	61,4	63,9	62,9	62,3	63,1	61,8	58,6	61,7	64,2	61,6	54,6	58,8	
1993	60,6	66,1	62,7	56,5	60,0	59,7	59,0	57,3	55,9	53,4	57,7	59,0	56,5	52,3	55,0	
1994	59,9	64,9	63,0	59,0	58,7	60,2	57,8	57,1	55,3	53,8	56,4	59,0	55,7	52,8	54,4	
1995	61,1	66,9	64,1	58,7	60,6	60,3	59,5	57,8	56,3	54,0	59,5	60,6	57,8	53,9	53,2	
1996	61,9	67,9	64,8	60,2	60,8	60,4	60,2	57,7	56,4	55,2	57,7	61,3	59,4	51,9	53,4	
1997	64,9	70,8	67,8	62,8	63,1	63,8	61,0	58,9	56,5	54,7	59,3	63,2	60,1	51,1	53,6	
1998	64,9	70,8	67,8	62,8	63,1	63,8	61,0	58,9	56,5	54,7	59,3	63,2	60,1	51,1	53,6	
1999	66,0	73,4	69,3	63,2	66,0	67,0	61,5	59,3	60,0	59,9	59,6	64,0	62,1	56,4	57,0	
2000	66,9	74,3	70,2	64,6	66,5	67,5	62,6	60,6	61,3	57,2	61,0	64,2	63,3	54,6	57,2	
2001	67,7	75,3	70,0	64,7	67,5	68,0	64,2	60,1	59,8	58,6	62,8	64,8	63,7	56,5	57,8	
2002	67,7	74,9	70,6	65,2	67,7	67,8	63,6	61,1	60,4	58,6	62,2	65,1	63,4	56,1	58,2	
2003	67,3	73,5	70,0	65,9	69,1	69,1	64,0	63,0	61,6	57,4	62,5	66,8	64,5	55,3	57,9	
2004	68,0	73,2	69,3	64,5	67,6	67,9	64,1	63,1	62,1	57,0	61,2	66,1	64,2	54,3	50,2	
2005	68,0	73,9	71,1	66,2	68,9	68,1	65,0	63,0	63,3	60,0	61,5	66,1	65,1	56,9	56,1	
2006	68,9	74,7	72,6	66,8	67,6	68,2	64,7	62,7	62,5	62,6	64,5	68,4	65,2	58,0	59,9	
2007	68,9	75,3	72,7	68,8	69,0	71,1	65,9	64,3	63,5	60,3	66,1	69,6	67,2	59,9	59,9	
2008	70,6	76,0	73,4	70,7	69,5	69,9	67,2	64,8	62,2	60,9	65,6	70,0	67,7	61,9	62,3	
2009	68,3	73,9	70,7	66,6	67,9	66,6	64,8	62,3	62,2	58,9	64,2	67,5	65,0	60,5	60,5	
2010	67,8	73,2	68,3	66,2	66,7	67,3	62,9	63,8	63,7	61,6	63,9	66,8	64,1	61,8	60,7	78,0
2011	68,6	73,9	68,5	67,8	66,9	68,1	64,6	65,2	63,6	62,1	64,6	68,5	65,4	63,5	61,9	78,5
2012	69,0	73,7	68,7	67,8	66,7	68,5	65,9	65,2	65,4	60,9	63,9	69,3	64,9	61,3	62,1	80,7
2013	68,5	73,0	68,0	66,8	66,8	67,5	63,9	65,8	67,1	60,9	62,9	70,9	65,9	60,9	62,4	78,7
2014	68,3	72,6	67,2	67,2	66,9	67,2	63,6	66,2	67,2	63,3	64,7	70,9	65,3	60,9	62,5	61,7
2008 I	69,1	75,3	72,7	68,3	70,9	71,2	64,7	61,4	62,9	57,1	62,6	67,4	67,1	57,6	60,4	
2008 II	71,9	76,8	74,7	72,3	70,9	71,7	66,9	67,2	65,6	61,1	67,1	71,8	69,4	62,0	62,0	
2008 III	71,6	75,7	74,6	71,7	70,0	71,7	68,9	66,7	65,2	64,0	68,7	72,0	68,3	62,7	66,1	
2008 IV	69,9	76,2	71,5	70,0	68,3	68,8	66,4	63,7	65,1	61,5	64,0	69,0	66,0	59,9	60,5	
2009 I	68,1	73,9	72,2	67,7	66,3	66,5	65,5	62,2	61,4	57,9	63,6	65,7	64,9	59,4	59,4	
2009 II	69,4	74,5	72,4	69,7	69,3	69,5	66,2	64,7	62,2	58,1	64,9	68,9	65,4	61,7	62,0	
2009 III	68,9	74,0	69,3	68,3	68,3	68,5	65,0	61,9	63,2	58,0	63,1	68,8	63,9	61,7	61,1	
2009 IV	66,9	73,2	67,7	65,1	64,4	65,4	62,1	60,4	61,6	58,9	63,5	66,2	64,3	62,9	59,6	
2010 I	66,1	72,3	66,8	63,7	63,8	65,6	61,9	61,2	61,8	58,9	60,9	66,4	62,8	59,1	59,9	74,9
2010 II	68,6	74,0	69,4	66,4	66,6	69,3	64,7	65,2	63,6	60,4	63,6	67,8	65,6	61,1	61,1	
2010 III	67,3	72,9	67,5	67,1	67,4	69,5	63,2	60,0	64,4	60,9	64,7	73,1	65,9	62,4	60,1	
2010 IV	67,3	72,7	67,5	67,1	67,4	69,5	63,2	62,9	64,8	68,1	64,7	65,3	62,7	62,4	59,7	77,8
2011 I	66,8	72,8	67,0	65,7	64,2	66,0	61,8	63,2	61,9	60,8	60,7	66,3	63,6	62,9	60,7	76,7
2011 II	69,7	75,2	69,8	69,6	69,2	68,5	64,7	65,7	63,9	62,9	66,6	69,5	66,2	61,6	64,7	79,8
2011 III	69,8	70,4	69,4	70,4	68,2	69,5	67,3	66,6	65,0	63,6	67,7	70,0	66,8	65,9	64,4	79,0
2011 IV	68,2	73,7	67,9	65,6	66,2	68,2	64,7	66,3	63,8	61,3	63,6	68,3	64,9	63,7	57,7	78,6
2012 I	67,5	73,6	68,2	67,3	65,7	68,8	63,1	63,3	63,4	57,4	61,6	68,3	61,2	61,4	58,7	81,3
2012 II	70,3	74,0	71,4	68,0	70,0	69,7	68,2	67,7	63,2	62,4	65,5	70,4	68,1	63,8	61,4	81,4
2012 III	68,9	73,9	68,5	68,0	68,4	68,0	65,6	64,1	66,4	61,6	61,5	68,2	64,2	56,8	60,7	79,8
2012 IV	68,1	72,9	68,5	68,0	68,4	68,0	65,6	64,1	66,4	61,6	61,5	68,2	64,2	56,8	60,7	79,8
2013 I	67,0	72,7	67,3	67,1	64,4	65,8	62,4	63,5	64,1	58,5	60,6	68,3	64,1	55,2	59,9	76,5
2013 II	69,9	74,5	70,3	66,6	66,9	69,9	63,8	67,2	67,8	61,2	64,2	72,0	67,1	55,2	62,7	80,2
2013 III	69,5	72,9	68,7	68,4	67,3	68,9	65,8	68,7	69,1	63,7	64,4	69,7	67,3	65,6	65,6	80,3
2013 IV	66,6	72,1	66,7	66,0	66,6	66,4	63,8	63,7	60,2	60,2	61,9	72,8	64,6	59,8	61,0	77,8
2014 I	66,9	71,9	66,7	66,3	64,5	66,3	61,1	61,2	65,3	60,3	62,6	67,9	63,5	56,9	61,0	79,4
2014 II	69,4	74,0	68,3	69,0	69,4	67,7	66,7	67,5	69,6	63,0	64,8	72,1	66,6	58,6	61,2	83,6
2014 III	69,4	73,1	67,4	68,8	68,5	68,1	64,1	67,5	68,1	67,1	65,9	73,0	66,6	60,7	64,8	82,1
2014 IV	67,4	71,6	65,5	65,4	66,1	66,8	63,5	64,9	66,0	63,0	65,5	70,4	63,8	57,2	63,2	81,6
2015 I	66,7	71,2	66,1	67,7	65,0	65,4	61,9	64,5	63,8	60,7	62,5	68,7	61,7	56,6	63,9	82,2
2015 II	68,9	73,1	68,1	66,6	66,2	66,2	63,4	65,7	65,5	61,4	62,7	71,9	65,8	62,9	65,4	82,8

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
 VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies								
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900	510
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200	240
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500	160
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990	360
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810	390
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000	370
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100	360
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100	450
1999	3 900	1 400	770	1 100	1 100	880	480	970	430
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960	490
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300	580
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100	560
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200	530
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100	660
2005	9 300	3 100	1 700	1 900	2 400	1 700	720	1 200	680
2006 ²	10 700	3 000	1 700	2 000	2 600	2 000	700	1 400	900
2007	13 100	3 400	1 700	2 700	3 100	2 100	940	1 700	910
2008	11 300	2 900	1 500	2 400	2 800	1 800	910	1 500	760
2009	7 100	1 800	1 200	1 900	1 900	1 400	740	1 200	550
2010	7 800	1 800 ¹	1 100	2 000	2 000	1 300	840	1 200	610
2011	10 700	2 400	1 300	2 300	2 700	1 700	1 000	1 500	740
2012	10 900	2 300	1 300	2 200	2 800	1 800	880	1 500	760
2013	10 900	2 300	1 200	1 900	2 700	1 700	860	1 400	780
2014	11 100	2 500	1 100	1 800	2 600	1 500	900	1 300	760
2003 I	9 300	4 200	1 900	2 100	3 300	3 000	1 000	1 300	930
2003 II	6 500	4 200	1 000	1 600	1 800	1 200	820	2 100	580
2003 III	6 800	1 700	800	1 100	1 500	900	480	690	320
2003 IV	5 800	1 400	760	1 100	1 100	920	330	560	300
2004 I	8 300	3 700	2 300	2 100	3 100	2 800	940	1 500	1 200
2004 II	6 700	2 700	1 100	1 500	1 700	1 000	680	1 600	660
2004 III	6 800	1 900	700	1 000	1 600	800	380	680	420
2004 IV	6 700	1 800	760	970	1 400	830	300	660	370
2005 I	10 800	4 200	2 500	2 600	3 900	3 400	1 300	1 800	940
2005 II	8 800	3 100	1 600	2 800	2 200	1 300	800	1 300	800
2005 III	9 200	2 900	1 500	1 200	1 900	1 100	510	840	530
2005 IV	8 500	2 300	1 100	980	1 800	910	300	700	440
2006 ² I	13 700	4 500	2 500	2 700	3 700	4 000	1 100	2 100	1 700
2006 ² II	9 800	2 800	2 000	2 200	2 200	1 700	820	1 400	840
2006 ² III	9 800	2 600	1 300	1 600	2 200	1 100	480	950	530
2006 ² IV	9 500	2 100	1 100	1 600	2 200	1 100	450	940	520
2007 I	18 000	5 200	2 500	4 300	4 300	3 700	1 400	2 600	1 300
2007 II	11 800	3 200	2 100	2 500	2 800	2 000	1 100	1 700	1 000
2007 III	12 400	3 100	1 400	2 200	3 000	1 500	660	1 300	670
2007 IV	10 000	2 400	1 000	1 900	2 300	1 300	520	1 000	570
2008 I	16 000	4 700	2 800	4 300	4 400	3 300	1 800	2 200	1 300
2008 II	10 900	2 800	1 400	2 200	2 600	1 700	960	1 700	820
2008 III	10 400	2 400	1 000	1 800	2 300	1 300	490	1 200	500
2008 IV	7 900	1 600	800	1 400	1 700	900	350	740	400
2009 I	10 300	3 300	2 100	3 200	2 900	2 400	1 400	1 800	900
2009 II	6 500	1 700	1 200	1 800	1 700	1 400	630	1 300	620
2009 III	6 200	1 300	760	1 200	1 600	850	450	840	370
2009 IV	5 400	1 200	640	1 300	1 500	800	420	800	350
2010 I	9 500	2 600 ¹	1 600	3 000	2 700	1 700	1 600	1 500	940
2010 II	6 600	1 700	1 000	2 000	1 800	1 500	820	1 400	550
2010 III	7 300	1 600	820	1 500	1 900	1 200	540	1 100	560
2010 IV	7 900	1 500	760	1 500	1 700	940	440	910	380
2011 I	13 500	3 600	2 300	3 600	3 800	2 500	2 000	2 200	1 200
2011 II	10 100	2 300	1 400	2 500	2 800	1 600	920	1 500	740
2011 III	9 700	2 000	890	1 900	2 400	1 400	620	1 200	540
2011 IV	9 400	1 600	770	1 400	2 000	1 200	460	1 100	500
2012 I	15 100	4 100	2 600	3 600	4 500	2 700	1 900	2 300	1 300
2012 II	10 300	2 200	1 400	2 100	2 800	1 900	750	1 600	740
2012 III	9 700	1 700	770	1 800	2 300	1 400	470	1 200	520
2012 IV	8 600	1 400	670	1 300	1 800	1 200	430	1 100	450
2013 I	15 100	4 000	2 200	3 400	4 200	2 600	1 600	2 100	1 200
2013 II	10 500	2 300	1 100	1 800	2 500	1 900	780	1 300	800
2013 III	9 000	1 600	780	1 500	2 100	1 300	550	1 200	570
2013 IV	8 900	1 300	640	1 100	1 800	1 100	480	1 100	570
2014 I	15 600	3 900	1 900	2 900	3 600	2 200	1 500	1 700	990
2014 II	9 800	2 500	890	1 600	2 800	1 600	840	1 300	880
2014 III	10 000	1 900	820	1 500	2 300	1 200	590	1 100	620
2014 IV	9 000	1 800	710	1 200	1 800	1 100	630	1 000	560
2015 I	15 800	3 600	2 100	3 000	3 600	2 400	1 700	1 800	870
2015 II	11 400	2 400	1 100	2 300	3 000	1 800	790	1 500	760

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Vuoteen 2005 toimistopohjainen, vuodesta 2006 kuntapohjainen

Until 2005 office-based, from 2006 municipality-based

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
 VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies								
1991	510	390	540	830	190	490			13 400
1992	240	200	490	440	140	270			7 100
1993	180	200	280	390	130	170			5 900
1994	210	230	470	590	150	220			7 400
1995	320	280	560	690	130	250			8 300
1996	360	320	650	770	140	300			10 100
1997	500	380	720	900	170	440			13 700
1998	480	490	880	890	260	530			16 800
1999	520	430	800	990	190	630			14 600
2000	610	430	840	1 200	300	580			17 100
2001	770	500	1 000	1 100	300	650			19 600
2002	800	500	1 000	1 200	340	650			21 600
2003	760	680	1 000	1 200	320	740			23 300
2004	740	780	1 100	1 200	350	1 100			23 500
2005	930	890	1 200	1 300	430	1 100			29 100
2006 ²	970	1 200	1 500	1 500	350	1 200		2 100	34 400
2007	1 400	1 400	1 800	1 800	460	1 600		2 000	40 700
2008	1 400	1 100	1 800	1 900	400	1 700		2 800	37 200
2009	920	910	1 400	1 700	340	1 200		2 800	26 900
2010	1 200	1 000	1 600	1 800	340	1 400	170 ¹	2 400	28 600
2011	1 100	1 300	1 800	2 200	360	1 300	220	2 400	35 100
2012	1 100	1 300	1 600	2 100	380	1 200	210	2 900	35 400
2013	1 000	1 300	1 600	2 000	350	1 100	210	2 400	33 700
2014	1 000	1 400	1 600	2 100	340	1 300	200	3 100	34 600
2003 I	960	1 000	2 000	1 700	560	1 100			34 500
2003 II	880	940	920	1 400	330	910			25 500
2003 III	650	430	640	1 000	190	520			18 000
2003 IV	560	340	640	650	210	460			15 300
2004 I	900	1 300	2 100	1 600	600	1 900			34 600
2004 II	730	1 100	1 000	1 400	300	1 100			23 600
2004 III	680	440	580	900	220	600			18 200
2004 IV	640	330	600	800	280	620			17 500
2005 I	1 100	1 700	2 100	1 500	590	1 900			41 100
2005 II	1 100	770	1 200	1 500	500	1 100			29 300
2005 III	920	480	660	1 100	420	750			24 600
2005 IV	630	570	900	940	220	600			21 300
2006 ² I	1 100	2 200	2 700	2 000	510	2 000		3 100	50 300
2006 ² II	970	1 200	1 400	1 600	380	870		1 800	32 500
2006 ² III	930	680	960	1 300	220	940		1 800	27 700
2006 ² IV	850	810	1 000	1 200	290	1 000		1 900	27 000
2007 I	1 600	2 600	3 300	2 500	620	2 800		2 100	59 300
2007 II	1 300	1 300	1 400	2 000	470	1 200		2 200	38 700
2007 III	1 400	800	1 200	1 500	380	1 400		2 100	35 300
2007 IV	1 200	940	1 400	1 300	360	1 200		1 800	29 400
2008 I	2 100	2 300	3 900	3 000	610	3 000		3 300	59 600
2008 II	1 400	1 000	1 600	1 800	400	1 200		2 600	35 400
2008 III	1 200	600	1 000	1 600	320	1 600		2 600	30 400
2008 IV	830	620	970	1 200	260	940		2 700	23 500
2009 I	1 200	1 800	3 100	2 600	440	1 600		4 000	42 800
2009 II	870	780	1 000	1 800	320	1 300		3 000	25 800
2009 III	860	400	670	1 300	300	1 000		2 600	20 500
2009 IV	740	700	760	1 100	320	840		1 600	18 600
2010 I	1 500	1 900	3 000	2 400	400	2 100	250 ¹	2 000	38 700
2010 II	1 400	960	1 200	2 000	380	1 200	170	2 900	27 600
2010 III	1 000	530	1 000	1 500	310	1 100	160	2 600	24 700
2010 IV	860	670	920	1 300	270	1 100	100	2 000	23 300
2011 I	1 400	2 300	3 500	3 500	460	1 900	310	3 900	52 000
2011 II	1 100	1 100	1 700	2 000	400	1 200	260	2 000	33 600
2011 III	1 000	770	950	1 600	310	1 100	160	2 000	28 400
2011 IV	860	1 100	1 100	1 500	260	960	150	1 800	26 200
2012 I	1 500	2 300	2 900	3 000	530	1 800	330	5 000	55 400
2012 II	1 100	1 200	1 600	2 400	390	1 200	230	2 500	34 500
2012 III	900	670	870	1 700	340	1 100	140	2 100	27 700
2012 IV	700	1 000	870	1 400	240	770	140	2 100	24 200
2013 I	1 300	2 400	3 300	2 900	350	1 600	370	3 300	52 000
2013 II	1 000	1 100	1 400	2 100	430	940	220	2 300	32 600
2013 III	950	800	850	1 500	350	1 100	140	2 100	26 300
2013 IV	720	960	850	1 400	270	760	110	1 800	24 000
2014 I	1 300	2 400	2 900	3 100	380	1 900	350	5 300	52 200
2014 II	1 100	1 300	1 600	2 100	370	1 200	200	2 600	32 400
2014 III	940	640	940	1 700	330	1 200	130	1 800	27 900
2014 IV	680	1 100	860	1 500	280	920	120	2 700	25 900
2015 I	1 300	2 500	2 800	3 500	400	2 000	340	3 800	51 700
2015 II	1 300	1 000	1 500	2 400	500	1 300	240	2 500	35 700

30. TYÖTTÖMYYSSASTEET ELINKEINO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa			
		Uusimaa Suomi	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohj.-Savo	Pohj.-Karjala	Keskis-Suomi			Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjanmaa
	Prosenttia - Per cent															
1991	6,6	4,2	4,8	7,8	6,9	7,4	7,7	7,8	7,5	9,5	9,1	7,6	6,6	8,4	10,4	9,0
1992	11,7	9,2	10,0	13,9	13,1	13,4	12,1	12,7	12,2	14,6	13,5	11,4	10,2	13,5	17,1	15,9
1993	16,3	13,2	14,8	17,2	18,5	18,0	16,8	17,8	18,4	19,6	17,6	16,6	12,9	19,0	20,3	21,4
1994	16,6	13,9	15,0	17,4	18,4	17,2	17,7	17,1	17,6	19,7	19,5	16,8	14,2	18,5	20,7	22,0
1995	15,4	12,0	13,5	17,0	16,6	16,6	15,7	16,5	17,9	20,0	19,0	15,1	13,8	17,1	22,4	21,2
1996	14,9	11,2	11,6	15,7	16,4	16,5	15,0	15,9	17,5	17,5	18,9	14,8	12,3	15,8	22,6	21,1
1997	11,4	7,6	9,4	12,6	12,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,4	15,2	11,5	8,7	15,0	20,8	20,4
1998	11,4	7,6	9,4	12,6	12,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,4	15,2	11,5	8,7	15,0	20,8	20,4
1999	10,2	6,4	8,1	12,2	10,8	10,2	12,5	13,6	12,6	15,1	13,5	11,1	9,4	13,6	15,9	16,3
2000	9,8	6,3	7,6	10,9	10,4	10,4	11,4	13,8	11,8	15,1	12,0	10,4	9,0	11,7	19,4	17,6
2001	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	9,4	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	12,0	17,7	16,3
2002	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	9,4	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	12,0	17,7	16,3
2003	9,0	6,2	7,4	9,4	8,9	9,6	10,6	11,3	12,0	15,5	11,9	8,9	6,8	13,0	16,5	16,2
2004	8,4	6,5	8,1	10,1	8,6	10,1	9,7	10,4	10,7	15,1	12,5	11,5	7,1	11,5	17,9	15,6
2005	8,4	6,1	6,7	9,0	8,7	8,9	9,1	10,1	10,0	13,1	11,8	6,5	6,7	10,3	16,6	14,0
2006	7,7	5,4	6,3	7,3	8,0	7,9	9,2	11,5	9,8	10,4	10,3	7,3	5,4	9,8	17,1	12,4
2007	6,9	5,0	6,0	6,6	6,5	6,2	7,7	8,7	9,8	12,5	8,9	6,1	5,1	8,2	15,7	10,9
2008	6,4	4,8	5,5	6,0	6,0	7,0	7,2	7,9	7,8	10,7	8,3	5,4	5,0	8,3	11,2	9,9
2009	8,2	6,2	7,5	7,5	8,0	10,0	9,1	9,6	10,8	13,0	11,2	7,9	6,1	10,0	9,3	11,6
2010	8,4	8,1	8,1	8,8	9,0	9,7	10,6	7,9	10,0	12,5	10,2	8,2	6,7	10,2	9,0	11,3
2011	7,9	5,8	7,9	8,1	7,6	9,2	10,2	7,7	10,3	12,3	9,6	7,4	6,1	8,7	8,3	10,2
2012	8,2	6,7	8,9	7,7	7,5	9,4	8,8	10,8	8,1	12,5	10,0	7,6	5,3	9,9	11,5	10,5
2013	8,7	7,3	9,6	7,5	8,5	9,5	10,2	9,7	8,6	10,4	10,4	7,9	6,5	10,2	16,9	14,1
2008 I	6,6	4,6	5,0	6,1	6,3	6,9	8,0	10,5	9,2	13,4	9,3	5,8	5,7	7,7	13,6	10,2
2008 II	7,3	5,6	6,0	7,6	6,7	7,7	8,0	8,7	9,2	11,4	9,0	6,8	6,0	9,9	9,0	10,7
2008 III	5,6	4,4	5,1	4,9	5,5	6,7	6,3	6,1	6,2	8,7	6,8	3,7	3,9	6,8	10,8	7,5
2008 IV	6,0	4,3	5,7	5,2	5,5	6,2	6,9	6,5	5,8	9,4	8,6	5,1	11,7	8,6	10,2	10,2
2009 I	7,6	5,5	6,6	6,8	7,1	8,3	8,6	9,3	11,2	14,0	11,2	7,5	5,4	8,6	13,4	11,3
2009 II	9,6	7,5	8,1	8,3	8,7	11,5	10,1	11,1	13,0	14,6	13,1	8,4	7,2	10,3	13,6	13,6
2009 III	5,7	6,6	6,6	6,3	7,6	10,0	8,0	8,7	8,8	10,1	9,6	8,9	5,3	10,3	5,9	10,2
2009 IV	8,2	6,2	8,1	8,7	8,5	10,2	9,6	9,3	10,3	13,0	10,9	6,6	6,3	8,4	7,7	11,1
2010 I	9,3	6,7	8,6 ¹	10,0	10,9	11,0	11,0	10,7	11,1	14,8	11,1	8,1	7,9	10,3	11,1	13,6
2010 II	9,6	7,5	9,5	11,6	9,0	10,6	10,9	7,5	11,4	15,0	10,9	9,8	8,0	11,9	8,2	4,6 ¹
2010 III	7,3	5,6	7,6	7,4	8,8	8,0	9,6	6,7	9,5	11,6	7,8	7,2	4,5	9,0	4,2	4,2
2010 IV	7,4	5,7	6,8	5,9	7,2	9,4	10,9	6,9	8,0	8,8	9,7	7,8	6,3	9,5	2,0	1,5
2011 I	8,6	6,0	9,7	7,3	8,3	10,1	12,6	6,8	10,3	12,9	11,0	8,6	9,3	10,5	9,5	1,6
2011 II	6,8	5,8	7,4	4,8	6,4	9,2	8,1	6,9	9,1	11,7	10,9	4,8	3,9	5,8	12,4	1,6
2011 III	6,8	5,8	7,4	4,8	6,4	9,2	8,1	6,9	9,1	11,7	10,9	4,8	3,9	5,8	12,4	1,6
2011 IV	6,9	5,4	7,6	4,7	7,4	8,5	8,3	7,7	9,4	11,0	7,9	6,2	4,4	7,0	9,0	3,4
2012 I	8,0	6,1	7,6	8,1	9,7	8,4	8,2	9,1	7,1	13,7	9,7	7,8	7,3	10,6	9,9	10,7
2012 II	8,6	7,3	9,0	7,2	8,7	10,0	7,7	9,9	10,1	11,9	9,5	7,6	6,7	10,6	10,4	12,4
2012 III	7,1	5,9	6,8	8,7	6,5	9,6	6,4	8,4	8,1	10,1	7,8	5,8	5,3	7,8	10,6	8,3
2012 IV	7,0	5,8	7,2	5,6	5,0	8,7	6,8	9,2	7,7	11,0	9,6	5,8	3,6	8,9	15,0	1,6
2013 I	8,8	6,4	10,9	8,7	8,6	10,1	8,6	12,0	9,0	15,0	11,5	7,5	6,2	10,0	14,0	11,9
2013 II	9,1	7,5	9,7	8,8	7,5	9,4	11,6	12,3	7,9	14,7	10,7	8,2	7,1	11,8	12,8	12,1
2013 III	7,1	6,2	7,7	6,6	7,0	9,0	7,0	8,1	7,6	9,8	7,6	7,6	3,8	7,9	8,2	8,0
2013 IV	7,7	6,7	7,3	6,7	7,0	9,3	7,7	10,9	7,8	10,3	10,4	6,9	4,2	9,9	11,3	10,0
2014 I	9,0	7,3	8,9	8,2	8,4	9,9	12,0	12,5	8,0	13,7	11,2	10,2	8,4	10,1	16,9	9,1
2014 II	7,6	6,9	10,7	6,1	7,2	10,7	10,6	7,3	8,2	16,3	12,0	6,1	5,6	16,2	15,0	3,5
2014 III	8,4	7,3	10,0	7,8	8,8	9,3	9,8	9,6	8,1	10,3	8,3	7,6	5,9	9,2	17,6	4,0
2014 IV	8,4	7,3	10,0	7,8	8,8	9,3	9,8	9,6	8,1	10,3	8,3	7,6	5,9	9,2	17,6	4,0
2015 I	9,7	9,2	10,3	9,9	9,2	11,4	11,3	8,9	10,1	12,3	9,3	10,9	7,4	11,2	15,3	4,2
2015 II	10,7	9,2	11,1	12,3	9,9	11,7	12,3	9,7	12,4	13,9	13,9	8,6	7,6	11,7	14,6	4,9

1. Kaiso alaviite tauluun 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

31. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000	9 300
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000	14 100
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 600	17 600	24 700	17 600
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200	18 800
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600	18 700
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800	18 800
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000	17 900
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500	16 900
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400	15 700
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400	14 800
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600	14 100
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100	13 500
2003	59 900	22 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300	13 100
2004	62 000	23 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000	12 900
2005	<u>60 000</u>	<u>20 800</u>	<u>14 400</u>	<u>20 600</u>	<u>26 100</u>	<u>19 700</u>	<u>9 400</u>	<u>14 400</u>	<u>12 300</u>
2006 ²	54 700	18 200	12 400	19 100	22 800	17 600	8 500	13 100	11 400
2007	46 400	15 800	10 600	16 300	20 000	15 700	7 400	11 700	10 500
2008	41 800	14 800	9 600	15 300	19 700	15 000	6 900	11 700	10 200
2009	57 300	<u>20 800</u>	11 700	20 800	27 900	18 500	8 200	14 100	11 900
2010	60 500	22 600 ¹	11 600	20 900	28 300	18 100	8 100	13 400	10 700
2011	55 700	21 400	10 900	18 700	25 200	17 300	7 400	12 200	9 900
2012	<u>57 800</u>	<u>22 300</u>	<u>10 900</u>	<u>18 900</u>	<u>25 800</u>	<u>17 900</u>	<u>7 800</u>	<u>12 400</u>	<u>10 700</u>
2013 ³	70 800	26 100	12 100	21 700	31 300	19 300	8 400	13 700	11 600
2014	82 900	28 400	13 100	23 800	34 600	21 100	9 000	14 400	11 600
2003 I	59 300	23 100	16 300	22 200	28 500	21 900	10 800	16 500	13 800
2003 II	59 000	22 100	15 100	21 000	27 200	20 000	9 600	14 900	12 900
2003 III	61 800	23 100	15 300	21 700	27 900	20 100	9 500	14 700	12 800
2003 IV	59 500	22 800	15 600	21 400	27 800	20 800	9 900	15 200	12 800
2004 I	62 400	24 100	16 800	22 400	28 600	21 300	10 300	16 000	13 400
2004 II	61 800	22 700	15 600	21 000	27 500	19 900	9 500	14 900	12 900
2004 III	63 500	23 000	15 500	21 300	27 600	20 100	9 400	14 600	12 700
2004 IV	60 400	22 300	15 700	20 900	26 800	20 500	9 800	14 600	12 800
2005 I	61 400	22 500	15 600	21 700	27 000	20 900	10 300	15 200	13 100
2005 II	59 600	20 700	13 900	20 300	25 600	19 300	9 100	13 900	12 100
2005 III	61 500	20 800	14 000	20 300	26 400	19 100	9 100	14 300	12 200
2005 IV	<u>57 300</u>	<u>19 100</u>	<u>14 000</u>	<u>20 100</u>	<u>25 300</u>	<u>19 300</u>	<u>9 300</u>	<u>14 100</u>	<u>11 800</u>
2006 ² I	57 400	19 300	13 600	20 600	24 400	19 100	9 600	14 400	12 300
2006 ² II	55 000	18 100	12 300	19 000	22 800	17 100	8 200	12 800	11 300
2006 ² III	55 800	18 500	12 100	18 900	22 900	17 300	8 100	12 700	11 400
2006 ² IV	50 800	17 000	11 700	17 800	21 200	17 100	8 000	12 300	10 600
2007 I	49 300	16 900	11 600	17 600	20 900	17 200	8 300	12 700	10 900
2007 II	46 800	15 700	10 200	16 100	19 500	15 200	7 200	11 300	10 300
2007 III	47 300	16 000	10 400	16 200	20 200	15 200	7 000	11 500	10 500
2007 IV	42 300	14 800	10 200	15 400	19 300	15 200	7 200	11 200	10 300
2008 I	41 900	15 000	10 100	15 700	19 600	15 900	7 300	11 700	10 600
2008 II	40 900	14 200	9 100	14 500	18 600	14 300	6 400	10 300	9 800
2008 III	42 600	14 900	9 500	15 000	19 700	14 300	6 500	10 500	10 000
2008 IV	41 600	15 200	9 800	16 100	20 800	15 400	7 200	11 600	10 500
2009 I	49 700	18 600	11 300	19 600	25 200	17 800	8 200	14 100	12 000
2009 II	55 300	19 600	11 200	20 000	26 700	17 700	7 800	13 600	12 000
2009 III	61 900	22 000	11 800	21 300	29 500	18 800	8 100	14 100	12 000
2009 IV	62 100	<u>23 200</u>	12 400	22 400	30 200	19 700	8 700	14 600	11 500
2010 I	62 600	23 700 ¹	12 500	22 400	30 400	19 600	9 000	15 100	11 500
2010 II	60 700	22 200	11 200	20 600	28 300	17 600	7 800	13 300	10 600
2010 III	61 900	22 500	11 200	20 500	28 100	17 400	7 600	12 800	10 500
2010 IV	56 800	21 900	11 200	20 000	26 600	17 900	7 800	12 600	9 900
2011 I	56 900	22 600	11 700	20 300	26 700	18 400	8 200	13 400	10 400
2011 II	55 400	20 900	10 600	18 300	25 000	16 700	7 100	11 800	9 600
2011 III	57 100	21 600	10 700	18 200	25 000	16 600	7 100	11 800	9 800
2011 IV	53 600	20 600	10 600	17 900	24 100	17 400	7 400	11 800	9 900
2012 I	55 700	21 400	11 200	19 300	25 300	18 500	8 200	12 900	11 000
2012 II	56 100	20 900	10 100	18 000	24 300	17 200	7 500	11 800	10 500
2012 III	60 100	23 100	10 800	18 700	26 200	17 400	7 500	12 000	10 700
2012 IV	59 500	23 700	11 600	19 600	27 400	18 500	8 000	12 800	10 800
2013 I	66 000	26 000	12 500	21 700	30 400	19 800	8 800	14 200	11 900
2013 II	<u>68 500</u>	<u>25 400</u>	<u>11 500</u>	<u>20 700</u>	<u>30 000</u>	<u>18 400</u>	<u>8 100</u>	<u>13 000</u>	<u>11 300</u>
2013 III ³	74 600	26 500	11 900	21 700	31 900	18 900	8 200	13 400	11 500
2013 IV	74 100	26 600	12 400	22 500	33 100	20 000	8 700	14 000	11 500
2014 I	79 000	27 800	13 100	23 900	34 400	21 300	9 200	14 700	12 000
2014 II	81 000	27 400	12 600	22 900	33 500	20 500	8 600	13 800	11 300
2014 III	86 400	29 200	13 100	23 700	34 700	20 600	8 800	14 100	11 500
2014 IV	85 400	29 400	13 800	24 700	35 700	22 000	9 300	15 200	11 800
2015 I	90 700	30 200	14 700	26 000	37 300	22 800	10 000	16 300	12 600
2015 II	92 900	29 300	13 800	24 800	36 000	21 700	9 500	15 400	12 400

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
 UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulko-maat	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400			213 200
1992	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900			363 100
1993	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000			482 200
1994	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500			494 200
1995	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000			466 000
1996	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000			448 000
1997	23 600	13 600	15 700	29 000	10 100	22 400			409 000
1998	22 300	11 800	14 400	27 600	9 200	21 300			372 400
1999	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000			348 100
2000	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700			321 100
2001	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700			302 200
2002	18 100	9 300	10 700	23 200	8 000	16 200			294 000
2003	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000			288 800
2004	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600			288 400
2005	17 100	8 100	9 700	21 600	6 900	14 300			275 300
2006 ²	15 700	7 100	8 300	19 700	6 200	13 000		20	247 900
2007	14 300	6 200	6 800	17 500	5 400	11 100		20	215 800
2008	13 600	6 000	6 300	17 300	4 900	10 400		30	202 900
2009	16 400	8 700	8 700	22 100	5 500	12 200		60	264 800
2010	16 200	7 900 ¹	8 500	21 100	5 000	11 500	430	50	264 800
2011	15 400	6 800	7 500	19 800	4 500	10 700	400	40	243 900
2012	16 400	7 200	7 700	21 100	4 600	11 100	460	60	253 200
2013 ³	18 700	8 100	8 800	24 800	5 400	12 700	510	90	294 100
2014	20 900	8 800	9 800	26 700	6 000	13 600	580	120	325 700
2003	I 18 400	9 700	11 000	23 500	8 000	15 800			298 800
	II 17 500	8 500	10 200	22 400	7 300	15 100			282 900
	III 17 800	8 600	10 500	22 300	7 100	14 700			287 800
	IV 17 600	8 700	10 200	22 100	7 100	14 500			285 900
2004	I 18 000	9 200	10 600	23 200	7 400	14 900			298 500
	II 17 500	8 300	10 200	22 300	7 000	14 800			285 900
	III 17 400	8 100	10 300	22 100	6 800	14 300			286 800
	IV 17 100	8 400	9 800	21 900	7 000	14 400			282 400
2005	I 17 600	8 800	10 100	22 600	7 300	15 000			289 000
	II 16 800	7 800	9 400	21 200	6 700	14 500			271 000
	III 17 100	7 900	9 800	21 500	6 700	14 000			274 700
	IV 16 800	7 900	9 400	21 400	6 800	13 900			266 600
2006 ²	I 16 800	8 100	9 100	21 800	6 900	14 200		20	267 500
	II 15 500	6 800	8 100	19 600	6 200	13 200		20	246 000
	III 15 600	6 900	8 200	19 300	6 000	12 500		20	245 900
	IV 15 000	6 800	7 600	18 400	5 900	12 000		20	232 100
2007	I 15 100	6 700	7 400	18 500	6 000	11 900		20	231 000
	II 14 000	5 800	6 800	17 300	5 400	11 200		20	212 800
	III 14 300	6 000	6 900	17 300	5 100	10 800		20	214 700
	IV 13 800	6 200	6 200	16 800	5 000	10 600		20	204 700
2008	I 14 100	6 300	6 300	17 300	5 200	10 600		30	207 700
	II 13 200	5 400	5 900	16 600	4 800	10 300		30	194 400
	III 13 400	5 700	6 300	17 200	4 600	10 100		30	200 500
	IV 13 800	6 700	6 700	17 900	5 200	10 400		40	209 000
2009	I 15 800	8 500	8 100	21 200	5 900	11 900		50	247 900
	II 16 100	8 100	8 300	21 900	5 600	12 400		60	256 200
	III 16 700	8 600	9 200	22 500	5 200	12 200		60	274 000
	IV 16 900	9 500	9 400	22 700	5 400	12 300		70	281 100
2010	I 17 400	9 300	9 500	23 000	5 500	12 400	470 ¹	70	284 500
	II 15 900	7 700	8 700	21 100	5 000	11 800	430	50	263 000
	III 15 900	7 300	8 300	20 400	4 800	11 000	400	40	260 700
	IV 15 500	7 300	7 700	19 800	4 700	10 800	420	40	251 000
2011	I 16 100	7 700	7 900	20 700	5 000	11 100	430	40	257 500
	II 15 000	6 300	7 200	19 400	4 400	10 700	370	40	238 900
	III 15 200	6 500	7 400	19 600	4 300	10 500	400	40	241 800
	IV 15 400	6 900	7 300	19 300	4 400	10 400	410	40	237 300
2012	I 16 500	7 600	7 800	21 000	4 700	11 100	460	50	252 700
	II 15 800	6 600	7 400	20 300	4 400	11 200	400	60	242 500
	III 16 300	6 800	7 800	21 100	4 400	10 800	450	60	254 400
	IV 17 100	7 600	7 700	22 100	4 700	11 300	510	70	263 000
2013	I 18 700	8 500	8 800	24 500	5 400	12 200	570	80	290 100
	II 17 900	7 400	8 500	24 300	5 100	12 600	440	80	283 400
	III ³ 18 600	8 000	9 100	25 000	5 300	12 800	480	80	297 900
	IV 19 700	8 600	9 000	25 300	5 900	13 200	540	100	305 100
2014	I 21 300	9 200	9 500	26 500	6 200	13 600	590	120	322 300
	II 20 500	8 000	9 300	26 000	5 800	13 700	570	110	315 600
	III 20 700	8 400	10 000	26 800	5 800	13 600	570	120	328 100
	IV 21 200	9 600	10 300	27 700	6 200	13 600	610	130	336 500
2015	I 22 600	10 200	10 800	28 900	6 200	13 900	600	150	354 000
	II 21 900	8 900	10 300	28 000	5 900	14 100	530	150	345 700

32. TYÖTTÖMYDEN KESTO KESKIMÄÄRIN ELINKÄÄRIN, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat		
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Kesk-Suomi				Ei-Pohjanmaa	Pohjanmaa
1991	16	13	17	19	16	17	17	17	15	15	19	15	17	14	13	13
1992	24	23	23	26	23	23	23	22	21	21	24	21	22	20	20	20
1993	30	33	31	32	32	31	31	30	28	28	24	28	29	28	25	26
1994	39	40	40	40	44	40	40	38	34	30	42	37	39	34	27	29
1995	45	51	45	46	51	45	47	45	38	36	50	41	44	39	29	32
1996	54	48	47	50	55	49	50	48	43	41	53	41	48	42	36	41
1997	51	57	48	50	62	52	52	49	46	45	57	38	52	44	36	41
1998	52	59	51	51	65	53	53	50	45	48	59	37	54	46	43	43
1999	52	58	52	51	65	51	50	43	50	50	59	36	52	45	37	45
2000	51	56	53	52	64	51	52	41	50	41	59	35	52	44	37	44
2001	51	55	50	53	64	51	54	52	42	42	58	35	51	44	38	44
2002	50	53	47	52	63	51	51	52	41	41	56	34	50	43	37	44
2003	47	50	45	50	60	49	50	47	39	47	54	33	46	42	35	38
2004	46	50	44	48	59	49	49	44	38	47	52	41	45	41	34	35
2005	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	33	45	41	35	35
2006 ^{2,3}	45	49	44	48	51	48	46	42	35	46	48	33	45	39	35	34
2007	40	42	37	47	46	44	42	40	34	40	47	31	38	34	31	32
2008	32	32	29	37	37	35	34	35	30	35	45	26	28	30	25	25
2009	36	35	34	38	41	40	37	37	34	35	42	31	31	27	28	26
2010	40	39	40	42	47	46	41	41	39	42	47	33	36	36	30	32
2011	43	42	43	47	48	49	45	43	44	44	51	33	39	38	34	36
2012	45	42	42	48	48	54	46	45	45	45	52	34	40	40	35	27
2013	48	48	45	50	52	55	48	47	46	46	56	35	42	43	39	29
2014	41	45	38	48	47	46	43	41	34	41	46	31	41	35	32	31
2015	42	43	38	49	49	46	45	43	36	42	46	34	42	35	32	30
2008 I	37	39	41	45	42	41	38	37	31	34	42	27	33	29	27	27
2008 II	37	39	41	45	42	41	38	37	31	34	42	27	33	29	27	27
2008 III	37	39	41	45	42	41	38	37	31	34	42	27	33	29	27	27
2008 IV	37	39	41	45	42	41	38	37	31	34	42	27	33	29	27	27
2009 I	33	33	30	38	37	36	34	35	29	35	39	24	30	30	26	26
2009 II	33	33	30	38	37	36	34	35	29	35	39	24	30	30	26	26
2009 III	32	31	29	36	37	35	33	35	30	35	38	26	29	30	25	25
2009 IV	32	31	29	36	37	35	33	35	30	35	38	26	29	30	25	25
2010 I	33	33	31 ¹	36	38	37	34	34	31	34	39	28	28	32	26	26
2010 II	37	36	34	38	41	40	37	38	34	35	42	32	32	34	27	27
2010 III	37	36	34	38	41	40	37	38	34	35	42	32	32	34	27	27
2010 IV	38	38	37	39	43	43	37	38	36	36	43	30	33	34	27	27
2011 I	38	39	38	40	44	44	39	38	36	37	44	31	34	35	28	30
2011 II	39	39	38	40	44	44	39	38	36	37	44	31	34	35	28	30
2011 III	41	39	40	45	48	47	43	43	41	39	48	34	37	36	31	33
2011 IV	41	40	42	43	47	47	42	42	41	39	48	32	37	36	30	33
2012 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	32	37	37	33	34
2012 II	43	41	42	46	49	48	46	45	43	43	51	35	37	39	35	35
2012 III	43	41	42	46	49	48	46	45	43	43	51	35	37	39	35	35
2012 IV	43	42	41	45	47	51	44	43	44	43	50	32	39	38	33	36
2013 I	42	41	41	45	46	46	41	42	42	42	49	32	39	38	33	37
2013 II	45	42	42	48	49	55	48	46	47	45	52	36	41	40	36	32
2013 III	45	43	43	49	49	55	47	47	46	46	53	34	41	41	36	40
2013 IV	45	45	42	48	49	56	45	46	45	45	52	33	41	40	35	40
2014 I	46	46	43	48	49	56	46	46	45	45	52	33	41	41	37	42
2014 II	48	46	45	51	52	56	48	48	48	47	57	37	43	43	40	44
2014 III	48	46	45	51	52	56	48	48	48	47	57	37	43	43	40	44
2014 IV	48	50	47	50	52	52	48	47	47	45	58	33	42	44	39	46
2015 I	50	52	48	51	53	52	50	48	47	45	58	35	43	45	41	46
2015 II	52	55	51	54	56	52	53	51	50	48	61	39	45	47	43	45

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.
 2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.
 3. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlasketut. - From 2006 including individually laid off.
 4. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto. - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ

1. YLEISTÄ

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuja neljännesvuosi- ja vuosikeskiarvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan Työllisyyskatsauksessa, joka ilmestyy kuukausittain.

Pyöristysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

Käytetyt symbolit:

- 0,0 Suure pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä
- . Tieto on epälooginen esitettäväksi
- .. Tietoa ei ole saatu, se on liian epävarma esitettäväksi tai se on salassapitosäännön alainen
- Ei yhtään havaintoa
- * Ennakkotieto

2. TILASTOKESKUKSEN TYÖVOIMA-TUTKIMUKSEN KÄSITTEET

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15–74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontaisetta vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitut aktiivisen työnhauun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosenttiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15–64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosenttiosuus työvoimasta.

EXPLANATORY NOTES

1. GENERAL

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Employment and the Economy's original monthly figures appear in Employment Bulletin.

The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

Symbols used:

- 0,0 Magnitude less than half of unit employed
- . Category not applicable
- .. Data not available or too uncertain for presentation, or subject to secrecy
- Magnitude nil
- * Preliminary data

2. DEFINITIONS OF THE LABOUR FORCE SURVEY OF STATISTICS FINLAND

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and a unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1–12, 26–28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15–74-vuotiaasta väestöstä poimittuun otokseen. Otokoko on neljännesvuodessa 36 000 henkilöä. Otos on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausiotokseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastattelemalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimusviikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15–74-vuotiaasta väestöstä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kadosta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13–16, 18, 29, 31–33: Työnvälitystilan tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kunkin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työ- ja elinkeinotoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40–50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka eivät ole työsuhteessa eivätkä työllisty päätoimisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole päätoiminen opiskelija. Työnhakijoina olevat kokoaikaisesti lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyysturvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoittautumatta työnvälitykseen.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1–12, 26–28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13–16, 18, 29, 31–33: Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. Statistics on vacancies and unemployed jobseekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to Employment and Economic Development Offices, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed jobseekers comprises all jobseekers who does not have an employment relationship, does not work full-time as an entrepreneur or self-employed worker and is not a full-time student. Jobseekers are also considered unemployed if they are fully laid off.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as jobseekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Taulukko 17: Päätyneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päätyneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kesto, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsite eroaa kuukauden lopussa työttömänä olleiden päättymättömien työttömyyksien kestoista (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikertomustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat palveluissa olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri palveluiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausitilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto ”työvoimakoulutuksessa olevat”, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansiosidonnaista päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa perusturvaa. Saadakseen työttömyyspäivärahaa työttömän tulee olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerrallaan enintään 500 työttömyyspäivältä. Vuosina 1950–1954 syntyneelle, joka on täyttänyt 59 vuotta tai vuonna 1955 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 60 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from ”duration of unemployment up to the reference date” in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Number of persons participating services included in the activation rate, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. Average figures at the end of each month. The types of services vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, ”on labour market training”, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earnings-related unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an Employment and Economic Development Office. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earnings-related unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born in 1950–1954 and are over 59 or born 1955 or thereafter and are over 60 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

Yli 60 vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttömyysturvaa saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyyseläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a jobseeker at an Employment and Economic Development Office.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilastossa käytetään ammateittain laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu taitotasopohjaiseen ISCO-luokitukseen (International Standard Classification of Occupations). Ammattiluokitus, Työ- ja elinkeinoministeriö, 2014.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovitua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Vuodesta 2005 lähtien Toimialaluokitus TOL 2008, Tilastokeskus.

Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskuksen alueeseen. Vuoden 2010 alusta lähtien Ahvenanmaa tilastoidaan erikseen aluehallintouudistuksen vuoksi.

Työnvälitystilaston alueelliset tiedot esitetään vuodesta 2006 lähtien kuntapohjaisina entisen toimistopohjaisuuden sijasta. Kuntapohjaisissa tiedoissa alueen tiedot lasketaan siihen kuuluvien kuntien summana. Kunnan tiedot perustuvat esim. työnhakijana olevan henkilön asuinkuntaan ja työnantajan ilmoittaman työpaikan sijaintikuntaan. Aikaisemmin käytetyt toimistopohjaiset tiedot perustuvat henkilön ja työnantajan asiointitoimistoon.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Employment and the Economy's Employment Service Statistics is based on the International Standard Classification of Occupations (ISCO). Occupational Classification, Ministry of Employment and the Economy, 2014.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. From 2005 Standard Industrial Classification TOL 2008, Statistics Finland.

Until 2009 Ahvenanmaa (Åland) included into Varsinais-Suomi administrative district. From 2010 Ahvenanmaa (Åland) will be presented separately based on the revision of the administrative districts.

From 2006, regional data of Employment Service Statistics will be presented for each local authority rather than for each office, as used to be the case. In the data for the local authorities, information for the region in question will be jointly assembled for all municipalities included within the region. Data for a local authority will be based, for example, on the jobseeker's municipality of residence and the municipality in which the workplace is located as notified by the employer. The previously used data, which is office-based, rely on data supplied by the person's and employer's customer service agency.

Työpoliittinen Aikakauskirja

Kestotilaus:
kotimaa 27 €/vuosi, Pohjoismaat 32 €/vuosi,
Eurooppa 34€/vuosi.

Osoitteenmuutos: Vanha osoite

Peruutus

Tilaajan nimi

Yritys tai yhteisö

Jakeluosoite

Postinumero ja toimipaikka

Asiakaspalvelu, puh. 020 450 05
faksi 020 450 2380
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi

Edita Publishing Oy
Myyntipalvelut

PL 800
00043 EDITA

Painettu
ISSN 0787-510X
ISBN 978-952-227-015-3

Verkojulkaisu
ISSN 1797-5085
ISBN 978-952-227-016-0

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY